

สถาบันพระปกเกล้า

นันทนาการเมืองต้น จังหวัดสุพรรณบุรี

ณัฐพงษ์ บุญเหลือ

นักการเมืองถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี

โดย อนุรักษ์ บุญเหลือ

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging in Publication Data

อนุรักษ์ บุญเหลือ.

นักการเมืองถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี - กรุงเทพฯ : สำนักวิจัยและพัฒนา สถาบันพระปกเกล้า, 2556.

302 หน้า.

1. นักการเมือง -- สุพรรณบุรี. I. ชื่อเรื่อง.

923.2593

ISBN : 978-974-449-707-9

รหัสสิ่งพิมพ์ของสถาบันพระปกเกล้า สวพ.55-16-500.0

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ 978-974-449-707-9

ราคา 235 บาท

พิมพ์ครั้งที่ 1 มิถุนายน 2556

จำนวนพิมพ์ 500 เล่ม

ลิขสิทธิ์ สถาบันพระปกเกล้า

ที่ปรึกษา ศาสตราจารย์พิเศษรณนิติ เศรษฐบุตร
รองศาสตราจารย์ ดร.นิยม รัฐอมฤต
รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ
รองศาสตราจารย์พรชัย เทพปัญญา
ดร.ถวิลวดี บุรีกุล

ผู้แต่ง อนุรักษ์ บุญเหลือ

ผู้พิมพ์/ผู้โฆษณา สถาบันพระปกเกล้า

จัดพิมพ์โดย สถาบันพระปกเกล้า

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น 5
(โชนทิศใต้) เลขที่ 120 หมู่ 3 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง
เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210

โทรศัพท์ 02-141-9607 โทรสาร 02-143-8177

<http://www.kpi.ac.th>

พิมพ์ที่ บริษัท เอ.พี. กرافิค ดีไซน์และการพิมพ์ จำกัด

745 ถนนนครไชยศรี แขวงถนนนครไชยศรี เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

โทรศัพท์ 02-243-9040-4

โทรสาร 02-243-3225

นักการเมืองถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี

ณัฐพงศ์ บุญเหลือ

สถาบันพระปกเกล้า
อภินันทนาการ

คำนำ

งานวิจัยเรื่องนักรการเมืองถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรีฉบับนี้เป็นบทสำรวจเบื้องต้นเพื่อทำความเข้าใจและสำรวจเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรี อันเป็นการนำเสนอถึงกระบวนการทำงานของนักรการเมืองซึ่งเป็นผู้อาสาเข้ามาทำงานรับใช้ประชาชนในพื้นที่เลือกตั้งและประเทศซึ่งพฤติกรรมของนักรการเมืองและการเลือกตั้งของประชาชนในพื้นที่ถือเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาระบบประชาธิปไตยที่สำคัญ

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงสำหรับสถาบันพระปกเกล้า ในฐานะผู้สนับสนุนทุนการวิจัย และขอขอบพระคุณคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้พิจารณางานวิจัยฉบับนี้ รวมถึงคำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงาน และขอขอบพระคุณนักรการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรี ข้าราชการ ผู้นำท้องถิ่น และผู้ประสานงานโครงการในการติดตามการทำงาน

สุดท้ายนี้ในเนื้อหางานวิจัยที่มีข้อผิดพลาดและ
ข้อบกพร่อง ผู้วิจัยขออภัยรับคำแนะนำและนำไปแก้ไขปรับปรุง
ให้งานวิจัยชิ้นนี้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้นต่อไป

ณัฐพงศ์ บุญเหลือ
มิถุนายน 2553

กิตติกรรมประกาศ

ความสำคัญและประโยชน์ซึ่งเกิดจากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้เขียน
ขอขอบแต่ พ่อแม่ ครู และคณาจารย์ที่เป็นผู้ให้ความรู้ อบรม
และสั่งสอน ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงสำหรับสถาบัน
พระปกเกล้าที่ให้โอกาสในการทำงานวิจัย และขอขอบพระคุณ
เป็นอย่างสูงสำหรับคุณวราวุธ ศิลปอาชา คุณเสมอกลิ่น เทียงธรรม
ผู้นำท้องถิ่น ในการบอกเล่าเรื่องราวของการเมืองจังหวัด
สุพรรณบุรี

สำหรับข้อผิดพลาดอันเกิดจากงานชิ้นนี้ ผู้เขียนขอน้อมรับ
และพร้อมแก้ไขปรับปรุงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป

ณัฐพงศ์ บุญเหลือ

มิถุนายน 2553

การวิจัยเรื่องนักรการเมืองถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรีนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของการเมืองในจังหวัดสุพรรณบุรี โดยทำการประมวลความรู้และวิเคราะห์ทั้งจากการสัมภาษณ์และค้นคว้าจากเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่ออธิบายถึงรูปแบบการดำเนินกิจกรรมและความสัมพันธ์ทางการเมือง

ผลการศึกษาพบว่า ความสำเร็จในการก้าวเข้าสู่อาชีพนักรการเมืองได้พัฒนามาสู่การเป็นกลุ่มตระกูลการเมืองที่ผูกขาดอำนาจทางการเมืองของจังหวัดสุพรรณบุรีอย่างเบ็ดเสร็จในกลุ่ม 4 ตระกูลหลัก กล่าวคือ ศิลปอาชา โปธสุน เทียงธรรมและประเสริฐสุวรรณ ในขณะที่การเมืองระดับท้องถิ่นเป็นฐานคะแนนเสียงสำคัญ มีหน้าที่ในการดูแลและพัฒนาท้องถิ่นภายใต้นโยบายและความคิดของฝ่ายการเมืองระดับชาติ ทั้งนี้ตระกูลศิลปอาชาถือเป็นตระกูลการเมืองที่ประสบความสำเร็จ

ในการก้าวเข้าสู่อำนาจทางการเมืองมากที่สุด ในขณะที่ยุทธวิธีและยุทธศาสตร์ในการทำงานและดำเนินกิจกรรมทางการเมืองของกลุ่มการเมืองสุพรรณบุรี ในแต่ละพื้นที่เลือกตั้งไม่แตกต่างกันมากนัก โดยแนวทางและรูปแบบที่นักการเมืองดำเนินการ คือ การจัดตั้งกลุ่มหัวคะแนนและการมีฐานคะแนนเสียงในกลุ่มผู้นำประชาชนหรือชาวบ้านทำให้กลุ่มการเมืองดังกล่าวสามารถเข้าถึงประชาชนในพื้นที่ต่างๆ ของจังหวัดสุพรรณบุรีได้อย่างทั่วถึง

กลุ่มผลประโยชน์ของการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรี โดยรวมแล้วแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มคือ กลุ่มแรกเป็นกลุ่มพ่อค้าและนักธุรกิจ ข้าราชการ ประชาชนทั่วไป นักการเมืองท้องถิ่น โดยที่การต่อรองผลประโยชน์เป็นไปในลักษณะอุปถัมภ์ผ่านการจัดหางบประมาณสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่นรวมถึงการจัดสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐานที่จำเป็นของประชาชนในจังหวัด ส่งผลต่อการประกอบอาชีพเกษตรกรรมซึ่งเป็นอาชีพหลักของประชาชนจังหวัดสุพรรณบุรี การเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างตระกูลการเมืองถือเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ทำให้การเมืองสุพรรณบุรีผูกขาดอยู่กับพรรคชาติไทย โดยที่กลุ่มการเมืองมีการแบ่งพื้นที่รับผิดชอบซึ่งอาศัยพื้นฐานของความเจ้าของเป็นพื้นที่มาก่อน การสร้างความร่วมมือในลักษณะดังกล่าวทำให้การเมืองในสุพรรณบุรีมีลักษณะผูกขาด โดยที่การเมืองกลุ่มอื่นๆ ไม่สามารถแย่งชิงพื้นที่ได้

ความสำเร็จของนักการเมืองรุ่นเก่าของจังหวัดสุพรรณบุรีเป็นสิ่งที่สามารถอธิบายได้ถึงการแลกเปลี่ยน

ผลประโยชน์ระหว่างนักการเมืองถิ่น (ส.ส.) กับประชาชนชาว จังหวัดสุพรรณบุรีผ่านการพัฒนาจังหวัดในพื้นที่ต่างๆ ดังปรากฏให้เห็นถึงโครงสร้างพื้นฐานของจังหวัดจนกลายเป็นที่มาของการผูกขาดทางการเมืองในกลุ่มการเมืองเฉพาะพรรคชาติไทยเท่านั้น นอกจากนี้ความสำเร็จของนักการเมืองรุ่นเก่าของจังหวัดยังได้สร้างบารมีทางการเมืองที่ส่งต่อให้กับกลุ่มทายาททางการเมืองใหม่ อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์ระหว่างนักการเมืองถิ่นรุ่นใหม่สุพรรณบุรีกับกลุ่มผลประโยชน์และกลุ่มหัวคะแนนอันเป็นฐานการเมืองดั้งเดิมของตระกูลยังถือว่ามี ความแตกต่างจากนักการเมืองถิ่นรุ่นพ่อทั้งในพื้นที่เขตเมือง และรอบนอกโดยเฉพาะการตระหนักถึงการพัฒนาท้องถิ่น

Abstract

The research entitled “**The Local Politicians of Suphanburi Province**” aimed to collect basic information about the politics in Suphanburi province in order to explain the typical behaviors of political activities and relations between local politicians and various interest groups.

The results of the study show that the success in political career of politicians has brought about the monopolization of political power in Suphanburi province where power is shared by four main family-groups; these are Silapa-acha, Bhodhisuthon, Tiangtham and Prasertsuwan. Whereas the local politics is an important political base in

which its functions are to look after and develop the locals, the national concepts and policies are the main guidelines for local politics. The bloodline of Sillapaacha is the most successful for the national political career in Suphanburi province. It was found that the political strategies and approaches in political activities of various political groups are not different. Their approaches and political strategies are the setting up election canvassers and gaining vote from these political leaders and people. These election canvassers can pervade through the local people in Suphanburi.

The interest groups in Suphanburi province can be divided into four main groups, i.e. businessmen, governmental officials, common people, and local politicians. The political bargaining is through patron-client system which provides budget for local development. Various basic infra-structures and agricultural development of Suphanburi have been pushed forward by mainly the politicians of Chartthai Party. Because of this success, Chartthai Party is the most popular political party in Suphanburi province. Thus, the political activities in Suphanburi are monopolized by a dominant political party, Chartthai Party.

Much more successes of the old generation of Suphanburi politicians are apparent in various parts of Suphanburi, for example, the perfect infra-structure, national theatre, and etc. The success provides to the popularity of the

politicians and at the same time provides good grounds for the later political heirs to be established easier than before. The new generations of politicians or the political heirs is well-educated and have a good social and economic status. This makes them different from their fore-fathers whose political power resulted from the connection of politics and business-interests. The political power of the new generation of politicians of Suphanburi is different from their fore-fathers in terms of close relation with various interest groups and people in both the city and rural areas, and the seriousness in local development.

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	IV
กิตติกรรมประกาศ	VI
บทคัดย่อภาษาไทย	VII
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมา	1
1.2 วัตถุประสงค์ในการวิจัย	6
1.3 ระยะเวลาทำการวิจัย	6
1.4 วัตถุประสงค์	7
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	7
1.6 กรอบแนวคิดในการศึกษา	7
1.7 วิธีการดำเนินการวิจัย	8
1.8 การวางแผนงานวิจัย	11
1.9 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	12
บทที่ 2 ข้อมูลทั่วไปจังหวัดสุพรรณบุรี การทบทวนเอกสาร ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	13
2.1 ความเป็นมาและข้อมูลทั่วไปจังหวัดสุพรรณบุรี	13
2.1.1 สัญลักษณ์ประจำจังหวัด	17
2.1.2 รายนามผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี ตั้งแต่อดีต-ปัจจุบัน	18

	หน้า
2.2 เอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	20
2.2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้งในระบอบ ประชาธิปไตยและความทันสมัยทางการเมือง	20
2.2.2 ระบบอุปถัมภ์ อิทธิพลและกลุ่มผลประโยชน์ ทางการเมือง	23
2.2.3 แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบและกระบวนการในการ หาเสียงเลือกตั้ง	29
2.2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการหาเสียงเลือกตั้ง	36
2.2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมือง	41
2.3 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	51
2.4 บทสรุป	57
บทที่ 3 ประวัติและพัฒนาการของนักรการเมืองถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี	59
3.1 การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี	59
3.2 พัฒนาการการเมืองถิ่นสุพรรณบุรีระหว่าง ปี พ.ศ.2475-2518	88
3.3 พัฒนาการการเมืองถิ่นสุพรรณบุรีระหว่าง ปี พ.ศ.2519-2526	91
3.4 พัฒนาการการเมืองถิ่นสุพรรณบุรีระหว่าง ปี พ.ศ.2526-2543	95
3.5 พัฒนาการการเมืองถิ่นสุพรรณบุรีระหว่าง ปี พ.ศ.2544-ปัจจุบัน	96
3.6 บทสรุป	97
บทที่ 4 นักรการเมืองถิ่นสุพรรณบุรี	99
4.1 บทนำ	99
4.2 พลตรีบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ	100
4.3 นายสุจิตต์ ศรีลาเจริญ	108

	หน้า
4.4 นายบรรหาร ศิลปอาชา	113
4.5 นายชุมพล ศิลปอาชา	129
4.6 นายจองชัย เทียนธรรม	135
4.7 นายประภัตร โพธสุธน	148
4.8 นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ	153
4.9 นายชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ	157
4.10 นางสาวกัญจนา ศิลปอาชา	167
4.11 นายวรารุช ศิลปอาชา	170
4.12 นายเสมอกัน เทียนธรรม	178
4.13 นายนิติวัฒน์ จันสว่าง	183
4.14 นางสาวพัชรี โพธสุธน	208
4.15 การเมืองจังหวัดสุพรรณบุรี	219
4.16 ความสัมพันธ์ระหว่างผลประโยชน์ประชาชน กับฐานเสียงของนักการเมืองถิ่นสุพรรณบุรี	232
4.17 บทสรุป	236
บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	241
5.1 บทสรุป	241
5.1.1 กลยุทธ์การหาเสียงการรักษารฐานเสียงของ นักการเมืองสุพรรณบุรี	242
5.1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างตระกูลการเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี	245
5.1.3 บทบาทนักการเมืองรุ่นใหม่ของจังหวัดสุพรรณบุรี	248
5.2 ข้อเสนอแนะ	251
บรรณานุกรม	253
ภาคผนวก	263
ประวัติผู้วิจัย	282

สารบัญแนภาพและตาราง

	หน้า
ภาพที่	
1	แผนภาพแนวคิดสามเขตยุทธศาสตร์... 31
ตารางที่	
4.1	แสดงผลการเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี ในการเลือกตั้ง 11 มกราคม 2552 221
4.2	แสดงสถิติการลงคะแนนเลือกตั้งซ่อม วันอาทิตย์ที่ 11 มกราคม พ.ศ.2552 224
4.3	แสดงผลคะแนนผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขตเลือกตั้งจังหวัดสุพรรณบุรี เขตเลือกตั้งที่ 1 ในการเลือกตั้งวันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ.2550 225
4.4	แสดงผลคะแนนผู้รับสมัครเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขตเลือกตั้งจังหวัดสุพรรณบุรี เขตเลือกตั้งที่ 2 วันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ.2550 227
4.5	แสดงผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขตเลือกตั้งจังหวัดสุพรรณบุรีในการเลือกตั้ง วันอาทิตย์ที่ 2 เมษายน พ.ศ.2549 229
4.6	แสดงผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขตเลือกตั้งจังหวัดสุพรรณบุรีในการเลือกตั้ง วันอาทิตย์ที่ 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2548 230

บทที่ 1

บทนำ

1.ความเป็นมา

ความสำคัญของการพัฒนาประเทศภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้นโดยทั่วไปแล้วมีกลไกที่สำคัญที่ได้รับการยอมรับในฐานะผู้ที่มีส่วนสำคัญในการกำหนดนโยบายและควบคุมกลไกของรัฐทั้งหมด นั่นก็คือ นักการเมือง ทั้งนี้ด้วยบทบาทและหน้าที่ที่ได้รับการกำหนดไว้ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกฉบับ รวมถึงกฎหมายและระเบียบราชการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ความสำคัญของนักการเมืองดังกล่าวจึงมักได้รับการกล่าวถึงหรือเป็นที่โจทษ์ขานเสมอว่า ความสำเร็จหรือล้มเหลวของสังคม เศรษฐกิจและการเมืองมีรากฐาน

มาจากตัวนักการเมืองซึ่งเป็นโครงสร้างส่วนบนของสังคมไทย ทั้งนี้อาจดูเหมือนประหนึ่งว่า เป็นการโยนภาระหน้าที่อันหนักหน่วงให้แก่ตัวนักการเมืองซึ่งเป็นบุคลากรของสถาบันทางการเมืองที่มีความสำคัญมากที่สุดในระบบการปกครองประชาธิปไตยในปัจจุบัน

ความเป็นบุคลากรทางการเมืองที่สำคัญภายใต้การเมืองในระบบประชาธิปไตยดังกล่าว จึงเป็นเรื่องจำเป็นในการทำความเข้าใจถึงพฤติกรรมและทัศนคติของตัวนักการเมืองทั้งในโลกของความเป็นจริงและอุดมคติที่เป็นเหรียญสองด้านของความเป็นตัวตนของนักการเมือง ด้วยเรื่องของอุดมการณ์ถือเป็นมายาคติหรือเรื่องที่มีได้ฉายหรือแสดงให้เห็นได้อย่างเป็นรูปธรรมใดๆ หากแต่ในทางตรงกันข้ามมักเป็นเรื่องของความคิดหรือสิ่งที่บรรจุอยู่ในจิตใจที่ยากต่อการทำความเข้าใจ ตีความ เพราะโดยส่วนใหญ่มักเป็นที่ทราบกันดีว่า สิ่งที่แสดงออกทางการเมืองของนักการเมืองในฐานะผู้แทนประชาชนที่ได้รับการเลือกไม่ว่าจะเป็นฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่ายค้านมักเป็นเรื่องที่มีวาระซ่อนเร้นหรือสิ่งที่ซ่อนอยู่ภายหลัง

ปรากฏการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้นจากแสดงออกของนักการเมืองดังกล่าว จึงมักมิได้ปรากฏภายใต้ความเป็นจริง (truth) ที่แท้จริง ที่วางอยู่รากฐานหรือพื้นฐานของอุดมการณ์ตามทฤษฎีหรือแนวคิดทางการเมืองในบทบรรยายความเป็นตัวตนของปวงชน ที่มีความรู้สึกหรือทัศนคติในเชิงอุดมการณ์ของความเป็นตัวแทนประชาชนในการต่อสู้เพื่อให้มาซึ่งสิ่งที่ประชาชนส่วนใหญ่ต้องการ กล่าวคือ การเป็นตัวแทนในการต่อสู้เรียกร้องผลประโยชน์ให้กับประชาชนทั้งในพื้นที่ที่ตนได้รับ

การเลือกตั้งและในฐานะของการเป็นผู้แทนประชาชนทั้งประเทศ ซึ่งเป็นไปตามหลักการที่ควรจะเป็นในฐานะตัวแทน

ผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวมถือเป็นประเด็นในทางสาธารณะที่ได้รับการกล่าวถึงและวิพากษ์วิจารณ์ต่อความเป็นนักการเมืองที่จำเป็นต้องแยกแยะและวางสถานะของนักการเมือง จนกระทั่งในปัจจุบันได้มีการออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวโดยตรง คือ พระราชบัญญัติว่าด้วยการทับซ้อนกันของผลประโยชน์ พระราชบัญญัติพรรคการเมืองและรวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองและพรรคการเมืองฉบับต่างๆ นอกจากนี้ยังได้กำหนดให้มีกระบวนการทางศาลที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองโดยตรงหรือศาลการเมือง ทำหน้าที่ในการพิจารณาคดีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดยเฉพาะ ดังปรากฏผลการพิจารณาคดีต่อนักการเมือง อาทิ การตัดสินจำคุกนายรักเกียรติ สุขธนะ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และกรณีการตัดสินคดีที่ดินรัชดา ให้จำคุก พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี 2 ปี ในฐานะผู้ใช้อำนาจในการซื้อขายที่ดินของคุณหญิงพจมาน ดามาพงษ์ ภรรยา นอกจากนี้ยังประกอบด้วยองค์การตุลาการที่ทำหน้าที่ในการตัดสินคดีนักการเมืองและพรรคการเมืองอื่นๆ อีก อาทิ ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลปกครอง รวมถึงการใช้กระบวนการทางรัฐสภาในการถอดถอนนักการเมืองที่ประพฤติมิชอบในการปฏิบัติหน้าที่ เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ในบริบทพื้นฐานของการเป็นนักการเมืองทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ผู้ที่ต้องการจะเข้าสู่ตำแหน่ง

ทางการเมืองในฐานะตัวแทนของประชาชนในพื้นที่ มิได้เป็นไปได้โดยง่าย ทั้งนี้อุปสรรคในเส้นทางของการเป็นนักการเมืองมีมากมายให้ต้องฝ่าฟัน โดยอย่างน้อยที่สุดต้องประกอบด้วยสองประเด็นหลักๆ กล่าวคือ **ประการแรก** การชนะใจประชาชนในพื้นที่ และ **ประการที่สอง** คือ การได้รับคะแนนเสียงชนะผู้สมัครแข่งขันคนอื่นๆ โดยประเด็นของการชนะใจประชาชนในพื้นที่ ถือเป็นเรื่องสำคัญในการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในประการที่สอง กล่าวคือ การชนะใจประชาชนเป็นเรื่องเฉพาะที่ต้องอาศัยสัมพันธระหว่างผู้สมัครกับประชาชนผ่านการลงพื้นที่หาเสียง ซึ่งมีองค์ประกอบหรือรายละเอียดค่อนข้างมาก อาทิ การใช้สัมพันธของการเป็นคนในพื้นที่เลือกตั้ง หรือความเป็นลูกหลาน มีญาติ เพื่อนฝูง และคนรู้จักมักคุ้นต่างๆ จำนวนมากเป็นผู้สนับสนุนหลัก ซึ่งจะช่วยสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงความสัมพันธ์ไปสู่ประชาชนกลุ่มอื่นๆ ที่มีได้มีความใกล้ชิดรู้จักและคุ้นเคยแต่อย่างใด แนวทางดังกล่าวข้างต้นสามารถที่จะช่วยสร้างฐานคะแนนเสียงในลักษณะการจัดตั้งและช่วยแพร่กระจายความเป็นตัวตนของผู้สมัครฯ หรือการช่วยให้ชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของประชาชนว่าเป็นใครมาจากไหน และมีคุณสมบัติเหมาะสมกับการเป็นตัวแทนของประชาชนในพื้นที่อย่างไร

ในขณะที่การได้รับคะแนนเสียงชนะการเลือกตั้งเหนือผู้สมัครรับเลือกตั้งหรือคู่แข่ง ถือเป็นประเด็นที่เป็นผลมาจากประเด็นที่กล่าวมาแล้วข้างต้น หากแต่มิใช่ปัจจัยที่เป็นจริงทั้งหมด เพราะโดยเนื้อหาหรือรายละเอียดของการได้มาซึ่งผลการชนะเลือกตั้ง มิได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานการเป็นคนพื้นที่ ความเป็นลูกหลาน หรือมีญาติสนิทมิตรสหายที่มากมายแต่

เพียงประการเดียว หากแต่ย่อมต้องอาศัยปัจจัยอื่นในการสนับสนุน อาทิ การใช้ฐานอำนาจที่มีอยู่ทั้งในตัวผู้สมัคร หรือฐานอำนาจของผู้สนับสนุน ซึ่งมีลักษณะของในเชิงอิทธิพลที่ทำให้ประชาชนจำเป็นต้องเลือกอย่างไม่อาจปฏิเสธได้ ในขณะที่เดียวกันกับการใช้ฐานการเงินสนับสนุน ซึ่งถือเป็นสูตรสำเร็จของการลงรับสมัครเลือกทางการเมืองของประเทศไทยในอดีต และมีผลต่อเนื่องมาจนกระทั่งในปัจจุบัน

สำหรับการเมืองถิ่นในจังหวัดสุพรรณบุรี ถือเป็นอีกหนึ่งพื้นที่ที่รูปแบบของการเมืองมีความแตกต่างจากการเมืองในพื้นที่อื่นๆ แม้ว่าโดยภาพรวมอาจจะมีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับพื้นที่การเมืองในจังหวัดอื่นๆ ก็ตาม เพราะโดยพัฒนาการทางการเมืองในจังหวัดนี้ ผูกพันและยึดอยู่กับนักการเมืองในกลุ่มหลักๆ ไม่กี่กลุ่มการเมือง หรือกล่าวโดยง่ายก็คือ ในกลุ่มตระกูลการเมืองเก่าแก่เท่านั้น ซึ่งประกอบด้วยตระกูลศิลปอาชา ตระกูลโพธิ์สุชน ตระกูลเทียงธรรม และตระกูลประเสริฐสุวรรณ ในขณะที่กลุ่มการเมืองอื่นๆ ไม่สามารถที่จะแทรกเข้ามามีบทบาททางการเมืองในระดับชาติได้ แม้ว่าจะมีความพยายามอย่างมากก็ตาม

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าโดยภาพภายนอกจะปรากฏกลุ่มการเมืองในจังหวัดเพียงไม่กี่กลุ่มดังที่กล่าวมาแล้วก็ตาม หากแต่ในพื้นที่การเมืองระดับท้องถิ่นสุพรรณบุรี ในทางตรงกันข้ามกลับมีลักษณะและรูปแบบที่เป็นการกระจายผลประโยชน์ทางการเมืองให้กับกลุ่มการเมืองระดับเล็กอยู่เป็นจำนวนมาก และอาจเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดการสนับสนุนการเมืองระดับชาติในกลุ่มการเมืองเก่าแก่ตามที่ปรากฏ

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จำกัดขอบเขตทางภูมิศาสตร์หรือพื้นที่ โดยผู้วิจัยจะทำการศึกษาการเมืองของนักการเมืองในระดับชาติ เฉพาะกรณีของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจังหวัดสุพรรณบุรีทั้ง 5 เขต จำนวน 10 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอด่านช้าง อำเภอศรีประจันต์ อำเภอสามชุก อำเภอบางปลาม้า อำเภอสองพี่น้อง อำเภออู่ทอง อำเภอหนองหญ้าไซ อำเภอเดิมบางนางบวช และอำเภอดอนเจดีย์ โดยเป็นการศึกษานับตั้งแต่จังหวัดสุพรรณบุรีได้เริ่มการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขึ้นครั้งแรก จนกระทั่งถึงปัจจุบัน

2. วัตถุประสงค์ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาถึงกระบวนการและรูปแบบของการเลือกตั้งในจังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบด้วยวิธีการหาเสียงของนักการเมือง ประวัติและพัฒนาการของการเมือง รูปแบบความสัมพันธ์ทั้งในระดับโครงสร้างและระดับวิธีคิดของนักการเมืองในจังหวัดสุพรรณบุรี รวมถึงเพื่อเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาทางการเมืองที่เกิดขึ้นดังกล่าว อย่างเป็นรูปธรรมทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

3. ระยะเวลาทำการวิจัย

รวมระยะเวลา 9 เดือน

(15 กุมภาพันธ์ 2552 – 31 กรกฎาคม 2553)

4. วัตถุประสงค์

- 4.1 เพื่อศึกษาประวัติและพัฒนาการของนักการเมืองถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี
- 4.2 เพื่อศึกษารูปแบบและกระบวนการในการหาเสียงของนักการเมืองถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี
- 4.3 เพื่อศึกษารูปแบบความสัมพันธ์ที่มีผลต่อการเมืองถิ่นในจังหวัดสุพรรณบุรี

5. ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย โดยเป็นการศึกษาเฉพาะประวัติและพัฒนาการของนักการเมืองถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี รูปแบบและกระบวนการหาเสียง ความสัมพันธ์ระหว่างนักการเมืองถิ่นและประชาชนที่สนับสนุน รวมถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง ทั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะนักการเมืองระดับชาติโดยเน้นเฉพาะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) และไม่รวมถึงนักการเมืองท้องถิ่นแต่ประการใด

6. กรอบแนวคิดในการศึกษา

สำหรับกรอบแนวคิดที่ผู้ศึกษาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาการเมืองถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบด้วย แนวคิดระบบอุปถัมภ์ ความสัมพันธ์เชิงอำนาจ กลุ่มอิทธิพล กลุ่มผลประโยชน์และกลุ่มผลักดัน และการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองเป็นแนวทางในการศึกษา ทั้งนี้รูปแบบการเมืองถิ่น

จังหวัดสุพรรณบุรีมีกลุ่มการเมืองที่มีลักษณะผูกขาดเพียง 4 กลุ่มหรือตระกูลเท่านั้น ในขณะที่เดียวกันกับมีการต่อรองทางการเมืองทั้งในกลุ่มการเมืองและประชาชนสูง รวมถึงการประสานผลประโยชน์ทั้งในเชิงธุรกิจและการพัฒนาพื้นที่อีกด้วย

7. วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณลักษณะด้วยข้อมูลเชิงคุณภาพ

7.1 ประเภทข้อมูล

(1) **ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data)** ประกอบด้วยข้อมูลเชิงคุณภาพ เป็นข้อมูลที่ได้จากการจัดเก็บข้อมูลภาคสนามที่ได้จากใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยการลงพื้นที่จริงและนำมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

(2) **ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data)** เป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าแนวความคิดและทฤษฎี ทั้งที่ตีพิมพ์เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จากตำรา บทความทางวิชาการ เอกสารของทางราชการและองค์กรเอกชน หนังสือ งานค้นคว้าวิจัย บทความ หนังสือพิมพ์ และรายงานสถิติต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับนโยบายอย่างครอบคลุมทุกด้าน ทุกมิติ

7.2 วิธีเก็บข้อมูล

การเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ (Indebt-Interview) การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาจึงจัดเก็บข้อมูลจากเอกสาร การใช้แบบสัมภาษณ์ อย่างละเอียดและครอบคลุมทุกประเด็น เพื่อให้สามารถตอบคำถามของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้อย่างถูกต้อง

การเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร บทความ งานวิจัย หนังสือวารสาร สิ่งตีพิมพ์ รายงานสรุปผลการสัมมนา ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ตลอดจนนิตยสารและระเบียบของทางราชการที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยจากในและนอกประเทศ

7.3 วิธีวิเคราะห์

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ส่วนดังนี้

(1) **ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง**
โดยนำข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องไปดำเนินการตามกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูล นับตั้งแต่การนำข้อมูลที่ได้รับจากการเก็บรวบรวมทั้งหมดจากหลักฐานเอกสารต่างๆ มาคัดเลือกพิจารณาความเป็นไปได้และความสมบูรณ์ของข้อมูล ทำการจำแนกข้อมูล จัดระเบียบข้อมูลให้เป็นหมวดหมู่ จัดทำข้อมูลเปรียบเทียบและวิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำข้อมูลไปเขียนเป็นรายงานตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยในลำดับต่อไป

(2) ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสัมภาษณ์ ในการเลือกผู้ให้สัมภาษณ์ ผู้วิจัยทำการเลือกผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key informant) จากนักการเมืองถิ่นใช้หลักการเลือกเชิงทฤษฎี (theoretical sampling) ของ Strauss and Corbin (1990) จากผู้มีคุณสมบัติที่ต้องการและสามารถที่จะให้ข้อมูลได้ และเมื่อได้มีการสัมภาษณ์แล้วจะเป็นการวิเคราะห์เนื้อหาและเรื่องราวที่ได้รับ พร้อมกับการเรียบเรียงโดยมีการนำเสนออย่างเป็นระบบและขั้นตอน ทั้งนี้เมื่อเริ่มสัมภาษณ์จะทำการวิเคราะห์ข้อมูลไปพร้อมๆ กับการเก็บข้อมูลต่อไป โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการจดบันทึกและจากแถบบันทึกเสียงที่ได้ขณะสัมภาษณ์มาถอดข้อความคำต่อคำอย่างเคร่งครัด ออกมาเป็นข้อความที่เป็นตัวอักษร นำมาใช้วิเคราะห์เพื่อแยกประเภท (categories) สร้างมโนทัศน์ (concept) ขึ้นมา จากนั้นจึงหาความสัมพันธ์และการเชื่อมโยงระหว่างมโนทัศน์ต่างๆ เข้าด้วยกัน เพื่อให้ได้ข้อสรุปเบื้องต้น

ในการเลือกผู้ให้สัมภาษณ์ ผู้วิจัยทำการเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informant) โดยใช้วิธีการเจาะจงผู้ให้ข้อมูล

8. การวางแผนงานวิจัย

ตารางที่ 1.1 แสดงการวางแผนการดำเนินงานวิจัยโดยสังเขป

กิจกรรม	ระยะเวลา	เดือน										
		1	2	3	4	5	6	7	8	9		
1. ศึกษาทบทวนเอกสาร/ ข้อมูลฯ		→										
2. วิเคราะห์ข้อมูลกำหนด ประเด็น จัดทำ/สอบทาน เครื่องมือสำรวจความเห็น (แบบสอบถาม)			→									
3. ส่งรายงานผลความ ก้าวหน้า (Progress report)					→							
4. สํารวจ รวบรวม วิเคราะห์ข้อมูล					→							
5. ส่งรายงานขั้นต้น (Inception report)						→						
6. ยกร่างรายงานผลการ สำรวจความเห็นเชิงกว้าง/ เชิงลึก								→				
7. ประมวลความเห็น/ ข้อเสนอแนะ ทบทวน รายงานฉบับสุดท้าย									→			
8. ส่งรายงานฉบับสมบูรณ์ (Draft final Report)										→		
9. ปรับปรุงแก้ไขและ ส่งรายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report)												

หมายเหตุ ในการดำเนินการในแต่ละขั้นตอน อาจมีการปรับเปลี่ยน
ช่วงเวลาตามข้อจำกัดและสถานการณ์จริง

9. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 9.1 ทำให้ทราบถึงประวัติและพัฒนาการของนักการเมืองถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี
- 9.2 ทำให้ทราบถึงรูปแบบและกระบวนการหาเสียง รวมถึงความสัมพันธ์ของนักการเมืองถิ่นและประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรี
- 9.3 ผลจากการศึกษาวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นข้อเสนอแนะหรือเป็นแนวทางในการวิเคราะห์และพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนได้

ข้อมูลทั่วไปจังหวัดสุพรรณบุรี การทบทวนเอกสาร ทฤษฎีและ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนเอกสาร งานวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการหาเสียงเลือกตั้งเพื่อใช้เป็นแนวทางการวิเคราะห์และศึกษา โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ความเป็นมาและข้อมูลทั่วไปจังหวัดสุพรรณบุรี

สุพรรณบุรี เป็นเมืองโบราณ พบหลักฐานทาง โบราณคดี มีอายุไม่ต่ำกว่า 3,500 - 3,800 ปี โบราณวัตถุที่ขุดพบมีทั้ง ยุคหินใหม่ ยุคสัมฤทธิ์ ยุคเหล็ก และสืบทอดวัฒนธรรมต่อเนื่อง มาตั้งแต่ สมัยสุวรรณภูมิ ฟูนัน อมราวดี ทวารวดี ศรีวิชัย

สุพรรณบุรี เดิมมีชื่อ “ทวารวดีศรีสุพรรณภูมิ” หรือ “พันธุมบุรี” ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำท่าจีน แถบบริเวณตำบลรั้วใหญ่ไปจดตำบลพิหารแดง ต่อมาพระเจ้ากาแตได้ย้ายเมืองมาตั้งอยู่ที่ฝั่งขวาของแม่น้ำ แล้วโปรดให้มอญน้อยไปสร้างวัดสนามชัย และบูรณะวัดป่าเลไลยก์ ชักชวนให้ข้าราชการจำนวน 2000 คนบวชจึงขนานนามเมืองใหม่ว่า “เมืองสองพันบุรี” ครั้นถึงสมัยพระเจ้าอู่ทอง ได้สร้างเมืองมาทางฝั่งใต้ หรือทางตะวันตกของแม่น้ำท่าจีน ชื่อเมืองเรียกว่า “อู่ทอง” จวบจนสมัยขุนหลวงพะงั่วเมืองจึงถูกเรียกว่าชื่อว่า “สุพรรณบุรี” นับแต่นั้นมา

ในสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี เมืองสุพรรณบุรี เป็นเมืองหน้าด่านและเป็นเมืองอู่ข้าวอู่น้ำที่สำคัญ ต้องผ่านศึกสงครามหลายต่อหลายครั้ง สภาพเมือง ตลอดจนประวัติศาสตร์โบราณสถาน ถูกทำลาย ปรักหักพัง จนกระทั่งถึงสมัยรัตนโกสินทร์ เมืองสุพรรณได้ฟื้นตัว และตั้งอยู่บนฝั่งตะวันออกของแม่น้ำท่าจีน (ลำน้ำสุพรรณ) มาจนตราบทุกวันนี้

จังหวัดสุพรรณบุรีมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งชัยชนะในการกอบกู้เอกราชไทยในสมัยกรุงศรีอยุธยา หรือสงครามยุทธหัตถีที่สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ทรงมีชัยชนะเหนือพระมหาอุปราชา ณ สมรภูมิตอนเจดีย์ เป็นมหาวีรกรรมคชยุทธอันยิ่งใหญ่ที่ได้ถูกจารึกไว้ และมีการจัดงานเพื่อเฉลิมฉลองอย่างยิ่งใหญ่ทุกปีเพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติในด้านวรรณคดี เป็นเมืองต้นกำเนิดแห่งตำนาน “ขุนช้างขุนแผน” วรรณคดีไทยเรื่องราวและสถานที่ที่ปรากฏตามท้องเรื่องยังคงมีให้เห็นในปัจจุบัน อาทิบ้านรั้วใหญ่ วัดเขาใหญ่

ตัวเลขสถิติการสำรวจ จปฐ. ใน พ.ศ. 2548 ของจังหวัดสุพรรณบุรี ได้อธิบายสภาพทั่วไปของจังหวัดสุพรรณบุรี ดังนี้คือ ประกอบด้วย 10 อำเภอ แบ่งออกเป็น 105 ตำบล จำนวน 998 หมู่บ้าน เทศบาล 21 แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) 105 แห่ง จำนวนครัวเรือน 195,270 ครัวเรือน ประชากรทั้งหมด 868,681 คน ความหนาแน่นของประชากร คิดเป็น 160 คน/ตารางกิโลเมตร มีระยะทางห่างจากกรุงเทพมหานคร 107 กิโลเมตร ระยะทางรถไฟ 142 กิโลเมตร มีพื้นที่ทำการเกษตรกรรม 2,308,053.19 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 68.92 ของพื้นที่จังหวัด แบ่งออกเป็นพื้นที่ที่อยู่ในเขตชลประทาน 1,511,259 ไร่ และอยู่นอกเขตชลประทาน 796,794.91 ไร่ มีพื้นที่ป่าไม้ 825,102.52 ไร่ ร้อยละ 24.64 ของจังหวัด มีจำนวนสมาชิกวุฒิสภา 3 คน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 8 คน (ระบบแบ่งเขต 6 คน บัญชีรายชื่อ 2 คน) สมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด 30 คน สถิติจำนวนผู้มาใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือคิดเป็นร้อยละ 62.69

ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) 45,089 ล้านบาท รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี 52,958 บาท เป็นลำดับที่ 6 ของภาค อันดับที่ 39 ของประเทศ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ 13.75% พืชเศรษฐกิจสำคัญ ข้าวและอ้อย รายได้หลักคือภาคเกษตร 12,268 ล้านบาท สถานประกอบการ/โรงงาน 1,009 แห่ง ลูกจ้าง 18,468 คน แรงงาน 513,689 คน อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ 136 บาท/วัน ผู้มีงานทำ 505,978 คน ผู้ไม่มีงานทำ 7,625 คน สถานศึกษา 501 แห่ง ครู/อาจารย์ 7,728 คน นักเรียน/นักศึกษา 152,467 คน ครู/อาจารย์ : นักเรียน/นักศึกษา 1:20

อัตราการรักษาหนังสือ 99.6 % สถานพยาบาล 19 แห่ง แพทย์/
ทันตแพทย์/ทันตภิบาล 253 คน คิดเป็นสัดส่วน แพทย์/
ทันตแพทย์/ทันตภิบาล : ประชากร 1:3,433

2.1.1 สัญลักษณ์ประจำจังหวัด

ตราประจำจังหวัด เป็น
รูปยุทธหัตถี หมายถึง การยุทธหัตถี
ระหว่างสมเด็จพระนเรศวรมหาราช
กับพระมหาอุปราชาแห่งพม่า
และบริเวณที่ทำยุทธหัตถีอยู่ใน
ท้องที่อำเภอดอนเจดีย์¹

ดอกไม้ประจำจังหวัด: สุพรรณนิการ์

ต้นไม้ประจำจังหวัด: มะเกลือ (Diospyros mollis)

คำขวัญประจำจังหวัด: เมืองยุทธหัตถี วรรณคดีขึ้นชื่อ
เลื่องลือพระเครื่อง รุ่งเรืองเกษตรกรรม
สูงล้ำประวัติศาสตร์ แหล่งปราชญ์
ศิลปิน ภาษาถิ่นชวนฟัง

¹ การอ้างอิงประวัติศาสตร์ว่าด้วยการทำยุทธหัตถีในพื้นที่อำเภอ
ดอนเจดีย์ ในที่นี้เป็นไปตามหลักฐานทางตามการบันทึกทางประวัติศาสตร์
จนมาสู่ความเชื่อดังกล่าว ซึ่งในปัจจุบันได้มีการกล่าวถึงบริเวณพื้นที่ทำ
ยุทธหัตถีที่แท้จริงคือ ตำบลหนองสาหร่าย อำเภอพนมทวน จังหวัด
กาญจนบุรี

2.1.2 รายนามผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรีตั้งแต่อดีต-ปัจจุบัน

สุพรรณบุรีถือเป็นจังหวัดหนึ่งของประเทศไทยที่มีประวัติศาสตร์และพัฒนาการทางการเมืองการปกครองมาเป็นเวลานาน ซึ่งในตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดนับตั้งแต่ พ.ศ. 2394 เป็นต้นมา มีดังนี้ (วิกิพีเดีย-สุพรรณบุรีออนไลน์, 2552)

รายชื่อ	พ.ศ.
1. พระยาสุนทรสงคราม (จัน สุนทรพงษ์)	พ.ศ. 2394 - 2412
2. พระยาสุนทรสงครามรามพิไชย (แจ่ม สุนทรวิภาต)	พ.ศ. 2412 - 2425
3. พระยาสุนทรสงคราม (จัน แสงชูโต)	พ.ศ. 2426 - 2429
4. พระยาสุนทรสงครามรามภักดี (พันธ์)	พ.ศ. 2431 - 2435
5. พระยาอภัยพลภักดี (ม.ล.อุกฤษ เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา)	พ.ศ. 2435 - 2439
6. พระอร่ามมณเฑียร (ม.ร.ว.ใหญ่ นรินทรกุล ณ อยุธยา)	พ.ศ. 2440 - 2440
7. พระยาสุนทรสงคราม (ถม ณ มหาไชย)	พ.ศ. 2440 - 2442
8. พระยาอินทรวชิต (ทองคำ)	พ.ศ. 2442 - 2444
9. พระยาสุนทรสงคราม (ม.ร.ว.เล็ก พยัฆเสนา ณ อยุธยา)	พ.ศ. 2444 - 2454
10. พระยาสุนทรสงคราม (อึ้ง กรรณสูต)	พ.ศ. 2454 - 5 ต.ค. 2466

11. พระยาสุนทรสงคราม 5 ต.ค. 2466 - 13 พ.ค. 2470
(ปยุต สุวรรณศร)
12. พระยาพิศาลสารเกษตร 13 พ.ค. 2470 - 22 ก.พ. 2476
(พร พิมพสุตร)
13. พระยารามราชภัคดี 22 ก.พ. 2476 - 1 มิ.ย. 2479
(ม.ล.สวาสดิ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา)
14. พ.ท.พระเจนกระบวนหัด 1 มิ.ย. 2479 - 31 พ.ค. 2481
(ทองคำ พรโสภณ)
15. หลวงศรีราชรักษา 1 มิ.ย. 2481 - 31 มี.ค. 2485
(ผิว ชาศรีรัตน)
16. นายกำวาล วงษ์สกุล 1 มิ.ย. 2485 - 15 ต.ค. 2486
17. ร.อ.หลวงวุฒิราษฎร์รักษา 15 ต.ค. 2486 - 18 ต.ค. 2487
(วุฒิศรสงคราม วุฒิราษฎร์รักษา)
18. นายอรรถสิทธิ์ สิทธิสุนทร 18 ต.ค. 2487 - 15 พ.ค. 2488
19. นายปร่ง พูนชนม์ 15 พ.ค. 2488 - 5 มี.ค. 2489
20. นายชูป พิเศษนครกิจ 5 มี.ค. 2489 - 7 ต.ค. 2489
21. ชุนธรรมรัฐสุธาทร 7 ต.ค. 2489 - 3 เม.ย. 2494
(ธรรมรัฐ โรจนสุนทร)
22. นายสนิท วิไลจิตต์ 3 เม.ย. 2494 - 28 ม.ค. 2496
23. พ.ต.อ.จำรัส โรจนจันทร์ 28 ม.ค. 2496 - 14 ม.ค. 2497
24. นายพินิต โพธิ์พันธุ์ 14 ม.ค. 2497 - 7 ส.ค. 2500
25. นายพัฒน์ บุญรัตน์พันธุ์ 7 ส.ค. 2500 - 13 ม.ค. 2509
26. นายเวียง สาครสินธุ์ 13 ม.ค. 2509 - 13 ก.พ. 2510
27. นายสวัสดิ์ มีเพียร 13 ก.พ. 2510 - 30 ก.ย. 2518
28. นายสอน สุทธิสาร 1 ต.ค. 2518 - 30 ก.ย. 2521
29. นายชลิต พิมลศิริ 1 ต.ค. 2521 - 30 ก.ย. 2523
30. นายจรินทร์ กาญจน์มัย 1 ต.ค. 2523 - 11 ก.ย. 2527

31. นายอารีย์ วงศ์อารยะ	1 ต.ค. 2527 - 30 ก.ย. 2531
32. นายธานี โจนะ	1 ต.ค. 2531 - 30 ก.ย. 2533
33. ร.ต.สมนึก เกิดเกษ	1 ต.ค. 2533 - 30 ก.ย. 2534
34. ร.อ.ศรีรัตน์ หริรักษ์	1 ต.ค. 2534 - 21 ก.ค. 2535
35. นายสมพงษ์ ศรียะพันธุ์	22 ก.ค. 2535 - 30 ก.ย. 2536
36. นายอำนาจ ยอดเพชร	1 ต.ค. 2536 - 30 ก.ย. 2538
37. นายประเสริฐ เปลียนรังสี	1 ต.ค. 2538 - 27 ม.ค. 2541
38. นายวิวัฒน์ คงมาลัย	16 เม.ย. 2541 - 30 ก.ย. 2546
39. นายทรงพล ทิมาศาสตร์	1 ต.ค. 2546 - 30 ก.ย. 2549
40. นายสมศักดิ์ ภูรีศรีศักดิ์	13 พ.ย. 2549 - ปัจจุบัน

2.2 เอกสารและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้งในระบบประชาธิปไตย และความทันสมัยทางการเมือง

การเลือกตั้งถือเป็นกระบวนการหนึ่งของประชาธิปไตยที่สำคัญ โดยไม่อาจแยกออกจากกันได้ ทั้งนี้พื้นฐานของการเลือกตั้งมีความสัมพันธ์กับความทันสมัยและพัฒนาการทางการเมืองในสังคมแต่ละประเทศเป็นสำคัญ ดังจะพบว่าประเทศที่มีพัฒนาการทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยมาอย่างยาวนานจะมีความเป็นประชาธิปไตยทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม รวมถึงวัฒนธรรมอีกด้วย นั่นคือกระบวนการเป็นประชาธิปไตยได้สร้างจิตสำนึกในตัวตนของปัจเจกชนหรือบุคคลในสังคมดังกล่าวมานาน ทำให้คนในสังคมมีความเคยชินและฝังลึกอยู่ในมโนสำนึกกลายเป็นวิถีชีวิตที่สำคัญและบรรทัดฐานของสังคมไปในที่สุด

อย่างไรก็ตามพัฒนาการของความทันสมัยทางการเมืองที่ว่านั้น ล้วนต้องใช้เวลาในการพัฒนา ซึ่งในแต่ละประเทศมิได้มีตัวแบบการเมืองในระบบประชาธิปไตยเช่นเดียวกัน หากแต่ขึ้นอยู่กับพื้นฐานทางประวัติศาสตร์ของการก่อตั้งรัฐชาติหรือประเทศเป็นสำคัญ รวมถึงวัฒนธรรมทางการเมืองของแต่ละประเทศอีกด้วย (สุรชัย ศิริไกร, 2550, น. 62) ดังปรากฏว่าบางประเทศอาจมีการเมืองในระบบพรรคการเมืองพรรคใหญ่สองพรรค เช่น ในกรณีประเทศสหรัฐอเมริกา หรือระบบการเมืองพรรคเล็กหลายพรรค เช่น ประเทศไทย เป็นต้น สำหรับความทันสมัยทางการเมืองในกรอบแนวคิดทางรัฐศาสตร์ มักให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเป็นสำคัญ ทั้งเรียกว่า เป็นการเปิดโอกาสในการใช้สิทธิทางการเมือง ซึ่งได้แก่ การออกเสียงเลือกตั้ง โดยถือว่าประชาชนทุกคนเป็นเจ้าของสิทธินั้นอย่างมีความชอบธรรมบนพื้นฐานของความเท่าเทียมกัน หรือที่เรียกว่า หนึ่งคนหนึ่งเสียง (one man one vote) กล่าวคือ ทุกคนเป็นผู้มีสิทธิในการกำหนดความเป็นไปของสังคมและบ้านเมือง (Pye 1966, p. 8 & Huntington 1968, pp. 34-39) โดยที่เงื่อนไขของความทันสมัยทางการเมือง คือ ความเป็นประชาธิปไตย โดยผู้ปกครองหรือรัฐบาลได้รับฉันทามติจากประชาชนผ่านการเลือกตั้ง ซึ่งเป็นเกณฑ์ความชอบธรรมในการได้มาซึ่งอำนาจรัฐ มิใช่การเป็นผู้ปกครองโดยอิงการจากสวรรค์ตามความเชื่อของลัทธิเทวสิทธิ์ (divine right) หรือความสมมติเทพหรือระบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ (absolute monarchy regime) (สมบัติ จันทรวงศ์ และชัยอนันต์ สมุทวณิช, 2523, น. 10-17) รวมถึงระบอบการปกครองอื่นๆ ที่เป็นมาในอดีต ซึ่งความเชื่อในระบอบการปกครอง

ดังกล่าวได้ตัดข้ามหรือก้าวข้ามความสำคัญของประชาชน ในฐานะผู้มีสิทธิมีเสียงทางการเมือง และในฐานะผู้มีสิทธิอันชอบธรรมในการต่อสู้เรียกร้องผลประโยชน์ของตนเองและพวกพ้อง

ความเป็นประชาธิปไตยในการเมืองสมัยใหม่ได้ให้ความสำคัญกับความเป็นปัจเจกชนของประชาชนในฐานะพลเมืองของรัฐค่อนข้างสูง ในขณะที่บทบาทของรัฐในฐานะชนชั้นปกครองที่มีอำนาจเด็ดขาดในการตัดสินใจอนาคต ตัดสินชะตาชีวิต ได้เลือนหายไปจากระบบเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองแทบจะหมดสิ้น คงเหลือไว้เพียงร่องรอยที่ได้รับการยอมรับในฐานะประวัติศาสตร์หรือบริบทความเป็นมาของชาติเท่านั้น แต่อย่างไรก็ตาม ร่องรอยของชนชั้นนำในฐานะผู้ปกครองในการเมืองแบบใหม่ก็ได้จับขึ้นไปทั้งหมด หากแต่ยังปรากฏความมีตัวตนอยู่บางรัฐหรือประเทศ อันเป็นผลพวงจากการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่อยู่ในช่วงเวลาของการเปลี่ยนผ่าน (political change) อาทิ ความเข้มแข็งของระบบราชการ (bureaucratic system) และชนชั้นปกครอง ซึ่งปรากฏการณ์ดังกล่าวพบได้ในสังคมประเทศกำลังพัฒนา (developing countries) หรือประเทศโลกที่สาม โดยเฉพาะประเทศในแถบเอเชีย แอฟริกาและประเทศในทวีปอเมริกาใต้ เป็นต้น ปัญหาที่เกิดขึ้นกับความเป็นประชาธิปไตยในประเทศโลกที่สามดังกล่าวแยกไม่ออกกับการติดหล่มหรือการก้าวไม่พ้นกรอบสังคมประเพณีแบบดั้งเดิมดังกล่าว ทั้งนี้ปรากฏผ่านพิธีกรรมทั้งในระดับชุมชนและระดับชาติ ซึ่งมีความสัมพันธ์พื้นฐานทางศาสนาหลักของสังคมนั้นๆ

ความทันสมัยทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย ถือเป็นกระบวนการหรือขั้นตอนของการก้าวไปสู่การพัฒนาทางการเมือง (political development) กล่าวคือ ปัญหาด้านเสถียรภาพทางการเมืองซึ่งเป็นปฏิภาคกับอัตราการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน โดยที่สังคมการเมืองแบบทันสมัยนั้น รัฐบาลไม่สามารถปฏิบัติหรือดำเนินกิจกรรมทางการเมืองให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนได้ จึงมักถูกถอดถอนหรือโค่นล้มไปในที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะรัฐบาลหรือพรรคการเมืองขาดความเป็นสถาบันที่ดีพอในการรับมือกับปัญหาที่เกิดขึ้น ในขณะที่เดียวกันกับสถาบันที่เป็นองคาพยพของรัฐไม่มีประสิทธิภาพในการกลั่นกรองความเดือดร้อนที่เกิดขึ้นกับประชาชน ทำให้กระบวนการเรียกร้องต้องเข้าไปสู่รัฐบาลหรือส่วนกลางในการแก้ไขปัญหา สถาบันทางการเมืองย่อยดังกล่าว อาทิ องค์กรปกครองท้องถิ่น หน่วยงานของรัฐในอำเภอ ตำบล และจังหวัด รวมถึงองค์กรอื่นๆ ที่เป็นตัวแทนจากรัฐบาลหรือกระทรวง ทบวง กรมต่างๆ ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับประชาชนในท้องถิ่นต่างๆ สิ่งทีกล่าวมาข้างต้นคือประเด็นปัญหาของความทันสมัยทางการเมืองและการพัฒนาการเมือง

2.2.2 ระบบอุปถัมภ์ อิทธิพลและกลุ่มผลประโยชน์ทางการเมือง

ระบบอุปถัมภ์กับการเมืองนับว่าเป็นของคู่กันและยากต่อการแยกให้ออกจากกันโดยสิ้นเชิงไม่ว่าจะเป็นสังคมใดก็ตาม ทั้งนี้ ด้วยความสัมพันธ์ของคนในสังคมดำรงอยู่และมีพันธนาการที่อยู่ในรูปแบบความสัมพันธ์ของการร่วมอาศัยและเอื้ออาทรต่อกัน ทั้งในการต่อสู้กับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอันเนื่องมาจากน้ำมือมนุษย์และภัยธรรมชาติ ซึ่งต้อง

พึ่งพาความสามัคคี ความร่วมมือจึงสามารถฝ่าฝืนอุปสรรคต่างๆ รวมถึงการมีอุดมการณ์บางประการร่วมกันจนนำมาสู่การสร้างรัฐชาติในที่สุด สิ่งดังกล่าวถือเป็นกระบวนการหรือขั้นตอนหนึ่งของกระบวนการกลายเป็นความอุปถัมภ์และรูปแบบของผลประโยชน์ร่วมของสังคมและปัจเจกชนในเวลาต่อมา โดยที่ความสัมพันธ์ระหว่างผู้อุปถัมภ์และผู้ได้รับการอุปถัมภ์นับเป็นลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอาจเป็นสองคนหรือกลุ่มคน ทั้งในแบบต่อหน้าหรือการช่วยเหลือ นอกจากนี้ผู้อุปถัมภ์และผู้ได้อุปถัมภ์ก็ได้จำกัดในด้านความสัมพันธ์ระหว่างคนอื่นๆ และมีอิสระที่จะทำให้ความสัมพันธ์สิ้นสุดลง ความสัมพันธ์ในระบบอุปถัมภ์ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้อธิบายถึงรูปแบบและลักษณะที่ปรากฏโดยสรุปได้ว่า โดยส่วนใหญ่แล้วมักเป็นความสัมพันธ์ที่ไม่เป็นทางการ และการรวมตัวมิได้มีเป้าหมายที่อยู่ในลักษณะของการมีนโยบายหรืออุดมการณ์ร่วมกัน แต่ก็มีลักษณะเป็นความพอใจหรือชอบพอส่วนตัวมากกว่า โดยที่อยู่ในลักษณะของความสัมพันธ์เชิงซ้อน นอกจากนี้แล้วยังมีลักษณะหรือรูปแบบในความสัมพันธ์คู่ โดยแสดงออกในลักษณะความผูกพันและตอบสนองต่อกันภายใต้ข้อตกลง โดยที่ทุกกิจกรรมที่เป็นลักษณะความสัมพันธ์มิใช่เรื่องของข้อสัญญาหรือคำมั่นทั้งหมด อาจมิใช่ข้อผูกพันทางศีลธรรม และยังเป็นความผูกพันที่ปรากฏในลักษณะการสนองตอบต่อกันภายใต้การรวมตัวเพื่อแสวงหาอำนาจหรือการเข้าสู่อำนาจและผลประโยชน์ร่วมกัน รวมถึงการมีความสัมพันธ์ที่มาจากการสร้างขึ้นในลักษณะแนวตรงหรือแนวตั้งโดยเป็นผลมาจากความไม่เท่าเทียมกันระหว่าง

ผู้อุปถัมภ์กับผู้ถูกอุปถัมภ์ และสุดท้ายเป็นความสัมพันธ์ที่อยู่ในอำนาจของผู้นำเพียงคนเดียว ซึ่งจะมีลักษณะที่ผู้นำเป็นผู้อุปถัมภ์ และทำการรวบรวมผู้ถูกอุปถัมภ์หรือลูกน้อง โดยภายหลังมักกลายเป็นความสัมพันธ์ในลักษณะเจ้านายกับลูกน้อง

พัฒนาการทางสังคมที่เกิดขึ้นภายหลังของการเกิดรัฐชาติสมัยใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่ให้ความสำคัญกับความเป็นปัจเจกชนในฐานะที่มนุษย์พึงกำหนดชะตาชีวิตของตนเองดังกล่าว เพื่อดำรงชีวิตให้อยู่รอดปลอดภัยและมีพร้อมสำหรับปัจจัยสี่และปัจจัยอื่นๆ ที่พัฒนาขึ้นมาโดยตลอด ได้ทำให้ระบบสังคมมีการแลกเปลี่ยนในเชิงเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและการเมือง ความสัมพันธ์ภายในสังคมทั้งในและนอกรัฐดังกล่าวล้วนใช้หลักการพื้นฐานในการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์เช่นเดียวกันหมด เพราะทำให้ได้มาซึ่งปัจจัยในการดำรงชีวิต (ชัชอนันต์ สมุทวณิช, 2535) ในขณะที่ลักษณะของสังคมที่มีการแข่งขันทางเศรษฐกิจก่อให้เกิดการสร้างฐานะทางสังคมที่แตกต่างกัน ความยากดีมีจน ชนชั้นนำในทางการเมือง ชนชั้นนำทางเศรษฐกิจ และชนชั้นล่างหรือประชาชนทั่วไปจึงเป็นผลที่เกิดขึ้นจากความแตกต่างดังกล่าว และได้สร้างความสัมพันธ์ระหว่างชนชั้นที่มีการแลกเปลี่ยนที่ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ในกลุ่มผลประโยชน์ระหว่างชนชั้น ในขณะที่เดียวกันได้เกิดการพัฒนากลุ่มผลประโยชน์กลายเป็นกลุ่มอิทธิพลที่ต้องการเข้ามามีบทบาทในการช่วงชิงผลประโยชน์ระหว่างกลุ่ม (interest groups)

กลุ่มผลประโยชน์และกลุ่มอิทธิพล (influence groups) ในทางการเมืองถือเป็นกลุ่มทางสังคมที่พัฒนาการควบคุมมากับ

สังคมบนพื้นฐานของการช่วงชิงปัจจัยทางเศรษฐกิจและอำนาจทางการเมือง ซึ่งได้ก่อให้เกิดระบบอุปถัมภ์ (patronage systems) หรือการใช้สายสัมพันธ์ทางสังคมสำหรับการเชื่อมผลประโยชน์และต่อรองให้เกิดการแลกเปลี่ยนเพื่อให้ได้มาในสิ่งที่อีกฝ่ายหนึ่งต้องการ การดำรงอยู่และพัฒนาการของระบบอุปถัมภ์มิใช่เรื่องที่เกิดขึ้นเพียงเฉพาะสังคมใดสังคมหนึ่งหากแต่เป็นปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่คนในทุกสังคมมีความรัก โลภ โกรธ หลง และมีการแสวงหาปัจจัยต่างๆ เพื่อสนองความต้องการให้กับตนเอง (Self needs) หรือกลุ่มทางสังคม

สำหรับกลุ่มอิทธิพลอาจมีความหมายสองด้าน กล่าวคือ ด้านลบและด้านบวก โดยด้านลบเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจที่มีได้รับการรองรับในบทบาทและหน้าที่ตามกฎหมาย หากแต่เป็นลักษณะหรือรูปแบบการใช้อำนาจในเชิงบารมีในการกดดันให้เกิดการยินยอมทำตามความต้องการของผู้ที่มีอิทธิพล (influence) เหนือกว่า อำนาจเชิงอิทธิพลสามารถที่จะโน้มน้าวให้ประชาชนหรือคนที่มีฐานะต่ำต้อยกว่าหรือจนกว่า หรือตำแหน่งต่ำกว่าปฏิบัติตามคำสั่งหรือความต้องการได้ โดยปราศจากยินยอมตามความสมัครใจ ในทางการเมืองกลุ่มอิทธิพลจะมีบทบาทผ่านการเลือกตั้งด้วยการต่อรองในเงื่อนไขต่างๆ เพื่อแลกกับการยินยอมทำตามความต้องการ นอกจากนี้ กลุ่มอิทธิพลยังอาจใช้การกดดันในลักษณะบีบบังคับหรือข่มขู่ให้ทำตามโดยปราศจากเงื่อนไขการต่อรอง ลักษณะเช่นนี้มักพบได้ในสังคมที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ห่างไกลจากศูนย์กลางอำนาจรัฐหรือที่เรียกว่า “สังคมชนบท” ซึ่งมักมีความแตกต่างของคนในสังคมค่อนข้างสูง นอกจากนี้อิทธิพลยังเกี่ยวข้องกับบารมี

(Charismatic) ในด้านลบที่สามารถชี้้นำความต้องการได้ ผ่านการใช้ปัจจัยทางเศรษฐกิจหรือเงินสำหรับการยอมรับในเงื่อนไขตามต้องการได้ กรณีดังกล่าวอยู่บนพื้นฐานของระบบอุปถัมภ์ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลหรือเฉพาะคน รวมถึงกลุ่มทางสังคม

ความสัมพันธ์เชิงระบบเครือญาติ (kinship relation system) นับว่ามีอิทธิพลอย่างสูงต่อการเมืองโดยเฉพาะการเมืองในพื้นที่ห่างไกลจากศูนย์กลางอำนาจรัฐหรือต่างจังหวัด โดยเป็นความสัมพันธ์ในแนวนอนที่เกิดจากความจำเป็นในชีวิตจริงของประชาชนในภาคเกษตรกรรม อาทิ ชาวนา ชาวไร่ และชาวสวน โดยความเกี่ยวข้องกับการเมือง การทหารและวัฒนธรรมในส่วนของเกี่ยวข้องกับการผลิต เนื่องจากมีกิจกรรมการผลิตบางอย่างที่ต้องทำร่วมกันทั้งหมู่บ้าน เช่น การทำฝายต้นน้ำ การเพาะปลูกที่ต้องใช้แรงงานจำนวนมาก เช่น การปักดำและเก็บเกี่ยวผลผลิตที่เรียกว่า “การลงแขก” โดยก่อให้เกิดความร่วมมือในกลุ่มเครือญาติที่มีความแน่นแฟ้นมากขึ้น ในขณะที่ความไม่แน่นอนในปัจจุบันการผลิตในแต่ฤดูกาลทำให้เครือญาติต้องพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระบบเครือญาติจะเข้าช่วยเหลือและให้หลักประกันในชีวิตสำหรับการบริโภคโดยถือหลัก “ทีเขา ทีเรา” (reciprocal) นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับความจำเป็นในการป้องกันหมู่บ้าน การรักษาพยาบาล การให้สวัสดิการแก่เด็กและคนชรา ระบบเครือญาติดังกล่าวจะเป็นทั้งแหล่งความร่วมมือช่วยเหลือและคุ้มครอง ทำให้จิตสำนึกที่ให้ความสำคัญกับระบบเครือญาติมีความลึกซึ้ง โดยในทางการเมืองการยึดระบบเครือญาติในระดับสูง อาจส่งผลต่อพฤติกรรมทางการเมืองการใช้สิทธิ

ออกเสียงเลือกตั้ง เพราะหากผู้สมัครรายใดมีญาติหรือสามารถผูกญาติกับบุคคลต่างๆ ได้จำนวนมาก โอกาสประสบความสำเร็จชนะเลือกตั้งย่อมมีมากตามไปด้วย โดยอาจไม่จำเป็นต้องใช้เงินจำนวนมากเช่นเดียวกับบุคคลอื่น โดยญาติคือมวลชน เป็นสิ่งจำเป็นในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นคือ มวลชนที่เป็นญาตินี้อาจใช้เหตุผลในการตัดสินใจเลือกผู้แทนฯ ไม่สอดคล้องกับหลักอุดมการณ์ประชาธิปไตย เนื่องจากในความเป็นจริงการลงคะแนนให้ญาติถือว่าเป็นการช่วยเหลือและทำให้ญาติเป็นใหญ่เป็นโต และสามารถที่จะพึ่งพาได้ในภายหลัง (แสง รัตนมงคลมาศ, 2535, น. 17 และ วรวิมล เสงี่ยมศักดิ์, 2540, น. 16)

อย่างไรก็ตาม ในสังคมไทยอิทธิพลของนักการเมืองมีบทบาทค่อนข้างมากต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง โดยเป็นทั้งอิทธิพลที่หมิ่นเหม่/คาบเกี่ยวกับความถูกต้องของกฎหมาย กล่าวคือ เป็นพลังที่สามารถชี้ทำให้เกิดส่วนได้ส่วนเสียในประโยชน์สาธารณะของประชาชน และเป็นลักษณะและรูปแบบการยอมรับความสามารถหรือบทบาทในการเป็นผู้นำในสังคม ซึ่งมักพบว่า มาจากคุณลักษณะทางครอบครัวหรือภูมิหลังเป็นสำคัญ ในขณะที่ฐานะทางเศรษฐกิจเป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญในการสร้างการยอมรับความเหนือกว่าบนพื้นฐานของความสำเร็จในชีวิต ก่อนที่จะหันหน้าเข้าสู่วงการการเมืองทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ผลจากความแตกต่างทางเศรษฐกิจระหว่างนักการเมืองหรือชนชั้นนำดังกล่าว ก่อให้เกิดระบบอุปถัมภ์และพัฒนาการจนอาจกล่าวได้ว่า สังคมไทยเป็นสังคมภายใต้ระบบอุปถัมภ์ การพึ่งพิงและพึ่งพาดังกล่าวได้ฝัง

รากลึกจนกลายเป็นวัฒนธรรมของสังคมไทย และฐานคิดหรือทัศนคติของคนในสังคมไทยจึงยึดโยงอยู่กับการไหว้วานหรือพึ่งพาอาศัยซึ่งระหว่างคนในกลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ สังคมที่เท่าเทียมกัน และระหว่างกลุ่มคนที่มีฐานะดังกล่าวแตกต่างกัน ซึ่งล้วนมีที่มาจากพื้นฐานหรือบริบททางประวัติศาสตร์ของการพัฒนาเป็นรัฐชาติในปัจจุบัน

2.2.3 แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบและกระบวนการในการหาเสียงเลือกตั้ง

กระบวนการหาเสียงเลือกตั้งถือเป็นโจทย์ใหญ่สำหรับการเมืองในระบบประชาธิปไตย โดยเป็นพื้นฐานสำคัญในการคัดสรรคนเข้าสู่ตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งเป็นเกณฑ์มาตรฐานทางการเมืองที่สำคัญในระบบโลกสมัยใหม่ ทั้งนี้ด้วยที่มาของการให้ความสำคัญกับการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน (participation) ทั้งด้วยการลงสมัครรับเลือกตั้งและการใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งภายใต้หลักการเสียงข้างมาก (majority) หรือ หนึ่งคนหนึ่งเสียง (one man one vote) กล่าวคือประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจทางการเมืองในการกำหนดผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อทำหน้าที่แทนในฐานะผู้ปกป้องผลประโยชน์ของกลุ่มต่างๆ (interest groups) ที่มีอยู่ในสังคมหรือรัฐ

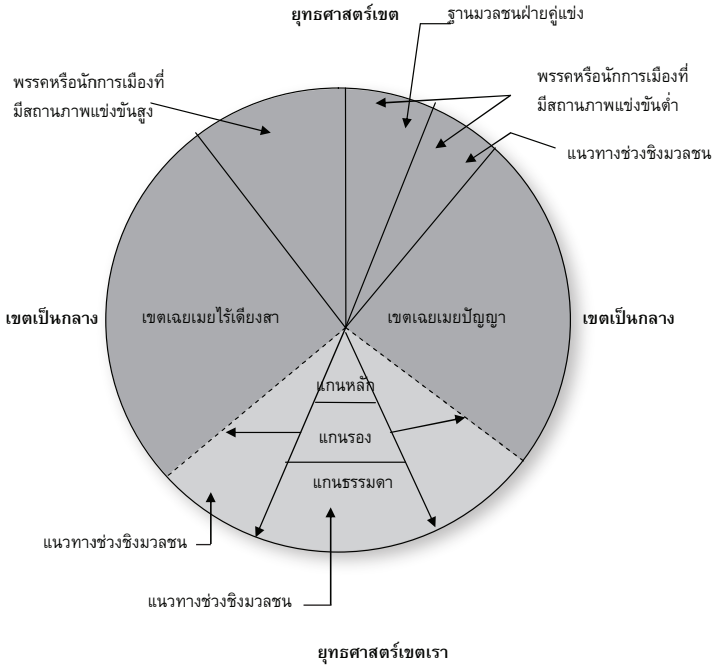
จากที่กล่าวข้างต้น ในกระบวนการหาเสียงเลือกตั้งเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางการเมือง พรรคการเมืองและผู้สมัครรับเลือกตั้ง จึงจำเป็นต้องดำเนินการในทุกวิถีเพื่อให้รับชัยชนะในการเลือกตั้ง โดยมีแนวทางต่างๆ ดังนี้

1) การแบ่งเขตยุทธศาสตร์การเลือกตั้ง

การแบ่งเขตยุทธศาสตร์การเลือกตั้ง ถือเป็นแนวทางที่ใช้ในการหาเสียงเลือกตั้งที่สำคัญ ทั้งนี้เป็นการวางกลยุทธ์ตามเป้าหมาย (goal) ที่กำหนดไว้ ซึ่งก็คือชัยชนะในการเลือกตั้ง โดยเหตุผลในการแบ่งเขตยุทธศาสตร์การเลือกตั้ง เป็นการแบ่งพื้นที่เพื่อให้เกิดความเหมาะสมในการหาเสียง ทั้งด้วยระบบการจัดตั้งห้วคะแนน และการเดินสายหาเสียง ซึ่งในช่วงระยะภายหลังที่มีการประกาศหาเสียงเลือกตั้งแล้วนั้น ระยะเวลาดังกล่าวมีแนวโน้มว่า มีน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่ ซึ่งมีอาณาบริเวณที่ค่อนข้างกว้าง โดยเฉพาะเพื่อนำมาคำนวณในลักษณะจำนวนที่ต้องลงพื้นที่กับจำนวนพื้นที่ที่แบ่งออกตามหมู่บ้าน ตำบลและอำเภอ ในขณะเดียวกันกับทำให้สามารถคำนวณสถานการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในระหว่างหาเสียงเลือกตั้งตามกำหนดการของคณะกรรมการการเลือกตั้งและก่อนการเลือกตั้งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้อีกด้วย

ยุทธศาสตร์การแบ่งพื้นที่หาเสียงเลือกตั้ง ถือเป็นกุญแจสำคัญที่สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการหาเสียงเลือกตั้ง ทำให้ทราบถึงสถานการณ์ภาพของผู้สมัครรับเลือกตั้ง และสถานการณ์ของคู่แข่งขั้นต่อคะแนนนิยมที่กำลังได้รับ ทั้งนี้การได้รับทราบถึงสถานการณ์ดังกล่าว ทำให้ผู้สมัครฯ สามารถนำมาใช้ในวางแผนยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ในการหาเสียงเลือกตั้ง ด้วยการปรับจุดอ่อนหรือข้อด้อยของตนให้ดีขึ้นจนถึงขั้นที่ได้รับการยอมรับและมีคะแนนนิยมที่เพิ่มขึ้น การแบ่งเขตยุทธศาสตร์การเลือกตั้งสามารถอธิบายได้ดังแผนภาพ ดังนี้ (พนมพร ไตรตันวงศ์, 2535, น. 25)

แผนภาพแนวคิดสามเขตยุทธศาสตร์

ที่มา: แสวง รัตนมงคลมาศ (2535) ใน พนมพร ไตรตันวงศ์ (2535, น. 27) และวรวุฒิ เสงี่ยมศักดิ์ (2540, น. 34)

การปรับจุดด้อยให้เป็นจุดแข็งถือเป็นพัฒนาการที่สำคัญในการหาเสียงเลือกตั้ง และเป็นกลยุทธ์ในการเอาชนะคู่แข่งที่จุดแข็งมากกว่าในบางเรื่อง อาทิ การจุดใช้อ่อนในฐานะที่มีการ

ศึกษาต่ำกว่าแต่ปรับเงื่อนไขการหาเสียงด้วยการชูทีมที่ปรึกษา รวมถึงการเป็นคนที่มีความใกล้ชิดและมีสายสัมพันธ์ที่มีผูกพันกับชาวบ้านหรือประชาชนในพื้นที่ ทั้งในการเป็นบุคคลที่เข้าร่วมกับกิจกรรมของชุมชน การให้ความช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่มายาวนาน ในขณะที่คู่แข่งแม้จะเป็นคนที่มีความรู้ความสามารถด้วยการได้รับการศึกษาที่ดีและมีประสบการณ์การทำงานมานานก็ตาม หากแต่การก้าวหน้าในชีวิตมักจะไม่ได้อยู่ในพื้นที่/ถิ่นเกิดเท่าใดนัก เพราะต้องเดินทางหรือไปศึกษาในพื้นที่อื่นในระยะเวลาที่ยาวนาน จุดแข็งประเภทนี้มักกลายเป็นจุดอ่อนที่อาจถูกโจมตีจากฝ่ายตรงกันข้ามได้ง่าย และเป็นผลให้ต้องพ่ายแพ้การเลือกตั้งไปในที่สุด

ยุทธศาสตร์การหาเสียงเลือกตั้งที่เรียกว่า “**สามเขตยุทธศาสตร์**” เป็นแผนปฏิบัติการในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ซึ่งได้แบ่งกลุ่มประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งเป็น 3 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มแรก “**เขตเรา**” กลุ่มสอง “**เขตเขา**” และกลุ่มสาม “**เขตเป็นกลาง**” โดยเป็นการแบ่งตามลักษณะผู้ไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง กล่าวคือ (พนมพร ไตรตันวงศ์ 2535, น. 24-25)

- (1) การกระชับกลุ่มแกน เป็นความพยายามจัดตั้งและกระชับองค์กรจัดตั้งของฝ่ายเราก่อน (ฝ่ายผู้สมัครรับเลือกตั้ง) โดยกำหนดให้มีการเคลื่อนไหวจากผู้สมัครหรือตัวแทนผู้สมัครกับกลุ่มแกนก่อน
- (2) การช่วงชิงมวลชนในกลุ่มเป็นกลาง หรือกลุ่มเฉยเมย โดยเมื่อฝ่ายสนับสนุนผู้รับสมัครเลือกตั้ง (ฝ่ายเรา)

เข้มแข็ง ก็จะทำให้การรุกเข้าไปหาเสียงในพื้นที่ที่เป็นกลาง เพื่อแย่งชิงมวลชนซึ่งเป็นพื้นที่ที่แต่ละฝ่ายมีคะแนนสูสีหรือใกล้เคียงกันเพื่อให้ฝ่ายตนได้คะแนนเสียงมากที่สุด

- (3) การช่วงชิงกลุ่มแกนคู่แข่ง เป็นการช่วงชิงคะแนนเสียงจากหัวคะแนนของผู้สมัครคู่แข่งชั้น โดยถือเป็นยุทธศาสตร์ในขั้นท้ายสุด หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นไม้ตายที่จำเป็นต้องทำเพื่อให้ได้ชัยชนะในการเลือกตั้ง ทั้งนี้เป็นการดำเนินการภายหลังการจัดตั้งฝ่ายของตนเอง (ฝ่ายเรา) เรียบร้อยแล้ว รวมถึงการจัดการช่วงชิงคะแนนเสียงในพื้นที่ที่เป็นกลาง เรียบร้อยแล้วในระดับหนึ่ง แต่ยังไม่อาจคาดการณ์ในชัยชนะหรือผลการเลือกตั้งได้ชนิดเบ็ดเสร็จเด็ดขาด กลยุทธ์ในการดำเนินการในเขตเขา (กลุ่มแกนคู่แข่ง) จึงเป็นเรื่องสำคัญมาก หรืออาจไม่จำเป็นต้องปฏิบัติการก็ได้แล้วแต่สถานการณ์ รวมถึงการประเมินสถานการณ์ที่ใกล้ชิดและความรุนแรงในการแข่งขัน

แนวคิดสามเขตยุทธศาสตร์หรือแผนปฏิบัติการในการรณรงค์การเลือกตั้ง ถือเป็นแนวทางสำคัญในการวิเคราะห์พฤติกรรมหาเสียงเลือกตั้งของผู้สมัครแข่งขันในพื้นที่ต่างๆ ด้วยการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง เป็นการช่วงชิงการสนับสนุนจากประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ด้วยเหตุดังกล่าว การกำหนดยุทธศาสตร์ในการหาเสียงจึงจำเป็นต้องแสวงหา

วิธีการ ด้วยการใช้วิเคราะห์และจำแนกประชาชนออกเป็นกลุ่มต่างๆ หลังจากนั้นจึงนำมากำหนดแผนยุทธศาสตร์ในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

ด้วยพฤติกรรมการใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งของประชาชนในพื้นที่ต่างๆ ของประเทศยังมิได้มีการพัฒนาระบบการสร้างมวลชนของพรรคการเมือง หรือ การที่พรรคการเมืองขาดความเป็นสถาบันทางการเมืองในระดับสูงเหมือนเช่นประเทศตะวันตกอย่างกรณีประเทศสหรัฐอเมริกา หรือกลุ่มประเทศยุโรป ทำให้พรรคการเมืองจำเป็นต้องใช้ยุทธวิธีในการหาเสียงด้วยวิธีการและรูปแบบต่างๆ เพื่อดึงมวลชนจากผู้สมัครคู่แข่ง (ฝ่ายเขา) ให้เข้าสังกัดของตน (ฝ่ายเรา) แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นคือ มวลชนในลักษณะฝ่ายเราฝ่ายนี้ มิได้มีจำนวนมากนักเมื่อเปรียบเทียบกับฝ่ายที่เป็นกลาง ซึ่งมีลักษณะเป็นกลุ่มที่คอยข้างเฉยเมยหรือไม่รู้สึกรู้สาเกี่ยวกับนักการเมืองหรือพรรคการเมืองมากนัก โดยมีความคิดว่า นักการเมืองและพรรคการเมืองขาดซึ่งอุดมการณ์ทางการเมืองที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานการทำประโยชน์ให้กับประชาชนและประเทศชาติอย่างแท้จริง ทั้งนี้เมื่อพิจารณาในกรณีของสังคมไทย สามารถแบ่งกลุ่มทางการเมืองได้ออกเป็นสองกลุ่มหลัก กล่าวคือ กลุ่มเฉยเมยไร้เดียงสา กับกลุ่มเฉยเมยปัญญา (พนมพร ไตรตันวงศ์, 2535, น. 25 และคำสิงห์ ศรีนอก, น. 2541)

2) ระบบการจัดตั้งหัวคะแนน

การจัดตั้งหัวคะแนนถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งทุกคน การใช้

หัวข้อแนบในการหาเสียงเลือกตั้งทำให้สามารถเชื่อมโยงความใกล้ชิดระหว่างผู้สมัครกับประชาชนหรือชาวบ้าน ซึ่งนอกจากจะทำให้ช่องว่างระหว่างตัวผู้สมัครกับมวลชนลดลงและใกล้ชิดกันแล้ว หัวคะแนนยังเป็นเสมือนตัวแทนของผู้สมัครในการทำหน้าที่ดูแลสารทุกข์สุกดิบของชาวบ้านได้อีกด้วย อาทิ การช่วยเหลือในปัญหาความเดือดร้อนอันเกิดจากภัยธรรมชาติ การเกษตร และความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน หรือการถูกเอารัดเอาเปรียบจากกลุ่มอิทธิพลในพื้นที่ รวมถึงการช่วยเหลือในปัญหาไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐหรือระบบราชการ หัวคะแนนถือเป็นจิกซอว์สำคัญในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวของประชาชนที่มีต่อบรรดาผู้สมัครหรือผู้แทนฯ ของตน ทั้งในด้านทัศนคติและความรู้สึกต่อการทำหน้าที่ในฐานะตัวแทนฯ ซึ่งเป็นเสมือนข้อบ่งชี้ต่ออนาคตทางการเมืองของผู้แทนฯ ที่กำลังปฏิบัติหน้าที่อยู่ รวมถึงกระแสนิยมต่อผู้ที่กำลังลงสมัครรับเลือกตั้งในอนาคตที่จะมาถึง

ในการจัดตั้งหัวคะแนนนั้น สิ่งที่ไม่อาจปฏิเสธถึงถึงความเป็นจริงก็คือ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการหรือที่เรียกว่า “ค่าจ้าง” ซึ่งเงินถือเป็นปัจจัยหลักในประเด็นนี้ ซึ่งอันที่จริงแล้วในประเทศแม่แบบประชาธิปไตยมักมีกฎหมายจำกัดจำนวนเงินที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งจะใช้จ่ายได้ โดยในหลายประเทศได้กำหนดมาเป็นเวลานานแล้ว อาทิ ประเทศญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการกำหนดแหล่งที่มาของเงินทุนสำหรับพรรคการเมืองสำหรับการหาเสียงเลือกตั้ง อาทิ แหล่งเงินสนับสนุนจากพรรคการเมือง แหล่งเงินสนับสนุนจากกลุ่มที่อยู่

ภายในพรรคการเมือง กลุ่มนักธุรกิจ และตัวผู้สมัครรับเลือกตั้ง (สามารถ ภาวิไล, 2532: 40-44) สำหรับในประเทศไทย พบว่า แหล่งเงินทุนสำหรับค่าใช้จ่ายในการหาเสียงมาจากทั้งตัวพรรคการเมืองและนักการเมือง ซึ่งพรรคได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มทุนต่างๆ ของพรรค ในขณะที่ตัวนักการเมืองมักขึ้นอยู่กับสถานภาพทางเศรษฐกิจของตัวผู้สมัครเอง อย่างไรก็ตาม กฎหมายได้กำหนดค่าใช้จ่ายของนักการเมืองและให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งต้องดำเนินการรายงานค่าใช้จ่ายในการหาเสียงอีกด้วย

2.2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการหาเสียงเลือกตั้ง

การหาเสียงเลือกตั้งถือเป็นปัจจัยสำคัญในชัยชนะของทางการเมือง ทั้งนี้รูปแบบและวิธีการหาเสียงของผู้สมัครมักมีความแตกต่างกัน โดยขึ้นอยู่กับเงื่อนไขทั้งสถานการณ์ทางการเมือง เทคโนโลยีและตัวผู้สมัคร สัมพันธ์กับภูมิหลัง ทั้งความรู้ความสามารถ สถานะทางเศรษฐกิจ ประสบการณ์การทำงานและโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่มงาน

ในการหาเสียงของนักการเมืองไทยในอดีตนั้นมีความสัมพันธ์อยู่กับภูมิหลังการทำงานหรืออาชีพ อาทิ ข้าราชการ ฝ่ายปกครอง ทหาร ตำรวจ ครู กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน นักธุรกิจ เป็นต้น ซึ่งตัวแปรดังกล่าวทำให้การหาเสียงในอดีตไม่มีการจัดการในการหาเสียงอย่างเป็นระบบหรือองค์กรที่มีลักษณะเป็นทางการ รวมถึงมิได้ยึดอยู่บนพื้นฐานทางวิชาการที่สามารถคาดการณ์สถานการณ์ได้อย่างที่ควรจะเป็น ทั้งนี้มักเป็นใช้ความสัมพันธ์พื้นฐานระหว่างผู้สมัครรับเลือกตั้งกับหัวหน้าและประชาชนผู้ใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง (วรวิทย์ เสงี่ยมศักดิ์,

2540, น. 23-25) กล่าวคือมีลักษณะเป็นรูปแบบของความสัมพันธ์ในเชิงอุปถัมภ์มากกว่าเรื่องของความเข้าใจทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย หรือการขาดอุดมการณ์ทางการเมืองและความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ รวมถึงนโยบายของพรรคการเมืองและผู้สมัครรับเลือกตั้ง กรณีดังกล่าวระบบห้วคะแนนจึงมีบทบาทอย่างยิ่งต่อความสำเร็จในการเลือกตั้งของผู้สมัครฯ เมื่อเป็นเช่นที่กล่าวข้างต้น กระบวนการแย่งชิงกวาดต้อนห้วคะแนนจึงเป็นปรากฏการณ์ทางการเมืองของประเทศที่พบเห็นได้ทั่วไป โดยเฉพาะในพื้นที่ที่อยู่ห่างไกลในจังหวัดต่างๆ กล่าวคือ ผู้ที่ได้รับการจัดตั้งให้เป็นห้วคะแนนจึงเป็นบุคคลที่ฐานะทางเศรษฐกิจ และตำแหน่งทางสังคม หรือบทบาทในฐานะผู้นำของชุมชนเหนือกว่าประชาชนในพื้นที่ ในขณะที่เดียวกันกับการเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลค่อนข้างสูงในพื้นที่ โดยเฉพาะการมีอำนาจที่สามารถจัดการ ควบคุมและกำหนดชะตาชีวิตของประชาชนในพื้นที่ได้ การหาเสียงเลือกตั้งที่ยึดรูปแบบการใช้ความสัมพันธ์เชิงเครือญาติ-ระบบอุปถัมภ์ดังกล่าวจึงเป็นข้อดีหรือผลเสียต่อกระบวนการในการหาเสียงเลือกตั้งในสองประเด็นหลักๆ กล่าวคือ (วรวิมล เสงี่ยมศักดิ์, 2540, น. 26-27)

ประการแรก ก่อให้เกิดการหาเสียงที่ไร้มาตรฐานหรือระบบ โดยแม้ว่าจะมีกระบวนการในการสำรวจฐานคะแนนนิยมหรือโพลล์ (poll) แต่มีลักษณะเป็นเพียงการสำรวจทัศนคติของประชาชนในพื้นที่เท่านั้น มิได้มีการนำผลการสำรวจที่ได้มาใช้ในการหาเสียงเลือกตั้ง ทั้งการปรับปรุงหรือพิจารณาจุดอ่อนจุดแข็งในการหาเสียงที่ผ่านมา นอกจากนี้ยังขาดการวิเคราะห์

ความแตกต่างโครงสร้างทางสังคมและการเมืองของพื้นที่ ส่งผลต่อการกำหนดเป้าหมายและยุทธวิธีที่ผิดพลาดได้ง่าย ในขณะที่เดียวกัน การปฏิบัติงานของหัวหน้าคณะอาสาสมัคร ฆาตระบบการติดตามและกำกับ การประเมินผลการปฏิบัติงาน ทำให้ไม่สามารถทราบสถานการณ์การแข่งขันที่เป็นจริงในพื้นที่เลือกตั้ง โดยเฉพาะการเคลื่อนไหวของผู้สมัครคู่แข่ง จึงมีลักษณะเป็นการใช้ข้อมูลที่ได้รับในการดำเนินกิจกรรมที่มีลักษณะหรือเข้าข่ายการทุจริตมากกว่า กล่าวคือ ให้ความสำคัญกับการซื้อขายเสียงในลักษณะ “บุญกรม” หรือ การจ่ายเงินซื้อเสียงจากผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งทุกคน ทั้งกลุ่มที่สนับสนุนตนเองและกลุ่มที่สนับสนุนคู่แข่ง ทำให้เสียงต่อการพ่ายแพ้ในการเลือกตั้งและไม่คุ้มค่างบเงินที่ใช้ในการลงสมัครรับเลือกตั้ง การดำเนินการหาเสียงดังกล่าวข้างต้น จึงไม่อาจแข่งขันกับนักการเมืองที่ให้ความสำคัญกับการหาเสียงเลือกตั้งที่เป็นระบบและมีการกำหนดเป้าหมายและยุทธวิธีที่ชัดเจน

ประการที่สอง ด้านการจัดองค์กรการบริหารการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ประเด็นนี้เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการหาเสียงเลือกตั้ง หรือความสำเร็จต่อชัยชนะในการเลือกตั้ง ว่าเป็นไปตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์มากน้อยเพียงใด การจัดองค์กรหาเสียงที่เป็นกระบวนการ ประกอบด้วย บุคลากร งบประมาณ และการวางแผน สามารถที่จะนำไปสู่ความสำเร็จได้ โดยสามารถทราบถึงสถานการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในขณะหาเสียง ทั้งสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับตัวเองและผู้สมัครแข่งขันฝ่ายตรงข้าม อย่างไรก็ตามรูปแบบขององค์กรหาเสียงมีความสัมพันธ์หรือตั้งพึงพาความ

สัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างผู้สมัคร เครือญาติ เพื่อน ผู้ได้บังคับบัญชา และกลุ่มผู้สนับสนุนหลัก ซึ่งมีลักษณะที่ไม่เป็นทางการ สิ่งที่ถูกกล่าวข้างต้นถือเป็นลักษณะของการจัดองค์กรหากเสี่ยงในอดีต แต่ในปัจจุบัน ได้มีการพัฒนารูปแบบที่เป็นทางการมากขึ้น โดยมีทั้งการนำความรู้ทางวิชาการที่มีรูปแบบเป็นทางการและการใช้ความสัมพันธ์ในระบบอุปถัมภ์ที่มีลักษณะไม่เป็นทางการเข้ามาใช้ในการหาเสียงเลือกตั้ง ซึ่งเป็นการผสมผสานรูปแบบเพื่อให้เหมาะสมการสถานการณ์การหาเสียงในพื้นที่ต่างๆ

การใช้ความรู้ทางวิชาการถือเป็นการปรับตัวของนักการเมืองและพรรคการเมืองไม่เฉพาะแต่ในประเทศไทยเท่านั้น แต่มีลักษณะเป็นสากล กล่าวคือ รูปแบบการหาเสียงดังกล่าวข้างต้น เป็นผลมาจากพัฒนาการของเทคโนโลยีและความรู้ความสามารถของนักการเมือง รวมถึงพรรคการเมืองที่เปลี่ยนแปลงไปจากในอดีต โดยนักการเมืองและประชาชนผู้มีสิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้งโดยส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจการเมืองในระบบประชาธิปไตยมากขึ้น ทั้งความเข้าใจด้านอุดมการณ์ทางการเมือง นโยบาย และพฤติกรรมของนักการเมือง พรรคการเมือง และผลประโยชน์ของประชาชนที่จะได้รับจากการเลือกนักการเมืองและพรรคการเมือง ความรู้ความเข้าใจและความสนใจทางการเมืองดังกล่าว ทำให้ช่องว่างระหว่างนักการเมือง พรรคการเมืองและประชาชนผู้ใช้สิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้งหายไป กล่าวคือ ทศนคติและความเชื่อต่อความรู้ความสามารถระหว่างนักการเมืองในฐานะชนชั้นปกครอง (elite) ได้ลดระดับเป็นเพียงตัวแทนกลุ่มผลประโยชน์ที่มีฐานะ

เป็นตัวแทนของประชาชนในระดับต่างๆ ประกอบด้วย ชนชั้นกลาง ชนชั้นล่าง และชนชั้นนำทางสังคม ทำให้พวกเขาามีสิทธิที่จะเลือกใครก็ตามที่อาสามาเป็นตัวแทนของพวกเขา

การตัดข้ามด้วยการลดระดับความเป็นชนชั้นปกครองที่ ต้องมีบุญบารมีที่สร้างสมมาในอดีตทำให้การเลือกนักการเมืองของประชาชนทั่วไปมีความหลากหลาย และไม่ได้ยึดติดกับทัศนคติและความเชื่อแบบเก่า โดยเฉพาะการให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ใกล้ชิดในระบบอุปถัมภ์เพียงอย่างเดียว แต่ประเด็นด้านความรู้ความสามารถและอุดมการณ์ทางการเมืองของนักการเมืองได้รับความสำคัญมากขึ้น ทำให้พรรคการเมืองและนักการเมืองที่ลงสู่สนามเลือกตั้ง จำเป็นต้องปรับระบบการหาเสียงให้มีลักษณะเป็นองค์กรมากขึ้น มีการจ้างเอกชน/ทีมงาน สำหรับการหาเสียงเป็นการเฉพาะ ทั้งการประชาสัมพันธ์โฆษณา การสร้างภาพลักษณ์ของนักการเมือง การสำรวจทัศนคติและความต้องการของประชาชน การทำโพลล์เพื่อวัดหรือประเมินโอกาสที่จะชนะการเลือกตั้งตลอดเวลา และนำมาปรับปรุงในช่วงเวลาในการหาเสียงมากขึ้น การจัดองค์กรหาเสียง เริ่มตั้งแต่การจัดตั้งผู้อำนวยการศูนย์การเลือกตั้ง ผู้จัดการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ทีมงาน พนักงานธุรการ ฝ่ายประสานงาน รวมถึงเลขานุการผู้สมัครหาเสียงเลือกตั้ง รวมถึงการจัดตั้งหัวคะแนนและอาสาสมัครในพื้นที่ เพื่อช่วยสร้างฐานเสียงสนับสนุน การหาเสียงให้กับผู้สมัครเลือกตั้ง

2.2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมือง

พัฒนาการทางการเมืองที่เกิดขึ้นในหลายๆ ประเทศ ได้เน้นกระบวนการสร้างภาพลักษณ์ให้กับพรรคการเมืองและผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง ทั้งนี้ภาพลักษณ์ทางการเมือง (politics of image) ของนักการเมือง/นักบริหาร ซึ่งมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดและแยกไม่ออกจากความเชื่อถือของสังคมที่มีต่อตัวตนของบุคคลในสาขาต่างๆ ซึ่งในอดีตอันเป็นช่วงเวลาของการต่อสู้ทางการเมืองในคาบเกี่ยวของสงครามเย็น (Cold War) โดยการสร้างความชอบธรรมในการช่วงชิงอำนาจรัฐไม่ว่าจะเป็นฝ่ายคณะราษฎรหรือคณะทหาร และในสถานการณ์ปัจจุบันการต่อสู้ในเวทีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร/ส.ส./รัฐบาล การสร้างภาพพจน์หรือภาพลักษณ์ของผู้สมัครฯ ดำเนินไปอย่างเข้มข้น ดังจะพบว่าผู้สมัครฯ ทุกคน/ทุกพรรคต่างเข้าร่วม/ออกรายการทีวี/ให้สัมภาษณ์สื่อมวลชนแขนงต่างๆ อย่างมากมายไม่เว้นในแต่ละวัน ทั้งนี้แม้แต่ประเทศแม่แบบประชาธิปไตยอย่างสหรัฐอเมริกา ความสำคัญ/อิทธิพลของสื่อที่มีต่อนักการเมืองก็ดำเนินการอย่างเข้มข้นเช่นกัน ดังจะพบว่าผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีทุกคนจะต้องทำการช่วงชิงการนำในการเสนอภาพพจน์หรือภาพลักษณ์ที่ดีเป็นที่ยอมรับของสาธารณชนจึงจะสามารถได้รับความไว้วางใจและได้รับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีในที่สุด ทั้งนี้ในช่วงของการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งเริ่มตั้งการประกาศตัวลงสมัครแข่งขัน ผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีแต่ละคนจะต้องมีทีมงานในการวางแผนการดำเนินงานหาเสียงเลือกตั้งอย่างเป็นระบบและมีวิธีการวิเคราะห์ผลดีผลเสีย จุดอ่อนจุดแข็งของผู้สมัคร/คู่แข่ง

รวมถึงตนเอง และมีการสำรวจคะแนนความนิยมว่าในช่วงเวลาต่างๆ นั้นตนเองได้รับความนิยมจากประชาชนมากน้อยแค่ไหน ก่อนที่จะนำมาปรับปรุงแก้ไขความเปลี่ยนแปลงในการทำงานต่อไป (Webster, 2001, pp. 4-20)

การสร้างภาพทางการเมือง (Political Marketing) ถือกำเนิดในยุคของนโปเลียน โบนาปาร์ต ซึ่งนำมาใช้ในการทำสงครามกับอียิปต์ใน ค.ศ. 1789 และยุคของ Joseph Goebbels ผู้นำของเยอรมันที่นำมาใช้สร้างชาตินิยม และการสร้างคำขวัญปลุกของฮิตเลอร์ ต่อมาเริ่มมีการใช้เทคนิคสมัยใหม่เพื่อสร้างภาพทางการเมืองในประเทศสหรัฐอเมริกาในการชิงตำแหน่งประธานาธิบดีของ Eisenhower ค.ศ. 1952 ผ่านการใช้สโลแกนหาเสียงที่มีข้อความว่า “I like Ike” ซึ่งเป็นเทคนิคทางการตลาดหรือการขายสินค้ามาใช้ในวงการเมืองอย่างเต็มตัว และกลายเป็นเครื่องมือใหม่ของนักการเมืองและพรรคการเมืองในการนำมาเป็นเครื่องมือสำหรับการติดต่อสื่อสารกับผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งจำนวนมาก เช่นเดียวกันประธานาธิบดีจอห์น เอฟ. เคนเนดี ซึ่งนำมาใช้สร้างภาพพจน์ความเป็นอเมริกันรุ่นใหม่ที่รักครอบครัว เช่น การนำเสนอภาพลูกเล็กๆ นั่งเล่นในห้องทำงานของทำเนียบขาว และพ่อนั่งนางานบนโต๊ะ และเป็นกระแสนิยมอย่างมากมาต่อตัวจอห์น เอฟ. เคนเนดี (ชวนะ มหิทธิชาติกุล - ภวภานันท์, 2550) นอกจากนี้ตัวอย่างของการสร้างภาพลักษณ์หรือการนำเสนอตัวตนเพื่อให้เห็นที่สนใจของประชาชนของผู้บริหารรัฐบาลในทางการเมืองที่ค่อนข้างชัดเจนพบในสังคมอย่างอเมริกาและโลกตะวันตก ซึ่งมีอยู่ทุกระดับไม่ว่าจะเป็นฝ่ายการเมือง ดารานักแสดงและนักร้อง อาทิ

กรณีของประณานิบัติจีจอร์จ ดับเบิลยู บุษ ซึ่งชูภาพลักษณ์ความชื่นชอบในเพลงของ แวน มอร์ริสัน ในขณะที่ จอห์น แมคเคน ชื่นชอบในตัวของแฟรงค์ ซิเนสต้า และอย่าง อังกอร์ ก็พยายามนำเสนอภาพผ่านทีวีและตากล้องในความเป็นครอบครัวที่อบอุ่น ด้วยการหอมแก้มภรรยา เช่นเดียวกันกับอดีตนายกรัฐมนตรี โทนี แบลร์ ของอังกฤษ นำเสนอตัวตนผ่านสื่อสาธารณะด้วยการให้คณะนักร้อง นักดนตรีอย่าง โนเอล กัลลาเกอร์ แห่งวง โอเอซีส์ เข้าพบ/ร่วมดื่มกิน/สังสรรค์ในทำเทียบริัฐบาล (Street, 2001, p. 1)

สำหรับประเทศในแถบเอเชียก็เช่นเดียวกัน การเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงที่ได้รับการยกย่องผ่านสื่อต่างๆ ทำให้ต้นทุนในการเข้าสู่สนามการเมืองได้ง่ายกว่าบุคคลทั่วไป กรณี นายโจเซฟ เอสตราดา อดีตนายกรัฐมนตรีประเทศอินโดนีเซีย ถือเป็นตัวอย่างของดารานักแสดงชั้นแนวหน้าของประเทศที่ประสบความสำเร็จในการเข้าสู่สนามการเมืองและขึ้นสู่ตำแหน่งสูงสุดในฐานะผู้นำประเทศ และถือเป็นผู้ที่สามารถสร้างสีสันและบทบาททางการเมืองได้ในระดับหนึ่ง ความสำเร็จทางการเมืองของนายโจเซฟ เอสตราดา ถูกนำเสนอผ่านบทบาทของพระเอกหรือฮีโร่ (Hero) ในฐานะดาราขวัญใจประชาชนระดับล่างที่สามารถต่อสู้กับผู้ร้ายในโลกภาพยนตร์และสามารถนำความสามารถจากบทบาทดังกล่าวมาทำให้เป็นจริงได้ในฐานะผู้นำประเทศ อย่างไรก็ตามความล้มเหลวในฐานะประณานิบัติของประเทศก็กลายเป็นคมดาบที่หันกลับมาทิ่มแทงตัวเขาเองอย่างเจ็บปวดเมื่อประชาชนต่อต้านและประท้วงเขาอย่างรุนแรงและนำมาสู่การก้าวลงจากตำแหน่งใน

เวลาอันสั้นพร้อมๆ กับการถูกดำเนินคดีการทุจริตคอร์รัปชันในเวลาต่อมา ในขณะที่บทบาทของนางอีเมลด้า มาร์กอส ก็เป็นอีกหนึ่งตัวอย่างของผู้มีบทบาททางการเมืองคนสำคัญของประเทศฟิลิปปินส์ แม้ว่าจะมีบทบาทข้างหลังในฐานะที่ภริยาอดีตประธานาธิบดีมาร์กอส ซึ่งเป็นบุคคลที่ครองอำนาจทางการเมืองของฟิลิปปินส์ยาวนานกว่า 20 ปี แต่ความสำเร็จทางการเมืองของมาร์กอส คือภาพลักษณ์ของการเป็นผู้นำประชาชนในการต่อสู้กับปัญหาความยากจนของประชาชนทั้งประเทศผ่านนโยบายที่มุ่งเน้นพัฒนาประเทศไปสู่ความเป็นประเทศที่ทันสมัยและพัฒนาอย่างเท่าเทียมประเทศตะวันตก (เสิดา เจตธีร์ และ อุษณีย์ ฉัตรานนท์, 2518, น. 102-112)

การต่อสู้ทางการเมืองของประเทศฟิลิปปินส์ สามารถอธิบายถึงสถานการณ์เป็นที่บุคคลที่มีชื่อเสียงทางสังคมโดยมีพื้นฐานจากครอบครัวต่อความสำเร็จทางการเมืองได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะการก้าวเข้าสู่ตำแหน่งประธานาธิบดีนางคอรารซอน อาควิโน โดยมาจากกรณีที่นายอาควิโน ผู้เป็นบิดาถูกลอบสังหารในขณะที่กำลังก้าวลงจากสนามบินแห่งชาติ ซึ่งเป็นผลมาจากการมีบทบาททางการเมืองในฐานะผู้นำฝ่ายค้านที่มีอิทธิพลในระดับสูงจนสามารถคานอำนาจต่ออดีตประธานาธิบดีมาร์กอสได้ ทั้งนี้ได้ส่งผลกระทบต่อนายอาควิโน (Bengino Aquino Jr.) ทั้งๆ ที่มีฐานะเป็นวุฒิสมาชิกและสมาชิกคนสำคัญของพรรคฝ่ายค้านจนต้องลี้ภัยออกนอกประเทศ และเพื่อความมั่นคงในการรักษาอำนาจอย่างเบ็ดเสร็จเด็ดขาด ทำให้ภายหลังการประกาศกฎอัยการศึกใน ค.ศ.1972 ของรัฐบาลประธานาธิบดีมาร์กอส สั่งปิด/ควบคุมการสื่อสารทั้งหมด หนังสือพิมพ์ วิทยุ

ถูกสั่งปิดและดำเนินการจับกุมฝ่ายตรงข้ามจำนวนมาก นอกจากนายอาควิโนแล้วยังประกอบด้วยบุคคลสำคัญอื่นๆ อาทิ วุฒิสภาชิก Jose Dioko และ Ramon Mitra, สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร Jose Alberto, Jose Linger, Rogue Ablan และ Carlos Imperial, ผู้ว่าราชการจังหวัด Nureva Ecija นาย Eduardo Joson ผู้ว่าราชการจังหวัด Cavite นาย Lino Bocalan บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ โฆษกวิทยุ นักข่าว ข้าราชการศาล นายกทศมนตรี 36 คน ในขณะที่อนุญาตให้หนังสือพิมพ์ Daily Express และโทรทัศน์ของรัฐบาลที่มีสายสัมพันธ์กับรัฐบาล ดำเนินการต่อไป และมาร์กอสได้ใช้สื่อดังกล่าวในการนำเสนอโครงการและแผนการสร้างสังคมใหม่ (New Society) ต่อประชาชน (ลีดา เจตีย์ และ อุษณีย์ ฉัตรานนท์, 2518, น. 132-133)

กรณีของประเทศสหภาพพม่า ถือว่ามีความแตกต่าง และมีลักษณะเฉพาะด้านออกไปอีกลักษณะหนึ่ง เพราะการมีบทบาททางการเมืองของคณะนายทหารที่ยึดกุมอำนาจมาเป็นเวลายาวนาน ทำให้คนกลุ่มอื่นๆ ไม่อาจบทบาททางการเมืองได้ เหตุผลดังกล่าวทำให้นางองซาน ซูจี ซึ่งมีภาพลักษณ์เป็นนักต่อสู้ทางการเมืองที่ถือว่าโดดเด่นมากที่สุดที่สามารถต่อสู้ทางการเมืองกับรัฐบาลทหารได้ ไม่สามารถเข้าไปมีบทบาท/ที่ยืนในเวทีการเมือง (การเป็นรัฐบาล) ในทางตรงกันข้าม กับถูกรัฐบาลทหารสั่งควบคุมความเคลื่อนไหว โดยจำกัดพื้นที่ด้วยการให้อยู่แต่ภายในบริเวณบ้านพักเป็นเวลากว่า 10 ปี แม้ว่าก่อนหน้านี้จะสามารถนำพรรคร่วมฝ่ายค้านลงสู่สนามเลือกตั้งและประสบชัยชนะในการเลือกตั้งก็ตาม ภาพลักษณ์ทางการเมือง

ของนางอองซาน ซูจี จึงเป็นไปได้เพียงเฉพาะนักต่อสู้ที่สถานภาพ เป็นผู้นำฝ่ายค้านนอกสภาให้กับแนวร่วมต่อต้านรัฐบาลทหาร พม่ามากกว่าการมีบทบาททางการเมืองในฐานะนักการเมือง ที่เป็นตัวแทนของประชาชนอย่างเป็นทางการ

กรณีของประเทศกัมพูชา การเข้าสู่สนามการเมืองของ บุคคลทั่วไป อาจมีความแตกต่างในลักษณะพิเศษ ด้วยภูมิหลัง ด้านประวัติศาสตร์ของชาติที่เกิดขึ้นและดำรงอยู่ ประกอบด้วยการมีสถาบันกษัตริย์ และการผ่านเหตุการณ์ต่อสู้ในสงคราม เย็น ซึ่งเป็นสงครามตัวแทนระหว่างระบอบการปกครองแบบ ประชาธิปไตยและระบอบคอมมิวนิสต์ ภายใต้ความขัดแย้ง ทางการระหว่างประเทศของสหรัฐอเมริกาและอดีตประเทศสห ภาพโซเวียตซึ่งมีช่วงระยะเวลาที่ยาวนาน อีกทั้งยังต่อเนื่องด้วย การต่อสู้กันเองระหว่างผู้นำของกัมพูชาระหว่างรัฐบาลพลพต และกลุ่มเฮง สัมริน² ซึ่งส่งผลเสียหายอย่างรุนแรงต่อประเทศ (เขมรแตกแล้วแตกอีก, 2522, น. 14-30) เกิดสงครามภายใน ประเทศที่เรียกว่า “สงครามกลางเมือง” (The killing field) ในขณะที่การปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่ผู้นำ/รัฐบาล

² เฮง สัมรินได้ใช้การนำเสนอข่าวการละเมิดสิทธิมนุษยชนของรัฐบาล พลพตผ่านนิตยสารนิตยสารของอดีตประเทศสหภาพโซเวียตเพื่อให้ ประชาคมโลกให้ความเห็นใจและให้การสนับสนุนของรัฐบาลเฮง สัมริน ถือเป็นส่วนหนึ่งในชัยชนะของการทำสงคราม ในขณะเดียวกันกับการนำ เสนอข่าวกรณีผู้สื่อข่าวเอ.พี. และช่างภาพของนิตยสารนิตยสารบางกอกโพสต์ ลักลอบเข้าไปถ่ายภาพเรือรบของเวียดนามและกระสุนปืนนอกเกาะกง ซึ่งชี้ให้เห็นการสนับสนุนของเวียดนาม เพื่อเป็นการลดความน่าเชื่อถือและ ลดความชอบธรรมของกลุ่มนายเฮง สัมรินในการโค่นล้มรัฐบาลพลพต

ต้องมาจากการเลือกตั้งได้เริ่มต้นในช่วงปลายทศวรรษที่ 90 พร้อมๆ กับการลดบทบาททางการบริหารของระบอบกษัตริย์ไป โดยแทบสิ้นเชิง โดยบรรดาเหล่าราชวงศ์ชั้นสูงได้เข้าสู่สนามเลือกตั้งแข่งขันกับผู้นำประชาชนในกลุ่มต่างๆ เพื่อรักษาฐานอำนาจของระบอบกษัตริย์ แต่ต่อมาภายหลังระบอบกษัตริย์ได้เสื่อมความนิยมในทางการเมือง ทำให้กษัตริย์สีหนุต้องสละราชบัลลังก์และมีการเลือกกษัตริย์องค์ใหม่ขึ้นแทน

สำหรับประเทศมาเลเซีย แม้ว่าจะปกครองภายใต้ระบอบประชาธิปไตย แต่กิจกรรมทางการเมืองในลักษณะต่างๆ อาทิ การนำเสนอข่าวสารผ่านสื่อสารมวลชน การวิพากษ์วิจารณ์การเมืองในที่สาธารณะ รวมถึงการเขียนบทความในเชิงวิชาการจากคณาจารย์ในสถาบันการศึกษาต่างๆ ก็มีอาจเป็นไปได้โดยง่ายเหมือนประเทศเพื่อนบ้านในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงระยะเวลากว่า 20 ปีที่อยู่ภายใต้การดำรงนายกรัฐมนตรีของนายมหาธีร์ โมฮัมหมัด ซึ่งเป็นผู้นำรัฐบาลที่ครองเสียงข้างมากและสามารถควบคุมการบริหารงานประเทศได้ยาวนานที่สุดนับตั้งแต่ประเทศมาเลเซียได้รับเอกราชจากประเทศอังกฤษ ความเข้มแข็งและเข้มงวดในการนำเสนอข่าวสารต่างๆ ทางการเมืองของมาเลเซียถูกควบคุมโดยกลไกของรัฐผ่านช่องทางในเชิงธุรกิจโฆษณา โดยหากนักข่าวและบริษัทหนังสือพิมพ์/สื่อนำเสนอข่าวสารที่กระทบกระเทือนหรืออาจเป็นอันตรายต่อรัฐบาล ย่อมจะถูกตัดงบประมาณจากบริษัทเอกชนซึ่งรัฐบาลสนับสนุนอยู่ทางอ้อม การนำเสนอภาพลักษณ์ของนักการเมืองหน้าใหม่ที่อยู่ในแคนดิเดตหรือบุคคลสำคัญที่จะก้าวขึ้นสู่อำนาจแทนนายมหาธีร์ โมฮัมหมัด ภายหลัง

การปรากฏข่าวสู่สาธารณชนต่ออนาคตทางการเมืองของ นายมหาธีร์ที่ จะอำลาตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ทำให้ นายบัลดาวีร์ต้องประสบชะตากรรมทางการเมืองอย่างรุนแรง ด้วยการถูกกล่าวหาและพิพากษาจำคุก ต่อสู้ในชั้นศาล หลายปีกว่าจะชนะคดีก็จะสามารถเข้ามาดำเนินกิจกรรมทางการเมืองได้อีกครั้งในภายหลัง

การต่อสู้ทางการเมืองที่ปรากฏในเวทีการเมืองของประเทศต่างๆ ข้างต้น ได้ชี้ให้เห็นว่า ความสำเร็จของการเข้าสู่เวทีทางการเมืองของบุคคลชั้นนำต่างๆ ในแต่ละประเทศมิได้ ยึดติดหรืออิงอยู่กับประวัติและภูมิหลังแต่เพียงอย่างเดียว หากแต่มีองค์ประกอบหรือปัจจัยหลายประการที่เป็นส่วนเสริม และเกื้อหนุนให้นักการเมืองหน้าใหม่ประสบความสำเร็จและ ล้มเหลวได้พอๆ กัน ทั้งนี้ในกระบวนการลงสู่เวทีทางการเมือง บรรดานักการเมืองมักจะมี ความพยายามอย่างมากในการสร้าง ภาพลักษณ์ที่ดีต่อสายตาประชาชน แต่ปัญหามักมีอยู่ว่า การลงทุนเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่เป็นเชิงบวกนั้นต้องใช้ระยะเวลาที่ยาวนานหรือมีช่วงจังหวะเวลาที่เหมาะสมจึงจะส่งผลให้ ภาพลักษณ์เหล่านั้นเป็นที่ ประทับใจหรือเป็นที่ รู้จักของ ประชาชนทั่วไป

การสร้างภาพลักษณ์เชิงบวก (positive of image) มี องค์ประกอบมากมายหลายประการ ทั้งคุณสมบัติส่วนตัว อาทิ เรื่องของ วุฒิการศึกษา ผลงาน/ประสบการณ์การทำงาน การทำคุณประโยชน์ต่อสังคม รวมไปถึงบุคลิกเรื่องเสื้อผ้า ทรงผมและการแต่งกาย การมีครอบครัวที่อบอุ่นให้การ

สนับสนุนในการทำงานการเมือง ล้วนเป็นองค์ประกอบเชิงบวก ในขณะที่เดียวกันทุกคนต่างพยายามหลีกเลี่ยงภาพลักษณ์/ภาพพจน์ที่ไม่ดีของตน (negative of image) โดยพยายามปกปิดหรือมิให้ใครได้มีโอกาสล่วงรู้ได้ ภาพลักษณ์เชิงบวกในยุคของการมีบทบาทของสื่อสารมวลชนหรือสารสนเทศเช่นนี้ จึงมีการเสกสรรปั้นแต่งขึ้นด้วยทีมงานที่จะต้องคอยดูแลในกิจกรรมต่างๆ ดังที่กล่าวมาข้างต้น ทั้งการให้คำแนะนำปรึกษา/เสนอผ่านการพูดในที่ชุมชน หรือการปราศรัยหาเสียง การเดินการยกมือ ทุ่มเสียงที่ต้องใช้ให้เหมาะสมกับบุคคลและสถานที่ที่ปราศรัย ที่เป็นเสมือนรหัสหรือสัญลักษณ์ (symbolic) ที่สื่อความหมาย ทั้งเป็นลีลาท่าทางประกอบอันร่ำอารมณฺ์ชวนให้น่าฟังน่าติดตาม รวมไปถึงการติดตามตรึงใจในความทรงจำตลอดไปอันเป็นสัญลักษณ์ของนักการเมืองแต่ละคน ดังภาพที่ปรากฏในลีลาทางการยกนิ้วหรือชูมือ หรือแม้กระทั่งภาพแสดงความใกล้ชิดฉันทันท์พี่น้อง คนบ้านเดียวกัน กิน/รับประทานอาหารเหมือนกัน ทั้งผ้าขาวม้าคาดผูกและพวงมาลัยคล้องคอ มีปรากฏให้เห็นมายาวนานและมากขึ้นเมื่อครั้งการเลือกตั้งใน พ.ศ. 2544 และต่อเนื่องเข้มข้นในการเลือกตั้ง พ.ศ. 2548 ดังจะพบว่าผู้สมัครแต่ละคนในภาพป้ายโฆษณาสรรพคุณของตน มีทั้งการใส่สูทหรือสวมชุดครุยที่แสดงถึงวิทยฐานะการศึกษา ปรากฏภาพใบหน้าที่ยังมองในลักษณะเข้มแข็งดูดีเพื่อแสดงถึงความเป็นคนตั้งใจจริงในการเอากองเองงานพร้อมเสมอกับการเข้าไปทำหน้าที่เป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชนในฐานะนักการเมืองอาชีพ

ความเป็นตัวตนของนักการเมืองมักนำเสนอภาพของความเป็นตัวแทนของสังคมในการตรวจสอบถ่วงดุลหรือตรวจตราสิ่งที่ทำให้ประชาชนเสียผลประโยชน์ด้วยการรักษาผลประโยชน์ของสังคม ผ่านการวิพากษ์วิจารณ์บทบาทฝ่ายตรงข้ามหรือแม้ในหลายกรณีก็วิพากษ์วิจารณ์พวกเดียวกันหรือพรรคเดียวกันเอง จนเป็นที่รับรู้ของสาธารณะอยู่เสมอ ซึ่งการวิพากษ์วิจารณ์เหล่านี้เองที่ทำให้นักการเมืองเหล่านั้นได้รับความสนใจจากสังคมหรือสื่อมวลชนและนำมาสู่การนำเสนอภาพของความเห็นด้วย/ไม่เห็นด้วยในการตัดสินใจเชิงนโยบายและรวมถึงการปฏิบัติในวงราชการ หลายครั้งการวิพากษ์วิจารณ์เหล่านี้นำไปสู่ความคิดเห็นที่ขัดแย้งและมักได้รับการโต้ตอบจากอีกฝ่ายซึ่งอาจมีน้อยบ้างและบางครั้งถึงขั้นที่รุนแรงและอาจกระทบไปถึงพรรคการเมืองที่ตนเองสังกัด และมีการนำเสนอภาพความเป็นไปได้ในสถานภาพหรือเสถียรภาพทางการเมืองของรัฐ และหลายกรณีเช่นเดียวกันที่มีการเปิดการเจรจาทั้งโดยตรงและโดยอ้อมขอให้ยุติความขัดแย้งเหล่านั้น ซึ่งความขัดแย้งที่ปรากฏมักทำให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเพลี่ยงพล้ำ ทั้งสถานะทางการเมืองของตนต่อโอกาสก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งทางการเมือง รวมไปถึงสถานภาพในพรรคเองก็มักสั่นคลอนแต่ในหลายกรณีหลายเหตุการณ์ก็มักมีการไกล่เกลี่ยกันลงตัวชนิดที่สังคมทั่วไปต้องกังขาเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นดังกล่าว ซึ่งเป็นภาพที่ปรากฏให้เห็นเสมอในเวทีการเมือง (ผู้จัดการออนไลน์, 2548)

บทบาทของสื่อต่อภาพลักษณ์ของนักการเมืองหรือพรรคการเมือง รวมถึงผู้นำทางสังคม จะเกิดขึ้นไม่ได้หรือเกิดขึ้นได้น้อยมากหากไม่มีการเผยแพร่ผ่านสื่อแขนงต่างๆ กล่าวคือ

สื่อถือเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความคิดหรือทัศนคติของนักการเมืองต่อประชาชน/ต่อสังคมว่า นักการเมือง/ผู้แทนฯ มีความคิด/อุดมการณ์ทางการเมืองอย่างไร การสื่อสารทางการเมือง (Mass media) ถือเป็นสิ่งสำคัญในระบบการเมือง ทั้งนี้ถือเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดเรื่องราวระหว่างนักการเมืองหรือเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคม เป็นเสมือน “ผู้ควบคุมทางสังคมอีกทอดหนึ่ง” (steering) และสามารถเป็นตัวชี้ให้ทราบว่าการพัฒนาสังคมประเทศดำเนินไปทิศทางใด ได้รับการตอบสนองจากประชาชนมากน้อยแค่ไหน

2.3 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในงานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเมืองถิ่นนั้น ถือเป็นงานศึกษาที่เพิ่งเริ่มต้น โดยเป็นการอธิบายพรรณนาประวัติของการเมืองถิ่นในพื้นที่ที่ศึกษา รวมถึงการวิเคราะห์ถึงรูปแบบและพฤติกรรมของนักการเมืองถิ่นดังกล่าว ทั้งนี้ปรากฏในงานศึกษาของนักวิชาการในพื้นที่ต่างๆ อาทิเช่น

งานศึกษาของ บูฆอริ ฮยิมะ (2549) เรื่อง “**นักการเมืองถิ่นจังหวัดปัตตานี**” ผลการศึกษาพบว่า ในอดีตนั้นการเมืองถิ่นจังหวัดปัตตานีผูกพันอยู่กับตระกูลชนชั้นนำทางศาสนาและตระกูลอดีตเจ้าเมือง ซึ่งมีอิทธิพลทั้งในจังหวัดปัตตานีและจังหวัดใกล้เคียงกล่าวคือ หะยีสุหลง อับดุลกาเร่ดร์ หรือ หะยีสุหลง โต๊ะมีนา ซึ่งดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดปัตตานีใน พ.ศ.2488 นอกจากนี้ยังเป็นบุคคลที่มีบทบาทในการต่อสู้ทางการเมืองให้กับประชาชนในพื้นที่ในยุครัฐบาล

จอมพล ป.พิบูลย์สงคราม ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี โดยการมีชื่อเสียงและเป็นผู้มีบทบาทดังกล่าวของหะยีสุหลง ดังกล่าว ได้ส่งผลให้ลูกชายทั้งสองคน คือ นายอามีน โต๊ะมีนา และนายเด่น โต๊ะมีนา ได้เข้ามามีบทบาททางการเมืองในระดับพื้นที่และระดับชาติในเวลาต่อมาจนกระทั่งถึงปัจจุบัน ในขณะที่ตระกูลเจ้าเมืองคือ ตระกูลของพระพิพิธภักดี หรือ ตนกุ่มกดา อับดุลบุตร สำหรับการเมืองในยุคที่สอง หรือนับจาก พ.ศ. 2529 เป็นต้นมา การเมืองจังหวัดปัตตานีมีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างมาก โดยมีได้จำกัดการแข่งขันหรือต่อสู้ทางการเมืองระหว่าง 2 ตระกูลเท่านั้น หากแต่มีคณกลุ่มต่างๆ ได้เข้าร่วมต่อสู้ทางการเมืองด้วย ทั้งนี้ด้วยปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงเกิดการรวมกลุ่มทางการเมืองของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่กระจายอยู่ในพรรคการเมืองต่างๆ โดยเฉพาะกลุ่ม “วะตะห์” หรือ “กลุ่มเอกภาพ” ที่มีนายเด่น โต๊ะมีนา เป็นผู้นำ ทั้งนี้เพื่อสร้างอำนาจต่อรองกับพรรคการเมืองในด้านการผลักดันนโยบายที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่และการเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมือง ความสำเร็จของกลุ่มวะตะห์ดังกล่าว ทำให้นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ และพรรคประชาธิปไตยได้จัดตั้งกลุ่มที่เรียกว่า “ญามาอะฮ์อุลามาฮ์” ในการต่อสู้ทางการเมืองเช่นเดียวกัน สำหรับการเมืองในยุคปัจจุบันมีเงื่อนไขหลายประการเข้ามาเกี่ยวข้อง โดยนับจากยุครัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ซึ่งผู้สมัครที่สังกัดพรรคไทยรักไทยชนะการเลือกตั้งตั้งแต่ใน พ.ศ. 2548 กลับปรากฏว่า พ่ายแพ้การเลือกตั้งอย่างสิ้นเชิง โดยปรากฏการณ์ทางการเมือง

ถิ่นจังหวัดปัตตานีแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงสัมพันธ์อย่างแน่นแฟ้นระหว่างการเมืองระดับพื้นที่ของจังหวัดปัตตานีกับการเมืองในระดับชาติ ทั้งนี้เมื่อประชาชนปฏิเสธหรือไม่เลือกผู้สมัครจากพรรครัฐบาล (ในช่วงเวลาก่อนการเลือกตั้งครั้งใหม่) และหันไปเลือกผู้สมัครจากพรรคฝ่ายค้านแม้จะเป็นผู้สมัครที่ไม่มีชื่อเสียง หรือที่เรียกว่า “โนเนม” ซึ่งเป็นปฏิกริยาด้านความรู้สึกต่อนโยบายของรัฐบาล

ทั้งนี้ บุษขารี หยีมะ ได้สรุปว่า การเมืองของปัตตานีในปัจจุบันและอนาคตมีความสัมพันธ์กับการเมืองระดับชาติเกี่ยวกับกำหนดนโยบายและการนำนโยบายไปปฏิบัติในพื้นที่ และส่งผลต่อความอยู่รอดของนักรการเมืองและพรรคการเมืองในระดับพื้นที่ ทั้งนี้ นักรการเมืองปัตตานีจำเป็นต้องมีบทบาทหรือแสดงบทบาททางการเมืองในระดับที่สามารถสร้างความพึงพอใจให้กับประชาชน รวมถึงการปกป้องและรักษาวิถีชีวิตขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมของประชาชนในพื้นที่

รุจน์จาลักษณ์รายา คณานุรักษ์ (2551) ทำการศึกษาเรื่อง “นักรการเมืองถิ่นจังหวัดสุราษฎร์ธานี” ผลการศึกษาพบว่า นักรการเมืองถิ่นของจังหวัดสุราษฎร์ธานีโดยส่วนใหญ่มาจากการนักรการเมืองท้องถิ่นของพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งพรรคที่มีฐานสนับสนุนในพื้นที่จังหวัดภาคใต้ โดยมีความสัมพันธ์ในเชิงอุปถัมภ์ การเป็นพรรคพวก บริวาร รวมถึงเครือข่ายความสัมพันธ์ในการสืบทอดอำนาจทางการเมืองในลักษณะเครือญาติหรือเป็นคนใกล้ชิดกับพรรคประชาธิปัตย์ โดยอิงอยู่ในกรอบของ “พรรคเลือกคน คนเลือกพรรค” ทั้งนี้ นักรการเมืองถิ่น

จังหวัดสุพรรณบุรีธานีมีเครือข่ายกระจายอยู่ในพื้นที่ต่างๆ มีระบบการจัดตั้งหัวคะแนน มีตัวแทนทำงานในพื้นที่ และมีฐานเสียงค่อนข้างมั่นคง ในขณะที่การหาเสียงโดยส่วนใหญ่ใช้กลยุทธ์ที่คล้ายกัน กล่าวคือ การลงพื้นที่พบปะประชาชนด้วยตนเองของผู้สมัครทั้งในช่วงที่ไม่มีการเลือกตั้งและช่วงของการเลือกตั้งที่สำคัญยังจำเป็นต้องลงพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ การเข้าร่วมกิจกรรมงานบุญประเพณีต่างๆ กิจกรรมทางสังคม นอกจากนี้ยังมีการปราศรัยใหญ่เพื่อแถลงนโยบายของพรรคในสวนกลางของจังหวัด ทำให้ประชาชนมีความผูกพันกับพรรคประชาธิปัตย์มาโดยตลอด ทั้งนี้ หากนักการเมืองย้ายออกจากพรรคประชาธิปัตย์ไปอยู่พรรคการเมืองอื่นจะส่งผลต่อการเลือกตั้งหรือไม่ได้รับเลือกในทันที หากแต่กลับมาอยู่พรรคประชาธิปัตย์ก็จะได้รับเลือกตั้งเช่นเดิม ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความผูกพันของประชาชนที่มีต่อพรรคการเมืองมากกว่าการให้ความสำคัญกับตัวบุคคล

ศรุดา สมพอง (2550) ทำการศึกษาเรื่อง “**นักการเมืองถิ่นจังหวัดฉะเชิงเทรา**” ผลการศึกษาพบว่า นักการเมืองถิ่นจังหวัดฉะเชิงเทรา (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) นับแต่อดีตถึงปัจจุบันล้วนเป็นบุคคลในกลุ่มชนชั้นนำของจังหวัด โดยมีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่ดี เป็นที่รู้จักของคนในจังหวัด ทั้งนี้ส่วนใหญ่มีพื้นฐานหรือประวัติการรับราชการและการเป็นนักการเมืองท้องถิ่นมาก่อน และมีการสืบทอดอำนาจทางการเมืองในกลุ่มเครือญาติ รวมถึงการได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มอิทธิพลทางการเมือง ซึ่งในปัจจุบันประกอบด้วย 2 ตระกูลหลัก คือ กลุ่มตระกูลฉายแสง ภายใต้การนำของ

นายอนันต์ ฉายแสง และตระกูลตันเจริญ ของนายสุชาติ ตันเจริญ สำหรับการสังกัดพรรคการเมืองของนักการเมืองถิ่น จังหวัดฉะเชิงเทรานั้น ประชาชนจะไม่ให้ความสำคัญมากนัก โดยลักษณะของการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของประชาชน ในพื้นที่มักจะยึดตัวบุคคลเป็นสำคัญ สำหรับวิธีการหาเสียงของผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) โดยทั่วไปใช้วิธีการลงพื้นที่พบปะประชาชนในพื้นที่ การปราศรัยบนเวที การใช้สื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ การใช้รถขยายเสียงวิ่งตามท้องถนน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดตั้ง “หัวคะแนน” ที่เป็นผู้มีบารมีในพื้นที่ ซึ่งส่วนใหญ่มักเป็นนักการเมืองท้องถิ่น อาทิ สมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ส.จ.) สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล (ส.อบต.) กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชน เป็นต้น

พิชญ์ สมพอง (2551) ทำการศึกษาเรื่อง “**นักการเมืองถิ่นจังหวัดยโสธร**” ผลการศึกษาพบว่า นักการเมืองถิ่นจังหวัดยโสธรแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ กล่าวคือ กลุ่มนักสื่อสารมวลชน กลุ่มครู อาจารย์ ข้าราชการเก่า และนักกฎหมาย กลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นและนักธุรกิจ โดยเครือข่ายความสัมพันธ์ส่วนใหญ่จะเป็นการเชื่อมโยงกับกลุ่มผลประโยชน์ทางการเมืองในท้องถิ่น กลุ่มผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ และกลุ่มผลประโยชน์ทางสังคมและวัฒนธรรม พรรคการเมืองคือกลุ่มผลประโยชน์ทางการเมืองมีบทบาทสูงต่อนักการเมืองถิ่นจังหวัดยโสธร ทั้งนี้ นักการเมืองถิ่นจังหวัดยโสธรมีการย้ายพรรคตามวาระของรัฐบาล โดยหากพรรคใดเป็นรัฐบาลบริหารประเทศ นักการเมืองถิ่นยโสธรก็จะเข้าร่วมสังกัดพรรคนั้น ในขณะที่กลวิธีหาเสียงเลือกตั้ง ส่วนใหญ่ใช้วิธีการลงพื้นที่พบปะกับประชาชนอย่าง

สม่าเสมอ นอกจากนี้ยังใช้ระบบอุปถัมภ์ผ่านการให้ความช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ในรูปแบบต่างๆ อีกด้วย

ชาญณรงค์ ไชยรักษา (2549) ทำการศึกษาเรื่อง “นักการเมืองถิ่นจังหวัดพิษณุโลก” ผลการศึกษาพบว่า นักการเมืองถิ่นจังหวัดพิษณุโลกในยุคแรกที่มีการเลือกตั้งส่วนใหญ่จะมาจากผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งข้าราชการในจังหวัด ทั้งนี้เนื่องมาจากจังหวัดพิษณุโลกเป็นจังหวัดที่ขนาดใหญ่ทำให้มีข้าราชการที่มีความสามารถเข้ามารับราชการและผันตัวเองไปเป็นนักการเมืองในเวลาต่อมา อย่างไรก็ตามนับจาก พ.ศ. 2512 เป็นต้นมา ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) เปลี่ยนมาเป็นผู้ที่เกิดและเติบโตหรืออย่างน้อยมีความผูกพันอย่างใกล้ชิดกับจังหวัดฯ นับตั้งแต่รุ่นของบิดามารดา ทำให้มีทุนทางสังคมและพัฒนาเป็นทุนทางการเมือง อาทิ นายอนันต์ ภักดีประไพ อดีต ส.ส. มีบิดาเป็นอดีตนายกเทศมนตรีเมืองพิษณุโลกและเป็นพ่อค้าที่มีชื่อเสียง กรณีนายสุชน ชามพูนท มาจากครอบครัวพ่อค้าชาวจีนที่มีชื่อเสียงของจังหวัด รวมถึง นายโกศล ไกรฤกษ์ ก็มาจากการมีบิดาเป็นอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นตระกูลที่มีชื่อเสียงของจังหวัด สำหรับการหาเสียงเลือกตั้ง โดยส่วนใหญ่มักใช้วิธีการลงพื้นที่พบปะประชาชนในพื้นที่ต่างๆ การให้ความสำคัญกับการปราศรัย การใช้สื่อประชาสัมพันธ์แจกจ่ายประชาชน การใช้รถขยายเสียง อย่างไรก็ตาม ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกตั้งมากที่สุด ประกอบด้วยหลายส่วน อาทิ ความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างผู้สมัครรับเลือกตั้งที่มีต่อชุมชนและประชาชน กล่าวคือ ความใกล้ชิดและการเกาะติดพื้นที่เพื่อให้ชาวบ้านรู้จักและไว้วางใจ การใช้จ่ายเงินใน

การหาเสียง การมีเครือข่ายทางสังคมของผู้สมัครฯ ทั้งการเป็นอดีตข้าราชการ การเคยเป็นสมาชิกองค์กรปกครองท้องถิ่น เป็นต้น

2.4 ทฤษฎี

ความสัมพันธ์ระหว่างนักการเมืองและประชาชนในพื้นที่ที่ลงสมัครรับเลือกตั้งถือเป็นประเด็นสำคัญต่อสถานะความเป็นผู้แทนของประชาชน ซึ่งสัมพันธ์กับการเข้าสู่บทบาททางการเมืองในระดับชาติ หรือฝ่ายบริหาร ทั้งนี้ระยะเวลาและความสำเร็จของการเป็นผู้แทนราษฎรที่ยาวนาน ย่อมเป็นพื้นฐานสำคัญในการยอมรับการก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งในฝ่ายบริหาร ทั้งในพรรคและต่างพรรคการเมือง ความสำคัญของการเมืองในระดับพื้นที่หรือจังหวัดจึงเป็นบันไดขั้นแรกของการเติบโตทางการเมืองและความสำเร็จในอาชีพนักการเมือง ดังนั้น การรักษาฐานเสียงในพื้นที่จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่นักการเมืองต้องปฏิบัติด้วยการสร้างการยอมรับและไม่อาจปฏิเสธถึงความสามารถของผู้แทนฯ ที่ตนเองคะแนนเสียงเลือกตั้งให้ ทั้งนี้ผลประโยชน์ที่ประชาชนได้รับอย่างเป็นรูปธรรม ย่อมเป็นเครื่องการันตีที่ชัดเจนมากที่สุดถึงความสามารถของนักการเมืองดังกล่าว

ประวัติและพัฒนาการของ นักการเมืองถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี

3.1 การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี

ภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยคณะประกอบด้วย ทหารบก ทหารเรือ ทหารอากาศและพลเรือน ซึ่งเรียกชื่อตนเองว่า “คณะราษฎร” ทำการยึดอำนาจพระบาทสมเด็จพระเจ้าปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7 เมื่อก่อนรุ่งอรุณของวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ.2475 โดยการจับกุมบุคคลสำคัญเป็นตัวประกันและขอพระราชทานรัฐธรรมนูญระบอบ

ประชาธิปไตยเพื่อใช้ในการปกครองประเทศ คือ พระราชบัญญัติ
ธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยามชั่วคราว พุทธศักราช 2475
ประกาศใช้เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ.2475 เป็นการบังคับใช้
ชั่วคราว

การเลือกตั้งครั้งแรกของประเทศเริ่มต้นเมื่อมีการประกาศ
ใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยามพุทธศักราช 2475
เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ.2475 รัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าว
ได้บัญญัติให้สภาผู้แทนราษฎร ประกอบด้วยสมาชิก
สองประเภทที่มีจำนวนสมาชิกเท่ากันและมีวาระในการดำรง
ตำแหน่ง 4 ปี คือ

1. สมาชิกประเภทที่ 1 (มาจากการเลือกตั้งโดยอ้อม)
2. สมาชิกประเภทที่ 2 (มาจากการแต่งตั้ง)

(ก) การเลือกตั้งสมัยที่ 1 ของไทย

การเลือกตั้งครั้งที่ 1 เป็นการเลือกตั้งครั้งแรกของประเทศ
ภายหลังเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ.2475 โดยเลือกตั้งเมื่อ
วันที่ 15 พฤศจิกายน 2476 เป็นการเลือกตั้งทั่วไปเฉพาะสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ 1 ในรูปแบบทางอ้อม กล่าวคือ
ให้ประชาชนเลือกผู้แทนตำบลก่อน หลังจากนั้นให้ผู้แทนตำบล
เป็นผู้เลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) อีกครั้ง ภายหลังได้
มีพระราชกฤษฎีกาแต่งตั้งสมาชิกประเภทที่ 2 จำนวน 78 คนใน
วันที่ 9 ธันวาคม 2476 ซึ่งเท่ากับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
(ส.ส.) ประเภทที่ 1 รวมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ทั้งสอง
ประเภท จำนวน 156 คน เป็นการเลือกตั้งในยุครัฐบาลพันเอก
พระยาพหลพลพยุหเสนา ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประเภทที่ 1 ดังกล่าว มีขึ้นในวันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ.2476 เป็นการเลือกตั้งทางอ้อม มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ 1 รวม 78 คน โดยใช้เกณฑ์จำนวนประชากร 200,000 คน ต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 1 คน เป็นการเลือกตั้งแบบรวมเขตจังหวัด โดยแต่ละจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง เริ่มจากการเลือกตั้งผู้แทนตำบลหลังจากนั้นผู้แทนตำบลเป็นผู้เลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) อีกทีหนึ่ง ในการเลือกตั้งครั้งแรกดังกล่าวมีผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วประเทศ คิดเป็นร้อยละ 41.45 สำหรับผู้ที่ได้รับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนแรกของจังหวัดสุพรรณบุรี คือ นายมัญญ บิริสุทธิ โดยในสภาชุดดังกล่าวมีประธานรัฐสภาถึง 4 คน ประกอบด้วย (1) เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี (พ.ศ.2476) (2) พลเรือตรีพระยาศรยุทธเสนี (พ.ศ. 2476 - 2477) (3) เจ้าพระยาศรีธรรมมาธิเบศ (พ.ศ. 2477 - 2479) (4) พระยามานวราชเสวี (พ.ศ. 2479 - 2480) และพระยามโนปกรณนิติธาดา ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนแรกของประเทศไทย สภาชุดนี้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2480 เป็นการสิ้นสุดตามวาระ (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, ม.ป.ป., น. 2)

(ข) การเลือกตั้งสมัยที่ 2 (7 พฤศจิกายน 2480)

ภายหลังการยุบสภาได้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ใหม่ ซึ่งถือเป็นครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ.2480 เป็นการเลือกตั้งโดยตรงแบบแบ่งเขต เขตละ 1 คน อยู่ในวาระ 4 ปี ใช้อัตราประชากร 200,000 คนต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 1 คน มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ 1

รวม 91 คน ซึ่งในการเลือกตั้งครั้งนี้ จังหวัดสุพรรณบุรีมีผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้แก่ นายสว่าง สนิทพันธ์ โดยมีพระยามานวราชเสวี (พ.ศ. 2480 - 2481) เป็นประธานรัฐสภา และพระยาพหลพลพยุหเสนา ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี สภาชุดนี้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2481 โดยการยุบสภาผู้แทนราษฎร (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, ม.ป.ป., น.3)

(ค) การเลือกตั้งสมัยที่ 3 (12 พฤศจิกายน 2481)

การเลือกตั้งครั้งที่ 3 เป็นการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2481 เป็นการเลือกตั้งทั่วไปครั้งที่ 3 มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ 1 จำนวน 91 คน เป็นการเลือกตั้งโดยตรงแบบแบ่งเขต เขตละ 1 คน อยู่ในวาระ 4 ปี ใช้ัตรารราษฎร 200,000 คน ต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 1 คน ซึ่งในการเลือกตั้งครั้งนี้ จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งเข้ามาได้แก่ นายสว่าง สนิทพันธ์¹ สภาชุดนี้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2488 แต่ได้มีการขยายเวลาให้อยู่ในตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมาชิกประเภทที่ 1) สองครั้งครึ่งละไม่เกิน 2 ปี เพราะเกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 ไม่สามารถทำการเลือกตั้งได้ โดยมีพระยามานวราชเสวี เป็นประธานรัฐสภา ระหว่างปี พ.ศ. 2481 - 2485 นายปลอด

¹ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสุพรรณบุรีลำดับที่ 79 โดยเป็นการกลับเข้าสู่ตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่สอง หลังจากแพ้การเลือกตั้ง อย่างไรก็ตามนายสว่าง สนิทพันธ์ ได้ถึงแก่อนิจกรรมในภายหลังเมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2487 และต่อมานายแสง สนิทพันธ์ ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนในวันที่ 17 กันยายน 2487

วิเชียร ณ สงขลา ระหว่างปี พ.ศ. 2485 - 2486 พลเรือตรีกระแสด ประวาหะนาวินครยุทธเสนี พ.ศ. 2486 - 2487 นายปลอด วิเชียร ณ สงขลา ระหว่างปี พ.ศ. 2487 - 2488 และพระยามานวราชเสวี ปี พ.ศ. 2488 และมีพลเอกหลวงพิบูลสงคราม ดำรงตำแหน่ง นายกรัฐมนตรี สมัยแรก เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2481-6 มีนาคม พ.ศ. 2485 สภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ 1 ชุดนี้สิ้นสุดลงโดยการยุบสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2488 (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, ม.ป.ป., น. 5)

(จ) การเลือกตั้งสมัยที่ 4 (6 มกราคม 2489)

การเลือกตั้งทั่วไปครั้งที่ 4 เป็นการเลือกตั้งในวันที่ 6 มกราคม พ.ศ. 2489 ใช้การเลือกตั้งโดยตรงแบบแบ่งเขต เขตละ 1 คน มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ 1 จำนวน 96 คน ใช้อัตราส่วนราษฎร 200,000 คนต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 1 คน อยู่ในวาระ 4 ปี ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี คือ หลวงชายภูเบศร์ สภาชุดนี้มีพลตรีวิลาศ โอสถานนท์ (พ.ศ. 2489 - 2490) เป็น ประธานรัฐสภา พลเรือตรีกระแสด ประวาหะนาวิ น ครยุทธเสนี ประธานวุฒิสภา เป็นประธานรัฐสภา ต่อมาภายหลังได้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพิ่มเติมจำนวน 82 คน โดยมีการเลือกตั้งในวันที่ 5 สิงหาคม 2489 โดยจังหวัดสุพรรณบุรี มี ส.ส. 2 เขต คือ นายกมล ชลศึกษ์ เป็น ส.ส. เขต 1 และ นายสนธิ บริสุทท์ เป็น ส.ส. เขต 2 สมาชิกประเภทที่ 1 ที่มาจากการเลือกตั้งของสภาชุดนี้สิ้นสุดลงโดยการทำรัฐประหาร นำโดยพลโทผิน ชุณหะวัณ เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2490

(จ) การเลือกตั้งสมัยที่ 5 (29 มกราคม 2491)

การเลือกตั้งทั่วไปครั้งที่ 5 เมื่อวันที่ 29 มกราคม พ.ศ. 2491 ตามรัฐธรรมนูญฉบับที่ 4 “รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2490” ประกาศใช้ระหว่างวันที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2490 ถึง 23 มีนาคม พ.ศ. 2492 ได้กำหนดให้มี 2 สภา คือ 1) สภาผู้แทนราษฎร 2) วุฒิสภา ในส่วนของสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกจะมาจากการเลือกตั้งโดยตรงแบบรวมเขตจังหวัด จังหวัดละ 1 คน มีวาระ 4 ปี มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน 99 คน มีผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วประเทศ คิดเป็นร้อยละ 29.50 จังหวัดสุพรรณบุรี มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน 2 คน คือ นายขุนวิระประศาสน์ และนายขวัญชัย ภมรพล² (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, ม.ป.ป., น.9) สภาชุดนี้มีเจ้าพระยาศรีธรรมมาธิเบศ ประธานวุฒิสภาเป็นประธานรัฐสภา (พ.ศ. 2490 - 2494) มีนายควง อภัยวงศ์ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีอีกครั้งเป็นสมัยที่ 3 เมื่อวันที่ 8 เมษายน พ.ศ. 2491 - 25 มิถุนายน พ.ศ. 2492 และดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีอีกครั้ง สมัยที่ 4 เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน พ.ศ. 2492 - 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2494 สมัยที่ 5 เมื่อ 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2494 (7 วัน) สมัยที่ 6 เมื่อวันที่ 6 ธันวาคม พ.ศ. 2494 - 24 มีนาคม พ.ศ. 2495 สภาชุดนี้สิ้นสุดลงโดยการทำรัฐประหารโดยพลเอกผิน ชุณหะวัณ เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2494

² เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ลำดับที่ 84 และ 85 ตามลำดับ

(ก) การเลือกตั้งสมัยที่ 6 (26 กุมภาพันธ์ 2495)

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไป ครั้งที่ 6 มีขึ้นในวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2495 สมาชิกประเภทที่ 1 มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 123 คน เป็นการเลือกตั้งโดยตรงแบบรวมเขตจังหวัด จังหวัดละเขต ใช้อัตราส่วนราษฎร 200,000 คน ต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 1 คน มีวาระ 5 ปี ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรีมี 2 คนคือนายถวิล วัฏฏานนท์ และนายสะอาด จันทรธำ³ สภาชุดนี้มีพลเอกพระประจัน ปัจจุบัน เป็นประธานรัฐสภา และจอมพล ป. พิบูลสงคราม ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเป็นสมัยที่ 7 (24 มีนาคม พ.ศ. 2495 - 21 มีนาคม พ.ศ. 2450) และสภาชุดนี้ได้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2500 โดยเป็นการสิ้นสุดลงตามวาระ 5 ปีในวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2500 (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, ม.ป.ป., น.12)

(ข) การเลือกตั้งสมัยที่ 7 (26 กุมภาพันธ์ 2500)

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไป ครั้งที่ 7 มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน 160 คน เป็นการเลือกตั้งโดยตรงแบบรวมเขตจังหวัด มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ประเภทเดียว (เขตจังหวัดแต่ละจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง) ใช้อัตราส่วนประชากร 150,000 คน ต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 1 คนและมีวาระ 5 ปี ในการเลือกตั้งครั้งนี้ มีผู้มาใช้

³ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ลำดับที่ 105 และ 106 ตามลำดับ

สิทธิ์เลือกตั้งทั่วประเทศคิดเป็นร้อยละ 57.50 และการลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีการสังกัดพรรคการเมืองจำนวนมาก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) จังหวัดสุพรรณบุรีมีจำนวน 3 คน ประกอบด้วย นายพีร์ บุญนาคนายทองหยด จิตตะวีระ และนายถวิล วัฏฏานนท์ ทั้งนี้ นายพีร์ บุญนาคนายทองหยด นายทองหยด จิตตะวีระ และนายถวิล วัฏฏานนท์ สังกัดพรรคเสรีมนังคศิลา⁴ การเลือกตั้งในครั้งนี้น่าจะมีปัญหาในด้านความโปร่งใส ด้วยเกิดช่วยเหลือผู้สมัครจากพรรคเสรีมนังคศิลา มี จอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นหัวหน้าพรรคและดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเป็นสมัยที่ 8 เมื่อวันที่ 21 มีนาคม พ.ศ. 2500 - 16 กันยายน พ.ศ. 2500 แต่อย่างไรก็ตามภายหลังนายพจน์ สารสิน ขึ้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ระหว่างวันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2500 - 1 มกราคม พ.ศ. 2501 สภาพชุดนี้มีพลเอกประจัน ปัจจุบัน เป็นประธานรัฐสภา และสภาพชุดนี้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 16 กันยายน พ.ศ. 2500 โดยการทำรัฐประหารนำโดยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, ม.ป.ป., น.15)

(ข) การเลือกตั้งสมัยที่ 8 (15 ธันวาคม 2500)

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปครั้งที่ 8 มีขึ้นในวันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2500 มีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 160 คน เป็นการเลือกตั้งโดยตรงแบบรวมเขตจังหวัด (เขตจังหวัดแต่ละจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง) ใช้อัตราส่วนราษฎร

⁴ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ครั้งที่ 7 ดังกล่าว จังหวัดสุพรรณบุรีมีจำนวน ส.ส.เพิ่มขึ้นอีก 1 คน รวมเป็น 3 คน

150,000 คน ต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 1 คนและมีวาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี มีผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วประเทศคิดเป็นร้อยละ 44.07 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) จังหวัดสุพรรณบุรี มีจำนวน 3 คน ประกอบด้วย นายพีร์ บุนนาค นายทองหยด จิตตะวีระ และนายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ และนอกจากนี้ได้มีการเปลี่ยนพรรคที่สังกัดใหม่ โดยนายพีร์ บุนนาค นายทองหยด จิตตะวีระ ย้ายไปสังกัดพรรคสหภูมิ และนายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ ได้รับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) จังหวัดสุพรรณบุรีครั้งแรกในสังกัดพรรคประชาธิปไตย แทนนายถวิล วัฏฏานนท์⁵ สภาชุดนี้มี พลเอกสุทธิ สุทธิสารรองกร เป็นประธานรัฐสภา ระหว่างปี พ.ศ. 2500 และในช่วงปี พ.ศ. 2502 - 2511 พลเอกพระประจัน ปัจจุบัน (พ.ศ. 2500 - 2501) นายทวี บุญยเกตุ (พ.ศ. 2511) และมีพลโทถนอม กิตติขจร ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ต่อด้วยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ (9 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2502 - 8 ธันวาคม พ.ศ. 2506) และจอมพลถนอม กิตติขจร ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีอีกครั้ง (สมัยที่ 2) เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2506 - 7 มีนาคม พ.ศ. 2512 หลังจากมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2511 (ฉบับที่ 8)

⁵ นายถวิล วัฏฏานนท์ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ของจังหวัดสุพรรณบุรีสองสมัยติดต่อกัน ในการเลือกตั้งครั้งที่ 6 (26 กุมภาพันธ์ 2495) และการเลือกตั้งครั้งที่ 7 (26 กุมภาพันธ์ 2500)

(ก) การเลือกตั้งสมัยที่ 9 (10 กุมภาพันธ์ 2512)

การเลือกตั้งครั้งที่ 9 เป็นการเลือกตั้งทั่วไปตามบทเฉพาะกาลของรัฐธรรมนูญ โดยมีขึ้นในวันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2512 มีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 219 คน เป็นการเลือกตั้งโดยตรงแบบรวมเขต ใช้อัตราส่วนราษฎร 150,000 คน ต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 1 คน มีวาระ 4 ปี มีผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วประเทศคิดเป็นร้อยละ 49.16 ในการเลือกตั้งครั้งนี้ จังหวัดสุพรรณบุรี มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน 4 คน ประกอบด้วย นายสุจิตต์ ศีลาเจริญ ซึ่งไม่สังกัดพรรคการเมือง นายทองหยด จิตตะวีระ สังกัดพรรคสหประชาไทย นายวิภาส อินสว่าง และนายบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ ซึ่งทั้งสองคนไม่สังกัดพรรคการเมือง⁶ โดยมีพลเอกนายวรการบัญชา ประธานวุฒิสภาเป็นประธานรัฐสภา (พ.ศ. 2511 - 2514) สภาชุดนี้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2514 จากการปฏิวัตินำโดยจอมพลถนอม กิตติขจร หลังจากจอมพลถนอม กิตติขจร ได้ทำการปฏิวัติและเข้าบริหารประเทศ แต่ได้รับแรงต่อต้านจากนักศึกษา ประชาชน จนเกิดเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 วันมหาวิปโยค อันถือว่าเป็นประวัติศาสตร์การเปลี่ยนแปลง

⁶ ในการเลือกตั้งดังกล่าว จังหวัดสุพรรณบุรีมีจำนวนเพิ่มขึ้น 1 คน โดยนายทองหยด จิตตะวีระ เป็น ส.ส. สามสมัยติดต่อกัน และนายบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ เป็น ส.ส. สมัยที่สองติดต่อกัน (การเลือกตั้งครั้งนี้ นายบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ ไม่ได้เป็น ส.ส. ในนามพรรคประชาธิปัตย์) และมี ส.ส. หน้าใหม่สองคน คือ นายวิภาส อินสว่าง และนายสุจิตต์ ศีลาเจริญ ซึ่งทั้งสองคนเติบโตมาจากการเป็นกำนัน

ทางการเมืองที่สำคัญครั้งหนึ่งในประวัติศาสตร์ไทย รัฐบาลชุดนี้
สิ้นสุดลงโดยการลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของ
จอมพลถนอม กิตติขจร ในวันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516
(สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, ม.ป.ป., น. 23)

(ญ) การเลือกตั้งสมัยที่ 10 (26 มกราคม 2518)

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปครั้งที่ 10
เมื่อวันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2518 ตามบทเฉพาะกาลของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2517 (ฉบับที่
10) จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 269 คน เป็นการเลือกตั้ง
โดยตรงแบบผสม (เขตละไม่เกิน 3 คน) ใช้อัตราส่วนราษฎร
150,000 คน ต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 1 คน มีวาระ 4 ปี มีผู้
มาใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วประเทศคิดเป็นร้อยละ 47.17 ผู้ที่ได้รับการ
เลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี
มีจำนวน ส.ส. ทั้งหมด 5 คน ประกอบด้วย เขตเลือกตั้งที่ 1
มีจำนวน ส.ส. 3 คน ได้แก่ นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ และ
นายทองหยด จิตตะวีระ⁷ ทั้งสองคนสังกัดพรรคธรรมสังคม และ
นายวิรัช วัฒนไกร สังกัดพรรคชาติไทย เขตเลือกตั้งที่ 2 มี

⁷ นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ ได้รับเลือกเป็น ส.ส. สมัยที่ 3 ติดต่อกัน
และเป็นสมัยที่ 4 ของนายทองหยด จิตตะวีระ โดยทั้งสองคนสังกัดพรรค
ธรรมสังคมเช่นเดียวกัน และถือเป็นการส่งสมาชิกพรรคลงรับสมัครเลือกตั้ง
ครั้งแรกของพรรคชาติไทยภายหลังการก่อตั้งพรรค โดยสมาชิกพรรคที่ได้
รับเลือกตั้งเป็น ส.ส. จังหวัดสุพรรณบุรีคือ นายประภัตร โพธสุธน และ
นายวิรัช วัฒนไกร ซึ่งทั้งสองคนเพิ่งลงรับสมัครเลือกตั้งเป็นครั้งแรก

จำนวน ส.ส. 2 คน ประกอบด้วย นายประภัตร โพธสุธน สังกัดพรรคชาติไทย และนายพีร์ บุญนาค สังกัดพรรคพลังประชาชน ภายหลังการเลือกตั้งนายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ ดำรงตำแหน่งประธานสภาผู้แทนราษฎรและเป็นประธานรัฐสภา มีหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี (15 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2518 - 14 มีนาคม พ.ศ. 2518) และรัฐสภาชุดนี้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2519 โดยการยุบสภา (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, ม.ป.ป., น. 29)

(ฎ) การเลือกตั้งสมัยที่ 11 (4 เมษายน 2519)

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปครั้งที่ 11 มีขึ้นในวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2519 จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 279 คน เป็นการเลือกตั้งโดยตรงแบบผสม (เขตละไม่เกิน 3 คน) ใช้อัตราส่วนราษฎร 150,000 คน ต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 1 คน และมีวาระ 4 ปี ในการเลือกตั้งครั้งนี้มีผู้มาใช้สิทธิ์เลือกตั้งทั่วประเทศคิดเป็นร้อยละ 43.99 และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี มีจำนวน 5 คน แบ่งออกเป็น 2 เขต ประกอบด้วย เขตเลือกตั้งที่ 1 ได้แก่ นายบรรหาร ศิลปอาชา สังกัดพรรคชาติไทย ซึ่งได้รับเลือกเป็น ส.ส. ในสังกัดพรรคชาติไทยเพียงคนเดียวที่ได้รับเลือกตั้ง ในขณะที่ผู้สมัครที่เป็นอดีต ส.ส. อย่างนายวิรัช วัฒนไกร สอบตก และสำหรับผู้ที่ได้รับเลือกอีกสองคน คือ นายไพศาล แสนใจงาม และนายทองหยด จิตตะวีระ ทั้งสองคนสังกัดพรรคธรรมสังคม เขตเลือกตั้งที่ 2 มีจำนวน ส.ส. 2 คน ประกอบด้วย นายประภัตร โพธสุธน และ

นายสกนธ์ วัชรชาติไทย ทั้งสองสังกัดพรรคชาติไทย^๘ (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, ม.ป.ป., น.35)

การเลือกตั้งครั้งนี้เป็นการลงสมัครรับเลือกตั้งครั้งแรกของนายบรรหาร ศิลปอาชา ซึ่งได้รับเลือกเป็น ส.ส. ในสังกัดพรรคชาติไทยเพียงคนเดียวที่ได้รับเลือกตั้งในเขตนี้ ในขณะที่ผู้สมัครที่เป็นอดีต ส.ส. อย่างนายวิรัช วัฒนไกร สอบตก ในขณะที่เขตเลือกตั้งที่ 2 เป็นผู้สมัครจากพรรคชาติไทยที่ได้รับเลือกตั้ง โดยผลการเลือกตั้งดังกล่าว ได้แสดงให้เห็นถึงบทบาทของพรรคชาติไทยในการเข้าครอบครองพื้นที่ทางการเมืองในจังหวัดสุพรรณบุรี อย่างไรก็ตาม สภาชุดนี้สิ้นสุดลงโดยการปฏิวัติยึดอำนาจการปกครองของคณะกรรมการปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน นำโดยพลเรือเอกสงัด ชลออยู่ เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519 และอีกครั้งเมื่อวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2520

(๓) การเลือกตั้งสมัยที่ 12 (22 เมษายน 2522)

ประเทศไทยมีการเลือกตั้งอีกครั้ง เมื่อมีการนำเอารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2521 (ฉบับที่ 13) มาใช้ ตามบทเฉพาะกาลของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไป ครั้งที่ 12 เมื่อวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2522 ในการเลือกตั้งครั้งนี้ มีจำนวน

^๘ การเลือกตั้งครั้งนี้นับเป็นครั้งแรกที่นายบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ ไม่ได้รับเลือกตั้ง โดยมีนายไพศาล แสนใจงาม ผู้สมัครจากพรรคกิจสังคมได้รับเลือกเข้ามาแทน ในขณะที่นายทองหยด จิตตะวีระ ได้รับเลือกตั้งเป็น ส.ส. สมัยที่ 5 และนายประภัทร โทษสุน เป็น ส.ส. สมัยที่ 2 ติดต่อกัน โดยมีนายสกนธ์ วัชรชาติไทย เป็น ส.ส. สมัยแรก

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 301 คน เป็นการเลือกตั้งโดยตรงแบบ
ผสม (เขตละไม่เกิน 3 คน) ใช้อัตราส่วนราษฎร 150,000 คนต่อ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 1 คน และมีวาระการดำรงตำแหน่ง
4 ปี มีผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วประเทศคิดเป็นร้อยละ 43.90
การเลือกตั้งในครั้งนี้ไม่มีการจัดตั้งพรรคการเมืองโดยถูกต้อง
ตามกฎหมาย แต่ในทางปฏิบัติได้มีการจัดองค์กรและหาเสียง
ในนามของพรรคการเมือง ผลการเลือกตั้งจังหวัดสุพรรณบุรี
มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบ่งออกเป็น 2 เขต คือ เขตเลือกตั้ง
ที่ 1 ประกอบด้วย นายชุมพล ศิลปอาชา นายบุญเอื้อ ประเสริฐ
สุวรรณ และนายทองหยด จิตตะวีระ และเขตเลือกตั้งที่ 2
ประกอบด้วย นายประภัตร โพธสุธน และนายประมวล สุวรรณ
เกิด ทั้ง 5 คนสมัครในนามพรรคชาติไทย และถือเป็นครั้งแรกที่
พรรคชาติไทยได้ครอบครองพื้นที่ทางการเมืองของจังหวัด
สุพรรณบุรีทั้งหมด ทั้งนี้ นายชุมพล ศิลปอาชา เป็น ส.ส.
สมัยแรกในสังกัดพรรคชาติไทยแทนนายบรรหาร ศิลปอาชา
(สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, ม.ป.ป., น.42)⁹

สำหรับสภาชุดนี้มี พลอากาศเอกหะริน หงสกุล ประธาน
วุฒิสภาเป็นประธานรัฐสภา มีพลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

⁹ การเลือกตั้งครั้งนี้ นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ ได้รับเลือกตั้งกลับมาอีกครั้งและรวมเป็นสมัยที่ 4 ในขณะที่นายทองหยด จิตตะวีระ เป็น ส.ส.สมัยที่ 6 ติดต่อกัน และนายประภัตร โพธสุธน เป็น ส.ส.สมัยที่ 3 ติดต่อกัน โดยมีนายประมวล สุวรรณเกิด เป็น ส.ส. สมัยแรกในสังกัดพรรคชาติไทย เป็นการเข้ามาแทนที่นายสกนธ์ วัชรชาติไทย อดีต ส.ส. พรรคชาติไทย

ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ระหว่าง วันที่ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2522 - 3 มีนาคม พ.ศ. 2523 และพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ระหว่างวันที่ 3 มีนาคม พ.ศ. 2523 - 30 เมษายน พ.ศ. 2526 สภาชุดนี้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2526 โดยมีการยุบสภาเพื่อให้มีการเลือกตั้งใหม่

(จ) การเลือกตั้งสมัยที่ 13 (18 เมษายน 2526)

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปครั้งที่ 13 ได้จัดให้มีการเลือกตั้งในวันที่ 18 เมษายน พ.ศ.2526 ในการเลือกตั้งครั้งนี้ มีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 324 คน เป็นการเลือกตั้งโดยตรงแบบผสม (เขตละไม่เกิน 3 คน) ใช้อัตราส่วนราษฎร 150,000 คน ต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 1 คน มีวาระ 4 ปี มีผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วประเทศคิดเป็นร้อยละ 50.76 การเลือกตั้งในครั้งนี้อนุญาตได้บังคับให้พรรคการเมืองต้องส่งสมาชิกสมัครรับเลือกตั้งไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด แต่ผู้สมัครรับเลือกตั้งไม่จำเป็นต้องสังกัดพรรคการเมืองก็ได้ การเลือกตั้งครั้งนี้จังหวัดสุพรรณบุรี แบ่งออกเป็น 2 เขต ประกอบด้วยเขตเลือกตั้งที่ 1 มีจำนวน ส.ส. 3 คน ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้แก่ ลำดับที่ 1 นายบรรหาร ศิลปอาชา ลำดับที่ 2 นายบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ และลำดับที่ 3 นายชุมพล ศิลปอาชา และเขตเลือกตั้งที่ 2 ได้แก่ นายจองชัย เทียนธรรม และนายประภัตร โพธสุธน ตามลำดับ โดย ส.ส. ทั้งหมดของจังหวัดสุพรรณบุรีสังกัดพรรคชาติไทย การเลือกตั้งครั้งนี้ นายจองชัย เทียนธรรม ได้รับเลือกเป็น ส.ส.สมัยแรก

(สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, ม.ป.ป., น.49)¹⁰

สภาชุดนี้มีนายจรรุบุตร เรืองสุวรรณ (พ.ศ. 2526 - 2527) นายอุกฤษ มงคลนาวิน (พ.ศ. 2527 - 2529) ประธานวุฒิสภา เป็นประธานรัฐสภา และมีพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ตั้งแต่วันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2526 - 5 สิงหาคม พ.ศ. 2529 สภาชุดนี้สิ้นสุดลงโดยการยุบสภาเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2529

(๗) การเลือกตั้งสมัยที่ 14 (27 กรกฎาคม 2529)

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไป ครั้งที่ 14 มีขึ้นในวันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2529 ในการเลือกตั้งครั้งนี้ มีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งสิ้น 347 คน เป็นการเลือกตั้งโดยตรงแบบผสม (เขตละไม่เกิน 3 คน) ใช้อัตราส่วนราษฎร 150,000 คน ต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 1 คน และมีวาระในการดำรงตำแหน่ง 4 ปี ผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วประเทศ คิดเป็นร้อยละ 61.43 ในการเลือกตั้งครั้งนี้ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนต้องสังกัดพรรคการเมือง และพรรคการเมืองต้องส่งสมาชิกสมัครรับเลือกตั้งไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด การเลือกตั้งครั้งนี้จังหวัดสุพรรณบุรี แบ่งออกเป็น 2 เขต ประกอบด้วย เขตเลือกตั้งที่ 1

¹⁰ การเลือกตั้งครั้งนี้เป็นสมัยที่ 5 ของนายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ ในขณะที่นายทองหยด จิตตะวีระ (ไม่ลงสมัครรับเลือกตั้ง) และนายประภัตร โพธสุธน เป็น ส.ส.สมัยที่ 4 ติดต่อกัน โดยมีนายจงชัย เทียนธรรม เป็น ส.ส. สังกัดพรรคชาติไทยแทนนายประมวล สุวรรณเกิด และเป็นครั้งแรกที่ตระกูลศิลปอาชา มีบทบาททางการเมืองในจังหวัดสุพรรณบุรีมากที่สุด

มีจำนวน ส.ส. 3 คน ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้แก่ ลำดับที่ 1 นายบรรหาร ศิลปอาชา ลำดับที่ 2 นายบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ และลำดับที่ 3 นายชุมพล ศิลปอาชา และเขตเลือกตั้งที่ 2 ได้แก่ นายประภัตร โพธสุธน และนายจองชัย เทียงธรรม ตามลำดับ โดย ส.ส.ทั้งหมดของจังหวัดสุพรรณบุรีสังกัดพรรคชาติไทย (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, ม.ป.ป., น.56)¹¹

สภาชุดนี้มีนายจารุบุตร เรืองสุวรรณ (พ.ศ. 2526 - 2527) นายอุกฤษ มงคลนาวิน (พ.ศ. 2527 - 2529) ประธานวุฒิสภา เป็นประธานรัฐสภา พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 5 สิงหาคม พ.ศ. 2529 - 4 สิงหาคม พ.ศ. 2531 สำหรับสภาชุดนี้ได้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม พ.ศ. 2531 โดยการยุบสภา

(ก) การเลือกตั้งสมัยที่ 15 (24 กรกฎาคม 2531)

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปครั้งที่ 15 ได้มีขึ้นในวันที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ.2531 ในการเลือกตั้งครั้งนี้ มีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 357 คน เป็นการเลือกตั้งโดยตรงแบบผสม (เขตละไม่เกิน 3 คน) ใช้อัตราส่วนราษฎร 150,000 คน ต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 1 คน มีวาระ 4 ปี ผู้มาใช้สิทธิ์เลือกตั้งทั่วประเทศคิดเป็นร้อยละ 63.56 ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนต้องสมัครในนามพรรคการเมือง

¹¹ ผลการเลือกตั้งครั้งนี้ นับเป็นกลุ่มผู้สมัครชุดเดิมในสังกัดพรรคชาติไทยที่ได้รับเลือกตั้งเข้ามาทั้งหมด และเป็นสมัยที่สองของนายจองชัย เทียงธรรม

และพรรคการเมืองต้องส่งสมาชิกสมัครรับเลือกตั้งไม่น้อยกว่า
กึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด การเลือกตั้ง
ครั้งนี้จังหวัดสุพรรณบุรี แบ่งออกเป็น 2 เขต ประกอบด้วย
เขตเลือกตั้งที่ 1 มีจำนวน ส.ส. 3 คน ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้ง
เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้แก่ นายบรรหาร ศิลปอาชา
นายบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ นายชุมพล ศิลปอาชา และ
เขตเลือกตั้งที่ 2 ได้แก่ นายประภัตร โพธสุธนและนายจองชัย
เที่ยงธรรม ตามลำดับ โดย ส.ส.ทั้งหมดของจังหวัดสุพรรณบุรี
สังกัดพรรคชาติไทย นับเป็นการเลือกตั้งครั้งที่ 3 ที่ทั้งผู้สมัคร
กลุ่มเดิมและพรรคการเมืองเดิม คือ พรรคชาติไทย ได้รับการ
เลือกตั้งเข้ามาแบบยกทีม

สภาชุดนี้มีนายอุกฤษ มงคลนาวิน (พ.ศ. 2531 - 2532)
เป็นประธานรัฐสภา และร้อยตำรวจตรีวรรณ ชันชื้อ ประธาน
วุฒิสภาเป็นประธานรัฐสภา (พ.ศ. 2532 -2534) พลเอกชาติชาย
ชุนทะวัฒน์ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 สิงหาคม
พ.ศ. 2531 - 9 ธันวาคม พ.ศ. 2533 และอีกครั้งในระหว่างวันที่
9 ธันวาคม พ.ศ. 2533 - 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2534 สำหรับสภา
ชุดนี้ได้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2534 โดยการ
ปฏิวัติยึดอำนาจการปกครองของคณะรักษาความสงบ
เรียบร้อยแห่งชาติ (รสช.) ภายใต้การนำของพลเอกสุนทร
คงสมพงษ์ อย่างไรก็ตาม การปกครองประเทศโดยคณะรักษา
ความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ (รสช.) ภายใต้การนำของพลเอก
สุนทร คงสมพงษ์ สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 22 มีนาคม พ.ศ. 2535
เพราะมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ คือรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2534 (ฉบับที่ 15)

(u) การเลือกตั้งสมัยที่ 16 (22 มีนาคม 2535)

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปครั้งที่ 16 เมื่อวันที่ 22 มีนาคม พ.ศ. 2535 มีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 360 คน โดยจำนวนไม่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามจำนวนราษฎรที่เพิ่มขึ้นแต่อย่างใด เป็นการเลือกตั้งโดยตรงแบบผสมเขตละไม่เกิน 3 คน และมีวาระ 4 ปี ผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วประเทศคิดเป็นร้อยละ 59.28 ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนต้องสมัครในนามพรรคการเมือง และพรรคการเมืองต้องส่งสมาชิกสมัครรับเลือกตั้งไม่น้อยกว่า 120 คน ผลการเลือกตั้งผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบด้วย นายบรรหาร ศิลปอาชา นายบุญเหลือ ประเสริฐสุวรรณ นายชุมพล ศิลปอาชา นายประภัตร โพธสุธนและนายจองชัย เทียมธรรม โดย ส.ส.ทั้งหมดของจังหวัดสุพรรณบุรีสังกัดพรรคชาติไทย

สภาชุดนี้มีนายอุกฤษ มงคลนาวิน ประธานวุฒิสภาเป็นประธานรัฐสภา สภาชุดนี้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2535 โดยการยุบสภา ซึ่งในช่วงระยะเวลาดังกล่าวได้เกิดเหตุการณ์เดินขบวนประท้วงขับไล่พลเอกสุจินดา คราประยูร ที่ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี โดยไม่ได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นเหตุให้ประชาชน นักวิชาการ นักศึกษา และนักการเมือง ร่วมกันเดินขบวนขับไล่พลเอกสุจินดา คราประยูร และได้มีการสลายการชุมนุมด้วยความรุนแรงการยิงปืนใส่ผู้ชุมนุมประท้วง จนกระทั่งเกิดเหตุการณ์ความรุนแรงที่เรียกว่า “พฤษภาทมิฬ”

ต่อมา พลเอกสุจินดา คราประยูร นายกรัฐมนตรีในขณะนั้น ต้องลาออกจากตำแหน่ง และนายอานันท์ ปันยารชุน ได้ขึ้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีแทน ซึ่งภายหลังได้มีการยุบสภา เพื่อให้มีการเลือกตั้งใหม่

(บ) การเลือกตั้งสมัยที่ 17 (13 กันยายน 2535)

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปครั้งที่ 17 ได้มีขึ้นเมื่อวันที่ 13 กันยายน พ.ศ. 2535 ในการเลือกตั้งครั้งนี้ มีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 360 คน เป็นการเลือกตั้งโดยตรงแบบผสม (เขตละไม่เกิน 3 คน) ใช้อัตราส่วนราษฎรเฉลี่ยทั้งประเทศต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 360 คน ประมาณ 150,000 คน ต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 1 คน และมีวาระ 4 ปี ผู้มาใช้สิทธิ์เลือกตั้งทั่วประเทศคิดเป็นร้อยละ 61.61 ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนต้องสังกัดพรรคการเมืองและพรรคการเมืองต้องส่งสมาชิกสมัครรับเลือกตั้ง ไม่น้อยกว่า 120 คน สำหรับผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี ปรากฏว่าผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 5 คน ประกอบด้วย นายบรรหาร ศิลปอาชา นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ นายชุมพล ศิลปอาชา นายประภัตร โพธสุธนและนายจองชัย เที้ยงธรรม โดย ส.ส. ทั้งหมดของจังหวัดสุพรรณบุรีสังกัดพรรคชาติไทย เช่นเดียวกันกับการเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมา (การเลือกตั้งสมัยที่ 16 วันที่ 22 มีนาคม 2535) ซึ่งเป็นการเลือกตั้งที่เพิ่งจะผ่านไปเพียง 6 เดือน

สภาชุดนี้มีนายมารุต บุณนาค ประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นประธานรัฐสภา มีนายชวน หลีกภัยดำรงตำแหน่ง

นายกรัฐมนตรี ระหว่างวันที่ 23 กันยายน พ.ศ. 2535 - 13 กรกฎาคม พ.ศ. 2538 และสภาชุดนี้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ. 2538 โดยการยุบสภา

(ป) การเลือกตั้งสมัยที่ 18 (2 กรกฎาคม 2538)

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปครั้งที่ 18 เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2538 การเลือกตั้งครั้งนี้ มีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 391 คน เป็นการเลือกตั้งโดยตรงแบบผสม เขตละไม่เกิน 3 คน ใช้อัตราส่วนราษฎร 150,000 คน ต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 1 คนและมีวาระในการดำรงตำแหน่ง 4 ปี ในการเลือกตั้งครั้งนี้มีผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วประเทศคิดเป็นร้อยละ 62.04 ในการเลือกตั้งครั้งนี้ผู้ที่มีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ในวันที่ 1 มกราคมของปีที่มีการเลือกตั้งมีสิทธิเลือกตั้งได้เป็นครั้งแรก ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนต้องสังกัดพรรคการเมือง และพรรคการเมืองต้องส่งสมาชิกสมัครรับเลือกตั้งไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) จังหวัดสุพรรณบุรี มีจำนวน 6 คน แบ่งออกเป็น 2 เขต คือ เขตเลือกตั้งที่ 1 ได้แก่ นายบรรหาร ศิลปอาชา นายบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ นายชุมพล ศิลปอาชา เขตเลือกตั้งที่ 2 ประกอบด้วย นางสาวกัญญา ศิลปอาชา นายประภัตร โพธสุธน และนายจองชัย เทียมธรรม โดย ส.ส. ทั้งหมดของจังหวัดสุพรรณบุรีสังกัดพรรคชาติไทย ทั้งนี้เป็นครั้งแรกที่ตระกูลศิลปอาชา ประสบความสำเร็จทางการเมืองมากที่สุด ด้วยมีนางสาวกัญญา ศิลปอาชา บุตรสาวคนโตของนายบรรหาร

ศิลปอาชา ได้รับเลือกตั้งเป็น ส.ส. สมัยแรก นอกเหนือจากที่มี นายชุมพล ศิลปอาชา ที่ได้รับเลือกเป็น ส.ส. สมัยที่ 7 ติดต่อกัน นับจากการเข้าสู่สนามการเมืองในการเลือกตั้งครั้งที่ 13 ในวันที่ 18 เมษายน 2526 เป็นต้นมา (กระทรวงมหาดไทย, กรมการปกครอง, 2538, น. 133)

การเลือกตั้งครั้งนี้พรรคชาติไทยได้จำนวน ส.ส. มากที่สุด และได้เป็นแกนนำในการจัดตั้งรัฐบาล โดยนายบรรหาร ศิลปอาชา ได้รับคะแนนเสียงเป็นอันดับหนึ่งของประเทศ จำนวน 218,376 คะแนน พร้อมกันนี้ในฐานะหัวหน้าพรรคชาติไทยทำให้ได้ขึ้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี และมี นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ เป็นประธานสภาผู้แทนราษฎร และประธานรัฐสภา (พ.ศ. 2538 - 2539) อย่างไรก็ตาม นายบรรหาร ศิลปอาชา ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี เพียงปีเศษระหว่างวันที่ 13 กรกฎาคม พ.ศ. 2538 - 25 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539 ต้องตัดสินใจยุบสภาเนื่องจากอภิปรายในสภาผู้แทนราษฎรและถูกกดดันอย่างหนักทั้งจากปัญหาภายในพรรคชาติไทย พรรคร่วมรัฐบาลและประวัติการศึกษาของนายบรรหาร ศิลปอาชา

(๗) การเลือกตั้งสมัยที่ 19 (17 พฤศจิกายน 2539)

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปครั้งที่ 19 เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539 การเลือกตั้งครั้งนี้มีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 393 คน เป็นการเลือกตั้งโดยตรงแบบผสม (เขตละไม่เกิน 3 คน) ใช้อัตราส่วนราษฎร 150,000 คน ต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 1 มีวาระ 4 ปี มีผู้มา

ใช้สิทธิ์เลือกตั้งทั่วประเทศคิดเป็นร้อยละ 62.42 ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคน ต้องสังกัดพรรคการเมือง และพรรคการเมืองต้องส่งสมาชิกลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรีมีจำนวน 6 คน แบ่งออกเป็น 2 เขต คือ เขตเลือกตั้งที่ 1 ได้แก่ นายบรรหาร ศิลปอาชา นายบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ นายชุมพล ศิลปอาชา เขตเลือกตั้งที่ 2 ประกอบด้วย นางสาวกัญจนา ศิลปอาชา นายประภัตร โพธสุธนและนายจองชัย เทียนธรรม โดย ส.ส.ทั้งหมดของจังหวัดสุพรรณบุรีสังกัดพรรคชาติไทย ต่อมาภายหลังการเลือกตั้งพรรคความหวังใหม่ประสบกับชัยชนะในการเลือกตั้ง โดยมีจำนวน ส.ส. มากที่สุด ส่งผลให้ พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ หัวหน้าพรรคได้เป็นนายกรัฐมนตรี (25 พฤศจิกายน พ.ศ.2539 - 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2540) และนายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธานรัฐสภา (พ.ศ. 2539 - 2543) อย่างไรก็ตาม พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ ดำรงตำแหน่งนายกได้เพียงปีเดียวก็ต้องลาออกจากตำแหน่งหลังจากประสบปัญหาทางการเมือง โดยได้รับกระหนาบอย่างรุนแรงจากปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจโลก ทำให้ต้องตัดสินใจลาออก หลังจากนั้นนายชวน หลีกภัยได้ขึ้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีแทนเป็นสมัยที่สอง สำหรับสภาผู้แทนราษฎรชุดนี้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2543 โดยการยุบสภา

(๗) การเลือกตั้งสมัยที่ 20 (วันที่ 6 มกราคม พ.ศ. 2544)

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปครั้งที่ 20 เมื่อวันที่ 6 มกราคม พ.ศ. 2544 การเลือกตั้งครั้งนี้มีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 500 คน มาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งจำนวน 400 คน และมาจากการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อจำนวน 100 คน ซึ่งเป็นมติใหม่การเมืองไทย เพราะได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 (ฉบับที่ 16) รัฐธรรมนูญฉบับนี้ถือได้ว่าเป็นรัฐธรรมนูญเพื่อการปฏิรูปการเมือง ทำให้การเมืองไทยมีความทันสมัย และเป็นประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น จังหวัดสุพรรณบุรีมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ 6 คน แบ่งตามเขตเลือกตั้ง 6 เขต (ตามข้อกำหนดการแบ่งเขตเลือกตั้งเขตเดียวเบอร์เดียว) ประกอบด้วย เขตเลือกตั้งที่ 1 นายวรารุช ศิลปอาชา เขตเลือกตั้งที่ 2 นางสาวกัญจนา ศิลปอาชา เขตเลือกตั้งที่ 3 นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เขตเลือกตั้งที่ 4 นายบรรหาร ศิลปอาชา เขตเลือกตั้งที่ 5 นายยุทธนา โพรสุธน และเขตเลือกตั้งที่ 6 นายเสมอกัน เทียงธรรม โดยทั้งหมดสังกัดพรรคชาติไทย การเลือกตั้งครั้งนี้ทั้งนายประภัตร โพรสุธน และนายจองชัย เทียงธรรม มิได้ลงรับสมัครเลือกตั้งในระบบเขต โดยได้สมัครรับเลือกตั้งในบัญชีรายชื่อพรรคชาติไทย ซึ่งมีนายบรรหาร ศิลปอาชา เป็นหัวหน้าพรรค ทั้งนี้ยังเป็นการเข้าสู่แวดวงการเมืองครั้งแรกของนักการเมืองรุ่นใหม่ของจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวคือ เป็นการลงรับสมัครเลือกตั้งครั้งแรกของนายวรารุช ศิลปอาชา และนายเสมอกัน เทียงธรรม (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) จังหวัดสุพรรณบุรี, 2548)

ผลการเลือกตั้งครั้งนี้ พรรคไทยรักไทยซึ่งเป็นพรรคการเมืองใหม่ที่นำโดยพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ในวันที่ 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2544 ถึงวันที่ 5 มกราคม พ.ศ. 2548 และสภาชุดนี้ได้สิ้นสุดลงเมื่อครบวาระ 4 ปี เมื่อวันที่ 5 มกราคม พ.ศ. 2548 สภาชุดนี้มีนายอุทัย พิมพ์ใจชน ดำรงตำแหน่งประธานรัฐสภา

(๗) การเลือกตั้งสมัยที่ 21 (6 กุมภาพันธ์ 2548)

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปครั้งที่ 21 เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 การเลือกตั้งครั้งนี้มีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 500 คน ประกอบด้วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระบบแบ่งเขตเลือกตั้งจำนวน 400 คน และจากระบบการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อจำนวน 100 คน สำหรับจังหวัดสุพรรณบุรีมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับเลือก 6 คน เหมือนเดิมได้แก่ นายบรรหาร ศิลปอาชา นายวรวิฑูรย์ ศิลปอาชา นางสาวกัญญา ศิลปอาชา นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ นายเสมอ กัญญา เทียงธรรม และนายยุทธนา โพธิ์สุธน

ภายหลังจากการเลือกตั้งและจัดตั้งรัฐบาล พรรคไทยรักไทยประสบชัยชนะในการเลือกตั้ง พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร ได้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเป็นครั้งที่ 2 สภาชุดนี้มีนายโภคิน พลกุล เป็นประธานรัฐสภา อย่างไรก็ตาม ภายหลังจากบริหารงานได้ประสบปัญหาทางการเมือง โดยเกิดประท้วงและเรียกร้องให้พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร ลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี เนื่องจากปัญหาจริยธรรมในการบริหารประเทศของพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร ภายใต้งานนำของ “กลุ่ม

พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย นำโดยพลตรีจำลอง ศรีเมือง มีนายสนธิ ลิ้มทองกุล ผู้จัดการรายการ **“เมืองไทยรายสัปดาห์สัญจร”** นายสมศักดิ์ โกศัยสุข นายสมเกียรติ พงศ์ไพบูลย์ และนายสุริยะใส กตะศิลา ซึ่งได้จัดชุมนุมประท้วงเดินขบวนขับไล่ เรียกร้อง ให้พ้นตำรวจโททักษิณ ชินวัตรลาออกจากการเป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นความขัดแย้งทางความคิดของคนในสังคมไทยอย่างรุนแรงอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน ต่อมาได้เกิดการยุบสภาเมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2549 และได้กำหนดให้มีการเลือกตั้งทั่วไปในวันที่ 2 เมษายน 2549

(พ) การเลือกตั้งสมัยที่ 22 (2 เมษายน 2549)

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปครั้งที่ 22 เกิดขึ้นในวันที่ 2 เมษายน 2549 เป็นการเลือกตั้งภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 โดยการเลือกตั้งครั้งนี้มีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 500 คน ประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระบบแบ่งเขตเลือกตั้งจำนวน 400 คน และจากระบบการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อจำนวน 100 คน สำหรับจังหวัดสุพรรณบุรีมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับเลือก 6 คน

อย่างไรก็ตาม แม้จะมีการประกาศให้มีการเลือกตั้งใหม่สถานการณ์ทางการเมืองในขณะนั้นก็ยังคงไม่ยุติปัญหาได้ เมื่อพรรคการเมืองที่เคยเป็นฝ่ายค้าน ประกอบด้วย พรรคประชาธิปัตย์ พรรคชาติไทยและพรรคมหาชน ได้ทำการคว่ำบาตรการเลือกตั้งด้วยการไม่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง ทั้งนี้ผลการเลือกตั้งจึงทำให้จังหวัดสุพรรณบุรีไม่มีผู้สมัครจากพรรคชาติไทยได้รับเลือกตั้ง

โดยนับเป็นครั้งแรกนับตั้งแต่มีการจัดตั้งพรรคชาติไทย สำหรับผู้สมัครที่เลือกตั้งทั้งหมดเป็นผู้สมัครจากพรรคไทยรักไทย ประกอบด้วย นายยุทธนา ลับบัวงาม นายสหรัฐ กุลศรี นายเทียนชัย ปิ่นวิเศษ นายสมคิด สัมฤทธิ์สุทธิ นายวิจิตร เกตุแก้ว พ.ต.อ.ปรีดี เจริญศิลป์ ซึ่งทั้งหมดถือเป็นนักการเมืองและตระกูลการเมืองท้องถิ่นที่มีฐานการเมืองท้องถิ่นในระดับสูงและเป็นที่รู้จักของคนในพื้นที่เป็นอย่างดี และที่สำคัญกลุ่มนักการเมืองเหล่านี้เคยผ่านการลงรับสมัครเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาก่อนทั้งในพรรคการเมืองที่มีชื่อพรรคไทยรักไทย และพรรคการเมืองอื่น อาทิ นายสหรัฐ กุลศรี เป็นอดีตผู้สมัคร ส.ส.สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ และเป็นอดีตสมาชิกสภาจังหวัด หรือ สจ. เขตอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ภายหลังจากการเลือกตั้งศาลรัฐธรรมนูญ ได้ตัดสินให้การเลือกตั้งในครั้งนี้เป็นโมฆะ จึงทำให้ต้องมีการเลือกตั้งใหม่โดยกำหนดให้มีขึ้นในวันที่ 15 ตุลาคม 2549 แต่ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองนอกระบบอีกครั้งทำให้การเลือกตั้งตามประกาศสิ้นสุดลง โดยพลเอกสนธิ บุญยรัตกลิน ผู้บัญชาการทหารบกในขณะนั้น ได้ทำการยึดอำนาจด้วยทำรัฐประหารจากรัฐบาลพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร ในวันที่ 19 กันยายน 2549 ผลที่เกิดขึ้นก็คือ ประเทศไทยถูกปกครองโดยกลุ่มทหารอีกครั้งหนึ่ง ต่อมาได้มีการดำเนินการตั้งคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ด้วยการตั้งสมัชชาแห่งชาติ ดำเนินการร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 โดยแล้วเสร็จและจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่อีกครั้งคือวันที่ 23 ธันวาคม 2550 ในเวลาต่อมา

(ก) การเลือกตั้งสมัยที่ 23 (23 ธันวาคม 2550)

การเลือกตั้งครั้งนี้ เป็นการเลือกตั้ง ส.ส. ตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 ฉบับที่ 18 ภายหลังจากเหตุการณ์รัฐประหารของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติ หรือ คมช. โดยทำการยึดอำนาจจากรัฐบาลพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร ในวันที่ 19 กันยายน 2549 และได้ทำการแต่งตั้งพลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์เป็นนายกรัฐมนตรีที่มาจากการแต่งตั้ง โดยในการเลือกตั้งกำหนดให้มีจำนวนทั้งหมด 400 คน แบ่งออกเป็นสองประเภท กล่าวคือ ส.ส.จากระบบแบ่งเขต 400 คน หรือ เขตละ 1 คนทั่วประเทศ และจากระบบบัญชีกลุ่มจังหวัด จำนวน 75 คน ภายหลังจากการเลือกตั้งพรรคพลังประชาชน ชนะการเลือกตั้งทั่วประเทศ มีจำนวน ส.ส.ในสังกัดพรรคเกินครึ่งในสภา

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระบบเขตจังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบด้วย นายบรรหาร ศิลปอาชา นายวรารุณ ศิลปอาชา นางสาวกัญญา ศิลปอาชา นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ นายประภัทร โพธสุธน นายเสมอกัน เทียงธรรม ซึ่งเป็นผู้สมัครจากพรรคชาติไทยทั้งหมด ในขณะที่ผู้สมัครจากพรรคการเมืองอื่นไม่ได้รับการเลือกตั้งแต่อย่างใด

(ข) การเลือกตั้งซ่อมของจังหวัดสุพรรณบุรีอันเนื่องมาจากการตัดสิบบุขพรรคชาติไทย

การเลือกตั้งซ่อมฯ ดังกล่าว เป็นการเลือกตั้ง ส.ส. ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 ฉบับที่ 18 แต่

ด้วยสาเหตุการยุบพรรคชาติไทยของศาลรัฐธรรมนูญ อันเนื่องมาจากกรณีปัญหาทุจริตการเลือกตั้งของกรรมการบริหารพรรค คือ นายมณฑิธร สังข์ประชา รองเลขาธิการพรรคชาติไทยและกรรมการบริหารพรรค ส.ส.จังหวัดชัยนาท ทำให้พรรคชาติไทยถูกศาลรัฐธรรมนูญตัดสินให้ยุบพรรคในวันที่ 1 ธันวาคม 2551 เป็นเหตุให้กรรมการบริหารพรรคถูกตัดสิทธิ์และต้องเว้นวรรคทางการเมือง 5 ปี โดย ส.ส. ของจังหวัดสุพรรณบุรีถูกตัดสิทธิ์ทางการเมืองทั้งหมด รวมถึงนายบรรหาร ศิลปอาชา หัวหน้าพรรคในขณะนั้น

การเลือกตั้งครั้งนี้ ใช้ระบบการเลือกตั้งแบบรวมเขต จังหวัดสุพรรณบุรีแบ่งเขตเลือกตั้งออกเป็น 2 เขต มีจำนวน ส.ส.5 คน ภายหลังจากการเลือกตั้งซ่อม ผู้สมัครจากพรรคชาติไทยพัฒนาที่มีนายชุมพล ศิลปอาชา หัวหน้าพรรคได้รับเลือกตั้งทั้งหมด ประกอบด้วย เขตเลือกตั้งที่ 1 นายนพพล มาตรศรี ตัวแทนของนายบรรหาร ศิลปอาชา นายนิติวัฒน์ จันทร์สว่าง และนายชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ เขตเลือกตั้งที่ 2 นางสาวพัชรี โพธิ์สุธน และนายเจรจา เทียงธรรม

3.2 พัฒนาการการเมืองกับสุพรรณบุรี ระหว่างปี พ.ศ. 2475-2518

ในยุคเริ่มต้นของการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรี มิได้มีความแตกต่างกับการเมืองหรือการเลือกตั้งในจังหวัดอื่นๆ ของประเทศไทย หากแต่ผูกโยงหรือผู้ภายใต้เงื่อนไขที่มาของนักการเมืองระดับชาติมักจำเป็นต้องมีภูมิหลังในอาชีพราชการมาก่อน ด้วยเหตุผลของการอำนาจที่ได้สั่งสมในฐานะผู้บังคับบัญชาระดับสูงของข้าราชการในจังหวัด กล่าวคือ นักการเมืองระดับชาติในความเข้าใจของชาวบ้านจำเป็นต้องมีฐานะทางสังคมที่สูงกว่าชาวบ้านโดยปกติ นั่นคือ ต้องมีเกียรติประวัติทั้งจากวงศ์ตระกูลและชื่อเสียง มีทั้งอำนาจในการสั่งการเจ้าหน้าที่รัฐในการให้ทุนให้โทษ และอำนาจในลักษณะของความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ภายใต้ระบบเจ้านายมาก่อน ในขณะที่ปัจจัยทางเศรษฐกิจก็สัมพันธ์กับที่มาของอำนาจดังกล่าวเช่นเดียวกัน ดังนั้นจึงไม่แปลกที่นักการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีในรุ่นแรกๆ จำเป็นต้องมีพื้นฐานจากชนชั้นนักปกครอง หรือไม่อย่างน้อยที่สุดก็ต้องเป็นผู้นำชาวบ้านที่มีบารมีและอิทธิพลควบคู่กันไป เมื่อเป็นอย่างที่กล่าวข้างต้น นักการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรี จึงประกอบไปด้วยนักการเมืองที่มีอาชีพรับราชการมาก่อน อาทิ นายบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ ภายใต้ยศชั้นนายพลตรีของกองทัพ แม้ว่าโดยความเป็นจริงแล้วจะมีหน้าที่ด้านการรักษาพยาบาลแก่ทหารของกองทัพก็ตาม หากแต่ภายใต้เสื้อคลุมผู้รักษาคณไขและนายทหาร จึงสามารถข้อใจหรือทำให้ชาวบ้านยอมรับในความเป็นคนของท้องถิ่นและได้รับเลือกตั้งชนิดผูกขาดพื้นที่มาโดยตลอด นับตั้งแต่ก่อนการตั้ง

พรรคชาติไทยในปี พ.ศ. 2519 เป็นต้นมา และก็เป็นผู้ชักนำ นายบรรหาร ศิลปอาชา ให้เข้าสู่วงการนักรการเมืองถิ่นที่มาจาก การเลือกตั้ง หรือ ส.ส.ในเวลาต่อมาจนกระทั่งมาถึงปัจจุบัน

สำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ของจังหวัดสุพรรณบุรีนับจากการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 และภายหลังการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว ประกอบด้วย ส.ส.คนแรก คือ นายมัญญ บริสุทธิ์ (การเลือกตั้งครั้งที่ 1 พ.ศ. 2476) คนที่สอง นายสว่าง สนิทพันธ์ การเลือกตั้งสมัยที่ 2 (7 พฤศจิกายน 2480) และสมัยที่ 3 (พ.ศ. 2481) และต่อมาก การเลือกตั้งสมัยที่ 4 (6 มกราคม 2489) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 เขต คือ เขตเลือกตั้งที่ 1 นายกมล ชลศึกษ์ และนายสนิท บริสุทธิ์

การเลือกตั้งสมัยที่ 5 (29 มกราคม 2491) มีขุนวีระประศาสน์ และนายขวัญชัย ภมรพล เป็น ส.ส. ในการเลือกตั้งครั้งที่ 6 มีขึ้นในวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2495 มีนายถวิล วัฏฏานนท์ และนายสะอาด จันทน์ผา เป็น ส.ส. ต่อมาก การเลือกตั้งครั้งที่ 7 (26 กุมภาพันธ์ 2500) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) จังหวัดสุพรรณบุรี มีจำนวน 3 คน ประกอบด้วย นายพีร์ บุนนาค นายทองหยด จิตตะวีระ และนายถวิล วัฏฏานนท์ ทั้งนี้ นายพีร์ บุนนาค สังกัดขบวนการไฮค์ปาร์ค นายทองหยด จิตตะวีระ และนายถวิล วัฏฏานนท์ สังกัดพรรคเสรีมนังคศิลา การเลือกตั้งในครั้งนี้น่าจะมีปัญหาในด้านความโปร่งใส ด้วยเกิดการช่วยเหลือผู้สมัครจากพรรคเสรีมนังคศิลา ซึ่งมีจอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นหัวหน้าพรรคและดำรงตำแหน่ง นายกรัฐมนตรีเป็นสมัยที่ 8 เมื่อวันที่ 21 มีนาคม พ.ศ. 2500 - 16 กันยายน พ.ศ. 2500 แต่อย่างไรก็ตามภายหลังนายพจน์

สารสิน ขึ้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ระหว่างวันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2500 - 1 มกราคม พ.ศ. 2501

การเลือกตั้งสมัยที่ 8 (15 ธันวาคม 2500) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) จังหวัดสุพรรณบุรี มีจำนวน 3 คน ประกอบด้วย นายพีร์ บุณนาค นายทองหยด จิตตะวีระ และนายบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ และนอกจากนี้ได้มีการเปลี่ยนพรรคที่สังกัดใหม่ โดยนายพีร์ บุณนาค นายทองหยด จิตตะวีระ ย้ายไปสังกัดพรรคสหภูมิ และนายบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ ได้รับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) จังหวัดสุพรรณบุรี ครั้งแรกในสังกัดพรรคประชาธิปัตย์ แทนนายถวิล วัฏฏานนท์

การเลือกตั้งสมัยที่ 9 (10 กุมภาพันธ์ 2512) สุพรรณบุรี มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน 4 คน ประกอบด้วย นายสุจิตต์ ศีลาเจริญ ซึ่งไม่สังกัดพรรคการเมือง นายทองหยด จิตตะวีระ สังกัดพรรคสหประชาไทย นายวิภาส อินสว่าง และนายบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ ซึ่งทั้งสองคนไม่สังกัดพรรคการเมือง (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, ม.ป.ป., น. 23)¹² โดยมีพลเอกนายวรการบัญชา ประธานวุฒิสภาเป็นประธานรัฐสภา (พ.ศ. 2511 - 2514)

¹² การเลือกตั้งครั้งดังกล่าว จังหวัดสุพรรณบุรีมีจำนวนเพิ่มขึ้น 1 คน โดยนายทองหยด จิตตะวีระ เป็น ส.ส. 3 สมัยติดต่อกัน และนายบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ เป็น ส.ส. สมัยที่สองติดต่อกัน (การเลือกตั้งครั้งนี้ นายบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ ไม่ได้เป็น ส.ส. ในนามพรรคประชาธิปัตย์) และมี ส.ส. หน้าใหม่สองคน คือ นายวิภาส อินสว่าง และนายสุจิตต์ ศีลาเจริญ ซึ่งทั้งสองคนเติบโตมาจากการเป็นนักการเมืองท้องถิ่น โดยเป็นกำนันมาก่อนการลงสมัครรับเลือกตั้ง ส.ส.

การเลือกตั้งสมัยที่ 10 (26 มกราคม 2518) จังหวัดสุพรรณบุรี มีจำนวน ส.ส. ทั้งหมด 5 คน ประกอบด้วย เขตเลือกตั้งที่ 1 มีจำนวน ส.ส. 3 คน ได้แก่ นายบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ และนายทองหยด จิตตะวีระ (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, ม.ป.ป., น. 29)¹³ ทั้งสองคนสังกัด พรรคธรรมสังคม และนายวิรัช วัฒนไกร สังกัดพรรคชาติไทย เขตเลือกตั้งที่ 2 มีจำนวน ส.ส. 2 คน ประกอบด้วย นายประภัตร โปธสฺจน สังกัดพรรคชาติไทย และนายพีร์ นุนนาค สังกัดพรรคพลังประชาชน ภายหลังการเลือกตั้งนายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ ดำรงตำแหน่งประธานสภาผู้แทนราษฎรและเป็นประธานรัฐสภา มีหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

3.3 พัฒนาการการเมืองถิ่นสุพรรณบุรี ระหว่างปี พ.ศ. 2519-2526

การเลือกตั้งสมัยที่ 11 (4 เมษายน 2519) จังหวัดสุพรรณบุรี มีจำนวน 5 คน แบ่งออกเป็น 2 เขต ประกอบด้วย เขตเลือกตั้งที่ 1 ได้แก่ นายบรรหาร ศิลปอาชา สังกัดพรรคชาติไทย ซึ่งได้รับเลือกเป็น ส.ส. ในสังกัดพรรคชาติไทยเพียงคนเดียวที่ได้รับ

¹³ นายบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ ได้รับเลือกเป็น ส.ส. สมัยที่ 3 ติดต่อกัน และเป็นสมัยที่ 4 ของนายทองหยด จิตตะวีระ โดยทั้งสองคนได้สังกัด พรรคธรรมสังคมเช่นเดียวกัน และถือเป็นการเลือกตั้งครั้งแรกของพรรคชาติไทยภายหลังการก่อตั้งพรรค และได้ ส.ส. ของพรรคในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรีคือ นายประภัตร โปธสฺจน และนายวิรัช วัฒนไกร ซึ่งทั้งสองคนลงรับสมัครเลือกตั้งเป็นครั้งแรกและได้รับเลือกตั้งเข้าสู่สภา เป็นครั้งแรก

เลือกตั้ง ในขณะที่ผู้สมัครที่เป็นอดีต ส.ส. อย่างนายวิรัช วัฒนไกร สอบตก และสำหรับผู้ที่ได้รับเลือกอีกสองคน คือ นายไพศาล แสนใจงาม และนายทองหยด จิตตะวีระ ทั้งสองคน สังกัดพรรคธรรมสังคม เขตเลือกตั้งที่ 2 มีจำนวน ส.ส. 2 คน ประกอบด้วย นายประภัตร โพธสุธน และนายสกนธ์ วัชรชาติไทย ทั้งสองสังกัดพรรคชาติไทย

การเลือกตั้งสมัยที่ 12 (22 เมษายน 2522) สุพรรณบุรี มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบ่งออกเป็น 2 เขต คือ เขตเลือกตั้งที่ 1 ประกอบด้วย นายชุมพล ศิลปอาชา นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ และนายทองหยด จิตตะวีระ และเขตเลือกตั้งที่ 2 ประกอบด้วย นายประภัตร โพธสุธน และนายประมวล สุวรรณเกิด ทั้ง 5 คนสมัครในนามพรรคชาติไทย และถือเป็นครั้งแรกที่พรรคชาติไทยได้ครอบครองพื้นที่ทางการเมืองของจังหวัดสุพรรณบุรีทั้งหมด ทั้งนี้ นายชุมพล ศิลปอาชา เป็น ส.ส. สมัยแรกในสังกัดพรรคชาติไทยแทนนายบรรหาร ศิลปอาชา

การเลือกตั้งสมัยที่ 13 (18 เมษายน 2526) การเลือกตั้งครั้งนี้จังหวัดสุพรรณบุรี แบ่งออกเป็น 2 เขต ประกอบด้วย เขตเลือกตั้งที่ 1 มีจำนวน ส.ส. 3 คน ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้แก่ ลำดับที่ 1 นายบรรหาร ศิลปอาชา ลำดับที่ 2 นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ และลำดับที่ 3 นายชุมพล ศิลปอาชา และเขตเลือกตั้งที่ 2 ได้แก่ นายจงชัย เทียนธรรม และนายประภัตร โพธสุธน ตามลำดับ โดย ส.ส. ทั้งหมดของจังหวัดสุพรรณบุรีสังกัดพรรคชาติไทย การเลือกตั้งครั้งนี้ นายจงชัย เทียนธรรม ได้รับเลือกเป็น ส.ส. สมัยแรก

ในการเลือกตั้ง พ.ศ. 2526 ถือเป็นปีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ซึ่งเลือกตั้งใน พ.ศ. 2522 ครบวาระและสิ้นสุดสมาชิกภาพ โดยเดิมนั้นรัฐบาลได้กำหนดวันเลือกตั้งในวันที่ 12 มิถุนายน พ.ศ. 2525 แต่ด้วยสถานการณ์ทางการเมืองที่มีปัญหาทำให้พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ นายกรัฐมนตรีในขณะนั้นต้องประกาศยุบสภาผู้แทนราษฎรในวันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2526 และได้ดำเนินการเลือกตั้งฯ ในวันที่ 18 เมษายน พ.ศ. 2526 โดยกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ดำเนินการจัดการเลือกตั้ง โดยในครั้งนั้นจังหวัดสุพรรณบุรีมีผู้มาใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง 236,365 คน โดยพรรคชาติไทยเป็นพรรคที่มีผู้ได้รับเลือกตั้งมากเป็นอันดับสองจำนวน 73 คน จากผู้สมัครทั้งหมด 184 คน รองจากพรรคกิจสังคมที่มีผู้สมัครได้รับการเลือกตั้งจำนวน 92 คน จากผู้สมัครฯ 253 คน ในขณะที่พรรคลำดับที่สามได้แก่ พรรคประชาธิปัตย์ ได้จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 56 คน ลำดับที่สี่ พรรคประชากรไทย ได้จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 36 คน ลำดับที่ห้า พรรคสยามประชาธิปไตย 18 คน อื่นๆ ประกอบด้วย พรรคชาติประชาธิปไตย 15 คน พรรคประชาไทย 4 คน พรรคก้าวหน้า 3 คน พรรคสังคมนิยมประชาธิปไตย 2 คน พรรคประชาเสรี 1 คน และไม่สังกัดพรรค 24 คน รวมจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด 324 คน (กระทรวงมหาดไทย, กรมการปกครอง. 2526. น. 2, 244, 251)

การเลือกตั้ง พ.ศ. 2526 ดังกล่าว ถือว่าพรรคชาติไทยมิได้ครอบครองพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรีโดยสมบูรณ์ชนิดเบ็ดเสร็จทั้งหมด โดยประชาชนยังมิได้เทคะแนนเสียงให้กับพรรคชาติไทยทั้งหมดแต่อย่างใด ด้วยปรากฏผลการลงคะแนน

เสียงให้กับผู้สมัครกับพรรคการเมืองอื่นๆ โดยแบ่งตามเขตเลือกตั้งได้ดังนี้ เขตที่ 1 เป็นทีมผู้สมัครจากพรรคชาติไทย นำโดย นายบรรหาร ศิลปอาชา ได้คะแนนเป็นลำดับที่ 1 ด้วยคะแนน 99,104 คะแนน ลำดับที่สอง นายบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ 78,718 คะแนน และลำดับที่ 3 นายชุมพล ศิลปอาชา คะแนนเลือกตั้ง 71,272 คะแนน ในขณะที่นายทองหยด จิตตวิระ นายสุพรพล จิวฒนไพบูลย์ และนายสมาน ศิริภัทร ผู้สมัครในนามพรรคกิจสังคม ได้คะแนนไล่ตามมาติด 47,019 23,276 และ 17,133 คะแนนตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีผู้ได้รับคะแนนเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้สมัครจากพรรคประชากรไทย ประกอบด้วย นายจำลอง คงอาจหาญ นายบุญรอด อ่อนดีกุล และเรืออากาศเอกวิเชียร พรเจริญ ด้วยคะแนน 8,187 4,918 และ 3,963 ตามลำดับ

ในขณะที่เขตสองมีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เพียงสองคนเท่านั้น และปรากฏว่า นายจงชัย เทียนธรรม ผู้สมัครในนามพรรคกิจสังคม ได้คะแนนมาเป็นอันดับหนึ่ง ด้วยคะแนน 46,497 คะแนน ตามมาด้วยผู้สมัครในนามพรรคชาติไทยสองคน คือ นายประภัทร โปธสุธน 42,841 คะแนน ซึ่งได้รับเลือกตั้ง แต่นายสุจิตต์ ศิลาเจริญ ซึ่งได้คะแนนมากถึง 38,993 คะแนนไม่ได้รับการเลือกตั้ง นอกจากนี้ยังมีนายสมศักดิ์ เศรษฐกูร ผู้สมัครในนามพรรคประชาเสรี ได้คะแนน 11,212 คะแนน และนายสัญญา บุรณากาญจน์ ผู้สมัครจากพรรคกิจสังคม ได้คะแนน 8,883 คะแนนตามลำดับ (กระทรวงมหาดไทย, กรมการปกครอง, 2526, น. 316-317)

3.4 พัฒนาการการเมืองถิ่นสุพรรณบุรี ระหว่างปี พ.ศ. 2526-2543

พัฒนาการทางการเมืองของจังหวัดสุพรรณบุรีในช่วงเวลานี้ ถือเป็นช่วงเวลาที่พรรคการเมืองชาวไทยเข้าครอบครองพื้นที่ทางการเมืองในจังหวัดสุพรรณบุรีอย่างเบ็ดเสร็จสมบูรณ์มากที่สุด นอกจากนี้ยังส่งผลให้มีการพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรีอย่างมากมาย โดยเฉพาะการพัฒนาาระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน อาทิ การสร้างถนน ระบบชลประทาน สถานศึกษา และไฟฟ้า รวมถึงการพัฒนาและยกระดับการเกษตรซึ่งเป็นอาชีพหลักของประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรี ความสำเร็จจากการนำโครงสร้างพื้นฐานดังกล่าว ทำให้จังหวัดสุพรรณบุรีได้รับยอมรับว่า เป็นจังหวัดที่มีความพร้อมมากในระดับต้นๆ ในการพัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชน โดยที่การคมนาคมมีความสมบูรณ์ช่วยลดเวลาและระยะทางการเดินทางจากจังหวัดฯ เข้าสู่กรุงเทพมหานคร และเป็นสัญลักษณ์ความสำเร็จการพัฒนาพื้นที่หรือจังหวัดโดยนักการเมืองระดับชาติ อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จดังกล่าวก็มักถูกวิพากษ์วิจารณ์ทั้งจากนักการเมืองและนักวิชาการ รวมถึงประชาชนในจังหวัดอื่นๆ ว่าเป็นการใช้งบประมาณของประเทศมาพัฒนาจังหวัดเพียงจังหวัดเดียว แต่กระนั้น หากมองในมุมมองของชาวจังหวัดสุพรรณบุรีจะพบว่า ทศนคติและความรู้สึกเป็นไปในเชิงบวกมากกว่า กล่าวคือ เป็นการแลกเปลี่ยนกับคะแนนเสียงที่นักการเมืองให้สัญญาว่าจะทำให้เมื่อได้รับการเลือกตั้ง ผลงานที่ปรากฏเป็นรูปธรรมผ่านโครงการพัฒนาพื้นที่ของพรรคชาติไทยจึงส่งผลให้เกิดการผูกขาดโดยกลุ่มนักการเมืองอย่างที่ปรากฏ

3.5 พัฒนาการการเมืองถิ่นสุพรรณบุรี ระหว่างปี พ.ศ. 2544-ปัจจุบัน

การเมืองสุพรรณบุรีได้มีพัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงตามลำดับ โดยภายหลังจากการขึ้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของประเทศของนายบรรหาร ศิลปอาชา และความสำเร็จในการผูกขาดพรรคการเมืองพรรคเดียวที่ประชาชนส่วนใหญ่ในจังหวัดสุพรรณบุรีให้การสนับสนุน แต่กระนั้นก็ได้หมายความว่าพรรคชาติไทยจะเป็นพรรคที่ประชาชนให้การสนับสนุนแบบเบ็ดเสร็จก็ตาม ทั้งนี้ปรากฏในผลคะแนนที่ประชาชนจำนวนไม่น้อยที่ให้การสนับสนุนพรรคการเมืองอื่นๆ อาทิ ผู้สมัครจากพรรคไทยรักไทย (เดิม) ผู้สมัครจากพรรคพลังประชาชน รวมถึงผู้สมัครสังกัดพรรคการเมืองอื่นๆ การเมืองในจังหวัดสุพรรณนับแต่ พ.ศ. 2544 ถึงปัจจุบัน ยังคงให้การสนับสนุนของพรรคชาติไทยผ่านพรรคชาติไทยพัฒนา ซึ่งเป็นพรรคการเมืองในโครงสร้างของพรรคชาติไทยเดิม ทั้งนี้บทบาทของพรรคชาติไทยพัฒนาต่อจังหวัดสุพรรณบุรีได้เปลี่ยนผ่านนักการเมืองรุ่นใหม่ซึ่งเป็นทายาททางการเมืองของนักการเมืองอันเป็นตระกูลการเมืองพรรคชาติไทยเดิมทั้งสิ้น อย่างไรก็ตาม การดำเนินกิจกรรมทางการเมืองก็ยังคงต้องอาศัยหรือพึ่งพานักการเมืองรุ่นพ่อเช่นเดิม ด้วยความสัมพันธ์ที่ดำเนินมาอย่างยาวนานระหว่างนักการเมืองระดับชาติ (ส.ส.) กับนักการเมืองในท้องถิ่น และกลุ่มผู้นำท้องถิ่น รวมถึงข้าราชการ บทบาททางการเมืองของพรรคชาตินับจาก พ.ศ. 2544 เป็นต้นมา แม้จะได้รับผลกระทบจากชัยชนะในการเลือกตั้งของพรรคไทยรักไทยในขณะนั้นอย่างมาก โดยหลายพรรคการเมืองต้องยินยอมรวม

เข้าเป็นส่วนหนึ่งของพรรคไทยรักไทย หากแต่ในจังหวัดสุพรรณบุรี แล้วการยึดโยงและความสัมพันธ์ระหว่างพรรคชาติไทยกับ ชาวจังหวัดสุพรรณบุรีกลับมิได้ส่งผลกระทบต่อที่นำมาสู่การ เปลี่ยนแปลงความนิยมหรือการสนับสนุนพรรคการเมืองอื่นๆ แต่ประการใด แม้ว่าจะประชาชนบางส่วนที่มีความคิดเห็น ทางการเมืองที่แตกต่างและพร้อมเปิดรับพรรคการเมืองอื่น ในการเข้ามาสู่สนามเลือกตั้งจังหวัดสุพรรณบุรีก็ตาม แต่โดย ท้ายที่สุดแล้ว ประชาชนชาวจังหวัดสุพรรณบุรีโดยส่วนใหญ่ ยังสนับสนุนพรรคชาติไทย แม้ว่าจะยุบพรรคและเปลี่ยนชื่อใหม่ ก็ตาม หากแต่ปรากฏภาพของการสนับสนุนนักการเมืองถิ่น ที่เป็นต้นแบบความสำเร็จในการพัฒนาพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี เช่นเดิม

3.6 unaru

การเมืองสุพรรณบุรีในอดีตถึงปัจจุบัน นับตั้งแต่การ เลือกตั้งครั้งแรกคือ 15 พฤศจิกายน 2476 ถึงปัจจุบันรวม 77 ปี เป็นการเลือกตั้ง ส.ส. ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ฉบับที่ 18 กำหนดให้มีจำนวนทั้งหมด 480 คน แบ่งออกเป็นสองประเภท กล่าวคือ ส.ส.จากระบบ แบ่งเขตและจากระบบสัดส่วนรายชื่อกลุ่มจังหวัด สำหรับผล การเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระบบเขตจังหวัดสุพรรณบุรี ได้มีการเปลี่ยนแปลงจากการพิจารณาเลือกผู้สมัครเฉพาะราย มาเป็นการเลือกผู้สมัครที่สังกัดพรรคชาติไทย หรือพรรค ชาติไทยพัฒนาในปัจจุบันเท่านั้น ปรากฏการณ์ดังกล่าวสะท้อน

ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้สมัครจากพรรคชาติไทย และการเป็นกลุ่มการเมืองที่ผูกขาดพื้นที่ของสุพรรณบุรี ทั้งนี้ความสำเร็จของการพัฒนาจังหวัดโดยเฉพาะภายใต้การนำของนายบรรหาร ศิลปอาชา ได้สร้างการยอมรับต่อพรรคชาติไทยผ่านการพัฒนาจังหวัดหรือพื้นที่ในท้องถิ่นต่างๆ อย่างเป็นรูปธรรม ประกอบด้วย การสร้างและพัฒนาสาธารณูปโภค อาทิ ระบบการชลประทาน ถนนหรือเส้นทางคมนาคม สถาบันศึกษา โรงเรียนและมหาวิทยาลัย ศูนย์บริหารราชการจังหวัด ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัด รวมถึงการสร้างและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด เป็นต้น

บทที่ 4

นักการเมืองกับ จังหวัดสุพรรณบุรี

4.1 บทนำ

การนำเสนอในบทนี้เป็นการให้รายละเอียดในส่วนของ ประวัติความเป็นมาของนักการเมืองถิ่นผ่านการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ของจังหวัดสุพรรณบุรี โดยเป็นการ นำเสนอรูปแบบและวิธีที่ใช้ในการหาเสียง รวมถึงรายละเอียด ในส่วนที่เกี่ยวกับกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ ที่มีส่วนช่วยในการลง สมัครับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เช่น กลุ่มเครือข่าย กลุ่มแม่บ้าน อาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) ความสัมพันธ์กับ กลุ่มราชการ เช่น กำนันผู้ใหญ่บ้าน กลุ่มนักธุรกิจ และกลุ่ม นักการเมืองท้องถิ่น เช่น นายองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) นายกเทศมนตรี สุพรรณบุรี การศึกษาค้นคว้าในครั้ง นี้ ผู้วิจัยจะใช้วิธีการ สัมภาษณ์กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประธานหอการค้า ทั้งในอดีตและปัจจุบัน รวมถึงผู้รู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีความรู้ ในเรื่องการเมืองของจังหวัดสุพรรณบุรี โดยมีรายละเอียด ดังนี้

4.2 พลตรีบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ

พลตรีบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ เกิดวันที่ 13 เมษายน 2462 การศึกษาประกาศนียบัตรนายทหารเสนารักษ์ วิทยาลัย ป้องกันราชอาณาจักร (วปอ.) (กิตติมศักดิ์) ประวัติการดำรง ตำแหน่งทางการเมืองของพลตรีบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ ประกอบด้วย ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี 10 สมัย พ.ศ. 2500 - 2538 ผู้ช่วยเลขานุการ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2518 รัฐมนตรี ช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. 2526 รัฐมนตรี ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (4 สิงหาคม พ.ศ. 2531 - 9 ธันวาคม พ.ศ. 2533) รองนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2533 ประธาน รัฐสภา และประธานสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2538 และดำรง ตำแหน่งประธานคณะกรรมการประสานงานพรรคร่วมรัฐบาล พ.ศ. 2538 ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ประกอบด้วย มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก (ม.ป.ช.) มหาวิรมงกุฏ (ม.ว.ม.) ประถมาภรณ์ช้างเผือก (ป.ช.) ประถมาภรณ์มงกุฎไทย (ป.ม.)

พลตรีบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ ถือเป็นนักการเมือง คนสำคัญที่บทบาทต่อพรรคชาติไทย โดยเฉพาะเป็นผู้ชักนำ

นายบรรหาร ศิลปอาชา เข้าสู่วงการเมือง ตำแหน่งในพรรคที่ได้รับครั้งสุดท้าย คือ ที่ปรึกษาพรรคชาติไทย ทั้งนี้ พลตรีบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ ประสบความสำเร็จทางการเมืองอย่างสูงในบทบาทของการเป็นนักการเมืองต้นแบบ/ช่วงต้นของจังหวัดสุพรรณบุรี ตลอดช่วงเวลาที่ยังโลดแล่นอยู่บนถนนการเมืองทั้งในระดับประเทศและระดับจังหวัด โดยได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวนทั้งสิ้น 10 สมัย นับตั้งแต่ พ.ศ. 2500 - 2538 (เว็บไซต์พรรคชาติไทยออนไลน์, 2552) พลตรีบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ ถือเป็นนักการเมืองรุ่นเก่าหรือรุ่นครูของวงการการเมืองไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเป็นนักการเมืองรุ่นแรกๆ ของจังหวัดสุพรรณบุรี โดยได้รับการเลือกตั้งครั้งแรก ในการเลือกตั้งครั้งที่ 8 วันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2500 ในสังกัดพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งในขณะนั้น จังหวัดสุพรรณบุรีมีจำนวน ส.ส. 3 คน โดยอีกสองคน คือ นายพีร์ บุนนาค และนายทองหยดจิตตะวีระ สังกัดพรรคสหภูมิ

พลตรีบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ ได้รับการเลือกตั้งโดยเป็น ส.ส. ผูกขาดในพื้นที่ ดังนี้คือ การเลือกตั้งครั้งที่ 9 วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2512 เป็นการสมัครรับเลือกตั้งโดยไม่สังกัดพรรคการเมือง การเลือกตั้งครั้งที่ 10 วันที่ 26 มกราคม 2518 ในสังกัดพรรคธรรมสังคม ต่อมาการเลือกตั้งครั้งที่ 11 วันที่ 4 เมษายน 2519 ซึ่งเป็นการลงรับสมัครเลือกตั้งครั้งแรกของนายบรรหาร ศิลปอาชา ภายหลังจากเข้าสังกัดพรรคชาติไทย และพลตรีบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ ได้ย้ายเข้ามาสังกัดพรรคชาติไทยเช่นเดียวกัน แต่ปรากฏว่าไม่ได้รับการเลือกตั้ง โดยผู้ที่

ได้รับการเลือกตั้งเป็น ส.ส. ของจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งแบ่งเขตการเลือกตั้งออกเป็น 2 เขต ประกอบด้วย เขตที่ 1 นายบรรหาร ศิลปอาชา (พรรคชาติไทย) นายไพศาล แสนใจงาม (พรรคกิจสังคม) และนายทองหยด จิตตะวีระ (พรรคกิจสังคม) เขตเลือกตั้งที่ 2 นายประภัตร โพธสุธน (พรรคชาติไทย) และนายสกนธ์ วัชรวิทย์ (พรรคชาติไทย) (กระทรวงมหาดไทย, 2526) หลังจากนั้นพลตรีบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ ได้เข้าสังกัดพรรคชาติไทย และได้รับเลือกตั้งมาโดยตลอด กล่าวคือ การเลือกตั้งครั้งที่ 12 วันที่ 22 เมษายน 2522 นับเป็นครั้งแรกที่ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งทั้งหมดสังกัดพรรคชาติไทย ประกอบด้วย เขตเลือกตั้งที่ 1 นายชุมพล ศิลปะอาชา นายบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ และนายทองหยด จิตตะวีระ เขตเลือกตั้งที่ 2 ประกอบด้วย นายประภัตร โพธสุธน และนายประมวล สุวรรณเกิด

หลังจากการเลือกตั้งครั้งที่ 12 เป็นต้นมา พลตรีบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ ได้รับการเลือก ดังนี้ การเลือกตั้งครั้งที่ 13 วันที่ 8 เมษายน 2526 การเลือกตั้งครั้งที่ 14 วันที่ 27 กรกฎาคม 2529 การเลือกตั้งครั้งที่ 15 วันที่ 24 กรกฎาคม 2531 การเลือกตั้งครั้งที่ 16 วันที่ 22 มีนาคม 2535 การเลือกตั้งครั้งที่ 17 วันที่ 13 กันยายน 2535 การเลือกตั้งครั้งที่ 18 วันที่ 2 กรกฎาคม 2538 ทั้งนี้พลตรีบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ ได้รับการเลือกตั้งเป็น ส.ส.จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวนทั้งหมด 10 ครั้ง ระหว่างปี 2500 ถึงปี 2538

สำหรับตำแหน่งที่ได้รับในช่วงเวลาของการเป็นนักการเมือง เริ่มจากการได้รับแต่งตั้งดำรงตำแหน่งผู้ช่วยเลขาธิการรัฐมนตรี

ช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ในปี พ.ศ. 2518¹ ในสมัยรัฐบาลหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมทย์ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ถือเป็นตำแหน่งครั้งแรกในฐานะฝ่ายบริหารของพลตรีบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ อย่างไรก็ตาม รัฐบาลชุดนี้มีวาระค่อนข้างสั้นเพราะมีการยุบสภาในวันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2519

ต่อมาได้รับแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรีในคณะที่ 42 ในรัฐบาลพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี (3 มีนาคม 2523 – 19 มีนาคม 2526 พลอากาศเอกหะริน หงสกุล เป็นประธานรัฐสภา แต่งตั้งในวันที่ 12 มีนาคม 2523) โดยเป็นการปรับคณะรัฐมนตรีแทนพันตำรวจเอกกฤษ สังขทรัพย์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่เสียชีวิตในวันที่ 5 กันยายน 2524 (รายชื่อคณะรัฐมนตรี คณะที่ 42, 2539)²

¹ ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ทัวไป เมื่อวันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2518 ภายหลังจากการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2517 (ฉบับที่ 10) ทั้งนี้พรรคชาติไทยถือเป็นพรรคการเมืองที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นมาใหม่ในขณะนั้น (จัดตั้งเดือนตุลาคม พ.ศ. 2517) ภายหลังจากสิ้นสุดช่วงเวลาของการรัฐประหารยึดอำนาจการปกครองจากจอมพล ป. พิบูลสงคราม โดยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2501 - 2516

² การปรับรัฐมนตรีดังกล่าวเป็นชุดเดียวกับที่มีการปรับตามตำแหน่งสำคัญ อาทิ ในวันที่ 23 มิถุนายน 2524 ได้มีการปรับปรุงคณะรัฐมนตรีอีกครั้ง ประกอบด้วย นายประเทือง สกירתบุตร พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และแต่งตั้งพลเอกสิทธิ สจิริโรจน์ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ต่อมาวันที่ 27 ตุลาคม 2524 ได้ทรงพระกรุณา

ในช่วงรัฐบาลพลตรีชาติชาย ชุณหะวัณ (ยศในขณะนั้น) เป็นนายกรัฐมนตรี³ พลตรีบุญเหลือ ประเสริฐสุวรรณ ได้รับการแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (9 สิงหาคม พ.ศ. 2531) ในคณะรัฐมนตรีคณะที่ 45 ของไทย (4 สิงหาคม พ.ศ. 2531 - 9 ธันวาคม พ.ศ. 2533, วิกีพีเดีย สารานุกรมเสรีออนไลน์) พลตรีบุญเหลือ ประเสริฐสุวรรณ ก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งสูงสุดทางรัฐสภา ในตำแหน่งประธานรัฐสภาและประธานสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2538 ในคณะรัฐมนตรี คณะที่ 51 ของไทย (13 กรกฎาคม พ.ศ. 2538 - 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539) ในสมัย นายบรรหาร ศิลปอาชา เป็นนายกรัฐมนตรี ภายหลังจากที่ พรรคชาติไทยได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ประกาศพระบรมราชโองการ เมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม พ.ศ. 2538 โดยนายบุญเหลือ ประเสริฐสุวรรณ ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ)

รูปแบบและวิธีการหาเสียงของพลตรีบุญเหลือ ประเสริฐสุวรรณ

รูปแบบและวิธีการหาเสียง นับเป็นประเด็นที่สำคัญ ในการลงสมัครรับเลือกตั้ง รวมถึงการรักษาฐานเสียง พลตรีบุญเหลือ ประเสริฐสุวรรณ ได้ยึดแนวทางในการดำเนินการ

โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้นายบุญเหลือ ประเสริฐสุวรรณ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แทนพันตำรวจเอกกฤษ ฐสังขทรัพย์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้ถึงแก่อนิจกรรมเมื่อวันที่ 5 กันยายน 2524

³ ประกาศพระบรมราชโองการแต่งตั้งเมื่อวันที่ 4 สิงหาคม พ.ศ. 2531 โดยมีนายอุกฤษ มงคลนาวิน เป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ

ทางการเมือง ที่ว่า “ประหยัด ซื่อสัตย์ ประสิทธิภาพ มีคุณธรรม ในจิตใจ และมีวิสัยทัศน์กว้างไกล” แนวทางดังกล่าว มาจากการที่ พลตรีบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ ถือเป็น นักการเมืองรุ่นเก่าหรือรุ่นครูของจังหวัดสุพรรณบุรี นับตั้งแต่ เลือกลงครั้งแรก ในการเลือกตั้งครั้งที่ 8 วันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2500 ในสังกัดพรรคประชาธิปัตย์เพียงคนเดียว ซึ่งใน ขณะนั้น จังหวัดสุพรรณบุรีมีจำนวน ส.ส. 3 คน โดยอีก 2 คน คือ นายพีร์ บุญนาค และนายทองหยดจิตตะวีระ สังกัดพรรค สหภูมิ โดยพื้นที่หลักของพลตรีบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ คือ อำเภอสองพี่น้อง อำเภอบางปลาม้า การหาเสียงและการเข้าถึง กลุ่มหัวคะแนนเสียงจึงถือได้ว่าได้เปรียบกว่านักการเมืองที่เป็น คู่แข่งทางการเมืองจากพรรคอื่นๆ เพราะมีความสัมพันธ์และ เป็นที่รู้จักกันเป็นอย่างดีระหว่างหัวคะแนนรุ่นแรกในพื้นที่ การหาเสียงของพลตรีบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ จึงมีลักษณะ เป็นความสัมพันธ์ส่วนตัวลึกซึ้ง ทั้งผ่านกิจกรรมที่ร่วมกับ ชาวบ้านและชุมชน อาทิ งานบวช งานแต่งงาน การศพ และงาน ประจําปีของวัด รวมถึงงานเทศกาลต่างๆ

ความสัมพันธ์ระหว่างหัวคะแนนรวมถึงชาวบ้านในพื้นที่ เลือกลงดังกล่าว ทำให้พลตรีบุญเอื้อเป็นผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ผูกขาดในพื้นที่อย่างยาวนานในระดับประเทศ นอกจากนี้ ผลจากการผูกขาดหัวคะแนนนับแต่ยุคต้นของการเมืองไทย ได้ผ่านต่อมายังหัวคะแนนในรุ่นต่อๆ มาที่เป็นฐานเสียงให้กับ พลตรีบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ และต่อเนื่องไปถึงนักการเมือง รุ่นลูก หัวคะแนนรุ่นแรกและรุ่นต่อมามีดั่งกล่าว ถือเป็นกลุ่มที่มี อิทธิพลหรือผู้นำในพื้นที่ อาทิ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เจ้าหน้าที่ของรัฐ

ข้าราชการครู รวมถึงพ่อค้าแม่ค้า ซึ่งถือเป็นกลุ่มคนที่ตั้งฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่เลือกตั้ง

ยุทธวิธีการรักษาฐานเสียงของพลตรีบุญแก้ว ประเสริฐสุวรรณ

แนวทางในการรักษาฐานเสียงของบุญแก้ว ประเสริฐสุวรรณ มีความสัมพันธ์กับการเป็นนักการเมืองรุ่นเก่าที่มากด้วยประสบการณ์ทางการเมือง โดยเฉพาะในพื้นที่เลือกตั้ง ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีจนกล่าวได้ว่า ในพื้นที่เลือกตั้งแทบทุกแห่ง ที่สำคัญด้วยพื้นฐานของพลตรีบุญแก้ว ประเสริฐสุวรรณ ได้เคยเดินทางไปหาเสียงหรือร่วมทำกิจกรรม จนกระทั่งกลายเป็นความผูกพันที่มีความลึกซึ้ง หัวคะแนนหรือกลุ่มผู้นำท้องถิ่นและชุมชนสามารถเข้าพบเพื่อขอความช่วยเหลือหรือปรึกษาหารือในเรื่องที่มีความเดือดร้อน หรือต้องการให้ร่วมกิจกรรมในพื้นที่ โดยที่พลตรีบุญแก้ว ประเสริฐสุวรรณ ให้ความสำคัญโดยยึดหลักความจริงใจ และพร้อมทำงานร่วมกับประชาชนได้ตลอดเวลาด้วยความซื่อสัตย์สุจริต นอกจากนี้ยังใช้วิธีการเดินทางพบประชาชนในพื้นที่ หากมีเวลารว่างจากการประชุมสภาหรือการทำงาน โดยใช้การลงพื้นที่พบประชาชนให้ครอบคลุมพื้นที่เลือกตั้งมากที่สุด กล่าวคือ เป็นการทำงานการเมืองที่ใช้แนวทางการกลายเป็นคนของประชาชนในพื้นที่ หรือ เป็นผู้รับใช้ประชาชนมากกว่าการยึดติดกับตำแหน่งทางการเมือง แนวทางดังกล่าว ทำให้พลตรีบุญแก้ว ประเสริฐสุวรรณได้รับเลือกตั้งมาโดยตลอด หลังจากที่พลาดหรือไม่ได้รับเลือกตั้งในการเลือกตั้ง

บทบาทพรรคการเมืองในมุมมองของพลตรีบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ

พลตรีบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ ได้อธิบายถึงบทบาทของพรรคการเมืองต่อการหาเสียงเลือกตั้ง มีส่วนสำคัญค่อนข้างมากต่อคะแนนเสียงที่จะได้รับ ทั้งนี้จากพัฒนาทางการการเมืองในพื้นที่เลือกตั้งต่างๆ การนำเสนอนโยบายและแนวทางการทำงานจำเป็นต้องอธิบายกับประชาชนผู้ลงคะแนนเสียงในช่วงเวลาของการหาเสียงเลือกตั้ง ทั้งนี้แม้ว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งจะมีความสำคัญต่อการเลือกตั้งในทางการเมืองของไทยค่อนข้างมาก ด้วยวัฒนธรรมทางสังคมและการเมืองไทย แต่การสังกัดพรรคการเมืองที่ได้รับความนิยมไว้วางใจและความนิยมของประชาชนในพื้นที่หรือจังหวัด จะส่งผลต่อชัยชนะทางการเมืองค่อนข้างมาก กรณีของการเมืองในสุพรรณบุรี หากไม่สังกัดพรรคชาติไทย ย่อมเป็นเรื่องยากหรือแทบไม่มีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการเลือกตั้ง แม้ว่าอาจมีประชาชนจำนวนไม่น้อยก็ตามที่สนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งคนอื่นๆ แต่ความผูกพันกับพรรคการเมืองอย่างพรรคชาติไทย ทำให้พรรคการเมืองหรือผู้สมัครรับเลือกตั้งจากพรรคการเมืองอื่นๆ ไม่สามารถจะชัยชนะการเลือกตั้งในจังหวัดสุพรรณบุรีได้เลย ดังปรากฏในการเลือกตั้งนับจากการเลือกตั้งครั้งที่ 12 ในการเลือกตั้งวันที่ 22 เมษายน 2522 เป็นต้นมา ยกเว้นการเลือกตั้งครั้งที่ 22 วันที่ 22 เมษายน 2549 ซึ่งพรรคชาติไทยไม่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง และการเลือกตั้งในวันที่ 23 ธันวาคม 2550 และการเลือกตั้งซ่อมในปี 2551 ภายหลังจากคำพิพากษายุบพรรคชาติไทย และพรรคชาติไทยได้จัดตั้งพรรคการเมืองใหม่ที่ชื่อ “รวมใจไทยชาติพัฒนา” ขึ้นมาแทน

4.3 นายสุจิตต์ ศีลาเจริญ

นายสุจิตต์ ศีลาเจริญ เป็นชาวจังหวัดสุพรรณบุรี โดยกำเนิด เกิดวันที่ 3 กรกฎาคม พ.ศ. 2470 (ถึงแก่อนิจกรรม 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2546) ด้านครอบครัว นายสุจิตต์ สมรสกับ ทศนีย์ บุรณากาญจน์ (บุตรสาว ผู้ใหญ่กุ่มกิม กับนางอนงค์ บุรณากาญจน์) เมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน พ.ศ. 2493 มีบุตรธิดา 5 คน ประกอบด้วย นายสมเกียรติ ศีลาเจริญ สมรสกับ น.ส.ชลธิชา กิจวัฒน์ชัย นายดำรง ศีลาเจริญ (ถึงแก่กรรม) นางพร้อมพร จันทร์สุวรรณ สมรสกับ นายสุชาติ จันทร์สุวรรณ นายภาณุ ศีลาเจริญ สมรสกับ น.ส.มุกดา ภูมิเพ็ง และ นายกำธร ศีลาเจริญ สมรสกับ น.ส.วิริญดา อินทร์ชัยณะ

กำนันสุจิตต์เข้าสู่วงการเมืองโดยเริ่มจากการได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสุขาภิบาล ตำบลเขาพระ อำเภอเดิมบางนางบวช ใน พ.ศ. 2498 ต่อมาใน พ.ศ. 2508 ได้รับเลือกตั้งเป็นผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 5 ตำบลเขาพระ พ.ศ. 2508 ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาจังหวัดสุพรรณบุรี (ส.จ.) หลังจากนั้นจึงก้าวเข้าสู่การเมืองระดับชาติด้วยการลงสมัครรับเลือกตั้งและได้รับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนจังหวัดสุพรรณบุรี (ส.ส.) ในการเลือกตั้งแบบรวมเขตโดยได้รับคะแนนเสียงมากเป็นอันดับหนึ่งของจังหวัดสุพรรณบุรีใน พ.ศ. 2510

ใน พ.ศ. 2515 ได้รับเลือกตั้งอีกครั้งโดยเป็นการชนะเลือกตั้งโดยเป็นผู้สมัครอิสระในการเลือกตั้งวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2514 เพราะพรรคสหประชาไทย (สปท.) ไม่ส่งลงสมัคร ด้วยเกรงว่าจะไม่ชนะการเลือกตั้งและต่อมาภายหลังได้เข้าสังกัด

พรรคสหประชาไทย (สปท.) ได้คะแนนอันดับหนึ่งกว่าสามหมื่น
คะแนน ชนะผู้สมัครจากทั้งหมด 23 คน

สุจิตต์ ศีลาเจริญ มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบรรณา
ศิลปอาชา ค่อนข้างมาก ดังคำไว้อาลัยซึ่งกล่าวไว้ ดังนี้ (หนังสือ
พิธีพระราชทานเพลิงศพ สุจิตต์ ศีลาเจริญ 2546, น. 18 - 27)

ผมรู้จักกับกำนันสุจิตต์ เมื่อ 30 ปีที่แล้ว ท่านเคย
เป็นอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี
ระหว่างปี พ.ศ. 2512 - 2514 สมัยนั้นผมไม่ได้ลงสนาม
เลือกตั้ง มาภายหลังท่านไม่ได้เป็นผู้แทนฯ แล้ว ก็ยังได้มี
การประสานงานกันอยู่ตลอดเวลา ปีปัญหาอะไรในท้องที่
เดิมบางนางบวช ก็ร่วมกันแก้ไข ท่านให้ความช่วยเหลือ
และให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์กับผมในหลายเรื่อง
โดยเฉพาะเรื่องการจัดตั้งโรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอ
เดิมบางนางบวช โดยได้ใช้สถานที่ของวัดนางบวช หมู่ที่ 4
ตำบลนางบวช จัดตั้งสาขาของโรงเรียนธรรมโชติศึกษาลัย
ขึ้นมา เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกเทศในปี พ.ศ. 2542
และใช้ชื่อโรงเรียนบรรหารแจ่มใสวิทยา 7

เช่นเดียวกับ พล.ต.บุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ นักการเมือง
รุ่นเดียวกัน ได้อธิบายถึงความสัมพันธ์กับกำนันสุจิตต์ว่า

ผมกับกำนันสุจิตต์ ศีลาเจริญ มีความรักและ
ผูกพันกันเสมือนญาติมาตั้งแต่ พ.ศ. 2500 สมัยลงสมัคร
รับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี

ครั้งแรก จังหวัดสุพรรณบุรีสมัยนั้นยังเป็นเมืองปิดไม่มีความเจริญใดๆ ด้าน โจรผู้ร้ายชุกชุม เสือผ่าย เสือมเหศวร กำลังมีอิทธิพลโด่งดังในสมัยนั้นเพราะมีถิ่นฐานอยู่ที่อำเภอเดิมบางนางบวช การคมนาคมถนนหนทางไม่มีการเดินทางต้องอาศัยเรือยนต์ มาตามลำแม่น้ำท่าจีน ผมหาเสียงที่อำเภอเดิมบางนางบวช ได้นำเรือยนต์มาจอดที่หน้าตลาดท่าช้าง และได้อาศัยพักนอนที่โรงแรมดำรงเกียรติ ซึ่งเป็นของกำนันสุจิตต์ ซึ่งได้ให้การต้อนรับช่วยเหลือผมอย่างยิ่ง ทำให้ผมได้รับคะแนนเสียงที่อำเภอเดิมบางนางบวช และได้รับการเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎร ในปีนั้นและในปีต่อๆ มา

ในขณะที่ประภัทร โพธิสุธน และจองชัย เทียงธรรม ได้กล่าวคำอาลัย โดยแสดงความรู้สึกผูกพันในฐานะที่เป็นนักการเมืองอาวุโสของจังหวัดสุพรรณบุรี (หนังสืออนุสรณ์พระราชทานเพลิงศพกำนันสุจิตต์ ศีลาเจริญ 2546, น. 43-44)

กำนันสุจิตต์ เคยร่วมงานทางการเมืองร่วมกับผม ในสมัยที่ผมเป็นสมาชิกสภาจังหวัด 4 สมัย และเป็นประธานสภาจังหวัดสุพรรณบุรีมาโดยตลอด มีกำนันสุจิตต์ เป็นรองประธานสภาฯ” (หนังสืออนุสรณ์พระราชทานเพลิงศพกำนันสุจิตต์ ศีลาเจริญ 2546, น. 40-41)

ทั้งนี้ นายจองชัย เทียงธรรม ได้กล่าวถึงกำนันสุจิตต์ ศีลาเจริญ ในฐานะที่เป็นกำนันที่มีชื่อของจังหวัด ที่มีเพียง

2 คนในช่วงเวลาที่นายจองชัย เทียบธรรมก้าวสู่วัยหนุ่ม คือ กำนันนิเวศ อินสว่าง (น้ำชาย) และกำนันสุจิตต์ ศีลาเจริญ โดยกล่าวว่า ตัวเขามาเรียนหนังสือที่กรุงเทพฯ จึงไม่ได้สนิทสนมกับกำนันสุจิตต์มากนัก มาพบข้อเท็จจริงก็เมื่อในปลายปี พ.ศ. 2525 เนื่องจากตนเองลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรีเขต 2 ในพื้นที่บ้านเกิดของกำนันสุจิตต์

ผลการเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2526 ทำให้เห็นชัดเจนว่า กำนันสุจิตต์ เป็นคนที่พี่น้องชาวอำเภอเดิมบางนางบวช ทั้งอำเภอให้ความเคารพรัก ลงคะแนนเสียงให้อย่างท่วมท้น เกือบร้อยละ 90 คะแนนเสียงเป็นของกำนันสุจิตต์ แต่เพียงผู้เดียว... ผมได้พบกับกำนันสุจิตต์ กันตามงานต่างๆ ท่านเป็นคนให้เกียรติคนทั่วไปอย่างมาก พร้อมทั้งยังให้การสนับสนุนผมในทางการเมืองมาตลอด จนกระทั่งวาระสุดท้ายของท่าน (หนังสืออนุสรณ์พระราชทานเพลิงศพกำนันสุจิตต์ ศีลาเจริญ, 2546, น. 43)

กำนันสุจิตต์ ศีลาเจริญ มีความใกล้ชิดและความสัมพันธ์กับนักการเมืองระดับชาติและระดับท้องถิ่น ข้าราชการตำรวจ และข้าราชการพลเรือน ตลอดจนบรรดานักธุรกิจของจังหวัดสุพรรณบุรี ดังปรากฏในรายชื่อผู้นำพวงหรีดเคารพศพ อาทิ นายบรรหาร ศิลปอาชา พลตรีบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ ดร.ทง - มรุส พิทยะ อติต รมว.กระทรวงการคลัง นายประภัตร

โพธิ์สุธน นายจองชัย เทียงธรรม พล.ต.ท.วรรณรัตน์ คุชรักษ์ นายเจด็จ อินสว่าง นายวิพัฒน์ คงมาลัย เป็นต้น (หนังสืออนุสรณ์พระราชทานเพลิงศพกำนันสุจิตต์ ศีลาเจริญ, 2546)

วิธีการหาเสียงและฐานคะแนนเสียงของสุจิตต์ ศีลาเจริญ

เส้นทางการเติบโตทางการเมืองของกำนันสุจิตต์ มาจากการเป็นคนในพื้นที่และการดำรงตำแหน่งกำนันตำบลเขาพระอำเภอเดิมบางนางบวช ซึ่งเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้กำนันสุจิตต์สามารถก้าวสู่การเมืองระดับชาติ หรือ การได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ของจังหวัดสุพรรณบุรี ในยุคเริ่มต้นประชาธิปไตยของประเทศ ทั้งนี้ด้วยบทบาทและอิทธิพลในพื้นที่ซึ่งเชื่อมโยงกับฐานคะแนนเสียงในฐานะนักการเมืองท้องถิ่นที่มาจากกรเลือกตั้งซึ่งต่อมากำนันสุจิตต์ได้เปลี่ยนบทบาททางการเมืองด้วยการลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาจังหวัด (ส.จ.) ด้วยบทบาทหรือในฐานะการเป็นนักการเมืองท้องถิ่นดังกล่าว ทำให้กำนันสุจิตต์เป็นที่รู้จักหรือมีชื่อเสียงของพื้นที่เลือกตั้งทั่วไป และต่อมากำนันสุจิตต์ได้ทำการลงสมัครรับเลือกตั้ง ส.ส.จังหวัดสุพรรณบุรี โดยเป็นผู้สมัครอิสระไม่ได้สังกัดพรรคการเมืองใด ทั้งๆ ที่ต้องการลงสมัครในนามพรรคสหประชาไทย (สปท.) ก็ตาม แต่ก็ยังผ่านการเลือกตั้งเป็น ส.ส.ชนะผู้สมัครเลือกตั้งคนอื่นๆ ที่สังกัดพรรคการเมืองหรือมีฐานการเมืองสนับสนุน

ความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองนักการเมืองท้องถิ่นที่ประสบความสำเร็จและความใกล้ชิดกับประชาชนในพื้นที่ทำให้การหาเสียงเลือกตั้งทำได้ง่ายและเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป

และเมื่อเปรียบกับนักการเมืองหรือผู้สมัคร ส.ส. จากพรรคการเมืองอื่นๆ ซึ่งการเลือกตั้งในช่วงเวลาดังกล่าวยังเป็นเรื่องใหม่สำหรับประชาชน การเข้าถึงชาวบ้านและการลงพื้นที่ให้ครอบคลุมพื้นที่จึงทำได้ยาก ผนวกกับการเดินทางที่ไม่เอื้ออำนวย ทำให้ผู้สมัครที่เป็นคู่แข่งชั้นของกำนันสุจิตต์เข้าถึงประชาชนในพื้นที่เขตเลือกตั้งทำได้ยาก ในขณะที่กำนันสุจิตต์นับว่าได้เปรียบค่อนข้างมาก ทั้งในการจัดตั้งห้วคะแนน การทำกิจกรรมร่วมกับประชาชนในพื้นที่ การเข้าขอความช่วยเหลือหรือร้องทุกข์ ฯลฯ โดยที่การเป็นคนในพื้นที่จึงเป็นที่รู้จักและมีความไว้วางใจในการดูแลท้องถิ่นมากกว่าผู้สมัครคนอื่นๆ ที่เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วถือว่า เป็นคนแปลกหน้าหรือแปลกถิ่น รูปแบบการหาเสียงของกำนันสุจิตต์ จึงใช้ลักษณะของการเข้าถึงพื้นที่และอาศัยความสัมพันธ์ส่วนตัวเป็นหลักในการหาเสียงและการรักษาฐานคะแนนเสียงและประสบความสำเร็จในการเลือกตั้งในช่วงของการเป็นนักการเมือง

4.4 นายสุรหาร ศิลปอาชา อดีตนายกรัฐมนตรื

นายบรรหาร ศิลปอาชา เกิดวันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2475 ที่จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นบุตรคนที่ 4 ในจำนวน 6 คนของ นายเซ่งกิม และนางสายเอ็ง แซ่เบ๊ เดิมมีชื่อว่า นายเด็กเซียง แซ่เบ๊ นายบรรหาร ศิลปอาชา สมรสกับคุณหญิงแจ่มใส ศิลปอาชา มีบุตร - ธิดารวม 3 คน เป็นชาย 1 คน คือ นายวรารุช ศิลปอาชา (สมรสกับ เก๋ - สุวรรณา ไรวินท์ ทายาทตระกูลไรวินท์ เจ้าของธุรกิจ ชูปี้ไก่ก๋อนร็วอง) และเป็นหญิง 2 คน คือ น.ส.กัญญา

ศิลปอาชา และ น.ส.ปาริชาติ ศิลปอาชา (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรีออนไลน์; สัญลักษณ์ เทียมถนอม, 2547)

นายบรรหาร ศิลปอาชา สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาที่จังหวัดสุพรรณบุรี ก่อนที่จะเดินทางเข้ากรุงเทพฯเรียนหนังสือต่อในโรงเรียนวัฒนะศิลป์วิทยาลัยในระดับชั้นมัธยมศึกษา แต่ต้องหยุดเรียนกลางคัน เนื่องจากเกิดสงครามโลกครั้งที่สอง อย่างไรก็ตาม ต่อมา นายบรรหาร ศิลปอาชา ได้ศึกษาต่อจนสำเร็จในระดับมัธยมศึกษาขณะที่มีอายุ 16 ปี นายบรรหารมีความตั้งใจอยากเข้าศึกษาต่อคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แต่สอบเข้าไม่ได้ เพราะขาดสอบ 2 วิชา หลังจากนั้น นายบรรหาร ได้ผันตัวเองทำงานช่วยพี่ชายค้าขายในกรุงเทพฯ ย่านหลานหลวง ก่อนที่จะหันเหชีวิตไปฝึกงานกับญาติของพ่อ ซึ่งทำธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง ช่วงปี พ.ศ. 2497 - 2499 เป็นเวลา 2 ปีเศษ และเริ่มก่อตั้งบริษัทของตัวเองในปี พ.ศ. 2499 รับงานก่อสร้างโรงไฟฟ้าที่จังหวัดนครราชสีมางบประมาณ 122,000 บาท ชื่อบริษัทสหศรีชัยก่อสร้าง แต่ขาดทุนเนื่องจากรัฐบาลไม่มีเงินจ่าย (บรรหาร ศิลปอาชา 2535, 20-31) ต่อมาเมื่อนายบรรหารเป็นนักการเมืองแล้ว จึงเรียนหนังสือต่อจนสำเร็จปริญญาตรีสาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในปี 2529 และสำเร็จปริญญาโทสาขาวิชานิติศาสตร์ในมหาวิทยาลัยเดียวกัน นอกจากนี้ในปี 2543 ได้รับปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาการบริหารการศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

การทำงานทางการเมืองของนายบสรุทธ ศิลปอาชา

นายบสรุทธ ศิลปอาชา เข้าสู่วงการเมืองจากการชักชวนของพลตรีบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ ตั้งแต่มีการก่อตั้งพรรคชาติไทยเมื่อ พ.ศ. 2517 โดยได้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติใน พ.ศ. 2517 และเป็นสมาชิกวุฒิสภาใน พ.ศ. 2518 ก่อนที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อ พ.ศ. 2519 และได้รับเลือกตั้งเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาทุกสมัยที่มีการเลือกตั้ง ต่อมานายบสรุทธขึ้นดำรงตำแหน่ง เลขาธิการพรรคชาติไทย ใน พ.ศ. 2523

การเข้าสู่อาชีพนักการเมืองนับแต่เริ่มต้นของนายบสรุทธ ศิลปอาชา ถือได้ว่าเป็นยุคที่เกิดการรวมกลุ่มทางการเมืองระหว่างนักธุรกิจและข้าราชการประจำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีสายสัมพันธ์กับกลุ่มทหาร โดยเริ่มจากความสัมพันธ์กับพลตรีบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ และในกลุ่มเพื่อนคือ นายไพบุลย์ พานิชชีวะ ซึ่งสนิทสนมแน่นแฟ้นกับพลตรีประมาณ อติเรกสาร (ยศในขณะนั้น) ดังข้อเขียนของนายบสรุทธที่อธิบายถึงที่มาของการเข้าสู่แวดวงการเมืองและวิธีการหาเสียงของตนเองไว้ดังนี้

ย้อนหลังไปเมื่อ พ.ศ. 2519 คุณหมอบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ ไทรศัพทมาชวณ ผมสมัคร ส.ส. และเข้าสู่การเมือง คำพูดของคุณหมอบุญเชื้อกระทบใจเข้าพอดี ประการหนึ่ง คุณหมอบุญเชื้อเป็นผู้แทนราษฎร

อยู่แล้ว คำขวนนั้นจึงน่าเชื่อถือ อีกประการหนึ่ง ผมคิดถึงเรื่องนี้ตั้งแต่สมัยที่เป็นวุฒิสมาชิกที่ ศ. สัญญา ธรรมศักดิ์ แต่งตั้ง แล้วได้เห็นการทำงานของผู้แทนราษฎร ที่เอาเรื่องความทุกข์ยากเดือดร้อนของราษฎรมาพูดในสภาฯ ในช่วงนั้น คนมาขวนผมเป็นนักการเมือง ไม่ได้มีคุณสมบัติ บัญชีชื่อผู้เดียว ยังมีตัวแทนพรรคการเมือง ทั้งพรรคเก่าแก่อีกอย่างคุณดำรง ลัทธพิพัฒน์ จากพรรคประชาธิปัตย์ และพรรคการเมืองที่เพิ่งตั้งขึ้นใหม่ตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2517 อย่างพรรคกิจสังคม และพรรคชาติไทยด้วย

.....ผมสนใจพรรคชาติไทย เพราะผมมีเพื่อนคนหนึ่งชื่อคุณไพบูลย์ พานิชชีวะ ซึ่งสนิทกับพลตรีประมาณ อติเรกสาร หัวหน้าพรรค และเคยชักชวนให้ผมเข้าพรรคชาติไทย ขณะที่กำลังพิจารณา พลตรีประมาณ อติเรกสาร หัวหน้าพรรคชาติไทยได้ให้เกียรติมาขวนผมถึงที่บ้านอีกด้วย นอกจากพรรคชาติไทยจะให้เกียรติแล้ว ทั้งนโยบายของพรรค และตัวบุคคลในพรรค ก็มีมีส่วนสำคัญต่อการตัดสินใจของผมในการเข้าพรรคในครั้งนั้น ไม่น้อยเหมือนกัน” (บรรหาร ศิลปอาชา, ออนไลน์)

การเข้าสู่วงการเมืองในขณะนั้นของนายบรรหาร มิได้มีประสบการณ์ทางการเมืองมากนัก หากแต่เติบโตมาจากการเป็นพ่อค้า และมีฐานการสนับสนุนทางการเมืองจากนักการเมืองรุ่นใหญ่ในช่วงเวลาดังกล่าว ความสัมพันธ์ส่วนตัวและความฐานะทางการเงินที่ดีในระดับหนึ่ง ความอ่อนน้อมพรชชาทางการเมืองในช่วงเวลานั้น ทำให้นายบรรหาร ต้องลองผิดลองถูก

ซึ่งเป็นเสมือนการเรียนรู้ทางการเมืองมากกว่าความคาดหวังว่าจะได้รับเลือกตั้ง

การสมัคร ส.ส. ครั้งแรกในชีวิตเมื่อในปี 2519 นั้น ผมเตรียมหาเสียงด้วยความตื่นเต้นซุหลุมุน ทำอะไรไม่ถูกทุกอย่างเป็นเรื่องใหม่ที่ไม่คุ้นเคย ต้องพิมพ์ใบปลิวหาเสียง ต้องวางแผนว่าจะไปเยี่ยมชาวบ้านเพื่อขอคะแนนที่ไหนก่อนและทำอย่างไร ขณะวางแผนที่วางแผน ผมจึงรู้ว่า ผมรู้จักเมืองสุพรรณบุรีเฉพาะในตัวเมือง แต่ต่างอำเภอผมไม่รู้จักเขาเลย...วันหนึ่ง ผมทดลองออกไปพบชาวบ้าน ออกไปให้ไกลจากตลาด คนเขาว่า ไม่มีใครรู้จักเราแล้ว ผมหมายตาที่คุณยายชาวกล้วยแขกตรงมุมถนน เมื่อเดินไปถึงจึงเอ่ยปากชวนคุยว่า “ยาย ... ผมมาสมัครผู้แทน ฯ ยายรู้จักผมไหม... ไม่รู้จักหรอก ผมชื่อ บรรหาร ศิลปอาชา ใจ ... โอ๊ย ถ้ายายเลือก ยายเลือกอีตาบรรหารแจ่มใสดีกว่า...ทำไมละยาย.... เพราะเขาสร้างโรงเรียนไว้เยอะ พุดเสร็จ คุณยายชาวกล้วย ก็เลิกสนใจผม ง่วนอยู่กับการหยิบกล้วยชุบแป้งหย่อนลงไปในกระทะน้ำมัน ผมอึ้งไป แล้วความดีใจจึงตามมาผมรีบสั่งพิมพ์ใบปลิวหาเสียงใหม่ โดยเติมวงเล็บ แจ่มใสท้ายชื่อ บรรหาร ศิลปอาชา เวลาออกหาเสียงผมก็ชี้แจงให้ชาวบ้านเข้าใจว่า แจ่มใส คือชื่อ ภรรยาผม (บรรหาร ศิลปอาชา, ออนไลน์)

รูปแบบการหาเสียง ฐานเสียงและการรักษาฐานเสียง

ความสำเร็จทางการเมืองของนายบรรหาร มาจากการเป็นคนพื้นที่ผ่านการประกอบธุรกิจ ทำให้เป็นที่รู้จักของชาวสุพรรณบุรี แต่อย่างไรก็ตาม แม้จะเป็นคนสุพรรณบุรีแต่เอาเข้าจริงแล้วนายบรรหาร ก็รู้จักเฉพาะบางพื้นที่เท่านั้น กล่าวคือ คนโดยทั่วรู้จักก็มักเพียงชื่อของนายบรรหารและภรรยาเท่านั้น หากแต่ตัวตนหรือรูปร่างหน้าตา นั้น ชาวสุพรรณบุรียังไม่คุ้นเคยหรือเคยพบมาก่อน เพราะการลงพื้นที่ก่อนการตัดสินใจลงสมัครเลือกตั้งเป็น ส.ส. นั้น นายบรรหาร ก็เหมือนนักการเมืองโดยทั่วไปที่ไม่เคยลงพื้นที่ ครอบคลุมเขตเลือกตั้งมาก่อน ข้อเท็จจริงที่พบกับตัวเอง ว่าเอาเข้าจริงแล้วตัวเองยังไม่ได้เป็นที่รู้จักของคนสุพรรณบุรีมากนัก ทำให้นายบรรหาร ต้องปรับรูปแบบการหาเสียงใหม่ โดยการลงพื้นที่มากขึ้น

ผมได้รู้เพิ่มขึ้นว่า ชาวบ้านรู้จักผมแต่ชื่อ ไม่รู้จักตัวตน ผมเร่งไปพบชาวบ้านทุกพื้นที่ให้มากขึ้น บางครั้งนั่งรถไปบนถนนที่ขรุขระ บางครั้งต้องลงเดินตามคันทนาเข้าไปเยี่ยมชาวบ้านถึงกลางทุ่ง บางครั้งต้องนั่งเรือไปครั้งหนึ่งไปหาเสียงในพื้นที่ อ.บางปลาม้าในช่วงกลางคืน ขาไปต้องนั่งเกวียนลำบากมาก เพื่อไปยังวัดกระทุ่มทอง เพราะเขากำลังมีงานวัดกันอยู่ แต่เมฆฝนก่อตัวมีดตะมึนฟ้าก็แลบแปลบแปลบ หลับตากับลืมนานี่เหมือนกันเลย คือ มันมืดมาก อาศัยแสงฟ้าแลบจึงได้เห็นสีหน้ากังวลของเพื่อนร่วมทาง ขากลับ นั่งเรือหางยาวมาด้วยกันทั้งหมดสามลำ แต่เรือไปชนเข้ากับตอจนทะเล นายท้ายเรือถอน

เรือออกจากตอ แล้วรีบเอาหัวเรือเกยบันไดท่าหน้าของบ้าน
ที่ใกล้ที่สุด เมื่อเราขึ้นไปยืนบนท่าหน้าได้หมดทุกคน เรือก็
จมหายไปใต้อายน้ำท่ามกลางความมืด ! เพราะเป็นเด็ก
ในตลาด ไปทำมาหากินที่กรุงเทพฯ ทำให้ผมไม่ค่อยได้รู้
เรื่องของชาวบ้าน การออกหาเสียงแม้จะเหน็ดเหนื่อย แต่
สิ่งที่ได้รับกลับมาไม่เพียงแต่ทำให้รู้จักสุพรรณบุรีทุกซอก
ทุกมุม แต่ได้รับรู้ความทุกข์นานาประการของชาวบ้าน
ยิ่งไปสัมผัสสิ่งที่ไม่เคยพบเห็นมาก่อน ยิ่งอยากจะทำให้
มากขึ้น ผมจึงรู้สึกขอบคุณการตัดสินใจของตัวเอง ที่ลง
สมัครรับเลือกตั้ง ทำให้ได้เห็นชีวิตของชาวบ้าน ที่เป็น
ประโยชน์ต่อการทำหน้าที่ทางการเมืองของผมในเวลา
ต่อมาเป็นอย่างยิ่ง ผมสนุกกับการออกไปพบปะชาวบ้าน
จนไม่ได้นึกเกรงคู่แข่งของผมในสมัยนั้น คือ คุณทองหยด
จิตตะวีระ ซึ่งเป็นถึง รมช.พาณิชย์ สังกัดพรรคกิจสังคม
ปัจจุบันเสียชีวิตไปแล้ว ผมไปพบผู้คน โดยไม่เลือกว่าใคร
จะเป็นหัวคะแนนใครมาก่อน ขอให้มีโอกาสคุยกับเขาบ้าง
คิดเพียงเท่านี้ ซึ่งผลก็ออกมาน่าพอใจว่า ผมสามารถ
เปลี่ยนใจหัวคะแนนหลายคนให้หันมาช่วยผมได้ (ชาติไทย,
ออนไลน์)

การเริ่มต้นชีวิตทางการเมืองผ่านการลงสมัครรับเลือกตั้ง
ของนายบรรหาร มิใช่เรื่องง่าย ในทางตรงกันข้าม กับพบปัญหา
และอุปสรรคมากมาย ด้วยเหตุที่เป็นคนใหม่สำหรับการเมือง
ในช่วงเวลานั้น ประกอบกับชีวิตที่ผ่านมา การรู้จักของชาวบ้าน
รวมถึงหัวคะแนน และแกนนำชาวบ้านเป็นเพียงในฐานะนักธุรกิจ

มากกว่า ในวงการเมืองในสนามระดับชาติ นายบรรหาร จึงพบกับการโจมตีของคู่แข่ง แต่พื้นฐานที่มีอยู่ติดตัวของตนเอง กล่าวคือ การเป็นคนอดทนและต่อสู้ตลอดมา ทำให้นายบรรหาร คิดค้นวิธีการและรูปแบบการหาเสียงจนกระทั่งนำมาสู่ความสำเร็จและได้รับเลือกตั้งในที่สุด

ผมพบอุปสรรคมากมายเกี่ยวกับเรื่องหัวคะแนน มีใบปลิวโจมตีเป็นระลอกๆ กล่าวหาว่าผมมาจากพ่อค้า และวันสุดท้ายก่อนลงคะแนน มีรถบรรทุก 7 คัน นำใบปลิวมาทิ้งบนถนนและตามริมน้ำลำคลองทั่วไปหมด พอถึงตอนนี้ ผมจึงเกิดความท้อแท้ คิดว่าตัวเองแพ้นแน่ๆ เลยเดินทางกลับกรุงเทพฯ กระทั่งเกือบเที่ยงคืนถึงได้รู้ว่าผมชนะการเลือกตั้ง ทั้งผมได้ความรู้เพิ่มขึ้นว่า การโจมตีกันและกัน มันแค่ยกคู่ไปตลอดกับชีวิตการเมืองของผม ยิ่งสูงมากยิ่งถูกโจมตีมาก หรืออาจเพราะตอนนั้นผมเป็นนักการเมืองหน้าใหม่ก็เป็นได้ จึงไม่เห็นอีกมุมหนึ่งของการให้ร้ายป้ายสีกันทางการเมือง จึงคิดเอาว่าเสียเราคงดี คู่แข่งจึงคิดทำลายเรา ยิ่งดีเราเท่านั้นหมายถึงเสียเราดีนั่นเอง ผลการเลือกตั้งครั้งนั้นปรากฏออกมาว่าผมได้คะแนนถึง 57,530 คะแนน ได้รับชัยชนะในจังหวัดสุพรรณบุรีอย่างท่วมท้น และได้เป็นอันดับหนึ่งของประเทศอีกด้วย ผมจึงได้เป็น ส.ส. มาตั้งแต่ พ.ศ. 2519 และต่อมาก็ได้เป็นเลขาธิการพรรคชาติไทยอยู่อีก 14 ปีก่อนขึ้นเป็นหัวหน้าพรรค (ชาติไทย, ออนไลน์)

การได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือ ส.ส. นับว่าเป็นเรื่องยากแล้ว แต่ในการรักษาฐานเสียงเพื่อให้รับชัยชนะในการเลือกตั้งครั้งต่อไป กลับเป็นเรื่องที่ยากยิ่งขึ้น เป็นลำดับ ด้วยเหตุผลของความคาดหวังและความมุ่งหวังของประชาชนในพื้นที่ที่อยากให้ผู้ที่เป็นผู้แทนของตนให้การช่วยเหลือยามเดือดร้อน ประชาชนในพื้นที่ต่างก็อยากให้ผู้แทนของตนนำโครงการและแผนพัฒนาต่างๆ โดยนางบประมาณมาพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรมที่สามารถจับต้องหรือมองเห็นได้ หรือได้ใช้ประโยชน์ ความสำคัญในข้อนี้ มีผลอย่างยิ่งต่อการรักษาฐานคะแนนเสียง และผลการเลือกตั้งในครั้งต่อไป นายบรรหาร มีความเข้าใจอย่างถ่องแท้และชัดเจน จึงได้วางแผนและดำเนินการในขั้นตอนต่างๆ เพื่อของบประมาณสนับสนุนการพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรีตามที่ได้สัญญาไว้กับประชาชนผู้สนับสนุนการเลือกตั้ง นอกจากนี้ได้นายบรรหาร ยังให้ความสำคัญกับการลงพื้นที่ร่วมทำกิจกรรม และความใกล้ชิดกับชาวบ้านในพื้นที่มากกว่าเรื่องใดๆ เพราะถือว่า ความใกล้ชิดของชาวบ้าน รวมถึงหัวคะแนนต่างๆ จะเป็นการสร้างความไว้วางใจ แม้ว่าการเข้าพบของชาวบ้านจะมีความคาดหวังในความช่วยเหลือจากนายบรรหาร มากเท่าใดก็ตาม แต่นายบรรหาร เข้าใจอย่างลึกซึ้งว่า ชาวบ้านเองแม้จะมีความคาดหวังต่อความช่วยเหลือของตนเองที่หยิบให้ก็ตาม หากเป็นสิ่งที่เหลือบ่ากว่าแรงย่อมเป็นยากที่จะทำได้ สิ่งดังกล่าว ชาวบ้านเองก็มีความเข้าใจเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ความเข้าใจในวิถีคิดของชาวบ้านดังกล่าว ทำให้นายบรรหาร ได้รับความไว้วางใจมากขึ้นและกลายเป็นจุดเด่นทางการเมืองของนายบรรหาร ในเวลาต่อมาจนกระทั่งถึงปัจจุบัน

การเป็นผู้แทนราษฎร ไม่ว่าจะลงทุนลงแรงด้วยตัวเองหรือพรรคสนับสนุน แต่เมื่อเข้ามาเป็นผู้แทนฯ แล้วต้องยอมรับว่าประชาชนในพื้นที่เลือกเราเข้ามา เราต้องดูแลเอาใจใส่เขา และต้องหาเสียงในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ เมื่อราษฎรเดือดร้อนอะไร ต้องพยายามหาทางช่วยเหลือ ถ้าเกินกำลังที่จะทำเองได้ ต้องขอให้พรรคช่วย ก็คือให้เลขาธิการพรรคนั้นแหละช่วย เพราะการดูแลลูกพรรคเป็นหน้าที่โดยตรงของเลขาธิการพรรค งานช่วยดูแล ส.ส. ตรงนี้จึงมีหลายรูปแบบ บางคนมีปัญหาเรื่อง เป็นหนี้ เป็นสิน บางคนมีปัญหาเรื่องงานในพื้นที่ บางคนมีปัญหาไม่ถูกกับคนในนั้นคนนี้ นอกจากนั้น เวลาโอภาปราศรัยกับใครก็ต้องทำให้ทั่วถึง เท่า ๆ กัน พูดก็ต้องพูดให้ครบทุกคน จะเว้นไม่พูดกับคนไหน พูดเฉพาะกับคนนี้ จะมีปัญหาขึ้นมาทันที หรือจะให้ใครทำอะไรก็ต้องระมัดระวังลำดับชื่อ ใครอยู่ก่อนอยู่หลังก็สำคัญ ผมจึงแก้ไขเรื่องนี้ด้วยวิธีเรียงชื่อตามตัวอักษร ...ผมเข้ามาเป็นนักการเมืองคิดอย่างเดียวว่า ทำอย่างไรให้ประชาชนรัก ทำอย่างไรจะได้คะแนนจากประชาชน ทำอย่างไรจะแก้ไขปัญหาของราษฎรได้ ซึ่งนั่นก็คือต้องขยับลงพื้นที่ แก้ไขปัญหาให้ราษฎรทำความเจริญให้ท้องถิ่น ผมว่าเรื่องนี้สำคัญ และผมก็ปฏิบัติอย่างเคร่งครัดตลอดมา นักการเมืองที่สอปกก็เพราะไม่ดูแลราษฎรในพื้นที่ให้ดี การดูแลก็คือ ถ้าเขาเดือดร้อนเรื่องอาชีพ เดือดร้อนเรื่องถนน เรื่องน้ำ เรื่องไฟฟ้า เรื่องการทำมาหากิน เรื่องการถูกรังแก เรื่องที่ดิน

ทำกิน เราต้องพยายามช่วยเขา ซึ่งอาจช่วยไม่ได้ทุกเรื่อง แต่ต้องให้เขาเห็นว่า เราพยายามเต็มที่เท่าที่จะทำได้ สำคัญคือ ตัวเราจะต้องไปพบเขา จะแก้ปัญหาได้หรือไม่ได้ ก็อย่าหนีหน้า ถึงมาแล้วไม่ได้ทำอะไรเลยเขาก็พอใจ และถ้ามีงานศพหรืองานอะไรต่างๆ เราก็ต้องไป เขาไม่ต้องการเงินทองหรืออก เขาอยากเห็นหน้าเห็นตาผู้แทนฯ ของเขา เลือกลงครั้งที่ถึงนี้ ผมอยากเห็นคนใหม่ๆ เข้ามา เยอะๆ แต่ต้องเข้ามาด้วยใจ ... ใจที่ให้สัจจะกับตัวเองไว้ เสมอว่า “จะกตัญญูรู้คุณแผ่นดิน” (ชาติไทย, ออนไลน์)

ความสำเร็จและตำแหน่งทางการเมืองของนายบสสหา สิลปอาชา

นายบรรหาร ศิลปอาชา ถือเป็นนักการเมืองที่ประสบความสำเร็จในอาชีพการเมืองในเวลาที่รวดเร็วมากนับจากการเข้าสู่สนามเลือกตั้งในสมัยแรก โดยนายบรรหารได้รับการแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรีในหลายกระทรวง ประกอบด้วย

- 1) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมในรัฐบาล พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ (5 สิงหาคม 2529 - 3 สิงหาคม 2531)
- 2) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมในรัฐบาล พล.อ.ชาติชาย ชุณหะวัณ (4 สิงหาคม 2531 - 9 มกราคม 2533)
- 3) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในรัฐบาล พล.อ.ชาติชาย ชุณหะวัณ (มกราคม 2533 - ธันวาคม 2533)

- 4) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในรัฐบาล พล.อ.ชาติชาย ชุณหะวัณ (14 ธันวาคม 2533 - 23 กุมภาพันธ์ 2534)
- 5) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ในรัฐบาล พลเอกสุจินดา คราประยูร (7 เมษายน 2535 - 9 มิถุนายน 2535)

นายบรรหารดำรงตำแหน่งหัวหน้าพรรคชาติไทยและเป็นผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรในปี 2537 สมัยรัฐบาล นายชวน หลีกภัย ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ต่อมาได้มีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2538 และมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่ นายบรรหาร ศิลปอาชา ในฐานะหัวหน้าพรรคชาติไทย ซึ่งเป็นพรรคการเมืองที่มีสมาชิกของพรรคได้รับเลือกตั้งจำนวนมากที่สุดได้เป็นแกนนำจัดตั้งรัฐบาล ทำให้นายบรรหารได้ขึ้นดำรงตำแหน่งเป็น นายกรัฐมนตรีคนที่ 21 ของประเทศไทย พร้อมตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยระหว่างเดือน กรกฎาคม 2538 ถึง พฤศจิกายน 2539

นายบรรหารดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในวันที่ 13 กรกฎาคม 2538 หลังจากที่พรรคชาติไทยชนะการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2538 ในขณะที่พรรคประชาธิปไตยต้องเป็นพรรคฝ่ายค้าน ผลงานสำคัญของรัฐบาลนายบรรหาร คือ การเริ่มร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับ พ.ศ. 2540 ที่ถือกันว่าเป็นรัฐธรรมนูญที่มีที่มาจากประชาชนและมีความเป็นประชาธิปไตยที่สุด อย่างไรก็ตาม นายบรรหาร ได้ดำรง

ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเพียงปีเศษเท่านั้น ก็พ้นจากตำแหน่งด้วยการยุบสภาเนื่องจากถูกพรรคฝ่ายค้านอภิปรายไม่ไว้วางใจ ในเรื่องสัญชาติเกิดของบิดา โดยนายบรรหาร ได้ประกาศยุบสภาในวันที่ 27 กันยายน 2539

ชีวิตทางการเมืองของนายบรรหาร ได้รับสมญานามมากมายอันเป็นผลจากลักษณะเด่นส่วนตัวหลายประการ อาทิ เช่น เจ้าพ่อสุพรรณบุรีด้วยมีฐานเสียงหนาแน่นมากที่สุดในจังหวัดสุพรรณบุรี หรือพ่อเมืองสุพรรณบุรี หรือแม้แต่เรียกชื่อจังหวัดสุพรรณบุรีว่า “**บรรหารบุรี**” ทั้งนี้ได้สมญาว่า “**มังกรสุพรรณ**” หรือ “**มังกรการเมือง**” และเนื่องจากมีลักษณะคล้ายเต็งเสี่ยวผิง อดีตผู้นำจีน สื่อมวลชนจึงนิยมเรียกนายบรรหารสั้น ๆ ว่า “**เต็ง**” หรือ “**เต็งเสี่ยวหาร**”

ในการเลือกตั้งในปี 2548 พรรคชาติไทยซึ่งใช้สโลแกนหาเสียงว่า “**สัจจะนิยม สร้างสังคมให้สมดุล**” และในฐานะหัวหน้าพรรคได้ประกาศแนวทางการดำเนินการทางการเมือง โดยจะไม่ขอร่วมรัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อีกหากพรรคไทยรักไทยสามารถจัดตั้งรัฐบาลพรรคเดียวได้ ในห้วงวิกฤตการณ์ทางการเมืองระหว่าง พ.ศ. 2548 - 2550 พรรคชาติไทยได้ทำหน้าที่เป็นฝ่ายค้านร่วมกับพรรคประชาธิปัตย์และพรรคมหาชน คำว่ามาตรการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 2 เมษายน 2549 และต่อมาภายหลังได้กลายเป็นวิกฤตการณ์ทางการเมืองจนกระทั่งนำมาสู่การตัดสินใจของศาลต่อกรณีการกระทำที่ผิดกฎหมายการเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) ชุดที่มี พลตำรวจเอกวาสนา เพิ่มลาภ ดำรงตำแหน่งประธานฯ

จนกระทั่งต้องลาออกจากคณะกรรมการการเลือกตั้งในเวลาต่อมา และมีการแต่งตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ภายหลังเหตุการณ์การรัฐประหารวันที่ 19 กันยายน 2549

ในการเลือกตั้งภายหลังการจัดทำรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 แล้วเสร็จ โดยก่อนการเลือกตั้งในปลาย พ.ศ. 2550 นายบรรหารได้ตอบคำถามผู้สื่อข่าวต่อคำถามที่ว่า จะไปร่วมกับพรรคพลังประชาชนซึ่งเป็นกลุ่มอำนาจเก่าจัดตั้งรัฐบาลหรือไม่ นายบรรหารตอบว่า **“จะไม่ทำให้ผู้ใหญ่ที่นับถือมา 30 ปี ผิดหวัง”** ซึ่งนายบรรหารไม่ได้บอกว่าเป็นใคร แต่สังคมโดยทั่วไปก็ตีความว่าหมายถึง พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ แต่เมื่อหลังการเลือกตั้งแล้ว ปรากฏว่านายบรรหารและพรรคชาติไทยก็ไปเข้าร่วมกับพรรคพลังประชาชนจัดตั้งรัฐบาล จึงทำให้นายชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์ รองหัวหน้าพรรคได้ออกมาโจมตีและแฉพฤติกรรมนายบรรหาร แต่ด้วยประสบการณ์และความเชี่ยวชาญทางการเมือง ทำให้นายบรรหาร สามารถเอาตัวรอดพ้นการถูกโจมตีต่อการตัดสินใจดังกล่าว

ปัจจุบัน นายบรรหาร รวมทั้งนายวรารุชและนางสาวกัญญา ถูกตัดสิทธิทางการเมืองเป็นระยะเวลาทั้งหมด 5 ปี เนื่องจากการยุบพรรคชาติไทย

สรุปประวัติทางการเมืองของนายบรรหาร ศิลปอาชา (วีรชาติ ชุ่มสนิท, 2549)

- พ.ศ. 2517 เป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
- พ.ศ. 2518 เป็นสมาชิกวุฒิสภา

- พ.ศ. 2519 ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรีสมัยแรกและดำรงตำแหน่ง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
- พ.ศ. 2521 เป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
- พ.ศ. 2523 ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ (พ.ศ. 2523 - 2524)
- พ.ศ. 2526 ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี
- พ.ศ. 2529 ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี ดำรงตำแหน่ง รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงคมนาคม (พ.ศ. 2529 - 2531)
- พ.ศ. 2531 ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี ดำรงตำแหน่ง รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงอุตสาหกรรม (พ.ศ. 2531 - 2533)
- พ.ศ. 2533 ดำรงตำแหน่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวง มหาดไทย และดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวง การคลัง (พ.ศ. 2533 - 2534)
- พ.ศ. 2535 เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด สุพรรณบุรีในการเลือกตั้ง 2 ครั้ง และดำรงตำแหน่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
- พ.ศ. 2537 ดำรงตำแหน่งหัวหน้าพรรคชาติไทย ได้รับโปรดเกล้าฯ เป็นผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร

- พ.ศ. 2538 ดำรงตำแหน่ง นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (13 กรกฎาคม พ.ศ. 2538)
- พ.ศ. 2539 ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี
- พ.ศ. 2540 ประธานที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- พ.ศ. 2542 ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการการปฏิรูปการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ประธานที่ปรึกษาโครงการส่งเสริมอาหารกลางวันให้เด็กนักเรียนอิมทุกคนทุกวัน
- พ.ศ. 2544 ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี เขต 4
- พ.ศ. 2548 ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี เขต 4
- พ.ศ. 2550 ได้รับเลือกตั้งเป็น ส.ส. สุพรรณบุรี ด้วยคะแนนสูงที่สุดในประเทศ

ตลอดชีวิตทางการเมือง นายบรรหาร ศิลปอาชา ได้รับสำหรับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ประกอบด้วย ทูตียจุลจอมเกล้า ปฐมดิเรกคุณาภรณ์ มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก มหาวชิรมงกุฎ เหรียญกาชาดชั้น 1 และเหรียญราชการชายแดน

4.5 นายชุมพล ศิลปอาชา

นายชุมพล ศิลปอาชา เกิดวันที่ 6 มิถุนายน พ.ศ. 2483 สำเร็จการศึกษานิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และระดับปริญญาโท สาขาวิชา Public Administration (บริหารรัฐกิจ) จาก University of Syracuse ประกาศนียบัตร Cert. In Personnel Administration และ Cert. In Communication จากประเทศสหรัฐอเมริกา ภายหลังเป็นอาจารย์สอนหนังสือที่ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และเข้าสู่การเมือง ด้วยการลงสมัครและได้รับเลือกตั้งเป็น ส.ส. (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) พรรคชาติไทยระหว่าง พ.ศ. 2522 - 2535 รวม 8 สมัย ตำแหน่งทางการเมือง ประกอบด้วย รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2523 - 2534 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม พ.ศ. 2524 - 2526 รองประธานสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2529, 2530 - 2535 ประธานคณะกรรมการปฏิรูปการเมือง (พ.ศ. 2538 - 2539) เว้นวรรคทางการเมืองกลับเข้าสู่งานสายบริหารในมหาวิทยาลัย ในตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยศิลปากร และกลับเข้าสู่เส้นทางการเมืองอีกครั้งด้วยการเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและการกีฬา 2 สมัย (รัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ และรัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร)

ชีวิตนับจากวัยเด็กนายชุมพล คลุกคลีอยู่กับการศึกษา มาโดยตลอด แต่วัยเด็กมีนิสัยเกเรโดยนายชุมพล บอกเล่าเรื่องราวว่า ตัวเขาเองเกิดและเติบโตที่จังหวัดสุพรรณบุรี ชอบเรียนแต่กีฬาเก่งมาก ชกต่อยกับเพื่อนและรุ่นพี่บ่อยมาก จนมีฉายาที่เพื่อนๆ ตั้งให้ว่า “โจรห้าร้อย” การเป็นคนเกเรดังกล่าว พี่ชาย

คือนายบรรหาร ต้องนำตัวเขาเข้ากรุงเทพฯ หลังจากเรียนจบโรงเรียนกรรณสูตศึกษาลัยซึ่งเป็นโรงเรียนประจำจังหวัด เข้าเรียนโรงเรียนอำนวยการศิลป์ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังจากนั้นเข้าเรียนต่อยังโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาจนจบมัธยมศึกษาปีที่ 6 และเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยในเวลาต่อมา

นายชุมพล ศิลปอาชา ถือเป็นนักการเมืองสุพรรณบุรีที่มีพื้นฐานความรู้ที่แตกต่างจากนักการเมืองคนอื่นๆ ในช่วงเวลาของการเข้าสู่การเมืองครั้งแรกของจังหวัดสุพรรณบุรี ด้วยภูมิหลังที่เป็นนักวิชาการที่ได้รับการยอมรับจากบุคคลทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มนักวิชาการหัวก้าวหน้า แม้ว่าโดยพื้นฐานแล้วจะมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนายบรรหาร ศิลปอาชา ด้วยฐานะที่เป็นน้องชายก็ตาม ทั้งนี้นายชุมพลเป็นน้องคนเล็กของครอบครัวเป็นที่รักและได้รับการสนับสนุนจากพี่น้องตระกูลศิลปอาชามาตั้งแต่เด็ก และมีความเคารพและยกย่องความสามารถและความดีของนายบรรหาร พี่ชายเป็นอย่างมาก ดังคำบอกเล่าดังนี้

“พี่บรรหารเลี้ยงผมมาอย่างดี เพราะพี่สาวค้าขายอยู่ที่สุพรรณฯ ผมเป็นคนสุดท้อง ตั้งแต่เด็กถึงวันนี้ พี่บรรหารเป็นคนความจำดีเยี่ยม มีความรอบคอบ มีมนุษยสัมพันธ์เยี่ยมมาก ท่านสร้างฐานะมาด้วยตัวเองสู้มาด้วยลำแข้ง อะไรเสียสละให้น้องๆ ได้ท่านยอมให้”
(สยามเช้าท้อออนไลน์)

นายชุมพล ศิลปอาชา เข้าสู่วงการเมืองในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) จังหวัดสุพรรณบุรีนับตั้งแต่การเลือกตั้งใน พ.ศ. 2526 โดยลงสมัครรับเลือกตั้งในพื้นที่เขต 1 ที่มีเดียวกับนายบรรหาร พิกาย และนายบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ โดยในการเลือกตั้งดังกล่าว ได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้ง 71,272 คะแนน อยู่ในลำดับ 3 รองจากนายบรรหาร ซึ่งได้คะแนนอันดับหนึ่ง ด้วยคะแนน 99,104 คะแนน และนายบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ 78,718 คะแนน ในขณะที่เขตสองนายจองชัย เทียงธรรม ผู้สมัครในนามพรรคกิจสังคม ได้คะแนนมาเป็นอันดับหนึ่ง ด้วยคะแนน 46,497 คะแนน ตามมาด้วยผู้สมัครในนามพรรคชาติไทยสองคน คือ นายประภัทร โพธสุธน 42,841 คะแนน และนายสุจิตต์ ศิลาวะเจริญ 38,993 คะแนน (กระทรวงมหาดไทย, กรมการปกครอง, 2526, น. 316-317)

บทบาททางการเมืองของนายชุมพล ศิลปอาชา ในฝ่ายบริหารถือว่ามีคะแนนค่อนข้างมาก แต่มักถูกมองจากสังคมว่า ดำเนินนโยบายหรือมีแนวทางการบริหารที่ได้รับคำสั่งหรือการชี้แนะจากนายบรรหาร พิกายมากกว่า อย่างไรก็ตาม ด้วยพื้นฐานของการเป็นนักวิชาการทำให้นายชุมพล มีรูปแบบการทำงานและวิถีคิดที่แตกต่างจากนายบรรหาร ค่อนข้างมาก กล่าวคือ การทำงานของนายชุมพล ให้ความสำคัญกับการทำงานที่ใช้ข้อมูลเชิงวิชาการมากกว่าการยึดติดกับการต่อรองทางการเมืองหรือกลุ่มการเมือง ในการดำเนินการดังกล่าว ปรากฏในการบริหารงานในขณะดำรงตำแหน่งทางการเมือง อาทิ ตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งในช่วงเวลาดำรง

ตำแหน่งดังกล่าว การตัดสินใจทางการบริหารหลายกรณีได้นำมาสู่ความขัดแย้งกับนายบรรหาร ในฐานะหัวหน้าพรรคชาติไทย จนกระทั่งในที่สุดนายชุมพล ได้ตัดสินใจยุติบทบาททางการเมืองในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือ ส.ส. ในสังกัดพรรคชาติไทย และเปลี่ยนไปสมัครเป็นสมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) และกลับเข้าไปสู่ตำแหน่งบริหารที่มีได้เป็นตำแหน่งทางการเมือง อาทิ ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยศิลปากรจนกระทั่งถึง พ.ศ. 2551 จึงตัดสินใจรับตำแหน่งหัวหน้าพรรคชาติไทยพัฒนา ซึ่งได้รับการจัดตั้งใหม่ภายหลังจากที่พรรคชาติไทยศาลมีคำพิพากษายุบพรรคอันเนื่องมาจากคดีทุจริตของพรรคในการเลือกตั้ง ทำให้กรรมการบริหารพรรคชาติไทยซึ่งทั้งหมดเป็นผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ของจังหวัดสุพรรณบุรี ต้องถูกตัดสิทธิ์ทางการเมือง 5 ปี และตระกูลการเมืองศิลปอาชาต้องยุติบทบาททางการเมืองโดยตรงทั้งหมด

การเข้ามาสู่ตำแหน่งทางการเมืองในฐานะหัวหน้าพรรคชาติไทยพัฒนาดังกล่าวใน พ.ศ. 2551 นายชุมพล เข้าดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและการกีฬา ซึ่งถือเป็นกระทรวงที่สำคัญ ทั้งนี้เป็นที่ทราบกันดีว่า ในการตัดสินใจทางการเมืองในตำแหน่งหัวหน้าพรรคภายใต้การเป็นพรรคร่วมรัฐบาลที่มีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีนั้น นายบรรหารยังคงเป็นผู้มีบทบาทที่สำคัญต่อการตัดสินใจทางการเมืองและการดำเนินนโยบายของพรรคชาติไทยพัฒนา

การหาเสียงและบทบาททางการเมืองในจังหวัดสุพรรณบุรี

นายชุมพล ศิลปอาชา นับเป็นนักการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีที่อาจเรียกได้ว่า มีแนวคิดและแนวทางการทำงานการเมืองที่แตกต่างกับนักการเมืองสุพรรณบุรีคนอื่นๆ ด้วยฐานะและพื้นฐานที่มีภูมิหลังการศึกษาจากต่างประเทศ และบทบาททางวิชาการมาก่อน ทั้งนี้ในฐานะนักการเมืองสุพรรณบุรีจึงค่อนข้างมีความใกล้ชิดกับพื้นที่ น้อยกว่านักการเมืองคนอื่น แต่ด้วยฐานะที่คนในตระกูลศิลปอาชา จึงทำให้การเข้าสู่การเมืองในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรีจึงเปิดกว้างนับจากเข้าสู่สนามการเมือง นับจากการลงรับสมัครเลือกตั้งเป็น ส.ส. ครั้งแรกใน พ.ศ. 2526 กระนั้นในการหาเสียงเลือกตั้งนายชุมพล ได้ใช้แนวทางและพื้นฐานทางการเมืองของนายบรรหาร ในฐานะพี่ชายเป็นหลัก ชื่อเสียงและการยอมรับในผลงานของนายบรรหาร ได้สร้างการยอมรับและสายสัมพันธ์ที่ดีระหว่างหัวคะแนน ผู้นำท้องถิ่น และตัวนายชุมพล ทั้งนี้การลงพื้นที่และการรักษาฐานะคะแนนเสียงจึงยึดโยงกับแนวคิดของความเป็นคนท้องถิ่นและพื้นที่เช่นเดียวกับนายบรรหาร นั่นคือ การลงพื้นที่และการแสดงตัวตน เป็นคนที่ใกล้ชิดกับประชาชนในพื้นที่ต่างๆ อาทิ คนสุพรรณบุรี ต้องรักษาพรรคชาติไทย และเลือกพรรคชาติไทย รวมถึงสุพรรณบุรีคือพรรคชาติไทย

การสังกัดพรรคชาติไทย ถือเป็นบุญแก่สำคัญที่ทำให้ชาวสุพรรณบุรีเลือกท่านชุมพล เป็น ส.ส. ของจังหวัดสุพรรณบุรี ความไว้วางใจที่ท่านได้รับจากชาวบ้านก็ด้วยการยอมรับในผลงานของท่านบรรหาร... พี่ชายซึ่งช่วงเวลานั้นท่านบรรหาร เป็นที่รู้จักกันดีแล้วของชาวสุพรรณฯ (สมยศ พานิชย์, สัมภาษณ์ 2552)

“ช่วงเวลานั้น... ท่านชุมพล ถือเป็นคนรุ่นใหม่ และมีพื้นฐานการศึกษาที่ดี ซึ่งคนสมัยนั้นคาดหวัง และพยายามแสวงหาคนที่มีความรู้ความสามารถ และก็เช่นเดียวกับคนจังหวัดอื่นๆ ทั่วไป ที่อยากได้คนมีการศึกษาเข้ามาช่วยพัฒนาจังหวัดหรือท้องถิ่น นอกจากนี้ยังมีโล่ห์การันตีถึงความทุ่มเทในการพัฒนาจังหวัดสุพรรณฯ อย่างท่านบรรหาร ก็เลยไม่ใช่เรื่องยากที่ชาวบ้านจะตัดสินใจเลือก... (สมศักดิ์ ประยูรทอง, สัมภาษณ์ 2552)

ความเป็นนักการเมืองรุ่นใหม่ในช่วงเวลาที่การเมืองไทยอยู่ในยุคสมัยที่เรียกว่า กำลังพัฒนาโดยอิงอยู่กับแนวคิดของความต้องการคนที่มีการศึกษาดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสำเร็จการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศในระดับอุดมศึกษา ทำให้นายชุมพล ศิลปอาชา ก้าวสู่อำนาจนักการเมืองในเวลาได้ไม่ยากนัก แม้ว่าจะต้องต่อสู้กับผู้สมัครคนอื่น ๆ ที่มีพื้นฐานการสนับสนุนทางการเมืองจากคนในพื้นที่เลือกตั้งซึ่งเชื่อมโยงหรือผูกสายสัมพันธ์กับหัวคะแนน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้นำท้องถิ่น คือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้อาวุโสของชุมชน และพ่อค้า รวมถึงบรรดาครูในโรงเรียนต่างๆ ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับความเชื่อถือเป็นอยู่จากประชาชนในท้องถิ่น

4.6 นายจองชัย เทียงธรรม

นายจองชัย เทียงธรรม นับเป็นหนึ่งในนักการเมืองคนสำคัญของจังหวัดสุพรรณบุรี โดยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ผู้ขาดในระบอบการเลือกตั้งแบบรวมเขต ก่อนที่จะเปลี่ยนมาสมัครและได้รับเลือกตั้งในระบอบบัญชีรายชื่อภายหลังการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ในขณะที่ตำแหน่งสูงสุดในพรรคการเมือง คือ รองหัวหน้าพรรคชาติไทย ประวัติส่วนตัวเกิดวันที่ 23 ตุลาคม พ.ศ. 2486 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และเคยประกอบอาชีพเป็นทนายความก่อนเข้าสู่วงการเมือง สำหรับชีวิตส่วนตัวสมรสกับนางมุกดา เทียงธรรม มีบุตรชายคนโตคือ นายเสมอกัน เทียงธรรม ที่เข้าสู่วงการเมืองโดยลงสมัคร ส.ส.สุพรรณบุรี นายจองชัย เป็น ส.ส. สุพรรณบุรีหลายสมัย เคยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรีออนไลน์, 2552)

ประวัติการทำงานทางการเมืองนั้น นายจองชัย เทียงธรรม ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) จังหวัดสุพรรณบุรี 9 ครั้งคือ การเลือกตั้งใน พ.ศ. 2526, 2529, 2531, 2535/1, 2535/2, 2538, 2539, 2544 และ พ.ศ. 2548 ประวัติการดำรงตำแหน่งทางการเมืองสำคัญๆ ประกอบด้วย ประธานที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ประธานกรรมาธิการการคลัง

การธนาคาร และสถาบันการเงินสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2535 ดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง พ.ศ. 2538 - 2539 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2540 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก (ม.ป.ช.) ใน พ.ศ. 2543 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่นายจองชัย ประสบความสำเร็จในอาชีพนักการเมืองระดับชาติ

ฐานเสียงและรูปแบบการหาเสียงของนายจองชัย เทียงธรรม

เส้นทางทางการเมืองของนายจองชัย เทียงธรรม ก็ดู เหมือนว่าจะไม่แตกต่างจากนักการเมืองรุ่นเก่าๆ ของการเมืองไทยทั่วไป กล่าวคือ นายจองชัย เทียงธรรม มีพื้นฐานทางการเมืองในระดับท้องถิ่นที่ช่วยให้การลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนับจากสมัยแรกประสบความสำเร็จ ทั้งโดยพื้นฐานการเป็นคนในพื้นที่และเป็นลูกหลาน การมีครอบครัวที่เป็นผู้นำท้องถิ่นในระดับกำนันที่มีชื่อเสียง บารมีและอิทธิพลในขณะเดียวกับนายจองชัย เทียงธรรม นับเป็นนักการเมืองที่ได้รับการศึกษาในระดับสูงในช่วงเวลาของการก้าวเข้าสู่สนามการเมืองโดยสำเร็จการศึกษาสาขาวิชากฎหมายหรือนิติศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พื้นฐานของนายจองชัย เทียงธรรม ดังกล่าว สามารถสร้างการยอมรับทั้งในความรู้และความเป็นพื้นที่หรือลูกหลานชาวสุพรรณบุรี จึงเป็นการง่ายที่นายจองชัย เทียงธรรม จะทำการหาเสียงหรือมีกลุ่มคะแนนเสียงที่สามารถจัดตั้งได้นับแต่การลงสมัครรับเลือกตั้ง ส.ส. ครั้งแรก

นอกจากนี้แล้ว ด้วยบุคลิกภาพและนิสัยส่วนตัวของนาย จองชัย เทียงธรรม ที่ถึงลูกถึงคนในลักษณะคนใจถึง ใจนักเลง ทำให้การสร้าง ความมั่นใจและเชื่อมั่นในความตั้งใจจริง รวมถึง การเข้าพบเมื่อต้องการความช่วยเหลือ จึงทำให้ได้ใจชาวบ้าน ในพื้นที่เลือกตั้งได้ ในขณะที่เดียวกันกับรูปแบบการหาเสียงของ นายจองชัย เทียงธรรม ยังใช้วิธีการหรือรูปแบบในการเข้าถึง ชาวบ้านทั้งการลงพื้นที่พบปะและเยี่ยมเยียน การร่วมกิจกรรม ทั้งงานประเพณี งานกุศลต่างๆ ซึ่งชาวบ้านให้ความสำคัญกับการพบหน้าผู้แทนฯ มากกว่าเรื่องอื่น นั่นคือ ชาวสุพรรณบุรี ให้ความสำคัญกับความใกล้ชิดนักการเมืองของตนเองมากกว่า การเน้นในเรื่องผลประโยชน์ในเชิงของนโยบายซึ่งยากต่อการ พิสูจน์ถึงผลที่ได้จากการดำเนินการของ ส.ส. นอกจากรูปธรรม ที่ปรากฏในการสร้างสาธารณูปโภคต่างๆ อาทิ ถนน น้ำประปา ไฟฟ้า และระบบชลประทาน ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีว่า เป็นผลงาน ของ ส.ส. พรรคชาติไทยทั้งพรรค ภายใต้การนำของนายบรรหาร ศิลปอาชา (อุดม อินสว่าง, สัมภาษณ์ 2552)

ในอดีตกับปัจจุบันต่างกันเยอะเลย กกด. มีข้อกำหนดเยอะแยะ ทำอะไรมันต้องระมัดระวัง สมัยก่อนมันไม่เป็นอย่างนี้ ตอนนั้นมีข้อจำกัดมากมาย แต่ก่อนไปหาเสียง ปราศรัย ขึ้นเวทีร้องเพลง ทำอะไรก็ได้หมด เดียวนี้ทำอะไรไม่ได้ ไปก็ไม่ได้..อึดอัด ไม่ใช่แค่ หมายความว่า มันอึดอัด ทำอะไรก็ยากขึ้น (จองชัย เทียงธรรม, สัมภาษณ์ 2554)

การมีส่วนช่วยของหัวคะแนนสมัยก่อนกับปัจจุบัน เหมือนกัน สำหรับผมนะ มีแต่เพิ่มขึ้นๆ สำหรับที่ได้รับความไว้วางใจ คือ ความใกล้ชิด ไปมาหาสู่กัน มีการมืงานเราก็ไป เรามีการมืงานเขาก็มา เตือดร้อนมา เขาก็มาหาเรา ก็เลยใกล้ชิดเป็นเพื่อนกัน อาทิตย์เราก็ไป ไปมาหาสู่กัน (จองชัย เทียงธรรม, สัมภาษณ์ 2554)

ภาพที่สะท้อนความเป็นตัวตนของนายจองชัย เทียงธรรม ในทัศนะของคณสุพรรณบุรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่เลือกตั้ง จึงสอดคล้องกับวัฒนธรรมในเชิงโครงสร้างของสังคมไทย โดยทั่วไป กล่าวคือ ความสัมพันธ์ระหว่างนักการเมืองกับ ผู้สนับสนุนหรือชาวบ้าน จำเป็นต้องมีความใกล้ชิดมีความเชื่อมโยงในประโยชน์ตอบแทน ซึ่งไม่จำเป็นต้องอยู่ในรูปตัวเงิน ที่เป็นการสนับสนุน หากแต่อยู่ในลักษณะของการอุปถัมภ์ ระหว่างผู้ที่มีอำนาจ อิทธิพลและบารมีที่เหนือกว่าต่อผู้อยู่ใต้ บารมีหรือผู้ใต้ปกครอง เช่นเดียวกับการความสัมพันธ์ระหว่าง นักการเมืองกับหัวคะแนนล้วนมีความพึ่งพาซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ การรักษารฐานคะแนนเสียงของนายจองชัย เทียงธรรม ยังเน้นการมีตัวแทนที่เป็นหัวคะแนนคนสำคัญๆ ในแต่ละพื้นที่ เพื่อเชื่อมโยงระหว่างนายจองชัย เทียงธรรม กับประชาชนในพื้นที่เลือกตั้ง ในขณะที่เดียวกันก็ได้รับการสนับสนุนจาก ข้าราชการในพื้นที่ ทั้งข้าราชการประจำในส่วนอำเภอ จังหวัด และข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งนายจองชัย เทียงธรรม ให้การสนับสนุนในความก้าวหน้าในการทำงานและการเลื่อนตำแหน่ง

ผ่านการทำงานร่วมกัน ในขณะที่เดียวกันกับข้าราชการก็ทำงานในการสนับสนุนแนวคิดและการปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับประชาชนในพื้นที่ตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะของนายจองชัย เทียงธรรม ซึ่งเป็นผู้แทนฯ ของประชาชนในพื้นที่

มันยุ่งในเรื่องของการประสานงาน ไม่ได้ยุ่งในเรื่องของทุจริต มันไม่ใช่ สุพรรณไม่มี สุพรรณกับข้าราชการมันเป็นเพื่อนกันหมด เป็นเพื่อนกันเป็นพี่เป็นน้องกันก็ไม่มีอะไรเสียหาย แล้วเราประสานงานกับหน่วยงานราชการ ถ้าไม่ทำจะไปช่วยเหลือประชาชนได้อย่างไร โดยเฉพาะตำรวจอย่างนี้ ฝ่ายปกครองอย่างนี้ เป็นเรื่องที่ต้องใกล้ชิดมากเลย (จองชัย เทียงธรรม, สัมภาษณ์ 2554)

ตัวผลงานที่ทำไว้ ก็นับผลงานทั้งนั้นแหละ ส่วนตัวก็น้อยเราจะเอาปัญหาที่ไหนไปทำ หน้าที่เราก็คือประสานงานเองบหลวงไปลง ยามเดือดร้อนจำเป็น อะไรที่จะไปเสริมสร้างให้เขา ถนนหนทาง ห้วยหนองคลองบึง ไปดูแล้วก็ไปร้องขอเองบประมาณมาช่วย (จองชัย เทียงธรรม, สัมภาษณ์ 2554)

ความสัมพันธ์ดังกล่าวระหว่างนักการเมืองผู้เป็นเจ้าของพื้นที่กับข้าราชการ ทำให้สามารถเชื่อมโยงหรือได้รับความไว้วางใจจากประชาชนในพื้นที่โดยปรากฏผ่านเสียงตอบรับในการสนับสนุนหรือการลงคะแนนเสียงเลือกในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง จนทำให้นายจองชัย เทียงธรรมผูกขาดการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ในระบบแบ่งเขตตลอดมาและต่อเนื่อง

มาถึงรุ่นลูก คือ นายเสมอกัน เทียงธรรม นับจากการลงสมัคร แทนนายจองชัย เทียงธรรม ซึ่งขยับตัวเองขึ้นไปลงสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ในระบบบัญชีรายชื่อของพรรคชาติไทย ภายใต้การประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540

บทบาทและอิทธิพลทางการเมืองในพื้นที่เลือกตั้ง คือ อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรียังคงมีมากของนายจองชัย เทียงธรรม เมื่อนายเสมอกัน เทียงธรรม บุตรชาย ซึ่งโดยแท้จริงแล้วในช่วงเวลาของการลงสมัครรับเลือกตั้ง นายเสมอกัน เทียงธรรม ถือเป็นมือใหม่ทางการเมืองค่อนข้างมากเมื่อเปรียบเทียบกับผู้สมัครรายอื่นๆ ที่ลงแข่งขันรับเลือกตั้งด้วยกัน แต่สุดท้ายแล้วด้วยบารมีและความสัมพันธ์ที่หนาแน่นของกลุ่มหัวคะแนนในพื้นที่ทำให้นายเสมอกัน ประสบความสำเร็จทางการเมืองนับจากสมัยแรกที่ลงเลือกตั้ง นอกจากนี้แล้วบารมีอิทธิพลทางการเมืองของนายจองชัย เทียงธรรม ยังคงมีมากเช่นเดิมจนถึงปัจจุบัน แม้ว่าตัวเขาและลูกชายจะถูกตัดสิทธิ์ทางการเมือง 5 ปี อันเนื่องมาจากศาลตัดสินยุบพรรคชาติไทย ใน พ.ศ. 2551 โดยปรากฏในผลการเลือกตั้ง ซึ่งนายจองชัย เทียงธรรม ส่งพี่ชายลงสมัครเลือกตั้งแทนนายเสมอกัน ลูกชาย และประสบความสำเร็จชนะการเลือกตั้งเหมือนตัวเอง

...หัวคะแนนหรือกลุ่มผู้สนับสนุน ทั้งผู้ใหญ่บ้าน
กำนัน และสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล
และองค์การบริหารส่วนจังหวัด ล้วนใกล้ชิดและแนบแน่น
กับคุณจองชัย มาเป็นเวลายาวนาน โดยที่แกมีลักษณะ

นิสัยไปทางใจนักเลง ชนิดนักเลงเรียก “นาย” อย่างนี้ เป็นใครก็ต้องช่วยแก ใครละจะหักหารน้ำใจแกลง...(อาคม นิยมทรัพย์, สัมภาษณ์ 2552)

ในขณะที่เดียวกัน การใช้เงินทุนสำหรับค่าใช้จ่ายในการหาเสียงเลือกตั้งในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรีนั้น ในทัศนะของ จองชัย มองว่าแตกต่างจากพื้นที่อื่น ด้วยรูปแบบและลักษณะของกิจกรรมทางการเมืองของ ส.ส.สุพรรณบุรีมีรูปแบบที่เฉพาะ และการมีความสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชนในพื้นที่ต่างๆ มายาวนาน แต่การใช้เงินมักอยู่ในลักษณะของค่าใช้จ่ายอื่นๆ อาทิ การเดินทางลงพื้นที่พบปะประชาชนทั้งในช่วงเทศกาลหรือ ประเพณีต่างๆ

ถามว่าสุพรรณฯ มีไหม มี แต่ว่าสุพรรณฯ ดี ไม่มีข้อ มันเป็นเรื่องของค่าใช้จ่าย...เลือกตั้งกับไม่เลือกตั้งก็ใช้จ่ายเหมือนกัน ไม่ใช่ว่าจะเลือกตั้งไปใช้จ่ายเยอะๆ ทุกวันนี้ใช้ไปการไปงาน (จองชัย เทียงธรรม, สัมภาษณ์ 2554)

คำกล่าวข้างต้น ถือเป็นคำตอบในตัวเองทั้งบุคลิกและนิสัยของนายจองชัย เทียงธรรม ทั้งในฐานะผู้มีแต่ให้และความเป็นคนมีน้ำใจ ทั้งต่อเพื่อนฝูงมิตรสหายและผู้ใกล้ชิด นอกจากนี้แล้วแม้ว่าการเลื่อนหรือเปลี่ยนสถานะของการลงสมัครรับเลือกตั้งในจากระบบเขตเป็นระบบบัญชีรายชื่อเลือกตั้งก็ตาม รวมไปถึงการสนับสนุนนายเสมอกัน เทียงธรรม บุตรชาย ซึ่งถือเป็นหนุ่มนักเรียนนอกและเป็นมือใหม่ทางการเมืองในช่วงเวลานั้น

...ที่แรกคนในพื้นที่ก็คิดกันว่า คราวนี้เที่ยงธรรมฯ
ลำบากแน่ เพราะคู่แข่งในเวลานั้น เป็นคนในพื้นที่
ที่ชาวบ้านรู้จักกันดี รักและไว้ใจเพราะทำงานกับชาวบ้าน
ในฐานะนักการเมืองท้องถิ่นมายาวนาน โดยเฉพาะการ
สังกัดพรรคการเมืองใหญ่อย่างพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งเป็น
พรรคน้ำดี และต่อมาย้ายไปอยู่พรรค...ใหญ่ที่กำลังเป็น
ขวัญใจชาวบ้าน แต่สุดท้าย ทุกคนก็แพ้หัวใจนายจองชัย
(สัญญา เทพพานิชย์, สัมภาษณ์ 2552)

จะไปถึงเที่ยงธรรมได้อย่างไร ดูจะใจจัดใจดำมากไป
มันน่าเกลียด ก็แกอยู่ช่วยเรามาตั้งนาน การเมืองใหญ่
มันก็ต้องแกเที่ยงธรรมเท่านั้นแหละ คนด่านข้างต้องเลือก
แก เพราะรักแก คนอื่นดียังงัย ก็อีกเรื่อง แต่ของพรรคนี้
มันทั้งกันไม่ลงจริง (สนิท ถมทัฬหทอง, สัมภาษณ์ 2552)

ความเป็นนักการเมืองรุ่นเก่าและลายครามของพื้นที่
และชื่อเสียงที่อยู่ในใจชาวจังหวัดสุพรรณบุรี ถือเป็นแก่นแกน
ของความไว้วางใจชาวบ้าน ผลงานทั้งส่วนตนและพรรคชาติ
ไทยที่นายจองชัย เที่ยงธรรมสังกัด เปรียบได้กับเสาเข็มที่ถูกปัก
ลงเพื่อสร้างอาคาร การจะถูกรื้อถอนหรือทุบทิ้งอย่างไรก็ดี
จึงไม่ใช่เรื่องง่าย ในทางตรงกันข้ามกับเป็นเรื่องยากแค้นแสนเคียด
ที่จะทำลายลงไป “ทั้งตัวแกก็ผลงานเยอะ เข้าตาชาวบ้าน
อยู่แล้ว อาจมีมิติบ้างในบางเรื่อง ซึ่งก็เป็นเรื่องปกติของ
คนทำงาน ชาวบ้านอาจบ่นบ้าง ว่าโน้นว่านี่...” (นิสา แสนรัก,
สัมภาษณ์ 2552)

จุดแข็งของการเมืองสุพรรณบุรีในทัศนะของจอมชัย เทียงธรรม

ในทัศนคติและมุมมองอันเป็นกระแสสังคมที่มักกล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่าง ส.ส. กับข้าราชการในพื้นที่ว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นกับการเมืองไทยคือ ส.ส. มักทำตัวไม่ตรงตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ในกฎหมาย โดยมักเข้าไปแทรกแซงข้าราชการประจำให้ดำเนินการเพื่อให้ตนเองได้ประโยชน์ให้สอไปในทางทุจริตในงบประมาณที่ลงไปพัฒนาพื้นที่ รวมถึงการช่วยเหลือพรรคพวกมากกว่าการมุ่งทำประโยชน์ให้กับประชาชนอย่างแท้จริงนั้น ในทัศนะของจอมชัย กลับมองว่าสำหรับสุพรรณบุรีแล้วเป็นเรื่องตรงกันข้าม โดยมีที่มาจากการที่จังหวัดสุพรรณบุรีมี ส.ส. ที่เป็นพรรคเดียวเท่านั้น

ที่เกิดเรื่องคือ ไปยุ่งในเรื่องไม่ดี ไปย้ายเขา ไปข่มเหงรังแกเขายังงี้ ไปร่วมมือกับเขาทุจริต ข้าราชการดีก็มี ชั่วก็มี ที่สุพรรณไม่มีใครใช้อำนาจบาตรใหญ่กับข้าราชการ แล้วข้าราชการสุพรรณเขาก็เป็นระบบ อันนี้มันมีส่วนว่าที่สุพรรณฯ การเมืองมันพรรคเดียว ถ้าหลายพรรคก็อาจเป็นคนละเรื่อง (จอมชัย เทียงธรรม, สัมภาษณ์ 2554)

และด้วยสุพรรณบุรีเป็นจังหวัดหนึ่งของประเทศที่ ส.ส. ที่ได้รับการเลือกตั้งทั้งหมดล้วนมาจากพรรคเดียวกันได้ส่งผลต่อการทำงานในพื้นที่เป็นไปโดยง่าย อาทิ การประสานงานกับหน่วยงานข้าราชการ การลงพื้นที่พบปะประชาชน และการเข้าพบ ส.ส. ของประชาชนเพื่อร้องเรียนหรือขอความช่วยเหลือ โดยที่ไม่

เกิดปัญหาความขัดแย้งและความไม่วางใจระหว่าง ส.ส.กับประชาชน

ตรงนี้มีส่วนในการสร้างความเข้มแข็งให้การเมืองสุพรรณบุรี เพราะมี ส.ส.พรรคเดียวตลอด ข้าราชการอยู่ก็สบายใจ เหมือนอย่างจังหวัดไหนมี ส.ส.พรรคเดียวอย่างเมืองชลั้ง สมัยก่อนโน้นก็พรรคเดียว สายคุณปลื้มมาอย่างจ้ ประชาชนก็แฮปปี้ ข้าราชการอยู่ก็แฮปปี้ ไม่ต้องไปทะเลาะเบาะแว้ง ไปหา ส.ส.คนโน้นก็กลัว กระแทกกับ ส.ส.คนนี้ ที่สุพรรณฯ ไม่มี โมเดลสุพรรณฯ ก็ไม่อยากจะไปเปรียบ (จองชัย เทียงธรรม, สัมภาษณ์ 2554)

ความสัมพันธ์กับตระกูลศิลปอาชาและความเข้มแข็งของการเมืองสุพรรณบุรี

การเมืองสุพรรณบุรีนับเป็นกรณีตัวอย่างของการเมืองในพื้นที่ที่มีการจัดแบ่งพื้นที่สำหรับกลุ่มหรือตระกูลการเมืองอย่างลงตัวและมีความชัดเจน ผ่านตระกูลการเมืองสำหรับสี่ตระกูลกล่าวคือ ศิลปอาชา โภทสุธน ประเสริฐสุวรรณและเทียงธรรม ทั้งนี้ได้พัฒนาความสัมพันธ์มาอย่างยาวนานจนกระทั่งนำมาสู่การผูกขาดพื้นที่เลือกตั้ง โดยที่กลุ่มตระกูลการเมืองดังกล่าวให้การยอมรับและนับถือตระกูลศิลปอาชาในฐานะพี่ใหญ่ทางการเมืองและนั่นคือความสัมพันธ์ที่สร้างความเข้มแข็งในการเมืองสุพรรณบุรีและตระกูลการเมืองทั้งสี่ตระกูลข้างต้น

และตระกูลเที่ยงธรรมก็เป็นหนึ่งในผู้มีบทบาทสำคัญในการเมืองสุพรรณบุรี

เขาเป็นลูกพี่เรา เราก็ต้องพึ่งพาอาศัยเขา บารมี เขาก็เหนือกว่าเรา ความกว้างขวาง อะไรที่เกินความสามารถเรา เขาก็เหมือนพี่เลี้ยงเรา เราก็ขอการสนับสนุน ขอความช่วยเหลือจากเขา (จอมชัย เที่ยงธรรม, สัมภาษณ์ 2554)

ในทัศนะของจอมชัย เที่ยงธรรม ได้อธิบายไว้อย่างสนใจว่า การเมืองสุพรรณบุรีวันนี้ ไม่จำเป็นต้องจัดวางพื้นที่เลือกตั้งหรือแบ่งพื้นที่ให้ลงสมัคร ส.ส. โดยสามารถลงรับสมัครพื้นที่ใดก็ได้ ทั้งนี้เพราะการเมืองสุพรรณบุรีแตกต่างจากพื้นที่อื่นๆ และผลงานของนักการเมืองสุพรรณบุรีได้รับการยอมรับจากประชาชนมาอย่างต่อเนื่องในปัจจุบัน

ไม่มีปัญหาในการจัดวาง ให้ผมอยู่ตรงไหน ใครอยู่ตรงไหนก็ได้ เพราะเรามันทั้งสุพรรณบุรี เราไม่ได้เลือกว่าดูแลเฉพาะใกล้บ้านเรา ตรงไหนก็ได้... การทำงาน การลงพื้นที่มีทั้งไปด้วยกันและแยกกัน ถ้าหลายงานก็แยกกัน (จอมชัย เที่ยงธรรม, สัมภาษณ์ 2554)

มรดกทางการเมืองกับครอบครัวการเมือง

นายจองชัย ได้อธิบายถึงการสืบต่อมรดกทางการเมือง โดยเห็นต่างตรงกันข้ามกับกระแสสังคมที่มักมองว่า การเมืองไทยเป็นเรื่องของการสืบทอดมรดกมากกว่าการมุ่งเน้นความสามารถของนักการเมืองที่จะมาเป็นตัวแทนของประชาชนและทำให้เกิดปัญหาทางการเมือง ด้วยนักการเมืองที่เป็นรุ่นลูกที่ได้รับมรดกการเมืองมักขาดความเข้าใจต่อประชาชนในพื้นที่ และไม่เคยประสบกับความยากลำบากที่จำเป็นต้องผ่านการต่อสู้หรือทำงานในพื้นที่เลือกตั้งมาก่อน ทั้งนี้ นายจองชัย ให้ความเห็นว่า ในระบบสังคมไหนก็เหมือนกันหรือไม่แตกต่างกัน อาทิ พ่อแม่ที่ทำงานหรือมีอาชีพใดก็มักมุ่งหวังหรือมีเป้าหมายที่อยากให้ลูกของตนเข้าทำงานหรือมีอาชีพนั้นๆ เจกเช่นเดียวกับพ่อแม่ แต่หากรุ่นลูกไม่ชอบหรืออยากทำงานในอาชีพอื่นก็ไม่สามารถบังคับหรือกำหนดได้

ครอบครัวไม่มีผลต่อการเมืองของคนรุ่นลูกการเมืองมันบังคับกันไม่ได้ ต้องตั้งใจ...การมอบมรดกทางการเมืองไม่จริง แต่การสืบทอดที่ไหนก็เหมือนกันเหมือนลูกตำรวจ ตำรวจก็อยากให้ลูกเป็นตำรวจนักการเมืองก็เช่นเดียวกัน ลูกเห็นพ่อเห็นแม่เล่นการเมืองก็อยากเป็นนักการเมือง ใ้ที่ไม่อยากเล่นก็มีเยอะแยะไปก็สูญพันธุ์ ใ้ที่อยากเล่น พ่อแม่เกษียณแล้วก็มาเตะทำต่อเป็นอย่างนี้ทั้งนั้นแหละ ท่านเสนาะ ท่านเนวิน ก็มีสืบทอดมาถามว่าถ้าพ่อแม่ไม่เล่นการเมืองลูกก็อาจไม่ได้เล่นการเมือง ลูกก็อาจไปทำอย่างอื่น เมืองไทยมันเป็นเรื่องความใกล้ชิด เห็นพ่อเป็นนักการเมืองก็อยากเป็นนักการเมือง

เห็นพ่อเป็นตำรวจก็อยากเป็นตำรวจบ้าง พ่อแม่เป็นทหาร เป็นครูก็อยากเป็นบ้าง เป็นเรื่องธรรมดา เว้นแต่บางคน อาจแหกคอกไปบ้าง ไม่ชอบการเมือง ไม่ชอบตำรวจก็ไป ทำการค้า (จองชัย เทียงธรรม, สัมภาษณ์ 2554)

มันอย่างงี้ ลูกก็ต้องทำให้เขายอมรับให้ได้ มันก็ต้องตระกายดาวไปเอง...ถ้าเขาไม่รักมันจะไปเล่นได้ยังไง ไม่รักก็สออตก...ถ้าคนมาสู้บต้อมันไม่เอา มันกินเหล้า เมายาเขาจะไปเอามันได้ยังไง มันต้องทำให้เขารัก ทำให้เขาประทับใจ เขาถึงจะเลือก (จองชัย เทียงธรรม, สัมภาษณ์ 2554)

สำหรับอนาคตทางการเมืองของจองชัยแล้ว อนาคตทางการเมืองขึ้นอยู่กับประชาชน กล่าวคือ ประชาชนเป็นผู้ตัดสินและเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ที่เป็น ส.ส.หรือนักการเมือง ซึ่งแตกต่างจากข้าราชการ และในขณะเดียวกันการเป็น ส.ส.หรือนักการเมืองในยุคปัจจุบันมีกฎกติกามากขึ้นและเยอะๆ ไปหมด แต่กระนั้นในฐานะ ส.ส.ก็ต้องยอมรับกติกาให้ได้

อนาคตทางการเมืองมันทำนายไม่ได้ มันเป็นเรื่อง คุยไม่ ตอบได้ว่า ถ้าประชาชนเขารังเกียจ ไปทำชั่วเมื่อไหร่ ก็จบก็หมดอนาคต...นักการเมืองไม่มีผู้บังคับบัญชา ผู้บังคับบัญชาคือประชาชน ถ้าประชาชนไม่เลือกก็จบชีวิตทางการเมืองไป ก็เหมือนข้าราชการนั่นแหละ ก็ต้องดูแล ประชาชนแต่ว่ามีผู้บังคับบัญชา มีนโยบายควบคุม (จองชัย เทียงธรรม, สัมภาษณ์ 2554)

ชีวิตทางการเมืองหลังถูกตัดสิทธิ์ก็เฉยๆ เราก็ต้อง
ยอมรับกติกา คือเรายอมเราแต่..กติกาไม่ดี คนด่าก็มี
คนชมก็มี แต่เขาก็ไม่ฟังหรอก เพราะเขามีอำนาจ เราไม่
ยอมรับก็ไม่ได้” (จองชัย เทียงธรรม, สัมภาษณ์ 2554)

ภาพลักษณ์และตัวตนที่แท้จริงของนายจองชัย เทียงธรรม
ที่ปรากฏในสายตาชาวบ้าน ผ่านการรู้จักมักคุ้นอย่างคนเป็นเอง
ถือเป็นคำตอบของการเป็นนักการเมืองระดับชาติในท้องถิ่นที่
ประสบความสำเร็จในการเลือกตั้งและเป็นขวัญใจชาวบ้าน
จังหวัดสุพรรณบุรีมาตลอดนับแต่การก้าวเข้าสู่เวทีการเมืองของ
จังหวัดสุพรรณบุรี

4.7 นายประภัตร โพธสุธน

นายประภัตร โพธสุธน เกิดวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2492
เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มากกว่า 10 สมัย เคยดำรง
ตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และดำรง
ตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการในหลายกระทรวงหลายสมัย
นายประภัตร เป็นชาวอำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี
โดยกำเนิด สถานภาพปัจจุบันยังโสด บ้านพักส่วนตัวที่อำเภอ
ศรีประจันต์ได้เปิดเป็นพิพิธภัณฑ์ที่แสดงถึงวัฒนธรรมชาวนา
ไทย และเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ขึ้นชื่ออีกแห่งหนึ่งของจังหวัด
สุพรรณบุรี คือ พิพิธภัณฑ์ควายไทย สำหรับตำแหน่งสำคัญ
ที่สุดในพรรคชาติไทยก่อนการถูกยุบและมีผลทำให้ต้องถูก
ตัดสิทธิ์ทางการเมือง 5 ปี คือ ดำรงตำแหน่งเลขาธิการพรรค

ชาติไทย อันเป็นตำแหน่งสำคัญที่สุดของพรรคองจากหัวหน้าพรรค ด้านการศึกษาสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์จากประเทศอินเดียและรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

แนวคิดและหลักปฏิบัติการดำเนินชีวิตของนายประภัตร โพธสุธน

ประภัตร โพธสุธน ถือเป็นนักการเมืองที่ขึ้นชื่อหรือได้รับการยอมรับในฐานะคนของประชาชน โดยเฉพาะชาวอำเภอศรีประจันต์ และอำเภอสามชูก จังหวัดสุพรรณบุรี ความเป็นขวัญใจชาวบ้าน พ่อค้า และโดยเฉพาะพื้นที่ที่พัฒนามาจากการเป็นคนท้องถิ่นหรือมีภูมิลำเนาในพื้นที่เลือกตั้ง ความคุ้นเคยและความใกล้ชิดระหว่างการเป็นนักการเมืองระดับชาติกับชาวบ้านที่แทบจะไม่มี ความต่างหรือระยะห่างทำให้บทบาทและบารมีทางการเมืองในพื้นที่พัฒนาจนกลายเป็นสิ่งที่กล่าวถึงตลอดเวลาเมื่อพูดถึงการเมืองในพื้นที่

การดำเนินชีวิตของประภัตร แม้ว่าจะจะเป็นนักการเมืองที่มีชื่อเสียงในระดับชาติ แต่บทบาทและทางการเมืองท้องถิ่นยังคงดำเนินไปตามปกติเหมือนในอดีตนับจากการเข้าสู่สนามการเมือง ทั้งนี้พัฒนาการความเป็นคนของชาวบ้าน โดยฐานะคนท้องถิ่นเลือดสุพรรณบุรีมีความผูกพันกับอาชีพเกษตรกรทำไร่ทำนา จึงทำให้ประภัตรมีฐานะความเป็นชาวบ้านคนหนึ่ง และชีวิตที่เรียบง่ายไม่หวือหวาส่งผลต่อความไว้เนื้อเชื่อใจและปิดกั้นความห่างระหว่างชาวบ้านกับประภัตร โพธสุธน ดังคำอธิบายของอดีตกำนันคนหนึ่งของอำเภอสรีประจันต์ ดังนี้

หลายคนอาจสงสัยว่า ทำไมคุณประภัตร ถึงชนะใจชาวบ้านได้ขนาดนี้ ก็ไม่แปลกหรอกครับ แกเป็น ส.ส.มานาน เข้าถึงชาวบ้านทุกหัวระแหง ผู้นำท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หัวคะแนน พ่อค้าวานิชย์ ใครบ้างที่ไม่เคยเจอแก แกมคนเหล่านี้ยังเป็นกระบอกเสียง ทำงานแทนท่านอีก....(ดำรง สนิททอง, สัมภาษณ์ 2552)

กลยุทธ์หาเสียงและการรักษาฐานเสียงของประภัตร โพธสุธน

การเข้าใจและเข้าถึงชาวบ้าน ถือเป็นแนวทางการรักษาฐานเสียงที่ได้ผลอย่างดียิ่งของนายประภัตร โดยที่การเติบโตทางการเมืองล้วนผูกพันกับพรรคชาติที่ได้ชื่อว่า สุพรรณคือเมืองหลวงของพรรคชาติไทย ทั้งนี้ เมื่อพูดถึงและวิจารณ์การเมือง กลุ่มคนจังหวัดสุพรรณบุรีโดยทั่วไปก็มักต้องเลือกหรือให้ความสำคัญกับพรรคชาติไทยเป็นอันดับแรก ในขณะที่พรรคการเมืองอื่นๆ ยังถือว่าใหม่กับการทำงานในพื้นที่ นายประภัตรให้ความสำคัญกับการจัดตั้งกลุ่มแกนนำชาวบ้านเพื่อผูกมัดหัวใจ และร้อยเรียงความเป็นเนื้อเดียวระหว่างตัวเขา กับชาวบ้าน แกนนำถือเป็นแกนกลางในการทำความเข้าใจกับชาวบ้านโดยตรง ทั้งหากกรณีถูกกล่าวหาในทางที่อาจทำให้คะแนนเสียงลดต่ำลงหรือถูกตั้งข้อกังขา ด้วยกรณีของการไม่มีเวลาลงพื้นที่ดูแลชาวบ้านที่เดือนร้อนทั้งการดำเนินชีวิต การทำการเกษตร ซึ่งหากแกนนำชาวบ้านหรือหัวคะแนนที่นายประภัตรวางตัวไว้สำหรับการประสานงานในการทำงาน และการช่วยเหลือชาวบ้านไม่อาจทำได้ หรือทำแต่ไม่เกิดผลสำเร็จ

การลงพื้นที่เป็นเวลาที่ต่อเนื่องยาวนานนับจากอดีต จึงเป็นทั้งมาตรการและกลยุทธ์ในการทำงานการเมืองของ นายประภัตร ดังนั้นทุกอาทิตย์หรือหากมีเวลารว่างเมื่อไร ภาพที่ปรากฏคือ นายประภัตร จะลงพื้นที่เพื่อพบปะกับ ชาวบ้านโดยตรง หรืออย่างน้อยที่สุดนายประภัตร จะต้องเดินทางกลับบ้านที่อำเภอศรีประจันต์ และเปิดบ้านต้อนรับชาวบ้าน หรือหวัคะแนน รวมถึงผู้ต้องการเข้าพบ นอกจากนี้แล้ว ธุรกิจของนายประภัตรยังตั้งอยู่ในพื้นที่ ซึ่งเป็นทั้งการสร้างงานและการสร้างฐานเสียงได้เป็นอย่างดี

ความสำเร็จทั้งในเชิงธุรกิจ กล่าวคือ การตั้งโรงงานเพื่อสร้างงานให้กับประชาชนในพื้นที่อำเภอศรีประจันต์ และการสร้างสัญลักษณ์ของจังหวัดสุพรรณบุรีในฐานะจังหวัดที่ทำการเกษตรปลูกข้าวเป็นหลัก คือ หมู่บ้านควายไทย หรือชื่อทางการว่า “พิพิธภัณฑสถานควายไทย” ยิ่งส่งผลต่อชื่อเสียงและฐานะของคนที่จริงจังกับการทำงานเพื่อรับใช้ประชาชนที่มีอาชีพหลักกับการทำนา จึงไม่แปลกที่ชาวบ้านจะให้ความไว้วางใจในการเป็นนักการเมืองขวัญใจประชาชนมาโดยตลอด และทำให้ตระกูลโพธิ์สุธน เป็นตระกูลการเมืองที่เก่าแก่และสำคัญที่สุดตระกูลหนึ่งของจังหวัดสุพรรณบุรี ไม่น้อยไปกว่าตระกูลศีลปอาชา

กลุ่มสตรีกับฐานเสียงของประภัตร โพธิ์สุธน

บรรดาแกนนำหรือหวัคะแนนของนักการเมืองไทย โดยส่วนใหญ่มักเป็นผู้นำชาวบ้าน อาทิ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน นายกและสมาชิกสภาเทศบาล นายกและสมาชิกองค์การ

บริหารส่วนตำบล สมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ส.อบจ.) ซึ่งในกลุ่มคนเหล่านี้มักเป็นเพศชายโดยส่วนมาก บทบาททั้งในการชักนำ สร้างความเชื่อถือ ความไว้วางใจระหว่างประชาชนกับนักการเมืองระดับชาติ ก็ล้วนต้องอาศัยหรือพึ่งพากลุ่มคนดังกล่าว หากแต่ในข้อเท็จจริงแล้วการเข้าถึงจนนำไปสู่การสร้างควมแนบแน่นให้ถึง นายประภัตร โพธสุธนก็เช่นเดียวกับนักการเมืองโดยทั่วไปที่อาศัยฐานมวลชนประชาชนในการเข้าสู่อำนาจการเมืองระดับชาติ แต่ความสำเร็จในการเลือกตั้งของนายประภัตร มีฐานเสียงในกลุ่มผู้หญิงเป็นหลัก โดยเฉพาะกลุ่มแม่บ้าน ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มคนที่อยู่เบื้องหลังอำนาจที่แท้จริงของครอบครัว ความเข้าใจในข้อเสนอดังกล่าว ทำให้นายประภัตรใช้แนวทางการทำกิจกรรมในท้องถิ่น ผ่านงานบุญประจำปี งานเทศกาลต่างๆ อาทิ งานบวช งานแต่ง งานทำพิธีขึ้นบ้านใหม่ รวมถึงเทศกาลสงกรานต์ เป็นต้น นอกจากงานยังมีกิจกรรมอื่นๆ ที่สนับสนุนการพัฒนากลุ่มสตรีขึ้น ผ่านการนำเที่ยวและศึกษาดูงาน ซึ่งวิธีเหล่านี้ได้สร้างความนิยมและฐานเสียงที่สำคัญ ทำให้นายประภัตรมีกลุ่มคนที่เป็นฐานเสียงอย่างชัดเจนและแนบแน่น ดังคำอธิบายของดำรง สนิททอง อดีตกำนันตำบลศรีประจันต์ ที่เคยทำงานและขอความช่วยเหลือในการพัฒนาท้องถิ่นมายาวนาน ดังนี้

การทำกิจกรรมและการเข้าร่วมในการสนับสนุน การดำเนินงานด้านต่างๆ ที่ผู้หญิงโดยเฉพาะแม่บ้าน เป็นจุดแข็งของท่านประภัตร ยากที่ใครจะทำได้เหมือน ความสัมพันธ์ระหว่างท่านในฐานะผู้แทนฯ กับประชาชน

เป็นไปอย่างแนบแน่นและมีความต่อเนื่องยาวนาน การจะตัดสินใจเลือกคนอื่น ๆ ก็เหมือนกับการทิ้งเพื่อนหรือญาติใกล้ชิด...(ดำรง สนิททอง, สัมภาษณ์ 2552)

ความสำเร็จในฐานะนักการเมืองสุพรรณบุรี ทั้งการได้รับคะแนนนิยมและการขึ้นสู่ตำแหน่งรัฐมนตรีในหลายรัฐบาลของ นายประภัตร โพธสุธน นับเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความมั่นคงทางการเมืองในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือ ส.ส. และการมีพลังในการขับเคลื่อนมวลชนสนับสนุนในการต่อรองนโยบายของรัฐบาลในหลายกรณี รวมถึงการยอมรับของประชาชนในพื้นที่จนกลายเป็นสัญลักษณ์ทางการเมืองของพื้นที่เลือกตั้งในจังหวัดสุพรรณบุรีนายประภัตร โพธสุธนและตระกูลโพธสุธนในปัจจุบัน

4.8 นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เกิดวันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2496 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์บัณฑิต (กศ.บ.) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสนและระดับปริญญาโท สาขารัฐประศาสนศาสตร์ (M.P.A.) Roosevelt University, U.S.A. นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2539, 2544, 2548, 2550 ดำรงตำแหน่งคณะกรรมการพิจารณาปัญหาการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2550 คณะกรรมการการพัฒนาการเมือง การสื่อสารมวลชนและการมีส่วนร่วมของประชาชน

พ.ศ. 2550 กรรมการคุมครองผู้บริโภคสภาผู้แทนราษฎร รองโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ปรึกษาประธานรัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2539 ที่ปรึกษารองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ 1 เลขานุการประจำสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2533 และดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการพรรคชาติไทย ต่อมาถูกตัดสิทธิ์ทางการเมืองภายหลังศาลมีคำพิพากษา ยุบพรรคชาติไทยในปี พ.ศ. 2550

กลยุทธ์หาเสียงของและการรักษาฐานเสียง

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ ได้ก้าวเข้าสู่เส้นทางการเมือง ในฐานะตัวแทนของพลตรีบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ ผู้เป็นบิดา ซึ่งมีฐานการเมืองในอำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี บรรดาหัวหน้าคณะและผู้นำท้องถิ่นล้วนมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับตระกูลประเสริฐสุวรรณมาอย่างยาวนานนับจากวันที่พลตรีบุญเอื้อ หรือหมอเอื้อของชาวปลาม้าตัดสินใจเข้าสู่สนามการเมืองระดับชาติในยุคแรกของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อย่างไรก็ตาม นายณัฐวุฒิ ถือเป็นนักการเมืองรุ่นใหม่ที่ยพยายามผสมผสานการทำงานระหว่างคนรุ่นเก่ากับใหม่ โดยเป็นผลมาจากอิทธิพลการศึกษาจากต่างประเทศที่ไปร่ำเรียนมา แต่อย่างไรก็ตาม การดำเนินกิจกรรมทางการเมืองในพื้นที่เลือกตั้งก็ได้เปลี่ยนไปจากคนรุ่นพ่อ (พลตรีบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ) แต่ประการใด โดยวัฒนธรรมทางสังคมของคนในพื้นที่ยังคงผูกติดหรือยึดกับระบอบอุปถัมภ์หรือระบบอาวุโส แนวทางการหาเสียงเลือกตั้งจึงไม่แตกต่างกับนักการเมือง

คนอื่น ๆ ของจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวคือ การจัดตั้งห้วคณะแนว และการสร้างฐานกับกลุ่มสตรีหรือแม่บ้านเพื่อเป็นฐานเสียงหลักในการเลือกตั้ง ในขณะที่ห้วคณะแนวประกอบไปด้วย ผู้มีบารมีและอิทธิพลในพื้นที่ซึ่งได้รับยอมรับจากชาวบางปลาม้า กิจกรรมที่ดำเนินการหลักคือ การลงพื้นที่พบปะชาวบ้านให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ในช่วงเวลาต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงวันหยุดทุกสัปดาห์ วันหยุดเทศกาล งานบุญต่างๆ และการจัดกิจกรรมของโรงเรียน เป็นต้น

การรักษาฐานคะแนนเสียงถือเป็นเรื่องสำคัญอันดับแรก ที่นายณัฐวุฒิให้ความสำคัญ ด้วยเป็นที่ทราบกันดีว่า บทบาทการมีส่วนร่วมทางการเมือง และด้านสังคม ทั้งเรื่องการต่อสู้กับปัญหาสิ่งแวดล้อมและมลพิษ รวมถึงปัญหาราคาพืชผลการเกษตรตกต่ำ ทำให้คะแนนเสียงของประชาชนบางกลุ่มอาจสูญหายไป ด้วยเหตุดังกล่าว นายณัฐวุฒิ จึงพยายามเข้าไปร่วมในการดำเนินกิจกรรมของชาวบ้าน ทั้งการจัดโครงการและการสนับสนุนโครงการที่เกี่ยวข้อง และการให้คำปรึกษาและเสนอแนะในการทำกิจกรรมของชาวบ้านและแกนนำ

นอกจากนี้แล้ว บทบาทของวัดยังคงมีอิทธิพลในทางการเมืองต่อประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างมาก กิจกรรมที่ขาดไม่ได้ของนายณัฐวุฒิ ก็คือการเข้าไปมีส่วนร่วมในเทศกาลสำคัญๆ อันเกี่ยวเนื่องกับศาสนาและวัฒนธรรม ซึ่งพื้นที่บางปลาม้าประกอบด้วยประชาชนที่มีเชื้อสายต่างๆ อาศัยอยู่ อาทิ คนไทยเชื้อสายมอญ คนไทยเชื้อสายจีน รวมถึงกลุ่มคนไทยทรงดำ กิจกรรมดังกล่าวถือเป็นกิจกรรมที่สร้างความไว้

วางใจให้กับคนในกลุ่มเชื้อสายต่างๆ ต่อนายณัฐวุฒิซึ่งเป็น
ผู้แทนฯ หรือนักการเมืองในพื้นที่ (จันทิมา จันผา, สัมภาษณ์
2553)

บทบาททางการเมืองระดับชาติของนายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ นับเป็นนักการเมืองรุ่นที่
สองในพื้นที่เลือกตั้งซึ่งมีฐานคะแนนมวลชนหลักในอำเภอ
บางปลาม้า ที่มีโอกาสในการพัฒนาตนเองให้ทันกับการ
เปลี่ยนแปลงในช่วงเวลาเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงทางการ
เมืองไทยและการเมืองในจังหวัดสุพรรณบุรี ด้วยสถานะและ
บทบาทที่ต้องเข้าสู่สนามการเมืองระดับชาติแทนบิดาคือ พลตรี
บุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ นอกจากนี้แล้ว นายณัฐวุฒิ ยังนับ
เป็นนักการเมืองรุ่นที่สองที่มีอายุมากกว่านักการเมืองรุ่นที่สอง
ในกลุ่มตระกูลการเมืองอื่นๆ ของจังหวัดสุพรรณบุรี ผลของการ
เข้ามาทำหน้าที่ทางการเมืองก่อนนักการเมืองรุ่นสองของ
จังหวัดสุพรรณบุรีคนอื่นๆ ทำให้นายณัฐวุฒิ มีบทบาททาง
การเมืองมากกว่านักการเมืองรุ่นใหม่ของจังหวัดสุพรรณบุรี
อย่างไรก็ตาม นายณัฐวุฒิ มิได้เข้ารับตำแหน่งทางการเมือง
ในตำแหน่งบริหารหรือคณะรัฐมนตรีก่อนนักการเมืองรุ่นใหม่
เหมือนเช่นเดียวกับนายวรวิทย์ ศิลปอาชา และนางสาวกัญญา
ศิลปอาชา ซึ่งแม้จะเป็นนักการเมืองรุ่นใหม่และเข้าสู่สนาม
การเมืองในภายหลังแต่ด้วยบารมีของนายบรรหารก็ทำให้ทั้ง
สองคนได้รับตำแหน่งในฝ่ายบริหารอย่างรวดเร็ว

4.9 นายชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ

นายชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ เกิดวันที่ 7 มิถุนายน 2513 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ตำแหน่งในฐานะนักการเมือง ประกอบด้วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ในปี พ.ศ. 2548 และปี พ.ศ. 2551

เส้นทางการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีของชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ

นายชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ ถือเป็นทายาทการเมืองรุ่นที่ 3 ของตระกูลประเสริฐสุวรรณ ทั้งนี้เป็นผลมาจากพี่ชายคือนายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ ทายาททางการเมืองรุ่นที่ 2 ซึ่งถูกตัดสิทธิ์ทางการเมืองเป็นเวลา 5 ปี ใน พ.ศ. 2550 โดยนายณัฐวุฒิ เป็นผู้สืบทอดการเมืองต่อจากบิดาคือ พลตรีบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ การเข้าสู่เส้นทางการเมืองของนายชาญชัย จึงมักถูกเรียกว่า “มวยแทน” ของพี่ชายซึ่งเป็นนักการเมืองเจ้าของพื้นที่ตัวจริง อย่างไรก็ตามด้วยการเมืองที่ฝังอยู่ในสายเลือดนับจากรุ่นพ่อและความใกล้ชิดกับการเมืองมายาวนาน โดยเฉพาะการเมืองท้องถิ่นในระดับจังหวัดคือ สมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ส.จ.) จังหวัดสุพรรณบุรี เขตบางปลาม้า ซึ่งเป็นพื้นที่ของเขาเอง การเข้าสู่อาชีพนักการเมืองจึงไม่ใช่เรื่องยากหรือเกินความคาดหมายแต่ประการใด นอกจากนี้ด้วยพื้นฐานการศึกษาทางด้านรัฐศาสตร์อันเป็นสาขาวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับการเมืองโดยตรง จึงทำให้นายชาญชัย มีความเข้าใจต่อประวัติศาสตร์และพัฒนาการทางการเมืองทั้งในประเทศและการเมืองในประเทศอื่นๆ ได้เป็นอย่างดี พื้นฐานด้านการศึกษา

ผนวกกับการเป็นทายาทนักการเมืองดังกล่าวทำให้การทำงานการเมือง ทั้งในการลงพื้นที่พบปะประชาชน การรักษาและการสร้างฐานเสียงทั้งห้วคະແນน ข้าราชการ นักการเมืองท้องถิ่น รวมถึงการทำงานการเมืองร่วมกับนักการเมืองในตระกูลการเมืองสุพรรณบุรีจึงเป็นไปได้โดยสะดวกและค่อนข้างราบรื่น แม้ว่าจะมีความแตกต่างจากพี่ชายหรือบิดาทั้งลักษณะนิสัย และความใกล้ชิดระหว่างตัวเขาเองกับประชาชนในพื้นที่ก็ตาม

ทัศนคติและความคิดเห็นต่อการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีในทัศนะของ ชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ

ชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ ได้ให้ทัศนะต่อการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีว่า เป็นผลมาจากพัฒนาการของความร่วมมือของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ที่เป็นไปในลักษณะความร่วมมือระหว่างนักการเมืองในตระกูลการเมืองของจังหวัดสุพรรณบุรีที่กินเวลายาวนานมากกว่า 30 ปี บทบาทของนักการเมืองในฐานะของ ส.ส.ดังกล่าว ได้ส่งผลต่อการพัฒนาพื้นที่ทั้งจังหวัด โดยเฉพาะมีการกำหนดยุทธศาสตร์ของการพัฒนาที่ค่อยข้างชัดเจนและเป็นรูปธรรม กล่าวคือ ด้วยผลการเลือกตั้งทุกครั้งที่ผ่านมา จังหวัดสุพรรณบุรีเป็นจังหวัดที่มี ส.ส.มาจากพรรคการเมืองเพียงพรรคเดียว ทำให้มีเอกภาพในการทำงานในระดับที่สูงมากแตกต่างจากการจังหวัดอื่นๆ ที่มีตัวแทน หรือ ส.ส. ที่มาจากหลากหลายพรรคการเมืองทำให้การทำงานร่วมกันต่างคนต่างทำ ขาดการประสานงานหรือความร่วมมือส่งผลต่อการกำหนดยุทธศาสตร์หรือทิศทางของจังหวัดเหล่านั้น

ส.ส.จังหวัดสุพรรณบุรีมาจากกลุ่มการเมืองที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันมากและเป็นกลุ่มเดียวกัน ทำงานร่วมกันมามากกว่า 30 ปี มีการกำหนดยุทธศาสตร์ร่วมกัน มีการสร้างและดูแลฐานคะแนนเสียงทั้งท้องถิ่น กำหนดผู้ใหญ่บ้าน องค์กรปกครองท้องถิ่น การอบรมกลุ่มสตรี การอบรมด้านการเกษตร การสร้างกลุ่มประชาชนร่วมกัน และทุกกลุ่มมีความเสมอภาค ทำให้ได้รับการสนับสนุนจากประชาชนทั้งจังหวัด (ชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ, สัมภาษณ์ 2554)

นักการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีกับการพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี ในทัศนะของชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ

ชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ ให้ความเห็นต่อประเด็นดังกล่าวว่า เป็นผลมาจากความตั้งใจอย่างจริงจังและเป็นไปอย่างต่อเนื่องในการพัฒนาจังหวัดของนักการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีจุดแข็งจากการมีศูนย์รวมการตัดสินใจ หรือศูนย์กลางการทำงานอยู่ที่นายบรรหาร ศิลปอาชา ทั้งก่อนและภายหลังการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี กล่าวคือการทำงานเพื่อช่วยเหลือประชาชนหรือพัฒนาพื้นที่ทั้งจังหวัดสุพรรณบุรี อดีตตนายกรัฐมนตรี ฯพณฯ นายบรรหาร ศิลปอาชาจะเป็นผู้ที่มีบทบาทในการตัดสินใจร่วมด้วย ทั้งนี้การจัดสรรงบประมาณ หรือการหางบประมาณสนับสนุนมาจากงบประมาณของรัฐทั้งสิ้น และเป็นไปตามระเบียบของราชการ โดยงบประมาณสำหรับการพัฒนาหรือช่วยเหลือประชาชน

ในพื้นที่ต่างๆ ดังกล่าว ขึ้นอยู่กับความจำเป็นเร่งด่วนเป็นสำคัญ ทั้งนี้การเริ่มต้นในการของงบประมาณสนับสนุนเพื่อการพัฒนา หรือส่งเสริมคุณภาพของประชาชนในท้องถิ่นต่างๆ ขึ้นอยู่กับประชาชนเป็นผู้เรียกร้องและเสนอต่อ ส.ส. ในพื้นที่ โดยหลังจากนั้น ส.ส. จะนำเข้าหารือหรือเสนอต่อนายบรรหาร ศิลปอาชา เพื่อขอความเห็นชอบและเมื่อทราบเรื่องความต้องการของชาวบ้าน นายบรรหาร ศิลปอาชา มักจะลงพื้นที่เพื่อตรวจพื้นที่ หรือสอบถามปัญหาความเดือดร้อนจากประชาชน และสอบถามแนวทางการทำงานเพื่อพัฒนาหรือปรับปรุงพื้นที่ ดังกล่าว และเมื่อได้บทสรุปในระดับที่เป็นความจำเป็นต้องดำเนินการเร่งด่วน จะมีการดำเนินการจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาทันที (ชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ และจิตติมา จันผา, สัมภาษณ์ 2554)

...เมื่อชาวบ้านเดือดร้อน หรือต้องการให้ช่วยเหลือ หรือช่วยพัฒนาปรับปรุง เช่น ถนน ซ่อมแซมสะพาน การเกษตร ชาวบ้านจะแจ้งหรือบอกปัญหา กับ ส.ส. ซึ่งท่านพบง่าย และอยู่ในพื้นที่เสมอ ชาวบ้านสามารถพูดจากับท่าน ได้โดยตรง ไม่จำเป็นต้องผ่านเลขาฯ และท่านก็เป็นกันเอง เมื่อทราบข้อมูลความเดือดร้อน ท่านๆ ก็มักจะหาวิธีการช่วยเหลืออย่างรวดเร็ว และก็เป็นอย่างนี้ มาตลอด อีกอย่าง ท่านบรรหาร เมื่อทราบเรื่องท่านมักจะ มาเอง ตรวจและสั่งการให้ทำขึ้นอยู่เกี่ยวกับว่า เดือดร้อนมากน้อยแค่ไหน หากเดือดร้อนมากท่านก็สั่งให้ทำทันที โดยท้องถิ่นหรือไม่ก็หน่วยงานอื่นๆ มาดำเนินการให้

แต่หากไม่จำเป็นต้องเร่งด่วน ก็นำไปทำโครงการหรือ
แผนงานเพื่อรองรับประมาณสนับสุนน (จิตติมา จันผา,
สัมภาษณ์ 2554)

การทำงานเพื่อพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรีดังกล่าว
ส.ส.หรือนักการเมืองของจังหวัดสุพรรณบุรีได้ยึดเป็นแนวทาง
การทำงานมายาวนานดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น โดยชาญชัย
ประเสริฐสุวรรณ อธิบายว่า ชีวิตการเมืองของเขาเริ่มต้นจากพ่อ
ซึ่งเป็นนักการเมืองอาวุโสของจังหวัดสุพรรณบุรีและมีบทบาท
สำคัญในการวางรากฐานการทำงานการเมืองในลักษณะ
ดังกล่าวในพื้นที่ทั้ง 10 อำเภอของจังหวัดสุพรรณบุรี และ
ทำงานร่วมกับนักการเมืองคนสำคัญอย่างนายประภัตร โพธสุธน
และนักการเมืองคนอื่นๆ ของจังหวัด ถือเป็นการทำงานปลุกฝัง และ
ส่งผ่านมาจนถึงปัจจุบัน

ในทัศนะของชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ มองว่าแนวทาง
การพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรีของนักการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรี
เป็นผลมาจากความเข้าใจและการตระหนักถึงภูมิศาสตร์ของ
จังหวัดสุพรรณบุรีซึ่งแตกต่างจากจังหวัดอื่นๆ ของประเทศโดย
เฉพาะจังหวัดใกล้เคียง กล่าวคือ จังหวัดกาญจนบุรีและจังหวัด
อยุธยา ทั้งนี้ทั้งสองจังหวัดมีทรัพยากรที่เพียบพร้อมในการ
พัฒนาจังหวัด จึงทำให้ประชาชนในพื้นที่มีอาชีพหรือมีแหล่ง
งานรองรับที่ดี ประชาชนจึงไม่ลำบากพร้อมก็มีฐานะทาง
เศรษฐกิจที่ดีแตกต่างจากจังหวัดสุพรรณบุรี ดังนั้นนักการเมือง
จังหวัดสุพรรณบุรีจึงจำเป็นต้องวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์
การพัฒนาจังหวัด

...จังหวัดสุพรรณบุรีของเรามีข้อด้อยด้านทรัพยากรสำหรับการพัฒนา เทียบไม่ได้กับจังหวัดใกล้เคียงอย่างอยุธยา ซึ่งมีโบราณสถาน มีประวัติศาสตร์ที่โดดเด่น เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป ทำให้ง่ายต่อการพัฒนา เช่นเดียวกับจังหวัดกาญจนบุรี ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทั้งจังหวัดมีเขื่อน มีป่าไม้อุดมสมบูรณ์ แต่จังหวัดสุพรรณบุรีเรา เป็นเพียงพื้นที่เกษตรกรรมเท่านั้น เป็นทางผ่านฯลฯ ท่านบรรหาร เป็นผู้นำการพัฒนาเพื่อสร้างเศรษฐกิจ นั่นคือการทำงานของท่านบรรหาร ซึ่งเป็นศูนย์รวม และ นักการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีจึงต้องร่วมมือกันทำงานและทำงานอย่างหนักมาเป็นเวลานาน (ชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ, สัมภาษณ์ 2554)

ความเข้มแข็งและตระกูลการเมืองสุพรรณบุรีในทัศนะของชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ

ในทัศนะของชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ ความเข้มแข็งของตระกูลการเมืองสุพรรณบุรีเป็นผลมาจากความสำเร็จในการพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี โดยมีการแบ่งพื้นที่หรือเขตที่นักการเมืองในแต่ละตระกูลรับผิดชอบอย่างชัดเจน เช่น ตระกูลประเสริฐสุวรรณรับผิดชอบพื้นที่หลักในเขตอำเภอบางปลาม้า ตระกูลเที่ยงธรรมรับผิดชอบพื้นที่อำเภอด่านช้าง และตระกูลโพธิ์สุธรรับผิดชอบพื้นที่อำเภอศรีประจันต์ เป็นต้น โดยที่แต่ละพื้นที่นักการเมืองหรือคนตระกูลการเมืองดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอย่างต่อเนื่องมายาวนานมากกว่า 30 ปี ความ

สัมพันธระหว่างนักการเมืองกับประชาชนในพื้นที่จึงมีความแนบแน่นเป็นพิเศษ อาทิ นักการเมืองรุ่นพ่อคือ พลตรีบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ และพี่ชาย คือนายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ ลงพื้นที่มานาน มีความคุ้นเคยกับชาวบ้าน พ่อค้าแม่ขาย กำนันผู้ใหญ่บ้าน ครูโรงเรียน สมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้บริหารท้องถิ่น ความสัมพันธ์ดังกล่าวมาจากการให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนในการจัดหางบประมาณสำหรับการพัฒนาพื้นที่ ชุมชน หมู่บ้าน สถานศึกษา การสร้างถนน สะพานหรือคลองชลประทาน สำหรับการทำการเกษตร ทำนา ทำสวน ซึ่งเป็นอาชีพหลักของชาวจังหวัดสุพรรณบุรี ขณะเดียวกันก็มีผลงานที่โดดเด่นภายใต้การดำเนินงานของนายบรรหาร ศิลปอาชา อาทิ ถนนสายบางบัวทอง-สุพรรณบุรี ซึ่งทำให้ชาวจังหวัดสุพรรณบุรีสามารถเดินทางและขนส่งผลผลิตการเกษตรเข้าไปขายยังกรุงเทพฯ ได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ยังมีการสร้างแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ อาทิ บึงฉวาก มังกรสุพรรณฯ โรงละครแห่งชาติภูมิภาคตะวันตก และการส่งเสริมและพัฒนาศูนย์กีฬาจังหวัด การนำมหาวิทยาลัยต่างๆ มาจัดตั้งวิทยาเขต ทำให้จังหวัดสุพรรณบุรีเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์การศึกษาของประเทศ

ความสำเร็จของการพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรีโดยนักการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีซึ่งต่อมาได้รับการเรียกชื่อจังหวัดสุพรรณบุรีว่า **“บรรหารบุรี”** ในทัศนะของชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ อธิบายว่าได้ส่งผลให้จังหวัดสุพรรณบุรีมีการพัฒนาในระดับที่สูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐานและการพัฒนาด้านอาชีพของประชาชนจังหวัดสุพรรณบุรี ทั้งนี้

เป็นผลมาจากการมีศูนย์รวมการเมืองอยู่ที่นายบรรหาร ศิลปอาชา ทั้งในบทบาทหัวหน้าพรรคชาติไทยและนายกรัฐมนตรีในอดีต

นักการเมืองรุ่นใหม่กับอนาคตการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีในทัศนะของ นายชัย ประเสริฐสุวรรณ

การเปลี่ยนผ่านการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีนับเป็นหนึ่งในพื้นที่ที่น่าสนใจ ด้วยผลของการเมืองระดับชาติที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก กล่าวคือ เป็นการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเมืองภายใต้การพัฒนาในระบอบประชาธิปไตยซึ่งประชาชนมีความตื่นตัวทางการเมืองในระดับสูง และประชาชนที่เป็นผู้มีสิทธิ์ในการออกเสียงเลือกตั้งจำนวนมากเป็น คนรุ่นใหม่ ที่มีการศึกษาและมีความเข้าใจต่อการต่อกร การตรวจสอบการทำงาน การสนับสนุนนักการเมือง และที่สำคัญ บทบาทและการขับเคลื่อนของพรรคการเมืองยุคใหม่มีการเปลี่ยนแปลงในการขับเคลื่อนการเมืองด้วยการให้ความสำคัญกับ “นโยบายพรรคการเมือง” มากกว่าการเลือกตัวบุคคล ซึ่งเป็นการเมืองแบบเก่าหรือยุคเก่าโดยเป็นเพียงความสัมพันธ์ระหว่างนักการเมืองกับประชาชน ในทางตรงกันข้ามพัฒนาทางการเมืองหรือความเข้าใจเรื่องการเมืองของประชาชนในปัจจุบันเป็นที่มาของการลดทอนความสำคัญในระบบอุปถัมภ์แบบเก่าซึ่งสัมพันธ์กับเรื่องของอำนาจระดับชาติและระดับพื้นที่ ดังจะพบว่า การดำเนินกิจกรรมทางการเมืองผ่านการพัฒนา และสนับสนุนหมู่บ้านหรือชุมชนในลักษณะของการสร้าง ช่อมแซมหรือบูรณะถนน สะพาน การร่วมงานบุญงานกุศล เท่านั้น

ในทัศนะของชาวนักขัย ประเสริฐสุวรรณ การเมืองไทย ทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นในยุคปัจจุบันเปลี่ยนไปแล้ว โดยเป็นผลมาจากการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองท้องถิ่น อาทิ องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) และเทศบาล ความสัมพันธ์ระหว่างนักการเมือง (ส.ส.) กับประชาชนจึงเปลี่ยนแปลงไปด้วย กล่าวคือ ความสัมพันธ์ในลักษณะของความช่วยเหลือ สนับสนุนและช่วยแก้ไขปัญหา อาทิ การพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐาน (ถนน ไฟฟ้า ประปา คลองส่งน้ำ การเกษตร ฯลฯ) รวมถึงการร่วมงานหรือกิจกรรมต่างๆ ในพื้นที่/ชุมชน/ท้องถิ่น โดยที่องค์กรปกครองท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่และขีดความสามารถในการช่วยเหลือและแก้ไขความเดือดร้อนที่เกิดขึ้นกับประชาชนในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพไม่จำเป็นต้องรอคอยความช่วยเหลือจากนักการเมืองในระดับ ส.ส. เดกเช่นการเมืองในอดีต และเป็นช่องว่างในความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนกับนักการเมือง (ส.ส.) โดยที่มีองค์กรปกครองท้องถิ่นดังกล่าวเป็นตัวแทรกหรือขึ้นกลาง ทำให้นักการเมือง (ส.ส.) แบบเก่าลดทอนอำนาจหรือความสำคัญในการแก้ไขปัญหาระดับพื้นที่หรือท้องถิ่น

การเมืองในรูปแบบที่เราเคยเห็นหรือในอดีตรุ่นพ่อ เปลี่ยนไปแล้ว การพัฒนามีผล ส.ส. ไม่ต้องดูแล ชาวบ้าน ไม่จำเป็นต้องรอความช่วยเหลือจาก ส.ส. เพียงอย่างเดียว ผลจากการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น อบต. อบป. ที่เกิดขึ้น ทำให้พวกเขาช่วยเหลือชาวบ้านได้รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพมากกว่า ทันทเหตุการณ์หรือสถานการณ์...

สิ่งที่เกิดขึ้นเป็นผลดีต่อประชาชน เพียงแต่นักการเมือง (ส.ส.) ปรับตัวไม่ทัน...แต่ถือเป็นการช่วยเหลือประชาชน และทำให้ท้องถิ่นได้รับการพัฒนาที่ดี (ชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ, สัมภาษณ์ 2554)

ด้วยผลของการเมืองในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงดังกล่าว ทำให้นักการเมืองรุ่นใหม่ต้องปรับตัวเองให้รวดเร็วรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น แม้แต่นักการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีซึ่งเป็นจังหวัดต้นแบบความสำเร็จของการพัฒนาพื้นที่ของนักการเมือง (ส.ส.) เพราะหากไม่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางการเมือง รวมถึงการทำงานให้ทันกับยุคสมัยก็อาจไม่ได้รับความไว้วางใจจากประชาชนในการเป็นผู้แทนฯ หรือ ส.ส.

นักการเมืองรุ่นใหม่อาจมีความคิดสร้างสรรค์มากกว่าเดิม ต้องเรียนรู้/ศึกษา กฎหมาย ระเบียบ/คำสั่ง นักการเมืองรุ่นเก่าคิดได้ เจรจากับคนได้ แต่ประชาชนเปลี่ยนไปแล้ว ต้องสื่อสารและทำงานร่วมกับประชาชนมากขึ้น...การเมืองในอนาคตเปลี่ยนแปลง ส.ส.ต้องลงพื้นที่มากขึ้น

...คนรุ่นพ่อเหลือน้อย คนรุ่นใหม่มีบทบาทมากขึ้น แต่ห่างเหิน ไม่ใกล้ชิดกับประชาชนเหมือนนักการเมืองรุ่นเก่า ต้องสร้างฐานเสียงใหม่ ต้องประชาสัมพันธ์ สม่ำเสมอ สร้างความรู้สึกการมีส่วนร่วมของประชาชน ไม่ใช่ประเดี๋ยวประด๋าว (ชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ, สัมภาษณ์ 2554)

บทสรุปของชาวนุชัชย ประเสริฐสุวรรณ ทั้งในฐานะนักการเมืองและทายาทการเมืองต่ออนาคตการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีนั้น การจะรักษาฐานการเมืองและตระกูลการเมืองอย่างที่เป็นอยู่ในปัจจุบันจำเป็นอย่างยิ่งที่นักการเมืองรุ่นใหม่จำเป็นต้องปรับตัวและพัฒนาตัวเองให้ทันกับความคิดทางการเมืองของประชาชน โดยที่การเมืองในยุคสมัยของคนรุ่นพ่อเปลี่ยนแปลงไปแล้ว ความสามารถหรือระดับการศึกษาอาจไม่ใช่ตัวชี้วัดหรือสิ่งที่จะการันตีการยอมรับจากประชาชนชาวจังหวัดสุพรรณบุรีได้อีกต่อไป หากขึ้นอยู่กับการทุ่มเทและความตั้งใจในการทำงานโดยมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ได้ดังเช่นนักการเมืองรุ่นพ่อ ซึ่งถือเป็นพิสูจน์นักการเมืองรุ่นใหม่และทายาททางการเมืองของจังหวัดสุพรรณบุรีในอนาคต

4.10 นางสาวกัญญา ศิลปอาชา

นางสาวกัญญา ศิลปอาชา เกิดวันที่ 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2503 เป็นบุตรธิดาของนายบรรหาร ศิลปอาชา อดีตนายกรัฐมนตรี และคุณหญิงแจ่มใส ศิลปอาชา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาสถิติศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง เหรียญทอง) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และระดับปริญญาโทสาขาวิชาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยวิสคอนซิน สหรัฐอเมริกา

แนวคิดและหลักปฏิบัติในเส้นทางนักการเมืองของกัญญา ศิลปอาชา

การเข้าสู่อาชีพนักการเมืองของกัญญา ศิลปอาชา อาจไม่แตกต่างจากการมีพื้นฐานทางการเมืองของนักการเมือง

โดยส่วนใหญ่ในประเทศ กล่าวคือ พื้นทางและเส้นทางการเมือง มาจากการเป็นทนายททางการเมืองของบิดาหรือมารดา หรือ การเป็นลูกที่ต้องมีหน้าที่รับผิดชอบอำนาจทางการเมืองในฐานะเจ้าของพื้นที่เลือกตั้งเดิมของบิดา และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง บทบาทและอำนาจทางการเมืองของนายบรรหาร ศิลปอาชา หรือตระกูลศิลปอาชาที่เป็นเจ้าของพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี ที่เข้มแข็งมากที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศ และด้วยฐานะทางการเมืองของบิดาและตระกูลดังกล่าว ทำให้กัญญา ศิลปอาชา ต้องเข้าสู่อาชีพนักการเมืองในฐานะตัวแทนของบิดาอย่างไม่อาจปฏิเสธ ทั้งนี้หากพิจารณาจากความสำเร็จในอาชีพนักการเมืองที่เป็นสุภาพสตรีหรือผู้หญิงแล้ว กัญญา ศิลปอาชานับเป็นสตรีอันดับต้นๆ ของประเทศที่ประสบความสำเร็จทางการเมืองนับจากการได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) จนกระทั่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีฯ ซึ่งเป็นตำแหน่งทางการเมืองที่สำคัญและยากที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ทั่วไปจะสามารถก้าวขึ้นดำรงตำแหน่งสำคัญดังกล่าวได้ โดยหากจะได้รับการแต่งตั้งก็มักจะต้องมีอำนาจและบารมีทางการเมืองที่สั่งสมมายาวนานในระดับหนึ่ง หรือไม่ก็ต้องเป็นนักการเมืองที่พื้นฐานหรือฐานะทางเศรษฐกิจที่เป็นผู้สนับสนุนพรรคการเมืองที่ตนเองสังกัดมาเป็นเวลานานจนพรรคให้ความสำคัญและไว้วางใจให้ดำรงตำแหน่งสำคัญในพรรคการเมืองมาก่อน

สำหรับการเข้าสู่สนามการเลือกตั้งด้วยการลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ของกัญญา ศิลปอาชา มีพื้นฐานมาจากการเป็นทนายททางการเมืองของ

นายบรรหาร ศิลปอาชา นักการเมืองที่ประชาชนในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรียอมรับอำนาจและบารมีทางการเมืองมากที่สุด คำอธิบายของกลุ่มการเมืองระดับท้องถิ่น ข้าราชการ พ่อค่านักธุรกิจ ประชาชน หรือแม้กระทั่งนักการเมืองในฝ่ายตรงข้าม โดยเป็นมาจากผลงานของนายบรรหาร ที่ได้ทำงานรับใช้พื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรีมาอย่างยาวนานนับจากการเป็นนักธุรกิจ จนกระทั่งก้าวเข้าสู่ตำแหน่งทางการเมืองในพื้นที่จังหวัดและดำรงตำแหน่งสำคัญสูงสุดทางการเมืองในฐานะนายกรัฐมนตรีในเวลาต่อมา

อย่างไรก็ตาม เส้นทางก้าได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) จังหวัดสุพรรณบุรีของกัญญา ศิลปอาชา นับจากการเข้าสู่สนามเลือกตั้งครั้งแรกในการเลือกตั้ง พ.ศ. 2538 ในการเลือกตั้งสมัยที่ 18 โดยภายหลังการเลือกตั้งพรรคชาติไทยชนะการเลือกตั้งได้รับคะแนนเสียงมากเป็นอันดับหนึ่งของประเทศ ส่งผลให้นายบรรหาร ศิลปอาชา บิดาก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งนายกรัฐมนตรี หลังจากนั้นนางสาวกัญญา ศิลปอาชา ได้รับเลือกตั้งทุกครั้งจนกระทั่งถูกตัดสิทธิ์ทางการเมืองอันเนื่องมาจากคำพิพากษาของศาลรัฐธรรมนูญให้ยุบพรรคชาติไทยกรณีกรรมการบริหารพรรคฯ มีความผิดใน พ.ศ. 2551

สำหรับบทบาทการเป็นนักการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีของนางสาวกัญญา ศิลปอาชา ได้รับการยอมรับจากชาวจังหวัดสุพรรณบุรีมากขึ้นเป็นลำดับนับจากสมัยแรกที่ลงเลือกตั้งแม้ว่าส่วนหนึ่งจะเป็นผลมาจากการเป็นบุตรสาวของนายบรรหาร ศิลปอาชา ก็ตาม หากแต่ด้วยผลงานที่ได้ดำเนิน

กิจกรรมทางการเมืองมาอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งสามารถสร้างคะแนนนิยมให้กับตนเองได้ (ฐปนวรรต พรหมอินทร์, 254, น. 356 - 357) โดยที่กิจกรรมทางการเมืองที่นางสาวกัญญา ศิลปอาชา ใช้ในการหาเสียงก็คล้ายกับนายบรรหาร ศิลปอาชา และนายวรารุช ศิลปอาชา กล่าวคือ การลงพื้นที่พบปะเยี่ยมเยียนชาวบ้านเป็นประจำ รวมถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานประเพณี งานบุญ หรือกิจกรรมที่เป็นโครงการส่งเสริมหรือพัฒนาท้องถิ่นและชุมชน กล่าวคือ เป็นส่วนหนึ่งของการสร้างความมั่งคั่งและการยอมรับในฐานะคนของประชาชน ซึ่งโดยพื้นฐานแล้วนางสาวกัญญา ศิลปอาชา ยังคงมีช่องว่างในการเข้าถึงประชาชนในระดับล่างหรือชุมชน ทั้งนี้เป็นเพราะการใช้ชีวิตในการศึกษาอยู่ในกรุงเทพมหานครและประเทศสหรัฐอเมริกาในช่วงเวลาที่ยาวนาน

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าเส้นทางการเติบโตของชีวิตจะค่อนข้างห่างจากพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี แต่ด้วยบทบาทของนายบรรหาร บิดาซึ่งมีเป็นคนทำงานเพื่อพัฒนาจังหวัดอย่างต่อเนื่องเป็นเวลายาวนาน ทำให้นางสาวกัญญา ศิลปะอาชา ได้รับอิทธิพลและแนวคิดการทำงานเช่นเดียวกับนายบรรหาร ทั้งการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาพื้นที่เลือกตั้ง การสร้างฐานคะแนนเสียงในกลุ่มต่างๆ

4.11 นายวรารุช ศิลปอาชา

นายวรารุช ศิลปอาชา เกิดเมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม พ.ศ. 2516 ที่จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นลูกชายคนสุดท้ายของนาย

บรรหาร ศิลปอาชา หัวหน้าพรรคชาติไทย นายวรารุณสมรสกับนางสุวรรณา ศิลปอาชา มีบุตรจำนวน 3 คน สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิศวกรรมเครื่องกล University College London, U.K. และระดับปริญญาโท MBA FINANCE, University of Wisconsin, U.S.A ประสบการณ์ทางการเมือง อดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) จังหวัดสุพรรณบุรี พ.ศ. 2544, 2548 และ 2550 และถูกตัดสิทธิ์ทางการเมืองเป็นเวลา 5 ปี อันเป็นผลมาจากคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญมีคำพิพากษายุบพรรคชาติไทย ในปี พ.ศ.2550

แนวคิดและหลักปฏิบัติในเส้นทางนักการเมือง ของนายวรารุณ ศิลปอาชา

หลักการและวิธีคิด รวมถึงเส้นทางทางการเมืองของวรารุณ ศิลปอาชา เชื่อมโยงกับความเป็นคนในตระกูลศิลปอาชา ผ่านการเป็นตัวแทนหรือนักการเมืองผู้สืบทอดมรดกของบิดา หรือนายบรรหาร ศิลปอาชา อดีตนายกรัฐมนตรีและหัวหน้าพรรคชาติไทย วรารุณ ศิลปอาชา เติบโตและคุ้นเคยกับการเมืองมาตั้งแต่เด็กจนกระทั่งสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทจากต่างประเทศและเข้าสู่วงการการเมืองใน พ.ศ. 2544 เป็นต้นมา ความคุ้นเคยกับการเมืองในฐานะลูกของนักการเมืองที่มีชื่อเสียงทั้งในระดับจังหวัดและระดับประเทศ ทำให้นายวรารุณ ศิลปอาชา มีความเข้าใจซึ่งถึงการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองในระดับประเทศได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตาม วิถีชีวิตและการดำเนินชีวิตประจำวันของนายวรารุณ กลับมีความเรียบง่ายและมีความเป็นกันเองกับ

ชาวบ้านหรือคนทั่วไป ไป จึงทำให้ภาพลักษณ์ของนายวรารุณี เป็นที่ยอมรับของประชาชนในพื้นที่เลือกตั้งโดยทั่วไป

ผมรู้จักการเมืองตั้งแต่เด็ก ไปกับคุณพ่อ (บรรหาร) ตลอด ซึมซับและเรียนรู้โดยไม่รู้ตัว ไม่รู้ว่ามันเกิดขึ้นมาได้ อย่างไม่รู้ตัว หน้าที่ต่างๆ ไปมาหมด พ่อไปไหนก็ไปด้วย สุพรรณบุรีจึงไม่มีความแปลกใหม่ในสายตา กลับมีความคุ้นเคยมานาน แม้ว่าผมจะไปโตและเรียนหนังสือในต่างประเทศมานานก็ตาม (วรารุณี ศิลปอาชา, สัมภาษณ์ 2552)

บุคลิกภาพของนายวรารุณิดังกล่าว ทำให้การเข้าสู่วงการเมืองเป็นไปได้โดยง่าย ผนวกเข้ากับการเป็นลูกชายคนเดียวหรือทายาททางการเมืองของนายบรรหาร ศิลปอาชา เส้นทางทางการเมืองทั้งในระดับจังหวัดสุพรรณบุรีและระดับประเทศจึงเติบโตอย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะเข้าสู่วงการเมืองได้โดยไม่มีอุปสรรคมาขัดขวาง กล่าวคือ ผ่านการลงสมัครและได้รับเลือกตั้งเป็น ส.ส. นับจากสมัยแรกที่ลงเลือกตั้งใน พ.ศ. 2544 แต่ด้วยความเป็นคนใหม่ ทำให้การทำการบ้าน สำหรับลงพื้นที่หาเสียงมีความจำเป็นและยิ่งสำคัญมากขึ้นกว่าคนอื่น ๆ ด้วยเหตุผลของการเป็นลูกชายนายบรรหาร ศิลปอาชา ความผิดพลาดในการลงสมัครจึงเป็นสิ่งที่มีโอกาสปล่อยให้เกิดขึ้นได้ และที่สำคัญการเป็นลูกชายนายบรรหาร กลับทำให้ถูกตั้งคำถามมากมายถึงความตั้งใจในการทำงานการเมือง รวมไปถึงความรู้ความสามารถ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้

นายวรารุณ ติงต้องพยายาม ลบล้างคำครหาและคำสบประมาทจากผู้สมัครแข่งขันจากคนอื่น ๆ นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างการยอมรับต่อประชาชนในพื้นที่ได้อีกด้วย

การลงพื้นที่ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเลือกตั้ง และต้องทำอย่างหนัก ต้องไปกินข้าวไปทำกิจกรรมไปช่วยปัญหา ตรงนั้นตรงนี้ ทำตามศักยภาพที่เราทำได้ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งจำเป็นทั้งสิ้น (วรารุณ ศิลปอาชา, สัมภาษณ์ 2552)

บทบาทในพรรคชาติไทย ความสัมพันธ์ของกลุ่มต่างๆ ภายในพรรค และ ส.ส.สุพรรณบุรี

ในฐานะที่เป็นลูกชาวนายบรหาร ศิลปอาชา ซึ่งเป็นนักการเมืองที่ได้รับการยอมรับทั้งในบทบาทหัวหน้าพรรคชาติไทยและอดีตนายกรัฐมนตรีและสาธารณะถึงความสำเร็จในการพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี ความไว้วางใจโดยเฉพาะการยอมรับถึงความรู้ความสามารถของนายบรหาร จึงส่งต่อมายังนายวรารุณ ศิลปอาชาในระดับหนึ่ง ข้อสงสัยต่อความรู้ความสามารถและความตั้งใจจริงในการทำงานการเมืองดังกล่าว ทำให้นายวรารุณ ต้องแสดงความตั้งใจทั้งบทบาทในพรรคและในตำแหน่งทางการเมืองที่ได้รับเพื่อพิสูจน์ตัวเองมากขึ้น

ด้วยเป็นนักการเมืองรุ่นใหม่ แต่ทัศนคติและวิสัยทัศน์ทางการเมืองของวรารุณ ศิลปอาชา กลับมิได้มองการทำงานแบบใหม่อย่างสุดโต่ง หากแต่เขามีความเข้าใจพื้นฐานและ

พัฒนาการทางการเมืองของประเทศได้เป็นอย่างดี ดังคำอธิบาย ดังนี้

บ้านเรา ระบบอุปถัมภ์เป็นสิ่งจำเป็นและมีอยู่ เราแม้ว่าจะอายุ 50 พ่อก็ยังเห็นเราเป็นเด็ก ต้องไปหา อาม่า อาแป๊ะ เปรียบเทียบกับการเมืองบ้านเราก็เป็น อย่างนี้ แต่ไม่ใช่เรื่องเสียหาย แม้แต่อเมริกาก็มีเช่น เดียวกัน ไม่แตกต่างกัน มีการคิดการลอบบี้ มีการ ชื้อเสียงม๊ยะ ผมคิดว่ามี มีการบริจาคให้พรรคการเมือง บ้านเรามันเป็นพวกมือถือสาก ปากถือศีล ที่อเมริกา เป็นเรื่องปกติ เพียงแต่เขาคิดเป็นระบบ อย่งไปดูงาน ว่ากันอย่างไรนอย่างไร พวกดีอกเตอร์กล่าวหาอย่างนั้น อย่งนี้ ในอเมริกาหรือในประเทศอื่นๆ เขาก็ต้องมี ต้องทำกัน และก็ เป็นสิ่งที่มีประโยชน์ ไปดูงานมา ก็นำมาใช้ได้ทั้งนั้น ผมจบเมืองนอกมา ก็เห็นมีอยู่ทั่วไป ไม่ใช่เรื่องแปลก (วราวุฒิ ศิลปอาชา, สัมภาษณ์ 2552)

นอกจากนี้แล้วในฐานะที่เป็นนักการเมืองรุ่นใหม่ของ พรรคชาติไทย ซึ่งได้ประกอบด้วยคนรุ่นใหม่ที่เป็นทายาท ทางการเมืองในหลายๆ ตระกูล บทบาทของวราวุฒิ ศิลปอาชา นับว่ามีความโดดเด่นกว่าคนอื่น ๆ ทั้งในบทบาทที่ได้รับการ แต่งตั้งเข้าดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ในรัฐบาลนายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ แต่ก็เป็นช่วงเวลาเพียง 6 เดือนในการดำรงตำแหน่งเพราะพรรคพลังประชาชนซึ่งเป็น แกนนำจัดตั้งรัฐบาลรวมถึงพรรคการเมืองร่วมรัฐบาล ถูกตัดสิน

ยุบพรรคการเมือง นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ นายกรัฐมนตรี ในขณะนั้นจึงถูกตัดสิทธิ์ทางการเมืองไปโดยปริยาย ทำให้ต้องมีการจัดตั้งรัฐบาลใหม่ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้มีมติเลือกนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีแทน ผลจากคำตัดสินของศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าว ทำให้นายวรารุช ศิลปอาชา ถูกตัดสิทธิ์ทางการเมือง 5 ปี พร้อมๆ กับตำแหน่งรัฐมนตรีฯ และบทบาททางการเมืองในทุกๆ ด้าน

ความร่วมมือทางการเมืองระหว่างตระกูลศิลปอาชาและตระกูลอื่นๆ

สำหรับบทบาทในฐานะนักการเมืองที่เป็นผู้แทนของจังหวัดสุพรรณบุรี และบทบาทในพรรคชาติไทย ความคุ้นเคยและการเป็นลูกชายนายบรรหาร ศิลปอาชา ทำให้นายวรารุชได้รับการยอมรับและเป็นที่ไว้วางใจในการทำงานทั้งในการประสานงาน การเป็นที่ปรึกษาให้กับนักการเมืองรุ่นเดียวกัน และรุ่นน้อง ในขณะเดียวกันกับการทำงานร่วมกับนักการเมืองคนอื่น ๆ การจัดวางตัวเองของนายวรารุช ให้ความสำคัญกับบุคลิกภาพของความเป็นกันเอง ไม่ถือตัว ไม่มีความแตกต่างระหว่างการเป็นนักการเมืองทั่วไปกับการเป็นนักการเมืองที่เป็นลูกชายนายบรรหาร ศิลปอาชาแต่อย่างไร

ปัจจัยที่มีผลต่อความเข้มแข็งทางการเมืองของตระกูลศิลปอาชา

ความเข้มแข็งทางการเมืองของตระกูลศิลปอาชามาจากพื้นฐานการทำงานการเมืองที่ต่อเนื่องยาวนาน นับจากนายบรรหาร ศิลปอาชาเริ่มต้นเข้าสู่วงการเมือง กระนั้นการเข้า

ผู้การเมืองจนกระทั่งประสบความสำเร็จในเวลาต่อมา ก็มาจากพื้นฐานของการเป็นคนพื้นที่หรือคนจังหวัดสุพรรณบุรี การรู้จักพื้นที่และการเครือข่ายดีก่อให้เกิดสายสัมพันธ์กับผู้นำท้องถิ่น ผู้นำชุมชน ข้าราชการ นักธุรกิจและกลุ่มแม่บ้าน กลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้าน เป็นต้น ความสัมพันธ์กับกลุ่มทางสังคมเหล่านี้ ได้ส่งผลต่อการสนับสนุนทางการเมืองได้เป็นอย่างดี

กระบวนการสร้างฐานเสียงและการรักษาฐานเสียงของกลุ่มการเมืองในตระกูลการเมืองสุพรรณบุรี ใช้การลงพื้นที่เพื่อทำกิจกรรมและการช่วยเหลือชาวบ้านในท้องถิ่นต่างๆ เป็นหลัก ในการสร้างฐานคะแนนเสียง และการรักษาคะแนนเสียงไปด้วยกัน ซึ่งผลงานในการสร้างสาธารณูปโภค ประกอบด้วย ถนนหรือเส้นทางคมนาคม ไฟฟ้า ประปา คลองชลประทานซึ่งมีน้ำสำหรับการทำการเกษตรตลอดปี รวมถึงการสร้างสัญลักษณ์ของจังหวัดสุพรรณบุรีที่สำคัญ เช่น หอคอยบรรหารแจ่มใส ศูนย์ราชการจังหวัด โรงละครแห่งชาติภาคตะวันตก โรงเรียนและมหาวิทยาลัย โดยสิ่งดังกล่าว ถือเป็นผลงานในการนำความเจริญและการพัฒนามาสู่จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปถึงความแตกต่างในผลงานการพัฒนาเมื่อเปรียบเทียบกับ ส.ส.หรือรัฐมนตรีของพรรคการเมืองคนอื่นๆ ในพรรคการเมืองต่างๆ

ผลงานของท่าน (บรรหาร) ที่ปรากฏ รวมถึงความขยันและทุ่มเทให้กับจังหวัดสุพรรณบุรี ทำให้ชาวบ้านรักและศรัทธาในตัวท่าน ถือเป็นต้นแบบสำหรับผมและ

นักการเมืองของจังหวัด รวมถึงนักการเมืองคนอื่นๆ การทำงาน การของบประมาณเพื่อมาพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรีไม่ใช่ทำได้ง่ายๆ อย่างการสร้างถนนสายบางบัวทอง สุพรรณบุรี ชัยนาท กว่าจะได้มา ต้องทำเรื่องติดต่อและติดตามกันหลายรัฐบาล หากไม่รู้วิธีการ รู้จักข้าราชการ ทั้งในการสำรวจ และความตั้งใจจริงคงไม่ได้ และท่านก็ดำเนินโครงการนี้นานทีเดียว ไม่ได้ในปีี้ ก็เอาโครงการที่เสนอไปขอใหม่และติดตามกว่าจะได้มาก็คหลายปี นี่เป็นตัวอย่างการทำงานของท่าน (วราวุธ ศิลปอาชา, สัมภาษณ์ 2552)

ความสัมพันธ์กับนักการเมืองของจังหวัดสุพรรณบุรี ถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้พรรคชาติไทยรวมถึงกลุ่มการเมืองของจังหวัดเข้มแข็ง และทั้งหมดมีความสัมพันธ์ที่ผูกพันกันมายาวนาน จนยากที่จะแยกออกจากกันได้ ทุกคนเคารพซึ่งกันและกันและพร้อมที่จะช่วยเหลือเกื้อกูลกัน บัจฉัยดังกล่าว ทำให้นักการเมืองของจังหวัดสุพรรณบุรีผูกขาดโดยกลุ่มการเมืองใน 3-4 ตระกูลเท่านั้น แม้ว่าในปัจจุบัน ภายหลังศาลตัดสินยุบพรรคการเมือง จะทำให้มีนักการเมืองที่นามสกุลแตกต่างออกไปจากเดิม แต่โดยแท้จริงแล้วนักการเมืองหน้าใหม่ของจังหวัดสุพรรณบุรีล้วนเป็นญาติสนิทที่มีการดำเนินกิจกรรมและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกันมายาวนานทั้งสิ้น นอกจากนี้ นักการเมืองของจังหวัดสุพรรณบุรีรุ่นใหม่ดังกล่าว ก็ล้วนเติบโตมาจากการนักการเมืองท้องถิ่นมาก่อน และเป็นตัวแทนที่รอวันเข้าของพื้นที่ตัวจริงจะได้รับสิทธิ์ทางการเมืองกลับมาเท่านั้น

4.12 นายเสมอกัน เทียงธรรม

นายเสมอกัน เทียงธรรม เกิดใน พ.ศ. 2521 เป็นบุตรชายคนโตของนายจองชัย เทียงธรรมอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรีและอดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย สังกัดพรรคชาติไทย สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมต้นและมัธยมปลายจากโรงเรียนเซนต์คาเบรียล ระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ Richmond College, U.K. ระดับปริญญาโท International Marketing, University of Eastern London, U.K. และสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมือง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติการทำงานการเมือง ได้รับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี เขต 2 สังกัดพรรคชาติไทย ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมาธิการติดตามการบริหารงบประมาณ ติดตามมติของสภาและตรวจรายงานการประชุม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี เขต 6 พรรคชาติไทย กรรมาธิการการเงิน การคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน ผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมาธิการการเงิน การคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน กรรมาธิการบริหารหน่วยประจำชาติไทยในองค์การรัฐสภาอาเซียน 2 สมัย เป็นเลขานุการคณะกรรมาธิการติดตามผลการปฏิบัติตามมติของสภาผู้แทนราษฎร ผู้ช่วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นายจองชัย เทียงธรรม และถูกตัดสิทธิ์ทางการเมืองเป็นเวลา 5 ปี นับจากปี พ.ศ. 2551 เป็นต้นมา

การเข้าสู่การเมือง และบทบาททางการเมืองของเสมอกัน เทียงธรรม

นายเสมอกัน เทียงธรรมเข้าสู่การเมืองในฐานะนักการเมืองรุ่นใหม่ โดยเป็นผลมาจากการเปลี่ยนระบบการเลือกตั้งอันเนื่องมาจากการรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 กำหนดให้มีระบบการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตและระบบปาร์ตี้ลิสต์ ทั้งนี้ในฐานะที่เป็นลูกชายคนโตของนายจองชัย เทียงธรรม ซึ่งเลื่อนไปอยู่ในระบบปาร์ตี้ลิสต์ ได้รับชัยชนะในการลงสมัครรับเลือกตั้งสมัยแรกใน พ.ศ. 2548 โดยอยู่ในช่วงการเป็นรัฐบาลสมัยที่ 2 ของพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร หลังจากเขาเพิ่งเดินทางกลับจากการไปศึกษาต่อในประเทศสหรัฐอเมริกาตอนต้น พ.ศ. 2547 (เสมอกัน เทียงธรรม, สัมภาษณ์ 2552)

การเข้าสู่การเมืองของนายเสมอกัน เทียงธรรม ถือได้ว่ามิได้แตกต่างจากความเป็นลูกหลานในตระกูลนักการเมืองอื่นๆ ของประเทศ ซึ่งถือเป็นข้อดีหรือเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการยอมรับของประชาชนในพื้นที่เลือกตั้ง และการเติบโตทางการเมืองในอนาคต ทั้งนี้ด้วยภูมิหลังของการเป็นลูกชายคนโตของนายจองชัย เทียงธรรม นักการเมืองรุ่นใหญ่ของจังหวัดสุพรรณบุรี ดังนั้นจึงไม่แปลกที่นายเสมอกันฯ จะมีความคุ้นเคยทั้งในการลงพื้นที่พบปะกับชาวบ้านและฐานคะแนนเสียงของตนเอง

มันไม่ค่อยเปลี่ยนแปลง เพราะว่าคือมันคลุกคลี
เห็นกันบ่อยๆ คุณพ่อไปไหนมาไหนก็ชอบหยิบไปด้วย
ตั้งแต่สมัยเด็กๆ คุณพ่อเริ่มเล่นการเมืองตั้งแต่สมัยผม

5 ขวบมันเหมือนโตมากันสภาพแวดล้อมแบบนี้อยู่แล้ว
เพียงแต่ว่าต้องศึกษาเพิ่มเติมเพราะเราเปลี่ยนจากคนดู
มาเป็นคนเล่น (เสมอกัน เทียงธรรม, สัมภาษณ์ 2552)

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะเป็นการลงเลือกตั้งสมัยแรก
ที่ประสบความสำเร็จ กล่าวคือ ได้รับเลือกตั้งเข้าเป็นสมาชิก
ผู้แทนราษฎร (ส.ส.) สมัยแรก ก็ตาม นายเสมอกัน เทียงธรรม
ก็มีได้มีความมั่นใจในชัยชนะที่เกิดขึ้น แม้ว่าโดยข้อเท็จจริงแล้ว
ด้วยบทบาทและบารมีทางการเมืองของผู้เป็นพ่อคือ นายจองชัย
เทียงธรรม จะมีมากมายในพื้นที่ของจังหวัดสุพรรณบุรีก็ตาม
นายเสมอกันฯ ก็ยังถือเป็นนักการเมืองหน้าใหม่ หรือผู้ที่ยังด้อย
พรรษาทางการเมือง ประสบการณ์และความเจนจัดในเวที
การเมืองจึงยังมีอาจเทียบได้กับนักการเมืองรุ่นพ่อ รวมถึงบารมี
ทางการเมืองในระดับพื้นที่เลือกตั้งของคุณแข่งทางการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเป็นการเลือกตั้งในเขตพื้นที่ขนาดใหญ่ หรือ
มีหลายอำเภอซึ่งแตกต่างจากยุคที่เขาลงเลือกตั้งสมัยแรก

ถ้าตอนนี้เป็นเขตใหญ่ก็ตั้งแต่ศรีประจันต์
เดิมบางนางบวช สามชุก ดอนเจดีย์ หนองหญ้าไทร
ด่านช้าง ตอนผมลงสมัยแรกเขตแรกก็เดิมบางนางบวช
กับด่านช้าง..(ลงครั้งแรก)...มันก็ค่อนข้างราบรื่น เพราะว่า
จังหวัดสุพรรณบุรี ภาษีกับพรรคชาติไทยมันค่อนข้างดี
อยู่แล้ว ครั้งแรกก็สบายหน่อย แต่พอครั้งที่สองเป็นครั้งที่
ต้องพิสูจน์ตัวเอง คือครั้งแรกมันอาจจะได้มาเพราะปัจจัย
อะไรหลายๆ อย่างเหมือนโฆษณาดีแต่พอหลังเลือกตั้ง

แล้วเป็นช่วงที่ชาวบ้านเค้าทดลองใช้ ครั้งที่สองผมกังวลมากกว่าเพราะมันเหมือนเป็นเครื่องพิสูจน์แล้วว่าระยะเวลาที่ผ่านไปมาชาวบ้านเค้าพอใจเราหรือไม่พอใจ คือครั้งแรกเค้ายังไม่เคยเห็น สังกัดพรรคชาติไทยมันก็ดีดี เค้าก็ลองเลือกไป ถ้าเกิดมันไม่ดีผมคงตกครั้งที่สอง ครั้งที่สองคือ พ.ศ. 2550 เลือก 23 ธันวาคม พ.ศ. 2550 แล้วโดนยุบพรรค 2 ธันวาคม พ.ศ. 2551 ก็ตัดสิทธิ์ด้วยเหตุที่เป็นกรรมการ... (บริหารพรรคชาติไทย) (เสมอกัน เทียงธรรม, สัมภาษณ์ 2552)

การพิสูจน์ความสามารถและบารมีทางการเมืองแทนนักการเมืองรุ่นพ่อ ดูเหมือนว่าจะเป็นเงื่อนไขการยอมรับความสามารถทางการเมือง และเป็นตัวสะท้อนประการหนึ่งว่า ความสำเร็จทางการเมืองมิได้เรียบง่าย หากแต่มีอุปสรรคและปัญหาที่จำเป็นต้องใช้เวลาเป็นเครื่องพิสูจน์ตัวเองอย่างที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

นอกจากนี้ ด้วยภูมิหลังที่เติบโตมาในต่างประเทศ ที่ถูกนายจองชัย เทียงธรรม ส่งไปเรียนต่อในต่างประเทศตั้งแต่เด็ก จึงทำให้นายเสมอกันฯ ขาดกลุ่มเพื่อนในประเทศค่อนข้างมาก ซึ่งถือเป็นจุดอ่อนทางสังคมที่ส่งผลกระทบต่ออนาคตทางการเมืองค่อนข้างมากได้เช่นเดียวกัน เพื่อแก้ไขปัญหาและจุดอ่อนในประเด็นนี้ นายเสมอกันจึงตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเมืองไทยในระดับปริญญาโท โดยเขาเลือกเข้าศึกษาต่อจนกระทั่งสำเร็จการศึกษาในสาขาเศรษฐศาสตร์การเมือง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ใน พ.ศ. 2552

บทบาททางการเมืองของนายเสมอกัน เทียงธรรม เจริญก้าวหน้าตามลำดับ อันเป็นผลมาจากการที่เขาเป็น ส.ส. พรรคชาติไทยของจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งมีความสัมพันธ์ ทั้งทางการเมืองกับกลุ่มการเมืองตระกูลศิลปอาชาเป็นอย่างมาก ความสัมพันธ์ดังกล่าวทำให้การทำงานทั้งในฐานะของการ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) เป็นไปอย่างราบรื่นและได้ รับการสนับสนุนอย่างเด่นชัด รวมไปถึงได้รับการแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่งสำคัญในพรรคชาติไทยในฐานะกรรมการบริหารพรรค นับตั้งแต่อายุยังน้อย ส่งผลต่อบทบาททางการเมืองในระดับ ชาติซึ่งก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ซึ่งถือว่าได้รับการสนับสนุนและ เป็นการส่งเสริมประสบการณ์ในการทำงานการเมืองและ เตรียมความพร้อมสำหรับการก้าวขึ้นรับตำแหน่งสำคัญใน อนาคต

อย่างไรก็ตาม การเติบโตทางการเมืองของนายเสมอกัน เทียงธรรม ต้องยุติลงกลางคันเมื่อเขาถูกตัดสิทธิ์ทางการเมือง 5 ปี อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากศาลรัฐธรรมนูญมีคำพิพากษา ตัดสิทธิของพรรคชาติไทยใน พ.ศ. 2551 โดยดำรงตำแหน่ง กรรมการบริหารพรรคชาติไทย ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ต้องรับผิดชอบ ในทางการเมือง หากพรรคการเมืองที่สังกัดถูกคำสั่งของศาลให้ ยุบพรรคการเมือง

4.13 นายนิวัฒน์ จันทรสว่าง

นายนิวัฒน์ จันทรสว่าง สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนเซนต์คาเบรียล ปริญญาตรีและโทสาขานิติศาสตร์บัณฑิตและนิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย (นบท.) บิดาชื่ออโนวัฒน์ จันสว่าง รองนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี

เส้นทางการเมืองของนิวัฒน์ จันทรสว่าง

นายนิวัฒน์ จันทรสว่าง เข้าสู่เส้นทางการเมืองระดับชาติด้วยเหตุผลของอุบัติเหตุทางการเมืองในยุคที่สถานการณ์ทางการเมืองสุญญากาศนับจากเหตุการณ์ปฏิวัติรัฐประหารรัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร มาสู่กรณีศาลรัฐธรรมนูญตัดสินความผิดของนายสมัคร สุนทรเวช กรณีการเป็นผู้ดำเนินรายการทำอาหารด้วยข้อหาการเป็นลูกจ้างบริษัทเอกชนซึ่งกฎหมายห้ามผู้ดำรงตำแหน่งเป็นลูกจ้างหรือผู้มีส่วนได้เสียกับเอกชนที่เกี่ยวข้องกับกิจการของรัฐ และต่อเนืองมาถึงเหตุการณ์ยุบพรรคพลังประชาชนในสมัยของนายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี พร้อมกับในช่วงเวลาดังกล่าวพรรคชาติไทยภายใต้การนำของนายบรรหาร ศิลปอาชา อดีตนายกรัฐมนตรีได้ถูกตัดสิทธิยุบพรรคการเมืองในกรณีที่กรรมการบริหารพรรคมีความผิดในการเลือกตั้ง เหตุการณ์ดังกล่าวได้ส่งผลอย่างรุนแรงต่อพรรคชาติไทยถึงขั้นต้องยุติบทบาททางการเมือง จนกระทั่งนำมาสู่การจัดตั้งพรรคการเมืองชื่อใหม่ คือ “พรรคชาติไทยพัฒนา” และนายชุมพล ศิลปอาชาต้องเข้ามา

รับตำแหน่งหัวหน้าพรรคใหม่ดังกล่าวพร้อมกับการต้องตัดสินใจ
ทิ้งตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยศิลปากรเข้ามาอบกู่วิกฤต
ของพรรคชาติไทยซึ่งกลายเป็นเพียงตำนานการเมืองไทยไปแล้ว
โดยนายนิติวัฒน์ ต้องเข้ามารับบทบาทการเป็นนักการเมือง
ตัวแทนของพื้นที่นายบรรหาร ศิลปอาชา ด้วยภูมิหลังของ
ครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ทั้งในฐานะญาติ ประกอบกับบิดาซึ่ง
เป็นนักการเมืองท้องถิ่นที่มีสายสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนายบรรหาร
มาอย่างยาวนานมากกว่า 30 ปี นอกจากนี้ยังมีความสัมพันธ์
เกี่ยวดองในฐานะญาติของคุณหญิงแจ่มใส ศิลปอาชา ภรรยา
ของนายบรรหาร ศิลปอาชา อดีตนายกรัฐมนตรีกอีกด้วย

ผมไม่ใช่หลานโดยตรง แต่ว่าเป็นหลานในลักษณะ
ดองมากกว่า เป็นหลานดองในสายคุณหญิงแจ่มใส
ถ้าพูดถึงในสุพรรณฯ ตอนที่เข้ามา คุณพ่อก็ติดตาม
ฯพณฯ ท่านบรรหาร มา 30 ปี เท่าๆ กับอายุผมนี้แหละ
คุณพ่อก็จะดูแลในเขต (อำเภอ) สองพี่น้องเป็นหลัก (เขต
เลือกตั้งแบบรวมเขต ประกอบด้วย สองพี่น้อง อุ้มทอง
บางปลาหมอ) ส่วนพื้นที่พดล มาตรศรี ดูแลเขตอุ้มทอง ของพี่
ชาญชัย ท่านบุญเฮื้อ ประเสริฐสุวรรณ ก็จะมาดูแล
บางปลาหมอ ก็จะดูแลในแต่ละเขตอำเภอไป เพื่อความ
ชัดเจนก็จะเป็นว่าที่สุพรรณบุรีจะมีการบริหารจัดการที่
เป็นระบบ เป็นแนวทางเดียวกันหมด (นิติวัฒน์,
สัมภาษณ์, 2554)

นิติวัฒน์ จันทร์สว่าง บอกเล่าเรื่องราวเส้นทางการเมือง
ไว้ดังนี้

ผมเข้ามาเป็น ส.ส. อาจจะเรียกว่าด้วยความบังเอิญก็ได้ ซึ่งจริงๆ แล้วตั้งใจอยากจะเป็นผู้พิพากษามากกว่า ผมจบด้านนิติศาสตร์และจบเนติบัญญัติไทย พอเกิดปัญหา ฯพณฯ ท่านฯ (บรรหาร) และตระกูลศิลปอาษา พี่ที่อุป (วรารุช) พี่ที่ัญญา ทำให้เกิดช่องว่างของผู้แทนของพรรคชาติไทย ฯพณฯ ท่านฯ ก็มาบอกกับพ่อว่า ต้องส่งลูกลงนะ ซึ่งท่านให้ความเมตตาผม โดยที่พ่อทำงานกับ ฯพณฯ ท่านฯ มากกว่า 30 ปี นับจาก ฯพณฯ ท่านฯ เข้าสู่การเมือง พ่อดูแลพื้นที่สองพี่น้อง และเป็นรองนายกฯ มีคุณลุงเป็น นายก อบจ. คือคุณลุงบุญชู จันทร์สว่าง ตอนนั้นผมกำลังสอบผู้พิพากษา กำลังรอผลสอบ ผมก็เรียนท่านว่าหากผมสอบไม่ได้ผมรับปาก แต่หากผมสอบได้ผมขออนุญาต ฯพณฯ ท่านฯ ก็ตอบตกลง แต่พอดีว่าผมสอบไม่ผ่านเหลืออีกไม่กี่คะแนน ซึ่งใจจริงก็อยากจะไปเรียนต่อด้านกฎหมายที่ต่างประเทศ แต่ก็ต้องมารับหน้าที่นี้แทน ตอนแรกจบนิติศาสตร์ จบเนติบัณฑิตฯ จบโทกฎหมายมหาชน จริงๆ ตามแผนเดิมผมจะเป็นเรียนโทที่อังกฤษ ตั้งแต่มกราฯ 52 ก่อนหน้าที่จะมีเลือกตั้งว่าจะสอบผู้พิพากษาสอบสนามใหญ่ไปแล้ว คะแนนขาดไป 9 คะแนน สอบสนามเล็กก็ขาดไปคะแนนหนึ่ง ก็เลยกะว่าจะไปเรียนต่อโทต่างประเทศ พอดี ฯพณฯ ท่านฯ บรรหาร ถูกตัดสิทธิ์ทางการเมือง 5 ปี ตอนนั้นคุณพ่อเป็น

รองนายกฯ อบจ.สุพรรณบุรี (สุวัฒน์ จันทร์สว่าง มีคุณ บุญชู จันทร์สุวรรณ เป็นนายกฯ อบจ.) ตอนนั้นก็ไม่มีใคร ใคร ๆ พณฯ ก็เลยบอกพ่อผมว่า ให้เอาลูกชายมาแล้วกัน จังหวะนั้นผมรอดผลสอบผู้พิพากษาอยู่ ก็บอก ๆ พณฯ ท่านฯ ว่า ถ้าหากสอบผู้พิพากษาได้ก็ขออนุญาตที่จะไม่ มาเป็น ส.ส. ปรากฏผลออกมาว่าสอบไม่ได้ ก็เลยมาลง ผู้แทนฯ (นิติวัฒน์, สัมภาษณ์, 2554)

ด้วยในฐานะที่เป็นนักการเมืองรุ่นใหม่ทำให้นิติวัฒน์ ต้องปรับเปลี่ยนตัวเองเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ยอมรับในฐานะ ตัวแทนของพวกเขา โดยนิติวัฒน์ ให้ความสำคัญกับการ หาความรู้เพื่อพัฒนาความสามารถของตนเองทั้งการทำหน้าที่ ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทน (ส.ส.) และผู้แทนของชาวบ้าน

หลังจากเป็น ส.ส. แล้วก็ไปเรียนพระปกเกล้า ปปร.14 ล่าสุดนี้ก็ไปลงเรียนโทที่ธรรมศาสตร์ หลักสูตร MPE รัฐศาสตร์นักบริหาร ในเมื่อว่ายังไม่ไปไหนไม่ได้ ยัง วนเวียนอยู่ในการเมืองก็ไปหาความรู้เพิ่มให้กับตัวเอง ... มันไม่เชิงชอบเรียน แต่ถ้าเป็นนักการเมืองแล้วเรามีความ สามารถความรู้รอบด้าน สามารถที่จะนำความรู้ไปใช้ ประโยชน์ทางการเมืองได้ ท้องถิ่นได้ก็ควรหาความรู้ใส่ตัว เดิมทีเป็นนักกฎหมายก็คิดว่าไม่หยุดนิ่ง ควรหาความรู้ เข้าตัวเสมอ ยิ่งการเป็นนักการเมืองถ้าจะให้มีประสิทธิภาพ ก็น่าจะมีความรู้ที่หลากหลายก็น่าจะเหมาะกว่า และอีก อย่างอายุยังไม่เยอะด้วย แต่ถ้าหากเป็นนักการเมือง

อาวูโสก็อาจไม่คิดอย่างนี้ก็ได้ (ตอนนี้อายุ 32) (นิติวัดมน, สัมภาษณ์, 2554)

แม้ว่าจะในช่วงสถานการณ์ที่บังเอิญ แต่ด้วยสายเลือดของนักการเมืองท้องถิ่นที่มีบทบาทสำคัญพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรีมายาวนาน ความคุ้นเคยกับการเมืองนับตั้งแต่เด็กก็ทำให้นายนิติวัดมน ปรับตัวกับตำแหน่ง ส.ส. ไม่ยากนัก ภายหลังจากได้รับเลือกตั้งเข้าสู่สภา ครั้งแรก ซึ่งเป็นช่วงอายุที่ไม่มากนักอีกด้วย

การหาเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.)

จังหวัดสุพรรณบุรี

ด้วยสถานภาพทางการเมืองที่ยังใหม่ อ่อนอาวูโสและก็มีใช้คนในตระกูลการเมืองระดับ ส.ส. โดยตรง หากแต่บทบาทสำคัญของตระกูลและครอบครัวอยู่ในการเมืองท้องถิ่นเท่านั้น การลงเลือกตั้ง ส.ส. ครั้งแรกจึงเป็นเรื่องยากพอควรสำหรับตัวของนิติวัดมน แม้ว่าจะมีตระกูลศิลปอาษาให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ และนายบรรหาร ได้ช่วยเหลือโดยตรง ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวนิติวัดมน จึงเป็นไปในลักษณะของการขาดความสัมพันธ์กับนักการเมืองในระดับพื้นที่ รวมถึงผู้นำท้องถิ่นและประชาชนจังหวัดสุพรรณบุรีโดยทั่วไป แต่ก้าวแรกของการสมัครรับเลือกตั้ง ส.ส. จังหวัดสุพรรณบุรีก็ผ่านไปได้อย่างดีและประสบความสำเร็จได้รับเลือกตั้งในฐานะ ส.ส. ในสมัยแรกที่ลงสมัครรับเลือกตั้ง

การทำเสียง การลงพื้นที่ไม่ใช่เรื่องง่าย และความไม่คุ้นเคยกับพื้นที่เพราะเรียนและเติบโตในกรุงเทพฯ เป็นส่วนใหญ่ ทำให้เกิดปัญหาการการรู้จักผู้นำท้องถิ่น ซึ่งเป็นผู้ใหญ่และมีประสบการณ์มากกว่าเรา เราเป็นเพียงเด็ก การเรียนรู้ใจคนยังคงต้องใช้เวลาและเป็นเรื่องยากพอควร (นิติวัฒน์, สัมภาษณ์, 2554)

อย่างไรก็ตาม ในการเข้าพื้นที่เข้าผู้นำชาวบ้านหาเสียงเลือกตั้งแม้จะเป็นเรื่องใหม่หรือเพิ่งหัดเรียนรู้ แต่การทำงานการเมืองของนิติวัฒน์ ก็ไม่ใช่เรื่องยากนัก ด้วยความเข้าใจของประชาชนในพื้นที่ที่ต่อบทบาทหน้าที่และความสำคัญของนักการเมืองในการพัฒนาพื้นที่ นักการเมืองจึงเป็นสิ่งที่อยู่ใกล้กับประชาชน ดังคำอธิบายของนิติวัฒน์ในเมื่อครั้งที่ลงพื้นที่หาเสียงครั้งแรก ดังนี้

ไม่ยาก เพราะว่าเดี๋ยวนี้ชาวบ้านเขาชอบคนรุ่นใหม่ แล้วก็ ส.ส.สามารถจับต้องได้ แต่ก่อนเหมือนกับว่าจะเจอตัวที่ลำบาก อย่าง ๗๗๗ ท่านบรรหาร ตอนท่านหนุ่มๆ ทุกคนจะเข้าถึงท่านได้ทุกคน ทุกคนจะรักท่าน ไปไหนได้ตลอดเวลา แต่อย่างไรก็ตามแพ้สังขารใช้ไหม ๗๗๗ ท่านมีภารกิจเยอะแยะ ก็จะไม่ค่อยมีเวลาลงพื้นที่ เพราะงั้นเวลาจะนัดที่ก็ต้องจะต่อนัดล่วงหน้า บางที่ต่อนัดเป็นเดือน บอกล่วงหน้าเป็นเดือน ก็ทำให้ช่วงเวลาที่ผ่านมาชาวบ้านก็จะรู้สึกว่ารันทานไปเยอะ โดยเฉพาะรุ่นหลังๆ นะ แต่ช่วงรุ่นเก่าๆ อย่างล่าสุดท่านไปเยี่ยมเยียนที่

สองพี่น้อง ทุกคนก็จะให้การต้อนรับ เป็นห่วงเป็นใยท่าน
 อย่างดี ล้ำสุด ๆ ผนฯ ท่านไปผ่าหัวเข้ามา แต่พอมาถึงรุ่นนี้
 ชาวบ้านจะรู้สึกว่าคุณคนเข้ามาทำงาน ทุกคนเป็น
 คนกันเอง แต่ละคนไม่มีภาพเป็น ส.ส. เพราะทุกคนเป็น
 นักการเมืองท้องถิ่นอยู่แล้ว อย่างผมเป็นเด็กธรรมดา
 คนหนึ่ง เป็นคนอ่อนน้อมถ่อมตน ไม่ค่อยมีนิสัยนักการเมือง
 แต่ละคนจะไม่เหมือนเหมือนกัน อย่างผมจะเป็นคนที่ เป็น
 กันเอง ชาวบ้านจะชอบ (นิติวัฒน์, สัมภาษณ์, 2554)

นอกจากนี้แล้วครอบครัวกับการเมืองโดยเฉพาะหาเสียง
 เลือกตั้งมีความสำคัญต่อการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีค่อนข้าง
 มาก ด้วยครอบครัวเป็นพื้นฐานทางการเมืองที่สำคัญ โดยที่คน
 รุ่นพ่อแม่จะมีสายสัมพันธ์กับนักการเมืองท้องถิ่น ข้าราชการ
 ประจำ พ่อค้าแม่ค้า นักการเมืองของจังหวัด และเป็นที่รู้จักของ
 คนในพื้นที่มายาวนานทำให้ได้รับความไว้วางใจจากประชาชน
 ได้

ถือว่ามีส่วนเยอะ คุณพ่ออยู่กับการเมืองท้องถิ่นมา
 30 ปี แต่ทั้งนี้หลังจากนี้ไป มองว่าสิ่งที่ครอบครัว
 ทำไว้ ถ้าเราไม่สานต่อก็ต้องหมดไปในภายภาคหน้า
 เพราะฉะนั้น ผมถือว่าตลอดเวลาสองปีที่เป็น (ส.ส.) และ
 ในอนาคตข้างหน้าถ้าจะกลับมาเป็น ถือว่าเราต้องการ
 ประสบความสำเร็จทำด้วยมือของเราเอง เราต้องทำงาน
 แล้วต้องสร้างฐานต่อด้วยตัวเราเอง คือเราต้องต่อยอด
 จากครอบครัวทำไว้ เราจะไม่คิดว่าใช้สิ่งที่พ่อเราทำไว้

ดีแล้ว แล้วเราจะไม่คิดว่าไม่ออกงานไม่ได้ เพราะมัน
ทุกวันที่ผ่านมาผมก็ทำงานในพื้นที่ตลอด โดยที่คุณพ่อ
ก็จะไม่ออกงานแล้ว ทั้งหมดคุณพ่อจะไม่ยุ่ง ยกเว้น
คนเก่าคนแก่ที่รู้จักมักจี่ด้วย เพราะมันงานช่วงหลังผมจะ
ออกงานคนเดียวที่ลงพื้นที่เองหมด คิดว่าเราต้องสร้าง
ฐานของเราเอง เพราะตอนแรกๆ ที่เข้ามามีคนถามว่า
มีคนถามว่าอยู่สุพรรณ ฯ ผนฯ ท่านบรรหาร ได้อยู่แล้ว
ไม่ต้องหาเสียงมาก ผมก็บอกว่ามันเป็นไปไม่ได้ อนาคต
ข้างหน้าเป็นไปไม่ได้ เพราะถามว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะพืง
บารมี ฯ ผนฯ ท่านบรรหารตลอดเวลา...อนาคตข้างหน้า
มันต้องมีการเปลี่ยนแปลง เพราะมันถ้าเราเข้มแข็งได้
เราต่อยอดด้วยขาของตนเองได้ อนาคตข้างหน้าก็ไม่ต้อง
ห่วงอะไร เพราะมันเราก็ควรที่จะสร้างอำนาจและบารมี
ของเราเอง ไม่คิดใช้จะใช้ชื่อเสียงของศิลปินอาชาแล้วทำให้
เราได้เป็นตลอด ไม่ได้ (นิติวัฒน์, สัมภาษณ์, 2554)

อนาคตนักการเมืองสุพรรณบุรีของนิติวัฒน์ จันทรสว่าง

แม้ว่าจะเข้าสู่การเมืองในฐานะตัวแทนนักการเมือง
เจ้าของพื้นที่หรือตระกูลศิลปินอาชา แต่ความสัมพันธ์ที่มีกับ
การเมืองในระดับพื้นที่หรือท้องถิ่นมายาวนาน ประกอบกับการ
ศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเมืองและกฎหมายมาโดยตรงจึงทำให้
นิติวัฒน์ ซึมซับความเป็นนักการเมืองได้อย่างรวดเร็วและหาก
ผู้ใหญ่ทางการเมืองให้โอกาสและความไว้วางใจก็พร้อมที่จะลง
สู่สนามการเมืองต่อไป

ถ้าทางชีวิตตอนนี้ ถ้าท่านยังไว้ใจให้เป็นผู้แทนฯ อยู่ ถ้าท่านไม่มีใคร ถ้าท่านเห็นว่าผมเหมาะสม ที่ผ่านถือว่าฯพณฯ ท่านมีบุญคุณกับครอบครัวผมมาก ถ้าท่านไม่มีใคร ถ้าท่านยังต้องการผมก็ยังคงอยู่ได้..ช่วยเหลือท่านเพราะถือว่าอยู่ในจังหวัดที่ไม่มีใคร พี่กัญญา พี่วรารุช ถูกตัดสิทธิ์ ทั้งที่เป็นนักการเมือง คนรุ่นใหม่ที่มีประสิทธิภาพ ยุบพรรคไปมันกลายเป็นว่าคนรุ่นใหม่มีประสิทธิภาพที่พร้อมจะมาทำงานมันหายไป อย่างเสมอกันก็เช่นเดียวกัน (เป็นเพื่อนรุ่นเดียวกับเสมอกัน เทียงธรรม) ถูกตัดสิทธิ์หลายคนก็น่าเสียดาย เรียนห้องเดียวกันที่ เซนต์คาเบรียล ตอนนี้เสมอกัน พ่อท่านจงชัยวางตัวทางการเมืองไว้แล้ว แต่ผมไม่ได้คิดว่าจะมาทางนี้ (นิติวัดณ์, สัมภาษณ์, 2554)

สำหรับการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรี แม้ว่าเจ้าของพื้นที่หรือตระกูลการเมืองตัวจริงจะถูกตัดสิทธิ์ทางการเมืองแทบทั้งหมด แต่การเลือกหรือคิดสรรตัวแทนลงสู่สนามการเมืองก็มีไหวว่าจะตัดสินใจได้โดยง่าย ทั้งนี้ นิติวัดณ์ให้ความเห็นว่าการเมืองต้องเข้าใจประชาชน นักการเมืองหรือคนที่ลงสู่สนามการเมืองต้องทำงานในพื้นที่มาก่อน และเป็นที่ยอมรับของคนในพื้นที่ หรืออย่างน้อยที่สุดก็ต้องมีครอบครัวที่มีฐานทางการเมืองที่เข้มแข็ง พร้อมๆ กับบุคคลดังกล่าวต้องมีความรู้ความสามารถและมีศักยภาพในการทำงานในระดับสูง ดังปรากฏในการเลือกตัวแทนตระกูลการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีที่ถูกตัดสิทธิ์ทางการเมือง

ถามว่าการที่จะหาใครคนหนึ่งมาแทน ก็ควรที่จะเป็นคนที่ศักยภาพมากพอที่จะดูแลพื้นที่นั้นๆ ได้ ถามว่า ในภาพรวมการที่ ฯพณฯ ท่านบรรหาร และครอบครัวดูแล ทั้งสุพรรณบุรี ถามว่าในยามที่เราขาดคนที่มีคุณภาพที่จะมาดูแลคนทั้งสุพรรณฯ ถามว่าตัวแทนในแต่ละอำเภอ ที่ลง ส.ส. ทั้งหมดที่ทำงาน ก็ถือว่าเป็นผู้ที่ดูแลพื้นที่นั้น มาตลอดระยะเวลาที่ ฯพณฯ ดูแลอยู่ ก็เหมือนเป็นผู้เชื่อม ต่อประสานงานในพื้นที่ ถ้าไม่มี ฯพณฯ ท่านสุพรรณก็ไม่ เจริญขนาดนี้ ก็ถือว่าเป็นผู้แทนในแต่ละพื้นที่ทำงานใน ท้องถิ่นมาก่อน ถามว่าขาดตาทัพก็ได้ แต่ถามว่าทุกคนมี ศักยภาพในตัวเองหมดทุกคน แต่อาจเทียบท่านบรรหาร ท่านวรารัฐไม่ได้เท่านั้นเอง แต่เทียบตระกูลศิลปอาชา ไม่ได้แค่นั้นเอง (นิติวัฒน์, สัมภาษณ์, 2554)

นักการเมืองรุ่นใหม่กับการอนาคตการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรี

ในทัศนะของนิติวัฒน์ การเมืองจังหวัดสุพรรณบุรี ได้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว โดยเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงและการ พัฒนาการเมืองของประชาชนที่เข้าใจและเรียนรู้ความสำคัญ ตลอดจนบทบาทของนักการเมืองในระบบประชาธิปไตยที่มากขึ้น เป็นลำดับ โดยที่นักการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีต้องปรับตัว ให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น อย่างไรก็ตามรูปแบบของ การเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีในพื้นที่ก็ยังคงอยู่บนพื้นฐานความ สัมพันธ์ระหว่างนักการเมืองกับประชาชนไม่แตกต่างจากอดีต มากนัก และความสัมพันธ์ดังกล่าว นักการเมืองรุ่นใหม่ยังไม่ สามารถปฏิบัติหรือสร้างได้เหมือนนักการเมืองรุ่นเก่า

เปรียบเทียบตอนนั้นกับตอนนี้ สมัยก่อนผู้นำท้องถิ่น
 กำหนดผู้ใหญ่บ้าน จะใจนักเลง พูดคำไหนคำนั้น ศักดิ์ศรี
 แล้วก็สัญญาถูกผู้ชายเขาจะถือมาก บางส่วนมีอะไรที่
 แตกต่าง ตอนนี้นำผู้ใหญ่บ้านไม่ได้พูดไหนคำนั้น เงิน
 สามารถเปลี่ยนแปลงได้ คนรุ่นหลังถ้าพูดถึงการหาเสียง
 จะลำบากกว่าสมัยก่อน ถ้าพูดความลำบากในรุ่นคุณพ่อ
 ๆ หน่อย ท่านบรรหาร จะลำบากต้องลุยทุ้งลุยโคลน ต้อง
 นั่งเรือ บางทีขี่ม้าเข้าไป แต่ในรุ่นผมสบายกว่ามีถนน
 หนทาง มีรถเข้าถึงได้หมด ก็เป็นความแตกต่าง ถามว่า
 ทุกคนยังให้ความไว้วางใจพรรคชาติไทยใหม่ ก็ไว้วางใจ
 เพราะทุกคนรู้ดีว่าถ้าไม่มี ๆ หน่อย ท่านบรรหาร สุพรรณ
 ก็จะไม่เป็นอย่างนี้ (นิติวัธน์, สัมภาษณ์, 2554)

นอกจากนี้แล้วการทำงานในพื้นที่ของนักการเมืองรุ่นเก่า
 กับรุ่นใหม่มีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก ทั้งในรูปแบบและ
 ความทุ่มเทในพื้นที่เลือกตั้ง โดยเปรียบเทียบกันค่อนข้าง

คงจะเทียบกับผมไม่ได้แน่นอน เพราะอย่างไรท่าน
 ดูแลคนทั้งสุพรรณ ทั้ง 10 อำเภอไม่ว่าจะเป็นเขตท่าน
 จองชัย ท่านประภัสร์ ก็ตาม ๆ หน่อย ท่านเป็นคนมีบารมี
 ควบคุมหัวหน้าส่วนราชการ และท้องถิ่นให้มีแนวทาง
 เดียวกัน อย่างพวกผมอย่างมากก็แค่ชาวบ้านในอำเภอ
 รู้จักเท่านั้นเอง ไม่อาจหาญไปเทียบท่านได้ (นิติวัธน์,
 สัมภาษณ์, 2554)

การทำงานในฐานะนักการเมืองรุ่นใหม่ นิติวัดณ์ ให้ ความสำคัญกับการนำแนวทางและหลักการทำงานของนาย บรรหาร ศิลปอาชา มาเป็นต้นแบบพร้อมกันๆ ความรู้สึกภูมิใจ ที่ตั้งคำอธิบายดังนี้

ผมไม่เสียใจเลยที่เป็นคนจังหวัดสุพรรณบุรีแล้วได้ ทำงานกับท่าน เพราะการทำงานของ ฯพณฯ ท่านถือว่า สุดยอด ผมเคยได้ตาม ฯพณฯ ท่านไปดูงานทำงานกันน้ำ หรือถนน ผู้รับเหมาหรือข้าราชการ เข้ามาถึงก็จะมี การพีรเซ็นต์เตชั่นให้รู้ว่างานก่อสร้างคืบหน้าไปถึงไหนแล้ว ข้าราชการก็เอาบอร์ดมาที่ติดที่ผนังมีภาพถ่ายสีบมาติด ฯพณฯ ท่านชี้ว่าบอกซิมันอยู่ตรงไหน เอาเลขมาติด หนึ่ง สอง สาม ผมจะได้รู้รูปไหนจริงไม่จริง คุณเอารูปมาติด สีบรูปผมจะรู้ได้แค่ไหน นี่แค่เล็กๆ น้อย (นิติวัดณ์, สัมภาษณ์, 2554)

ในขณะที่ การทำงานของนักการเมืองสุพรรณบุรี (สายเลือด) รุ่นใหม่ ได้นำแนวทางและหลักการทำงานร่วมกัน ตามแบบอย่างที่เคยปฏิบัติในการเมืองรุ่นพ่อ โดยเป็นการแบ่ง พื้นที่รับผิดชอบ แต่มีการทำงาน การปรึกษาหารือร่วมกัน เพื่อช่วยเหลือหรือแก้ไขปัญหาที่ประชาชนในพื้นที่เดือดร้อน

ถ้าเป็นแต่ก่อนไม่เหมือนกัน แต่ก่อนเขตเสมอกัน (นายเสมอกัน เทียงธรรม) เป็นเขตบน ผมดูแลเขตล่าง เสมอกันดูแลเขตบนเพราะจั้นการทำงานในภาพรวมจะ

แตกต่างกัน อีกเรื่องตอนที่ผมเข้ามาเสมอกันถูกตัดสิทธิ์ทางการเมือง 5 ปี เพราะฉะนั้นการเชื่อมต่อในการทำงานก็จะแตกต่างกัน แต่ถ้าพูดถึงปัญหาดูแลเกษตรกรชาวนาตอนนี้ก็มีการพูดคุยกัน อย่างปัญหาเพลิงกระโดดตอนนี้ ตรงไหนมีปัญหาแล้วเราจะต่อรองกับรัฐบาลอย่างไร คืออย่างไรจะช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกรได้ หลักๆก็จะพูดคุยในการช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกรมากกว่า ในปัญหาเรื่องน้ำเรื่องเกษตรกร แต่ในเรื่องการเมืองในพรรคก็จะมีโอกาสได้คุยกัน เพราะตัวเขาเองถูกตัดสิทธิ์ทางการเมือง ไม่ค่อยได้เข้ามาร่วมในพรรค... ในเรื่องการเมืองในพรรคจะไม่ได้ก้าวก่ายกัน แต่ถ้าเป็นเรื่องน้ำเรื่องการช่วยเหลือเกษตรกรก็จะได้คุยกันตลอด แต่ในพื้นที่จะไม่ข้ามกัน (นิติวัฒน์, สัมภาษณ์, 2554)

ความเข้มแข็งของการเมืองสุพรรณบุรี

นิติวัฒน์ ยอมรับว่า ความสำเร็จทั้งเรื่องการเมืองและการพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรีมาจากนายบรรหาร โดยตรง กล่าวคือ นายบรรหาร ถือเป็นผู้นำแท้ๆ ของประชาชนชาวจังหวัดสุพรรณบุรีที่ทำงานอย่างจริงจังและทุ่มเทเสียสละมาอย่างต่อเนื่องยาวนานนับจากการก้าวเข้าสู่อาชีพนักการเมืองเมื่อ 30 ปีก่อน และความตั้งใจจริงของนายบรรหาร ได้นำมาซึ่งการรวมตัวของนักการเมืองของจังหวัดสุพรรณบุรีจนกระทั่งได้เข้ามาสังกัดพรรคชาติไทยทั้งหมด เป็นผลให้เกิดการทำงานที่มีการเชื่อมโยงทั้งในการเลือกตั้งและการกำหนดนโยบายพร้อมๆ กับประสานการทำงานในการพัฒนาพื้นที่อย่างใกล้ชิดอย่าง

นักการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีด้วยกัน นอกจากนี้ยังเกิดการแบ่งพื้นที่ดูแลประชาชนและการเลือกตั้ง อันมีผลทำให้นักการเมืองในแต่ละพื้นที่เลือกตั้งสามารถเข้าถึงประชาชนได้อย่างทั่วถึง พร้อมกับการจัดกิจกรรมและการจัดตั้งกลุ่มผู้สนับสนุนได้ชัดเจน

ข้อหนึ่งเพราะว่าทุกคนเป็น ส.ส. พรรคเดียวกันหมด แล้วทุกคนก็ให้ความเคารพ ๆ หน่อย ท่านบรรหาร อันนี้เป็นจุดแข็งของการเมืองสุพรรณฯ แม้ว่าระดับท้องถิ่น ส่วนใหญ่ก็ให้การเคารพนับถือ ๆ หน่อย ท่านทุกคนยอมรับว่า ๆ หน่อย ท่านสามารถดูแลสุพรรณบุรีได้ดีจริงๆ เพราะสุพรรณบุรีเป็นพื้นที่รับน้ำ โดยเฉพาะพื้นที่ผมเองเป็นพื้นที่รับน้ำ ถ้า ๆ หน่อย ท่านไม่ได้มาดูแลกำกับการจัดการน้ำท่วมตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาผมว่าหนักกว่านี้ หนักกว่าที่อื่นด้วย เพราะพื้นที่ผมเป็นที่แอ่งกระทะ อย่างเขตดอนเจดีย์ ปีที่แล้วน้ำสงสารเพราะเขาไม่เคยเจอปัญหา ซึ่ง ๆ หน่อย ท่านเข้ามากำกับดูแลมันก็สามารถบรรเทาได้เต็มที่แล้ว เพราะว่ากลางปีที่แล้วมันหนักหนาสาหัสมาก ไม่สามารถป้องกันได้เลย เพราะเขตดอนน้ำยังท่วม ก็คิดว่าเป็นไปได้อย่างไร ทุกคนยอมรับในการจัดการของท่าน คือท่วมแต่ลงเร็วกว่าที่อื่น ที่อื่นท่วมเป็นเดือน พอเรามี ๆ หน่อย บรรหาร เป็นแกนหลัก ทุกคนคอยประสานงานแล้วก็ทำตามมันก็สามารถเห็นผลได้รวดเร็ว (นิติวัฒน์, สัมภาษณ์, 2554)

อย่างไรก็ตาม ในทัศนะของนิติวัฒน์ มองว่า ถึงที่สุดแล้ว การเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีย่อมมีการเปลี่ยนแปลง ด้วยผลของการเปลี่ยนถ่ายทายาททางการเมือง นอกจากนี้แล้วยังขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างตระกูลการเมืองของจังหวัดสุพรรณบุรี อีกด้วย

ในความคิดก็คงจะมีการเปลี่ยนแปลงเพราะว่า วันหนึ่ง เหมือนกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ความเจริญถึงจุดสูงสุด ก็กลับคืนสู่สามัญเป็นเรื่องปกติธรรมดาอยู่แล้ว แต่ถามว่าพอหลังจากเกิดการเปลี่ยนแปลงแล้ว เราจะประทับใจประคองให้สุพรรณบุรีมีความเป็นหนึ่งเดียวได้ไหม มันขึ้นอยู่กับว่าตัวแทนที่ขึ้นมาแทนมีความสามัคคีกันมากน้อยแค่ไหน แล้วคิดว่าสุพรรณบุรีที่ผ่านมามันดีที่สุดในแล้วหรือยัง เพราะว่าถ้าอนาคตข้างหน้าเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงแล้วเราไม่สามารถสามัคคีกันผมก็ไม่แน่ใจว่า สุพรรณบุรีมันจะถอยหลังไปแค่ไหน เพราะถือว่าตอนนี้ มันถึงขีดสุดแล้ว อนาคตข้างหน้ามันเปลี่ยนแปลงอยู่แล้ว เพียงแต่ว่าทำอย่างไรให้มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (นิติวัฒน์, สัมภาษณ์, 2554)

ความสัมพันธ์ระหว่างตระกูลการเมืองกับการทำงานการเมือง

ในทัศนะของนิติวัฒน์ การทำงานการเมืองในจังหวัดสุพรรณบุรีมีลักษณะเฉพาะโดยเป็นการแบ่งพื้นที่ของ ส.ส. ที่ต้องรับผิดชอบชัดเจน มีการทำงานในลักษณะประสานและร่วมมือทำงานระหว่างนักการเมืองต่างพื้นที่เลือกตั้ง โดยทำงาน

ในแนวทางเดียวกัน มีนายบรรหาร อดีตนายกรัฐมนตรีนับเป็นศูนย์กลางการทำงาน คอยดูแลและสนับสนุนการดำเนินงาน ทั้งการเสนอ การจัดหางบประมาณและสิ่งๆ การ ด้วยพื้นที่ที่มี หมู่บ้านและชุมชนเป็นจำนวนมาก ทำให้การทำงานของ ส.ส. เป็นไปด้วยความยากลำบากในขณะที่การดูแลพื้นที่ของนักการเมืองสุพรรณบุรีมีความสำคัญต่อประสิทธิภาพและผลการทำงานเป็นอย่างยิ่ง

ในสุพรรณฯ ผมดูแลสองพี่น้องนี้ คนดูแลอยู่ของ ก็ดูแลอยู่ของ คนดูแลบางปลาหมอไปเลย เพราะฉะนั้นการดูแล ของเราก็คนละอำเภอไปเลย ก็จะบอกชาวบ้านว่า ผมดูแล สองพี่น้องนะ ผมก็จะไม่ค่อยได้เข้ามาในพื้นที่นี้ แต่ละคน ก็จะบอกว่า ส.ส.อีกสองคนหายไปไหน คือตอนหาเสียง เราหาเสียงในภาพรวม เขาก็จะถามว่าทำไมเห็น ส.ส. คนเดียวแล้วอีกสองคนหายไปไหน ก็จะบอกไปว่า อีกคนดูแลอยู่ของ ดูแลสองพี่น้อง ถ้าจะให้ ส.ส.มางาน เหมือนกันหมด ผมถามว่าหากวันหนึ่งมีงานยี่สิบงาน เราสามคนไปงานยี่สิบงานมันเป็นไปได้แน่นอน ส.ส.สองคนกระจุกอยู่งาน อย่างมากวันหนึ่งก็ได้ทำงาน ถามว่าถ้าเราแบ่งงานกันไป ยี่สิบงานเราก็สามารถทำได้ อย่างน้อยเราก็เป็นทีมเดียวกันของพรรคชาติไทยพัฒนา เราทำงานเราไม่ได้ทอดทิ้ง เพียงแต่ว่าพี่น้องในพื้นที่อื่นๆ ก็อยากเจอ ส.ส. ของเขาเหมือนกัน ไม่ได้หมายความว่า การที่เราไม่ได้ไปในพื้นที่หนึ่งเราจะทอดทิ้ง แต่เพราะ ว่าการที่เรามีคนทีไว้วางใจ การทำงานของเราจะไปตามพื้นที่

ของแต่ละคนให้เขารู้ว่าเราทำงานอยู่นะเราไม่ได้ทอดทิ้งเขา เพียงแต่ที่เราต้องการที่จะเข้าถึงพี่น้องประชาชนให้ได้รวดเร็วและง่ายกว่าเดิม.. การรวมเขต เขตใหญ่สามคนกับเขตเดียวเบอร์เดียวกับการเลือกตั้ง ในความรู้สึกผมใหญ่เล็กพอๆ กัน เพียงแต่ว่าลง ส.ส. จะหนักมากกว่า (นักการเมืองท้องถิ่น) ในสุพรรณบุรีใหญ่เล็กไม่มีผลผมตอบอย่างนี้นะ ใหญ่เล็กไม่มีผล แต่ว่าถ้าเป็นจังหวัดอื่นอาจคิดแตกต่างออกไป เพราะว่าอย่างไรเสียถ้าเราเป็นเอกภาพก็ไม่มีปัญหา (นิติวัธน์, สัมภาษณ์, 2554)

ทักษะต่อสุพรรณบุรีโมเดล หรือ “บสสหราบูรี”

การพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรีนับจากอดีตถึงปัจจุบันถือเป็นตัวอย่างของการทำงานการเมืองอย่างหนักผ่านการสนับสนุนทั้งการวางแผนยุทธศาสตร์จังหวัด การจัดหางบประมาณเพื่อนำมาสนับสนุนโครงการที่วางไว้ โดยทั้งนิติวัธน์ ให้ทัศนะว่า การพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรีถือเป็นหนึ่งในต้นแบบการพัฒนาจังหวัดที่สำคัญ และนักการเมืองทั้งที่ประสบการณ์ หรือคร่ำหวอดทางการเมืองมายาวนานและนักการเมืองรุ่นใหม่ที่เพิ่งก้าวเข้าสู่เส้นทางนักการเมืองอาชีพจำเป็นต้องเรียนรู้และนำมาเป็นแบบอย่างในการพัฒนาพื้นที่/จังหวัด นอกจากนี้แล้วผลของความสำเร็จในการพัฒนาจังหวัดยังมาจากปัจจัยความเป็นเอกภาพของนักการเมืองในพื้นที่อีกด้วย กล่าวคือ หากจังหวัดใดมีนักการเมืองที่มาจากพรรคการเมืองเดียวกันย่อมมีผลต่อการพัฒนาจังหวัดได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ ในขณะที่เดียวกันกับนักการเมืองเมื่อได้รับความไว้วางใจหรือได้รับเลือกตั้งเป็น ส.ส.แล้ว ก็ควรตระหนักในภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายและต้องใส่ใจในความเป็นตัวแทนของประชาชน ดังนายบรรหาร ศิลปอาชา ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาจังหวัดจนได้รับการยอมรับทั้งจากประชาชนชาวจังหวัดสุพรรณบุรีและจังหวัดอื่นๆ

ถามว่าจะหาคนที่ทำงานแบบสุพรรณบุรีได้ใหม่เป็นไปได้น้อย ถ้ามีก็จะเป็นจังหวัดรังของนายชวณหลิกภัยที่เป็นเอกภาพ ถ้าพูดแบบ ไม่ได้เข้าข้างตนเองนะ ก็จะเป็นสุพรรณบุรีนี้แหละอันดับหนึ่ง คงไม่มีใครทำได้หรอก บอกว่าสุพรรณบุรีได้งบประมาณเยอะกว่าที่อื่นถามว่า ผู้แทนทุกคนมีหน้าที่ดูแลคนของจังหวัดตัวเอง เพราะงั้นการที่คุณจะเป็นผู้แทนได้ เมื่อประชาชนเขาเลือกคุณมาก็จะควรที่จะมีศักยภาพที่จะติดตามงบประมาณลงมาสู่จังหวัดของตนเอง ไม่ใช่คุณจะมาบอกว่าคุณทำไม่ได้ ไม่ใช่จะมาบอกว่าผมทำไม่ได้ ผมพูดถึงคนที่มึนคักดีศรีเทียบเท่า ๆพณฯ ท่านบรรหารนะ คือคนที่อายุอ่อนกว่าแก่กว่า คือคนที่มีอาวุธทางการเมืองพอๆ กัน ทำใหม่ ๆพณฯ ท่านบรรหารทำได้คุณทำไม่ได้ ทำไม่คุณไม่มีความสามารถที่จะปกครองทั้งจังหวัดได้... ๆพณฯ ทำได้ทำไม่คุณทำไม่ได้ มองว่าข้อแตกต่างมันเริ่มจากจุดกำเนิดมากกว่า ถามว่าคุณเริ่มต้นอย่างไร ถามว่าถ้าคุณเริ่มจากจุดที่คุณอยู่ใส่ใจแค่นั้นเอง คุณไม่ได้ใส่ใจทั้งจังหวัด แต่ ๆพณฯ ท่านบรรหารเข้ามาดูแลทุกจุดของ

จังหวัด คือใครสร้างอย่างไรก็ได้ อย่างนั้น ระหว่างที่ท่านสร้างขึ้นมาท่านก็เหมือนเป็นมือประสานสิบทิศ ทุกภาคส่วนต่างๆ ก็ให้ความเคารพท่านมากมาย ในฐานะที่คุณเป็น ส.ส.เหมือนกันทำไมคุณไม่รู้จักสร้างบารมี ทำไมคุณไม่สร้างพระเดชพระคุณให้เขาเคารพนับถือในความสามารถของคุณให้ได้ เพราะงั้นมันถึงได้ ผมมองว่าทุกคน อัจฉา ทั้งๆ ที่ทุกคนทำได้หมดแต่คุณใส่ใจหรือตั้งใจที่จะทำหรือเปล่า ที่ ฯพณฯ ท่านบรรหารทำทั้งหมดผมบอกว่าท่านตั้งใจและใส่ใจ แม้แต่ถนนทุกเส้นที่สุพรรณฯ คอนกรีตนะ ตอนที่ท่านเดินไหนท่านเดินตรวจทุกเส้น แม้แต่ขอบฟุตบาท จังหวัดอื่นดูได้เลยเป็นคลื่นไปหมด แต่ที่จังหวัดสุพรรณฯ ท่านบรรหารสั่งว่าต้องเป็นบล็อกใหม่เท่านั้น ถามว่านักการเมืองจังหวัดอื่นได้ถนนเข้าไป ถามว่าคุณไปดูหรือเปล่า ท่านใส่ใจทุกรายละเอียด มังกรสวรรค์ท่านก็ไปดู เดินดูหกล้มหกลุกท่านล้มไม่มีใครรู้ กลางค้ำกลางคิ่นขาเจ็บไม่มีใครรู้ กลางค้ำกลางคิ่นก่อนนอนไปบึงฉวาก เอาปลาฉลามไปปล่อย เชื่อใหม่ว่าปลาฉลามมาตีสีตีน้ำท่านก็รอ ถามว่านักการเมืองอื่นๆ ทำอย่างไร ฯพณฯ ท่านหรือเปล่าไม่มีใครทำ ทำให้ผมรู้สึกว่าคุณ ฯพณฯ ท่านบรรหาร ยังให้โอกาสผมก็จะทำ ท่านเป็นนักการเมืองตั้งใจและใส่ใจกับจังหวัดสุพรรณบุรี (นิติวัฒน์, สัมภาษณ์, 2554)

ทัศนคติด้านการพัฒนาประเทศต่อนักการเมืองกับข้าราชการประจำ

ด้วยกระแสสังคมที่มักกล่าวถึงบทบาทการทำงานและการทำหน้าที่ของ ส.ส. ในประเทศมักถูกมองในสองลักษณะ กล่าวคือ ในลักษณะแรกถูกมองโดยกลุ่มชนชั้นนำหรือชนชั้นกลางทางสังคมที่มีฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจอยู่ในระดับที่สูงกว่าประชาชนทั่วไป กลุ่มดังกล่าวนี้มักมีฐานทางการศึกษาในระดับที่ดี จึงให้ความสำคัญกับการทำหน้าที่ของ ส.ส. ในบทบาทด้านนิติบัญญัติหรือการออกกฎหมายและควบคุมฝ่ายบริหาร การให้ความสำคัญในประเด็นดังกล่าวของกลุ่มแรกนี้ จึงเป็นที่มาของการมีทัศนคติและความคิดเห็นต่อ ส.ส. ในด้านลบมากกว่าด้านบวก กล่าวคือ บทบาทของ ส.ส. ในประเทศไทยยังล่าช้าไม่พัฒนา เป็นการเข้าสู่การเมืองเพื่อหวังผลประโยชน์หรือตำแหน่งทางการเมืองมากกว่าการทำหน้าที่ในฐานะตัวแทนของประชาชน ในขณะที่ในกลุ่มของประชาชนที่สัมผัสหรือใกล้ชิดกับ ส.ส. ซึ่งโดยส่วนใหญ่มักเป็นพื้นที่ต่างจังหวัดมักให้ความสำคัญกับการทำหน้าที่ของ ส.ส. ในบทบาทของผู้ใหญ่ที่ต้องคอยให้ความช่วยเหลือชาวบ้านทั้งในสถานการณ์ฉุกเฉินหรือประจำวัน และบทบาทในการพัฒนาสาธารณูปโภค กล่าวคือ การพัฒนาเส้นทางคมนาคม ถนนหนทาง การพัฒนาแหล่งน้ำทางการเกษตร รวมถึงการพัฒนาอาชีพ และการช่วยเหลือยามเจ็บไข้ได้ป่วย งานบุญ หรืองานประเพณีเทศกาลต่างๆ เป็นต้น นั่นคือชาวบ้านให้ความสำคัญกับการที่ ส.ส. ต้องเป็นตัวแทนที่คอยดูแลสารทุกข์สุกดิบที่ต้องอยู่ในพื้นที่ เลือกตั้งเหนือเรื่องอื่นๆ แนวคิดเห็นที่ตรงกันข้ามดังกล่าวได้นำมาสู่ข้อถกเถียงต่อบทบาทของ ส.ส. ในระหว่างคนสองกลุ่มหลัก

ในปัจจุบัน สำหรับนิติวัฒน์ ในฐานะคนรุ่นใหม่ได้กล่าวถึงประเด็นดังกล่าว โดยอธิบายถึงบทบาทของ ส.ส. ที่ควรจะเป็นในประเทศไทยนั้นต้องสอดคล้องกับสภาพสังคมและวัฒนธรรมไทย มิใช่การนำแนวคิดทางวิชาการที่ ส.ส. ต้องทำหน้าที่เฉพาะด้านนิติบัญญัติหรือควบคุมฝ่ายบริหาร ซึ่งเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ในสังคมไทย ดังนี้

ในความเห็นผม เราคงไม่สามารถให้น้ำหนักไปด้านใดด้านหนึ่งมากเกินไปได้ ซึ่งมันควรจะเป็นอย่างนั้นอยู่แล้ว ซึ่งถ้าเราไม่มีข้าราชการคอยทำงานประสานไปกับเรา เราคงไม่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยกตัวอย่างในสภา ส.ส. กับข้าราชการสภา ถ้าเราเข้าไปในสภา ไม่มีข้าราชการสภาคอยทำงาน ประสานงานไปกับเรา คอยบอกวาระการประชุม การเสนอญัตติต่างๆ ถ้าเราไม่มีเขา เราก็ทำไม่ได้ นี่คือภาพเล็กๆ ที่ชี้ให้เห็น เพราะฉะนั้น ส.ส. กับข้าราชการในพื้นที่ ถ้าเราทำงานไปด้วยกันได้ คนที่ได้ประโยชน์ก็คือประชาชน ถ้าเราให้น้ำหนักข้าราชการ ข้าราชการไม่ฟังนักการเมือง หรือนักการเมืองเอาแต่รังแก ข้าราชการ ก็ไม่มีความก้าวหน้า ผมจึงมองว่าเราควรให้น้ำหนักไปทั้งสองอย่าง และผมมองว่าการที่มีนักวิชาการบางคนพยายามที่จะตัดแขนตัดขานักการเมืองอาชีพ หรือนักการเมืองที่อยู่ มันก็เป็นดาบสองคม คุณร่างรัฐธรรมนูญมา ต้องการให้คนดีเข้ามาทำงานในสภา ถามว่าเป็นคนดีแล้วไม่มีอำนาจ กำหนดผู้ใหญ่บ้าน ข้าราชการไม่ฟัง แล้วจะทำงานได้อย่างไร มันต้องยอมรับ

อย่างหนึ่งว่า ระบบการเมืองบ้านเรา มันเหมือนกับระบบ เจ้าขุนมูลนาย แล้วก็มันเป็นเหมือนพี่น้อง ทดแทน บุญคุณกัน มันไม่สามารถแยกออกได้เลยว่าอะไรคือหน้าที่ ระหว่างความผูกพันหรือความสัมพันธ์ในพื้นที่ มันแยกกันไม่ได้ เพราะฉะนั้นถ้าเราสามารถทำงานด้วยกันได้ ช่วยเหลือเกื้อหนุน คนที่ได้ประโยชน์คือชาวบ้าน แล้วก็ตัวเราด้วย (นิติวัฒน์, สัมภาษณ์ 2554)

ด้วยประเด็นเนื้อหาของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 ได้มีบัญญัติห้าม ส.ส.เข้าไปแทรกแซง หรือยุ่งเกี่ยวกับข้าราชการประจำ จึงเป็นเรื่องที่สร้างปัญหาและก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการช่วยเหลือประชาชนและการพัฒนาท้องถิ่นหรือพื้นที่ต่างๆ มากกว่า

รัฐธรรมนูญเป็นอุปสรรคการพัฒนา แต่ผมมองว่า ถ้า ส.ส.เข้าไปแทรกแซงแล้วหาผลประโยชน์นะมันมี แต่ ส.ส.ที่เข้าไปแล้วติดตามงานเพื่อให้ได้ประโยชน์แก่ชาวบ้านมันมี ผมมองว่าที่เป็นนักวิชาการใครก็แล้วแต่ที่ร่างรัฐธรรมนูญ คุณลี้มไปหรือเปล่ามันมีคนที่ทำงานคือแม้แต่นักวิชาการเองคุณต้องยอมรับว่ามันมีนักวิชาการที่ไม่ดีด้วย คุณเขียนอะไรไปคุณมองข้ามมีคนดีและคนไม่ดีด้วย คิดมีอคติเพียงว่านักการเมืองทุกคนทุจริต ต้องชี้แจง สั้นหลังยาว มันไม่ใช่ เพราะตลอดเวลาที่ผมทำงานมาตลอดสองปีผมไม่เคยขาดประชุม แต่ถ้าติดจริงๆ ก็จะไม่ลา ตอนแรกๆ คนก็จะว่านักการเมืองอย่าง

นั้นอย่างนี้ แต่ผมรู้สึกว่าจะไม่ใช่ ผมจะไปสภาแต่เช้าเก้าโมง เลิกประชุมบ่ายสาม ผมจะรู้สึกว่าจะผมทำงานนะ แต่พอเขาด่าเขาด่าทั้งหมด ถามว่าเราเป็นอย่างนั้นไหม เราไม่ใช่ (นิติวัฒน์, สัมภาษณ์ 2554)

ระบบราชการไทยมันไม่เหมือนกับต่างประเทศ ถ้าเราจะเอาการบริหารระบบราชการต่างประเทศมา เปรียบเทียบกับประเทศเราเนี่ย หลักเกณฑ์ใช่ แต่ถามว่าเรา ได้เข้าใจถึงแก่นแท้ของระบบราชการเขาหรือเปล่า หรือได้ เข้าใจเจตนารมณ์ใหม่ เพราะเศรษฐกิจการเมืองบ้านเรา ไม่เหมือนกับต่างประเทศ เพราะฉะนั้นต้องยอมรับว่า ระบบราชการบ้านเราเป็นแบบเช้าชามเย็นชาม ระบบ ราชการบางส่วนไม่ใส่ใจพี่น้องเกษตรกร ผมบอกได้เลยว่า ชลประทานบ้านเรา บางที่มีชลประทานอยู่ในพื้นที่จริงแต่ ถามว่าน้ำขึ้นน้ำลงเปิดประตูยังงี้ ไม่รู้ล่ะ สามสี่วันมาดู น้ำครึ่งหนึ่ง แต่กับผู้นำท้องถิ่นเขาอยู่กับประตูน้ำ เขารู้ว่า จะเปิดแคไหน เปิดแคไหนน้ำมาเท่าไร เขารู้ว่าประสาน กับพวกผู้นำที่อยู่กับประตูน้ำที่อยู่ตอนบน รู้หมด แต่ ชลประทานไม่มี ถามว่าพวกทางหลวงชนบท ถามว่าจะ ทำงาน เวลาจะประสานงาน คุณควรรู้ใหม่ว่าถนนเส้นนี้ อยู่ตรงไหน สภาพพื้นที่เป็นอย่างไร แต่คุณไม่รู้ พอเอา ผู้นำมา เกียงกัน กลายเป็นว่า พช. เข้าใจผิดอยู่คนละเส้น อยู่คนละทาง อยู่คนสภาพพื้นที่ เพราะฉะนั้นมองว่ามัน เกิดจากระบบราชการของเรา บางส่วนไม่ให้การใส่ใจ

ประชาชนในพื้นที่อย่างแท้จริง ปัญหาน้ำท่วมหลาย ๆ อย่างที่เกิดขึ้นทั่วประเทศ ถามว่าถ้าข้าราชการใส่ใจสำรวจพื้นที่ แล้วรายงานให้เบื้องบนรู้ ปัญหาเช่นนี้จะไม่เกิดขึ้น ปัญหาการขวางทางน้ำ ทำทางถนนท่อดลอดไม่มี ถามว่าสิ่งนี้มันเกิดจากอะไร มันเกิดจากข้าราชการทั้งหลายแหล่อกแบบให้มันผิดพลาดอย่างที่ไม่ควรจะเป็น ถามว่าถ้าเราปล่อยให้การบริหารงานผิดพลาด ไม่เข้ารูปเข้ารอยอย่างนั้น ผมมองว่าไม่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นต้องยอมรับว่า ข้าราชการต้องกระทั่งถึงจะทำงาน ถ้าไม่กระทั่งก็จะไม่ทำงาน ผมมองว่า บางทีการที่เราเข้าไปติดตาม ผมใช้คำว่าติดตาม ไม่ใช่คำว่าแทรกแซง ถามว่าการทำงานจะมีประสิทธิภาพแค่ไหน เพราะถ้าเราไม่ตามมันไม่มา (นิติวัดณ์, สัมภาษณ์ 2554)

ความสำเร็จทางการเมืองในฐานะนักการเมืองรุ่นใหม่

ในทัศนะของนิติวัดณ์ ต่อสถานะการเป็นนักการเมืองรุ่นใหม่ ยังคงต้องสร้างสมประสบการณ์การทำงานอีกมากมาย โดยเฉพาะประสบการณ์ที่จำเป็นต้องเรียนรู้ระบบการทำงานในทางการเมืองซึ่งมีความแตกต่างจากการทำงานทั้งในส่วนราชการหรือเอกชนโดยทั่วไป เพราะการทำงานทางการเมืองอยู่บนพื้นฐานของผลประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก การทำงานในฐานะ ส.ส. จำเป็นต้องสามารถช่วยเหลือความเดือดร้อนทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้แล้ว การเข้าสู่การเมืองในฐานะ ส.ส. ของจังหวัดสุพรรณบุรีมีมาตรฐานในการทำงานด้านการพัฒนาพื้นที่ในระดับสูงเมื่อเปรียบเทียบกับนายบรรหาร

ศิลปอาชา ที่นับเป็นบุคคลสำคัญที่สุดของจังหวัดสุพรรณบุรีในปัจจุบัน และในขณะเดียวกันการเป็น ส.ส. หน้าใหม่ในสภาย่อมมีอุปสรรคด้านข้อมูลและข้อเท็จจริงในทางการเมือง และโดยเฉพาะความชัดเจนหรือความมั่นใจในการอภิปรายในสภา

ถ้าผมเองคิดว่าก็จะไม่ค่อยประสบความสำเร็จ บางอย่างผมก็จะช่วยเหลือชาวบ้านได้ บางอย่างช่วยเหลือชาวบ้านไม่ได้ ในส่วนตัวถ้าจะประสบความสำเร็จ ต้องช่วยเหลือชาวบ้านได้ ในเวลาที่เขาเดือดร้อน สามารถช่วยเหลือได้ทันท่วงที แล้วที่เราสามารถที่จะเป็นตัวแทนของเขาในเวทีระดับชาติ เพราะถึงตอนนี้ผมเองยังไม่ค่อยมีโอกาสได้พูดอภิปรายในสภา เพราะรู้สึกที่ผมเองยังมีความรู้ไม่มากพอในการพูดอภิปรายในเวทีสภาใหญ่ แต่เรื่องการเสนอกฎหมาย แล้วก็ก็เป็นกรรมาธิการผมทำตลอด เพราะเป็นคณะกรรมการกฎหมายด้วย ที่เสนอเข้าพรรคเข้าสภา แต่ว่าในเวทีสภาใหญ่ยังไม่ค่อยมั่นใจตัวเองสักเท่าไร เพราะรู้สึกว่าบางทีหากไม่รู้จริงในเรื่องนั้นๆ หากพูดออกไปมันจะไม่เกิดประโยชน์กับตัวเรา จะเสียหายกับพี่น้องเราด้วย คิดว่ารออีกสักกระยะหนึ่งหากตัวเองมีความรู้ที่มากพอก็จะก้าวเข้าสู่การอภิปรายในเวทีสภาใหญ่ (นิติวัธน์, สัมภาษณ์ 2554)

ประเด็นดังกล่าวข้างต้น ความสำเร็จทางการเมืองในฐานะ ส.ส. ของจังหวัดสุพรรณบุรี ในมุมมองของนิติวัธน์ จึงเป็นเรื่องในอนาคตมากกว่าและต้องใช้เวลาในการเสริมสร้างประสบการณ์การทำงานทั้งในพื้นที่และในสภา

4.14 นางสาวพัชรี โพรสุธน

เกิดวันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2509 เป็นชาวศรีประจันต์ จังหวัดกาญจนบุรีโดยกำเนิด เป็นนักธุรกิจหญิงรับผิดชอบธุรกิจของตระกูลโพรสุธนก่อนเข้าสู่เวทีการเมือง โดยสถานการณ์บังคับภายหลังจากคำสั่งศาลตัดสินสิทธิ์ทางการเมืองนายยุทธนา โพรสุธน น้องชายซึ่งเป็นตัวแทนของคุณอาหรือนายประภัตร โพรสุธน ซึ่งถูกตัดสินสิทธิ์ทางการเมืองเช่นเดียวกัน

ประวัติการศึกษา

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประกาศนียบัตร Cert. of Advance Management Studies Babson College, U.S.A และระดับปริญญาโท M.B.A. University of Dallas, U.S.A.

การเข้าสู่การเมือง

พัชรี โพรสุธนเข้าสู่สนามการเมืองโดยเริ่มจากเป็นสมาชิกพรรคชาติไทยพัฒนาในวันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2552 หลังจากนั้นต้องลงสมัครรับเลือกตั้งตัวแทนนายยุทธนา โพรสุธน น้องชายและได้รับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งแรกใน พ.ศ. 2552 ดำรงตำแหน่งรองประธานคณะกรรมการการพาณิชย์และทรัพย์สินทางปัญญา และได้รับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งรับสมัครเลือกตั้งครั้งที่ 2 ในการเลือกตั้งวันที่ 3 กรกฎาคม พ.ศ. 2554 โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศรับรองเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2554 การเข้าสู่เวทีการเมืองในสนามการเลือกตั้งระดับ

ชาติของพัชรี โภธสุธน ถือเป็นเรื่องใหม่และเป็นสถานการณ์ บังคับด้วยผลของคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญยุบพรรคชาติไทย เป็นเหตุให้คุณอาคือ นายประภัตร โภธสุธนและน้องชายซึ่งเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ต้อง ยุติบทบาททางการเมืองไปโดยปริยาย อย่างไรก็ตาม แม้จะเป็น ครั้งแรกที่ต้องลงสนามเลือกตั้งก็ถือว่าไม่ใช่เรื่องยากสำหรับตัว ของพัชรี แต่ประการใด ด้วยครอบครัวเป็นตระกูลการเมืองที่ ทำงานการเมืองมายาวนานภายใต้การทำงานของนายประภัตร โภธสุธน อดีตนักการเมืองที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดคน หนึ่งของจังหวัดสุพรรณบุรี และนักการเมืองที่ก้าวหน้ามากที่สุด ของประเทศ

พัชรี โภธสุธน อธิบายการเข้าสู่เวทีการเมืองครั้งแรกว่า เป็นภาระในฐานะคนในตระกูลโภธสุธน แม้ว่าที่จริงแล้วเดิมนั้น ไม่อยากเข้าสู่สนามการเมืองมากนัก ชอบงานทางธุรกิจ หรือภาคเอกชนมากกว่า โดยเธอเป็นผู้บริหารกิจการของตระกูล โภธสุธน อีกทั้งสำเร็จการศึกษาทางด้านบริหารธุรกิจในระดับปริญญาตรีในประเทศและต่างประเทศในระดับปริญญาโท ความเชี่ยวชาญและความสนใจจึงอยู่ในแวดวงธุรกิจเอกชน มากกว่าการทำงานที่ต้องสัมพันธ์กับงานระบบราชการหรือ งานการเมือง อย่างไรก็ตาม ด้วยชีวิตของครอบครัวที่ต้อง สัมพันธ์กับชาวบ้านมายาวนานทำให้คุ้นเคยกับการพบปะกับ ชาวบ้านในพื้นที่ ทั้งผู้นำชุมชน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน นักการเมือง ข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและอำเภอรวมถึงระดับ จังหวัด

คุณอา (ฯพณฯ ปรภัตร์ โภธสุธน) เข้าสู่สนามการเมืองมานานมากกว่า 30 ปี ตั้งแต่ท่านจบเศรษฐศาสตร์จากอินเดีย ตอนนั้นท่านอายุเพียง 25 ปี ก็ประสบความสำเร็จได้รับเลือก ได้รับความไว้วางใจจากประชาชนในพื้นที่อำเภอศรีประจันต์ สามชุก ด้านข้างและดอนเจดีย์ มานาน ท่านทำงานคลุกคลี ลงพื้นที่ช่วยชาวบ้านที่เดือนร้อน พัฒนาพื้นที่ด้วยการหางบสนับสนุน การติดต่อข้าราชการ หน่วยงานอำเภอ จังหวัด ทำงานร่วมกับกำนันผู้ใหญ่บ้านตั้งรุ่นหนุ่มจนถึงอายุเกษียณ ท่านจึงเป็นผู้วางรากฐานการเมืองให้กับตัวท่านและตระกูลโภธสุธน (พัชรี โภธสุธน สัมภาษณ์, 2554)

การทำงานการเมืองของพัชรี ในฐานะคนรุ่นใหม่หรือตัวแทนนักการเมืองรุ่นบุกเบิกพื้นที่ที่ครองใจประชาชนมานาน ก็มีได้มีความแตกต่างแต่ประการใด ด้วยพื้นฐานของครอบครัวที่สร้างมานาน การลงพื้นที่ การพูดคุยกับชาวบ้าน หัวคะแนนกำนันผู้ใหญ่บ้าน ข้าราชการฯ จึงเป็นไปเสมือนคนที่เคยทำงานร่วมกันมานาน นอกจากนี้ส่วนหนึ่งของความสำเร็จของพัชรี ในการทำงานการเมืองนับจากครั้งแรกของการลงสนามเลือกตั้ง ยังเป็นผลมาจากการสนับสนุนของครอบครัวจากนายประภัตร์ โภธสุธน และนายยุทธนา โภธสุธน (น้องชาย) แม้ว่าจะกฎหมายจะห้ามยุ่งเกี่ยวกับการเมืองในฐานะนักการเมืองโดยตรง แต่โดยแท้จริงแล้วบุคคลดังกล่าวถือเป็นผู้ที่ทำงาน

การเมืองในพื้นที่ตัวจริง ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงหรือห่างเหิน พื้นที่เลือกตั้งแต่ประการใด หากแต่ยังคงเดินสายพบปะ พูดคุย ช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา ติดต่อและประสานหน่วยงานราชการให้ช่วยพัฒนา ช่วยแก้ไขความเดือดร้อนของชาวบ้าน ในพื้นที่ตลอดเวลา

ท่าน (นายประภัตร โพธสุธน) เป็นคนที่มีบทบาท ในการพัฒนาพื้นที่ ตัวท่านและครอบครัวเป็นคนพื้นที่อยู่แล้ว การพัฒนาเพื่อยกระดับชีวิตของชาวบ้าน สร้างงาน สร้างอาชีพ ช่วยให้ชาวบ้านไม่ลำบาก ไม่ยากจน ทำนา ทำไร่ได้ผลผลิตที่มาก พร้อมกับขายได้ราคาดี เพื่อยกระดับ ก็ช่วยแก้ไขร่วมกัน ทำให้ชาวบ้านเห็นว่าเราทำอะไร ทำให้ ความเข้าใจกัน และชาวบ้านก็ญาติ พี่น้องกันทั้งนั้น ไม่ใช่ คนอื่นคนไกล สิ่งเหล่านี้ทำให้เราได้รับความไว้วางใจ (พัชรี โพธสุธน สัมภาษณ์, 2554)

เส้นทางการเมืองของพัชรี ที่เติบโตอย่างรวดเร็วทั้งในระดับพื้นที่เลือกตั้งจังหวัดสุพรรณบุรี โดยเฉพาะอำเภอศรีประจันต์ และอำเภอสามชุก เป็นผลมาจากความสำเร็จในการทำงานการเมืองของคุณอา (นายประภัตร โพธสุธน) ซึ่งส่งผลต่อการเข้าสู่สนามการเมืองของน้องชายในเวลาต่อมา แต่ กระนั้นการชื่อเสียงและความสำเร็จทางการเมืองของตระกูล โพธสุธนยังได้เป็นผลมาจากธุรกิจและกิจการของตระกูล พัชรี เล่าความว่า ก่อนหน้าที่คุณอา จะเข้าสู่เวทีการเมืองนั้น ด้วยครอบครัวโพธสุธนทำการค้าขายโดยเฉพาะการค้าข้าว ทำโรงสี

ทำให้มีความคุ้นเคยกับชาวบ้านเป็นเวลานาน ชื่อเสียงของคุณแม่ท่านประภักตร์ จึงมีส่วนสำคัญในการเข้าสู่สนามการเมืองนับจากครั้งแรกของนายประภักตร์ โภธสุธน

คุณแม่ของคุณอา ท่านมีลูกหลายคนและแต่ละคนทำธุรกิจ ประกอบอาชีพค้าขายในพื้นที่อยู่แล้ว ทำให้มีส่วนช่วยสนับสนุน ช่วยหาเสียงให้คุณอา และด้วยคุณอา มีความตั้งใจที่จะทำงานการเมืองนับจากยุคของการเริ่มต้นการเลือกตั้งที่เข้าสู่ต่างจังหวัด การลงพื้นที่คลุกคลีกับชาวบ้านและถือเป็นคนรุ่นใหม่ในช่วงเวลานั้น ประกอบกับเป็นคนมีการศึกษาจึงได้รับความไว้วางใจ และเป็นที่ความหวังให้กับคนในพื้นที่มาก ท่านจึงได้รับเลือกตั้งเข้าสู่การเมืองระดับประเทศเป็นครั้งแรก (พัชรี โภธสุธน สัมภาษณ์, 2554)

ความเข้มแข็งทางการเมืองของตระกูลโภธสุธน

การเมืองในพื้นที่เลือกตั้งจังหวัดสุพรรณบุรีสำหรับตระกูลโภธสุธน นับว่ามีความเข้มแข็งมากที่สุดตระกูลหนึ่งเมื่อพิจารณาจากการความไว้วางใจจากประชาชนในพื้นที่ รวมถึงเป็นตัวอย่างความสำเร็จในการทำงานการเมืองสำหรับผู้สนใจหรือนักการเมืองทั่วไป ด้วยรูปแบบและลักษณะการทำงานที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ผสมกับเป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จทางการเมืองของกลุ่มการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีใน 4 ตระกูลสำคัญ คือ ศิลปอาชา โภธสุธน ประเสริฐสุวรรณและตระกูลเทียงธรรม โดยพัชรี ให้ความเห็นว่า การทำงานให้กับชาวบ้าน

อย่างหนักนับตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันเป็นเวลาที่ยาวนานและมีความต่อเนื่องมาโดยตลอดของนายประภัตร โพธสุธน ทำให้ชาวบ้าน ผู้นำชุมชนและผู้นำท้องถิ่นให้การยอมรับไว้วางใจการทำงานการเมืองเพื่อพัฒนาพื้นที่ซึ่งชาวบ้านประกอบอาชีพหลักคือการทำเกษตร ทำไร่ ทำนา ทำสวน เป็นเรื่องยากและต้องอดทน หากไม่มีองค์ประกอบดังกล่าว นักการเมืองคนใดก็ยากที่จะทำงานประสบความสำเร็จเช่นเดียวกับนักการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรี

ที่จริง...การทำงานการเมืองด้วยการที่ต้องลงไปคลุกคลีกับชาวบ้านเป็นประจำและต่อเนื่องเป็นงานที่หนักสำหรับคนๆ หนึ่ง แต่สำหรับคุณอา แล้วท่านมีความตั้งใจมาก เป็นอุดมการณ์อย่างหนึ่งที่ท่านยึดเป็นหลักในการทำงานในพื้นที่ ดังนั้นท่านจึงทุ่มเทมาโดยตลอดไม่เคยละทิ้ง ชาวบ้านเข้าพบ ปรีक्षाหาหรือ ขอความช่วยเหลือสามารถทำได้ตลอดเวลา ไม่จำเป็นต้องผ่านคนนั้นคนนี้ และตรงนี้เป็นข้อดีหรือจุดแข็งของท่าน และตระกูลโพธสุธน (พัชรี โพธสุธน สัมภาษณ์, 2554)

พัชรี โพธสุธน ให้ทัศนะการทำงานที่นำไปมาสู่ความเข้มแข็งของการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีว่า มาจากการทำงานของนักการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีมาจากการมีวิสัยทัศน์ในการวางยุทธศาสตร์จังหวัดที่มีความชัดเจนและดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ด้วยจังหวัดสุพรรณบุรีเป็นพื้นที่ส่วนใหญ่ที่ประชาชนมีอาชีพทำการเกษตร การพัฒนาด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน

อาทิ ไฟฟ้า ประปา ถนน คลองชลประทาน การดูแลการแพร่ระบาดของโรคที่เกี่ยวกับพืชผลทางเกษตร ถือเป็นภาระระดับฐานะทางเศรษฐกิจ ความอยู่ดีกินดี การช่วยให้ประชาชนชาวจังหวัดสุพรรณบุรีมีโอกาสในการพัฒนาตนเองและครอบครัว เป็นการช่วยส่งเสริมและสนับสนุนพวกเขา ไม่ใช่การช่วยเหลือแบบเฉพาหน้าอย่างที่เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดอื่นๆ หรือที่เรียกว่าการช่วยเพียงเพื่อการมุ่งหวังคะแนนเสียงในการเลือกตั้งอย่างเดียว

ท่านบรรหาร นับเป็นต้นแบบ เป็นบุคคลที่มีวิสัยทัศน์ ต้องบอกอย่างนั้นจริงๆ ท่านทำงานตลอดเวลา ท่านทำงานกำกับ ตรวจสอบการทำงานของข้าราชการ นั่งรถไปกับข้าราชการนับเส้าไฟฟ้า ถามว่าทำไมต้นนั้นต้นนี้ดับ ทำไมไฟไม่สว่าง ถนนตรงนี้ทรุดต้องปิดซ่อมแซมไม่งั้นพั่ง...นักการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีทำงานแบบนี้ถึงทำให้จังหวัดพัฒนา ประชาชนมีโอกาสในการสร้างความก้าวหน้าให้กับตนเองและครอบครัว ไม่เหมือนจังหวัดอื่นๆ (พัชรี โภธสุธน สัมภาษณ์, 2554)

เช่นเดียวกันกับประภัตร โภธสุธน หรือคุณอาของพัชรี โดยเธอให้ทัศนะว่า ประภัตร ทำงานช่วยชาวบ้านในพื้นที่ โดยทำงานในแบบลูกทุ่ง ไม่เคยคิดว่าชาวบ้านเป็นคนอื่นๆ แต่คือเพื่อน น้องพี่ คุณลุง ป้า น้าอา การทำงานในรูปแบบดังกล่าวทำให้ตระกูลโภธสุธนมีความเข้มแข็งทางการเมืองมาก โดยเฉพาะที่รับผิดชอบ รู้ว่าพื้นที่ไหนต้องการอะไร ขาดเหลือ

อะไร และพยายามดำเนินการช่วยเหลือ ซึ่งแม้ว่าจังหวัดสุพรรณบุรีจะมีระดับการพัฒนาพื้นที่ในอันดับต้นของประเทศ แต่แท้จริงแล้วยังคงมีปัญหาความขาดแคลน ประชาชนเดือดร้อนให้ต้องแก้ไข อาทิ บางตำบลไม่มีระบบชลประทานเข้าถึงยังขาดแคลนน้ำสำหรับการทำการเกษตร ต้องหางบประมาณช่วยสนับสนุนต่อไป

จังหวัดสุพรรณบุรี บางตำบลยังคงต้องการความช่วยเหลือ อาทิ ตำบลบางแห่งในอำเภอดอนเจดีย์ ซึ่งเป็นที่รับผิดชอบของตระกูลโพธิ์สุธน ยังมีปัญหาเกี่ยวกับน้ำทำการเกษตร คือเป็นที่สูง ต้องหาทางช่วยด้วยการสร้างคลองชลประทาน เรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องสำคัญ และต้องมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง (พัชรี โพธิ์สุธน สัมภาษณ์, 2554)

นอกจากนี้ในประเด็นความเข้มแข็งของกลุ่มการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรี ทิศนะของพัชรี เห็นว่า มาจากการแบ่งพื้นที่เลือกตั้งของตระกูลการเมืองต่างๆ ที่มีความชัดเจน และไม่แทรกแซงซึ่งกันและกัน การทำงานทางการเมืองในลักษณะดังกล่าว ทำให้รู้หรือทราบ ว่า นักการเมืองในพื้นที่ใดประสบปัญหาอะไร มีจุดอ่อนจุดแข็งอย่างไร และทำให้นักการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีสามารถลงพื้นที่ได้ครบถ้วนและต่อเนื่อง มีการประสานการทำงานในลักษณะเดียวกัน ทำให้ลดภาระการทำงานที่ซ้ำซ้อนและสามารถช่วยให้เกิดความร่วมมือมียุทธศาสตร์เดียวกัน ไม่เกิดการลักลั่น ทำให้งบประมาณที่ได้

รับการสนับสนุนสามารถทำได้เต็มที่ ไม่เกิดการตกหล่นมากมายอย่างที่เกิดขึ้นทั่วไป

พัชรี โพรสุธน ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่าข้อดีหรือจุดแข็ง การเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีที่สำคัญคือ การที่ประชาชนทั้งจังหวัดเลือกตัวแทน (ส.ส.) เพียงพรรคเดียวทำให้การเมืองสุพรรณบุรีทำงานได้อย่างต่อเนื่องและเกิดผลเป็นรูปธรรมมากที่สุด ผลงานที่โดดเด่นดูได้จากการพัฒนาจังหวัดด้านสาธารณูปโภคเป็นสำคัญและสามารถเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นๆ ที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนไม่แตกต่างกัน หากแต่นักการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีทำงานอย่างเต็มที่ ดูแลและตรวจสอบงบประมาณที่รัฐบาลให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง

หากเปรียบเทียบการพัฒนาจังหวัดอื่นๆ จังหวัดสุพรรณบุรีมีความก้าวหน้าในการพัฒนามาก ไม่ใช่ที่เราได้งบประมาณมากกว่าคนอื่น แต่เกิดจากนักการเมืองสุพรรณบุรีมีวิสัยทัศน์ มีการกำหนดยุทธศาสตร์จังหวัด การทำงานจึงเป็นระบบ งบประมาณสามารถใช้ได้ตรงตามเป้าหมาย ทำเต็มที่ ไม่ตกหล่น สูญหายระหว่างทาง (พัชรี โพรสุธน สัมภาษณ์, 2554)

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีจะเป็นการเมืองในกลุ่มตระกูลการเมือง 4 กลุ่มหลัก แต่ปัจจุบันสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปมากแล้ว โดยพัชรี ให้ทัศนะต่อประเด็นนี้ว่า ชาวบ้านไม่ได้คิดว่าสิ่งที่นักการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีทำให้มานานนั้นไม่ใช่เรื่องบุญคุณ หรือความสนใจ/

ตั้งใจ และความสามารถของนักการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีเพียงอย่างเดียว หากแต่เป็นสิ่งที่พวกเขาควรได้ และนักการเมืองต้องทำให้แตกต่างกับการเลือกตั้ง และพวกเขาก็มีสิทธิ์ที่จะต่อรองหรือเลือกนักการเมืองคนอื่นๆ ได้เช่นเดียวกัน

หลายคนคิดว่าสิ่งที่นักการเมืองสุพรรณบุรี โดยเฉพาะผลงานของ ฯพณฯ ท่านบรรหาร ทำให้กับชาวจังหวัดสุพรรณบุรี เป็นผลงานที่โดดเด่น เป็นรูปธรรม ถือเป็นบุญคุณและความดีของท่านบรรหาร และนักการเมืองสุพรรณบุรีอีกแล้ว คนจังหวัดสุพรรณบุรีคนรุ่นใหม่เริ่มเปลี่ยนแปลงไป หลายคนไม่สนใจในสิ่งที่ท่านบรรหารทำ โดยคิดว่าเป็นสิ่งที่ประชาชนควรได้ และพวกเขาคิดว่ามีสิทธิ์เลือกคนอื่นได้ อย่างที่เห็นในผลการเลือกตั้งครั้งล่าสุด และก่อนหน้านั้นก็คะแนนของผู้สมัครจากพรรคการเมืองอื่นๆ ที่เพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ (พัชรี โปธสุธน สัมภาษณ์, 2554)

พฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งและความคิดต่อการเมืองของคนจังหวัดสุพรรณบุรี โดยเฉพาะคนรุ่นใหม่ที่มีสิทธิ์ทางการเมืองและเข้ามาแทนคนรุ่นเก่าที่เปลี่ยนแปลงไปดังกล่าวถือเป็นความท้าทายต่อการรักษาฐานคะแนนเสียงของพรรคชาติไทย หรือ “ชาติไทยพัฒนา” ในปัจจุบัน และเป็นฐานที่มั่นที่สำคัญที่สุดของตระกูลการเมืองที่มีบทบาทและความสำคัญต่อการพัฒนาการสร้างความเจริญ ความก้าวหน้าให้กับจังหวัดสุพรรณบุรีมากที่สุด และอาจนับได้ว่าเป็นช่วงเปลี่ยนผ่านทางการเมืองที่สำคัญของการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีนับแต่บัดนี้ต่อไป

ความคิดและอุดมการณ์การเมืองของพัชรี โปธสุม

การเข้าสู่อาชีพนักการเมืองของพัชรี แม้ว่าจะเป็ นมือใหม่และมีความเป็นมาที่ เรียกว่า “บังเอิญ” และ “สถานการณ์บังคับ” หากแต่โดยความเป็นคนรุ่นใหม่ที่มี การศึกษาจากสถาบันการศึกษาชั้นนำของประเทศและ ต่างประเทศ ความเข้าใจต่อการเมือง (ในระบบประชาธิปไตย) ของพัชรี จึงมิได้น้อยไปกว่านักการเมืองที่มีประสบการณ์การ ทำงานการเมืองมานานแต่อย่างใด โดยพัชรีมองว่า นักการเมือง เมื่ออาสาเข้ามาทำงานการเมืองแล้ว ก็ต้องทำงานให้กับ ประชาชน ทำให้พวกเขามีโอกาสในการสร้างชีวิต สร้างอนาคต โดยนักการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีทำให้กับประชาชนในจังหวัด และ (เธอ) ไม่มองว่าการเมืองที่มีการเปลี่ยนแปลงในระบบการ เลือกตั้งแบบใดจะเป็น อุปสรรคต่อนักการเมืองจังหวัด สุพรรณบุรี เพราะนักการเมืองสุพรรณบุรีทำงานให้กับ ประชาชนตลอดเวลา และถือเป็นบทพิสูจน์ความตั้งใจและ ความสำคัญของนักการเมืองต่อประชาชนและสังคมได้เป็น อย่างดี

การเป็นนักการเมืองที่อาสาทำงาน ตัดสินใจ ลงสมัครรับเลือกตั้ง ไม่ว่าจะในสถานการณ์ใด ไม่อาจ เลือกได้ว่าชอบหรือไม่ชอบระบบการเลือกตั้งแบบใด แต่พร้อมเสมอสำหรับการเลือกตั้ง การทำงานให้กับ ประชาชน ถือว่าประชาชนเป็นพี่น้อง ญาติมิตร ต้อง พัฒนาพื้นที่ พัฒนาท้องถิ่นเพื่อเปิดโอกาสหรือสนับสนุน ให้พวกเขา (ประชาชน) มีโอกาส เช่น การสร้างถนนเข้า

กรุงเทพฯ สายสุพรรณบุรี-บางบัวทอง ทำให้ประชาชนเดินทางเข้ากรุงเทพฯ ส่งลูกหลานเรียนหนังสือ ส่งผลผลิต การเกษตร การไปทำงาน ทำให้ชาวบ้านมีโอกาส นักการเมืองต้องสร้างโอกาสให้กับประชาชน ไม่คิดเพียงว่า พวกเขาต้องเลือกเราเท่านั้น... (พัชรี โภธสุธน สัมภาษณ์, 2554)

บทสรุปทางการเมืองของพัชรี โภธสุธน ในฐานะนักการเมืองของจังหวัดสุพรรณบุรีอาจไม่แตกต่างจากนักการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีและนักการเมืองคนอื่นๆ แต่โดยรวมเธอให้ความสำคัญกับการสร้างโอกาสให้กับประชาชนมากกว่าการอุปถัมภ์หรือการช่วยเหลือแบบอื่นๆ เพราะถือว่าการทำงานที่น่าจะช่วยให้ชาวบ้านสามารถช่วยเหลือตัวเองได้ดีกว่าการหน้าที่เพียงช่วยเหลือชาวบ้านในยามทุกข์ร้อนหรือเดือดร้อนอย่างในอดีตเท่านั้น

4.15 การเมืองจังหวัดสุพรรณบุรี

รูปแบบและลักษณะการเมืองของจังหวัดสุพรรณบุรี นับว่ามีลักษณะเฉพาะกว่าการเมืองในพื้นที่จังหวัดอื่นๆ ของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผูกขาดทางการเมืองในกลุ่มตระกูลทางการเมืองภายหลังจากที่นายบรรหาร ศิลปอาชา ดำรงตำแหน่งหัวหน้าพรรคชาติไทย และนำพรรคชาติไทยประสพชัยชนะเลือกเลือกตั้งทั่วประเทศ พร้อมๆ กับการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนที่ 21 ของประเทศไทยใน พ.ศ. 2538 นอกจากนี้ ความสำเร็จของการพัฒนาจังหวัดโดยเฉพาะด้าน

สาธารณูปโภค ประกอบด้วย ถนน น้ำประปา ไฟฟ้า ศูนย์ราชการ สถาบันการศึกษา โรงเรียนและมหาวิทยาลัย การพัฒนาคลองส่งน้ำสำหรับการทำการเกษตรกรรม รวมถึงแหล่งท่องเที่ยว ทำให้รูปแบบการเมืองของจังหวัดสุพรรณบุรีผูกขาดในกลุ่มตระกูลการเมืองที่ใกล้ชิดกับนายบรรหาร ศิลปอาชา ในขณะที่นักการเมืองและพรรคการเมืองอื่นๆ ไม่สามารถประสพชัยชนะในการเลือกตั้งได้ ทั้งนี้กลุ่มตระกูลที่ผูกขาดทางการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบด้วย ตระกูลศิลปอาชา โดยการนำของนายบรรหาร ศิลปอาชา ตระกูลโพธิ์สุธน ของนายประภัตร โพธิ์สุธน ตระกูลเที่ยงธรรมของนายจองชัย เที่ยงธรรม และตระกูลประเสริฐสุวรรณ โดยพลตรีบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ

การผูกขาดทางการเมืองในจังหวัดสุพรรณบุรีของนายบรรหาร ศิลปอาชา ดังกล่าว ถึงกับมีให้คำจำกัดความจังหวัดสุพรรณบุรีว่า “**บรรหารบุรี**” โดยเป็นชื่อเรียกจากผลงานพัฒนาจังหวัดถึงเสียดสีของนายบรรหาร นอกจากนี้แม้ว่าจะเข้าสู่ยุคของการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองในหลายๆ พื้นที่ของประเทศ แต่การเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีกลับเป็นการถ่ายเลือดทางการเมืองในกลุ่มตระกูลเหล่านี้เท่านั้น กล่าวคือ กาญจนา ศิลปอาชา และวราวุธ ศิลปอาชา เป็นตัวแทนของนายบรรหาร ศิลปอาชา นายเสมอกัน เที่ยงธรรมและนายเจรจา เที่ยงธรรม เป็นตัวแทนของนายจองชัย เที่ยงธรรม นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นตัวแทนของพลตรีบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ ในขณะที่นายยุทธนา โพธิ์สุธน และนางสาวพัชรี โพธิ์สุธน (หลานสาว) เป็นตัวแทนของนายประภัตร โพธิ์สุธน

ตารางที่ 4.1

แสดงผลการเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี ในการเลือกตั้ง
วันอาทิตย์ที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2552 อันเนื่องมาจากกรณีศาลรัฐธรรมนูญตัดสินให้ยุบพรรคชาติไทย

เขตที่	หมายเลขที่สมัคร	ชื่อผู้สมัคร	พรรคที่สังกัด	คะแนนที่ได้	ลำดับที่
1	1	นายนพดล มาตรศรี	ชาติไทยพัฒนา	146,852	1
	2	นายนิติวัฒน์ จันทร์สว่าง	ชาติไทยพัฒนา	138,418	3
	3	นายชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ	ชาติไทยพัฒนา	141,469	2
	4	นางแก้วตา โกลิม	เพื่อไทย	7,676	4
	5	นางสมจิตร์ พิทยชัย	เพื่อไทย	6,315	5
	6	นางดาวเรือง ดิษกุล	เพื่อไทย	5,533	6
2	1	นางสาวพัชรี โพธิ์สุชน	ชาติไทยพัฒนา	108,689	1
	2	นายเจรจา เทียงธรรม	ชาติไทยพัฒนา	103,963	2
	3	นายทวี พิมพ์พันธ์	ความหวังใหม่	11,415	3
	4	นางศุภามัน เรืองศรี	ความหวังใหม่	8,554	4

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) จังหวัดสุพรรณบุรี. 2552

แม้ว่าพรรคชาติไทยจะถูกศาลรัฐธรรมนูญตัดสินให้ยุบพรรคฯ แต่การสังกัดพรรคการเมืองใหม่ในชื่อพรรค “ชาติไทยพัฒนา” ก็ไม่ทำให้การเมืองสุพรรณบุรีเปลี่ยนแปลงไปแต่ประการใด โดยยังคงถูกผูกขาดในกลุ่มตระกูลการเมืองเก่าอยู่เช่นเดิม ทั้งนี้เป็นเพียงเฉพาะการถ่ายเลือดการเมืองในกลุ่มตระกูลเท่านั้น มีการแบ่งพื้นที่ทางการเมืองตามเขตเลือกตั้งเช่นในอดีต ทำให้นักการเมืองกลุ่มอื่น รวมถึงพรรคการเมืองอื่นๆ ไม่สามารถเข้ามาแย่งฐานเสียงของประชาชนที่สนับสนุนนายบรรหาร ศิลปอาชา ได้แต่อย่างใด แม้กระทั่งการเมืองในระดับท้องถิ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด (หรือ นายก อบจ.) สมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ส.จ.) รวมถึงการลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) ก็จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากนายบรรหาร ศิลปอาชา หรือพรรคชาติไทย จึงจะสามารถประสบความสำเร็จได้รับการเลือกตั้ง

ผลการเลือกตั้งซ่อมที่ปรากฏดังกล่าวข้างต้น ได้แสดงให้เห็นถึงการผูกขาดทางการเมืองของตระกูลการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรี ทั้งนี้แม้ว่ารายชื่อและนามสกุลข้างต้นจะไม่ใช่ “ศิลปอาชา” แต่โดยข้อเท็จจริงแล้วมีความสัมพันธ์แนบแน่นใกล้ชิดเป็นอย่างยิ่ง โดยนายนพดล มาตรศรี ถือเป็นตัวแทนของตระกูล “ศิลปอาชา” มีรากฐานทางการเมืองและสถานะทางเศรษฐกิจและถือเป็นเครือญาติอีกด้วย ตระกูลมาตรศรีถือเป็นกลุ่มการเมืองท้องถิ่นที่มีฐานตั้งแต่ระดับผู้ใหญ่บ้านกำนัน และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ถือเป็นตระกูลสนับสนุนทางการเมืองคนสำคัญ

ของนายบรรหาร ศิลปอาชา โดยเป็นฐานเสียงในพื้นที่อำเภอคู่งทอง อำเภอสองพี่น้องและอำเภอเมือง ในขณะที่เดียวกันกับเป็นตระกูลที่ประกอบกิจการโรงโม่หิน รวมถึงกิจการรับเหมาและประมูลก่อสร้างรายใหญ่ของจังหวัดสุพรรณบุรี เช่นเดียวกับนายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล ถือเป็นทายาททางการเมืองที่มีสายสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นเช่นกัน โดยเป็นลูกชายของนายบุญชู จันทร์สว่าง นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งเป็นตระกูลที่มีฐานะทางเศรษฐกิจชั้นนำของจังหวัด มีฐานการเมืองทั้งเขตอำเภอต่างข้าง และหนองหญ้าไซ รวมถึงอำเภอเมือง (โปรดดูตารางที่ 4.1 ประกอบ)

สำหรับนายชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ ถือเป็นทายาททางการเมืองรุ่นที่ 3 ของพลตรีบุญเหลือ ประเสริฐสุวรรณ โดยเข้ามาแทนนายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ ซึ่งถูกตัดสินทางการเมืองจากกรณีศาลรัฐธรรมนูญตัดสินให้ยุบพรรคชาติไทย มีฐานคะแนนเสียงในพื้นที่อำเภอบางปลาม้า และอำเภอสองพี่น้อง และบางส่วนของอำเภอเมือง แม้จะเป็นมือใหม่ทางการเมืองระดับชาติแต่ด้วยชื่อเสียงผลงานของตระกูลก็ทำให้เขาได้รับเลือกตั้งโดยชนะคู่แข่งชั้นจากพรรคการเมืองอื่นด้วยคะแนนท่วมท้น

การก้าวขึ้นสู่การเมืองระดับชาติของนายชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ ในครั้งแรก แม้ว่าจะเป็นเรื่องใหม่ หรือออกจะแปลกหน้าสำหรับคอการเมืองหรือผู้เฝ้าติดตามการเมืองระดับชาติ หากแต่โดยข้อเท็จจริงแล้ว นายชาญชัย มีพื้นฐานมาจากการเป็นนักการเมืองท้องถิ่น กล่าวคือ ดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิก

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี เขตอำเภอบางปลาม้า และเป็นที่ยู่อักมักคุ่นของคนในพื้นที่เป็นอย่างดี ในฐานะตัวแทนของตระกูลประเสริฐสุวรรณ ซึ่งพลตรีบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ ได้สร้างผลงานและมีความสัมพันธ์ที่ดีกับชาวบางปลาม้ามานานหลายสิบปี บรรดาหัวคะแนนและแกนนำของชาวบ้านจึงให้ความไว้วางใจกับการลงคะแนนเสียง โดยที่คู่แข่งทางการเมืองอื่นไม่สามารถแทรกตัวเข้ามาได้

ตารางที่ 4.2

แสดงสถิติการลงคะแนนเลือกตั้งซ่อม
วันอาทิตย์ที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2552

เขตที่	จำนวนผู้มีสิทธิ	ผู้มาใช้สิทธิ	บัตรดี	บัตรเสีย	ไม่ประสงค์ลงคะแนน
1	367,894	184,248	161,797	4,698	17,789
2	267,794	147,101	126,609	5,565	14,927
รวม	635,688	331,385	288,406	10,263	32,716

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) จังหวัดสุพรรณบุรี. 2552

ในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งครั้งนี้ นับว่ามีกาเปลี่ยนแปลงบางประการ โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาจากจำนวนผู้ไม่ประสงค์ลงคะแนน และจำนวนบัตรเสีย โดยสาเหตุอาจมาจากความไม่พอใจที่ นายบรรหาร ศิลปอาชา นายวรารุช ศิลปอาชา นางสาวกัญญา ศิลปอาชา นายประภัตร โพธสุธน

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ โดยเฉพาะนายเสมอกัน เท่ียงธรรม ซึ่เป็นทายาทและความหวังทางการเมืองโดยตรง ของนายจองชัย เท่ียงธรรม ต้องถูกตัดสิทธิ์ทางการเมือง ในขณะเดียวกันกับผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งในวันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2552 โดยส่วนใหญ่หรือเกือบทั้งหมดเป็นผู้สมัครหน้าใหม่ ในการลงรับสมัครเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) จึงยังไม่เป็นที่รู้จักของประชาชนในพื้นที่ ยกเว้นผู้สมัครฯ ที่มี สฐานเสียงมาจากน้กการเมืองท้องถิ่น อาทิ นายนพดล มาตรศรี นายชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ นายนิติวัฒน์ จันทร์สว่าง เป็นต้น (โปรดดูตารางที่ 4.2 ประกอบ)

ตารางที่ 4.3

แสดงผลคะแนนผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขตเลือกตั้งจังหวัดสุพรรณบุรี เขตเลือกตั้งที่ 1 ในการเลือกตั้งวันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2550

ลำดับ	รายชื่อผู้สมัคร	พรรคที่สังกัด	หมายเลข	คะแนนที่ได้
1	นายบรรหาร ศิลปอาชา	ชาติไทย	1	209,989
2	นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ	ชาติไทย	3	199,290
3	นายวรวิฑูรย์ ศิลปอาชา	ชาติไทย	2	197,821
4	นายยุทธนา ลับบัวงาม	พลังประชาชน	4	27,841
5	นายกฤษณ์ อุ่นวิจิตร	พลังประชาชน	5	21,135

ลำดับ	รายชื่อผู้สมัคร	พรรคที่สังกัด	หมายเลข	คะแนนที่ได้
6	นายสมคิด สัมฤทธิ์สุทธิ	พลังประชาชน	6	19,283
7	นายสมพร พรายชื่น	ไทยร่ำรวย	12	4,313
8	นายสุเมธ เรืองเดช	เครือข่ายชาวนาฯ	7	2,177
9	นายปิ่น บุตรศรี	เครือข่ายชาวนาฯ	9	2,020
10	นางวรรณพร ชาวเขาเดิม	เครือข่ายชาวนาฯ	8	1,514
11	นายเชษฐา พุทธิรัตน์	ไทยร่ำรวย	11	943
12	นางสาวปฐมาวรณ เกิดแสง	ไทยร่ำรวย	10	767

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) จังหวัดสุพรรณบุรี. 2550.

ผลของการเมืองภายใต้การผูกขาดอำนาจและอิทธิพลของตระกูลการเมืองของจังหวัดสุพรรณบุรี สามารถแสดงได้ดังตารางที่ 4.3 และ ตารางที่ 4.4 ทำให้นักการเมืองจากพรรคการเมืองอื่นๆ ไม่สามารถประสบความสำเร็จในการเลือกตั้งได้ ทั้งนี้แม้ว่าคู่แข่งชั้นทางการเมืองจะสังกัดพรรคการเมืองที่ได้รับความนิยมหรือได้รับการสนับสนุนจากประชาชนในพื้นที่จังหวัดอื่นๆ ก็ตาม หากแต่เป็นพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรีแล้ว ถือเป็นเรื่องยากที่จะเข้ามาปักธงในจังหวัดสุพรรณบุรีได้ เช่นในกรณีของนายยุทธนา ลับบัวงาม และนายสหรัฐ กุลศรี ซึ่งเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงในระดับท้องถิ่น/พื้นที่ในระดับหนึ่ง และมีพื้นฐานมาจากการเป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมาก่อน และเคย

ได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งวันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2549 ซึ่งพรรคชาติไทยโดยนายบรรหาร ศิลปอาชา มีมติไม่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) เช่นเดียวกับพรรคประชาธิปัตย์และพรรคพันธมิตรอื่นๆ ทั้งนี้ต่อมาในการเลือกตั้งวันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2550 ภายหลังจากการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 พรรคชาติไทยพัฒนา ซึ่งเป็นพรรคชาติไทยที่ตั้งและเปลี่ยนชื่อใหม่ ได้ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งอีกครั้งและประสบความสำเร็จเช่นเดิม (โปรดดูตารางที่ 4.3 ตารางที่ 4.4 และตารางที่ 4.5 ประกอบ)

ตารางที่ 4.4

แสดงผลคะแนนผู้รับสมัครเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งจังหวัดสุพรรณบุรี เขตเลือกตั้งที่ 2 วันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2550

ลำดับ	รายชื่อผู้สมัคร	พรรคที่สังกัด	หมายเลข	คะแนนที่ได้
1	นายเสมอกัน เทียงธรรม	ชาติไทย	4	108,905
2	นายยุทธนา โปธสุธน	ชาติไทย	3	108,831
3	นายสหรัฐ กุลศรี	พลังประชาชน	2	48,831
4	นายเทียนชัย ปิ่นวิเศษ	พลังประชาชน	1	38,559
5	นายวิเชียร วัลทอง	ไทยจำรวย	13	10,320

ลำดับ	รายชื่อผู้สมัคร	พรรคที่สังกัด	หมายเลข	คะแนนที่ได้
6	นายทชมายู เมืองช้าง	ประชามติ	12	5,047
7	นายธนิตศักดิ์ บ้านพลูลวง	ประชาธิปไตย	9	2,837
8	นายปัญญา ทูลเสนี	ประชาธิปไตย	10	2,274
9	นายธนิทรรัฐ ทิพย์สุนันท์	เพื่อแผ่นดิน	5	1,757
10	นายสมพร ทองพระขันธุ์	ไทยร่ำรวย	14	1,653
11	นายอภิชัย กัดเพชร	เครือข่ายชาวนาฯ	7	1,130
12	นายเบิ้ม กุลธิ	เครือข่ายชาวนาฯ	8	1,120
13	นายทวี พิมพขันธุ์	ความหวังใหม่	15	1,090
14	นางศุภานัน เรืองศรี	ความหวังใหม่	16	782
15	นายสมประสงค์ ทิพย์สุนันท์	เพื่อแผ่นดิน	6	767
16	นายประทีป ธรรมอนันต์	ประชามติ	11	696

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) จังหวดสุพรรณบุรี. 2550.

ตารางที่ 4.5

แสดงผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
แบบแบ่งเขตเลือกตั้งจังหวัดสุพรรณบุรีในการเลือกตั้ง
วันอาทิตย์ที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2549

เขต	ชื่อผู้สมัคร	พรรคที่สังกัด	หมายเลข	คะแนน	ลำดับ
1	นายสมคิด สัมฤทธิ์สุทธิ	ไทยรักไทย	1	34,520	1
	นางสาวธนพร สุขขำ	เพื่อนเกษตรกรไทย	2	2,093	2
รวม				36,613	
2	นายยุทธนา ลับบัวงาม	ไทยรักไทย	1	37,985	1
	นายทรงเดช สุขขำ	เพื่อนเกษตรกรไทย	2	2,702	2
รวม				49,687	
3	นายวิจิตร เกตุแก้ว	ไทยรักไทย	1	35,154	1
รวม				35,154	
4	นายฐนิต ประทีปพรศักดิ์	เกษตรกรไทย	1	3,334	
	นายเทียนชัย ปิ่นวิเศษ	ไทยรักไทย	2	43,093	
รวม				46,427	
5	นายสหรัฐ กุลศรี	ไทยรักไทย	1	48,673	
รวม				48,673	

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) จังหวัดสุพรรณบุรี.
2550.

การครอบครองพื้นที่ทางการเมืองของตระกูลการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีอย่างเบ็ดเสร็จเด็ดขาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเมืองระดับประเทศ ทำให้นักการเมืองที่สังกัดพรรคการเมืองที่ได้รับการยอมรับในขณะนั้นว่า มีอิทธิพลและอำนาจครอบงำสังคมไทย ด้วยผลของการนำเสนอแผนนโยบายประชานิยมของพรรคไทยรักไทยภายใต้การนำของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร หัวหน้าพรรคฯ และนายกรัฐมนตรีก็น่าอาจส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้ประสบความสำเร็จทางการเมืองได้ หรือแม้แต่พรรคการเมืองที่เก่าแก่ และได้ชื่อว่ามีความเป็นสถาบันทางการเมืองมากที่สุดของการเมืองไทย ก็ไม่อาจแย่งชิงพื้นที่ได้เช่นเดียวกัน ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6

แสดงผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งจังหวัดสุพรรณบุรีในการเลือกตั้งวันอาทิตย์ที่ 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548

เขต	ชื่อผู้สมัคร	พรรคที่สังกัด	หมายเลข	คะแนน	ลำดับ
1	นายวรารุณ ศิลปอาชา	ชาติไทย	1	57,998	1
	นายธนิตศักดิ์ บึงเจริญ	ประชาธิปัตย์	4	1,234	3
	พ.ต.อ.ปรีดี เจริญศิลป์	ไทยรักไทย	9	17,954	2
รวม				77,168	

เขต	ชื่อผู้สมัคร	พรรคที่สังกัด	หมายเลข	คะแนน	ลำดับ
2	นางสาวกัญญา ศิลปอาชา	ชาติไทย	1	60,816	1
	นายปรีक्षा เจริญกิจ	ประชาธิปัตย์	4	289	3
	นายวิจิตร เกตุแก้ว	ไทยรักไทย	9	14,460	2
รวม				75,565	
3	นายณัฐภูมิ ประเสริฐสุวรรณ	ชาติไทย	1	61,211	1
	นายวิภาต สุนทรวิภาต	ประชาธิปัตย์	4	418	3
	นายสมคิด สัมฤทธิ์สุทธิ	ไทยรักไทย	9	10,801	2
รวม				71,766	
4	นายบรรหาร ศิลปอาชา	ชาติไทย	1	58,610	1
	นายธรา สะอึ้งทอง	ประชาธิปัตย์	4	840	3
	นายยุทธนา ลับบัวงาม	ไทยรักไทย	9	10,801	2
รวม				70,251	
5	นายยุทธนา โพรสุรน	ชาติไทย	1	55,165	1
	นายบัญญัติ อ่อนวิมล	ประชาธิปัตย์	4	1,449	3
	นายเทียนชัย ปิ่นวิเศษ	ไทยรักไทย	9	21,388	2
รวม				78,002	
6	นายเสมอกัน เทียงธรรม	ชาติไทย	1	42,795	1
	นายปัญญา ทูลเส็นีย์	ประชาธิปัตย์	4	707	3
	นายสหรัฐ กุลศรี	ไทยรักไทย	9	29,927	2
รวม				73,429	

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) จังหวัดสุพรรณบุรี.

2548.

4.16 ความสัมพันธ์ระหว่างผลประโยชน์ประชาชน และฐานเสียงของนักรการเมืองสุพรรณบุรี

ความสัมพันธ์ระหว่างนักรการเมืองและผลประโยชน์ของประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรี นับเป็นตัวอย่างที่สำคัญของการเมืองในความหมายของ “การเมือง” กับ “การพัฒนาท้องถิ่น” กล่าวคือ ความสัมพันธ์ดังกล่าว ประชาชนผู้เลือกผู้แทนฯ (ส.ส.) ต่างมีความต้องการในผลประโยชน์ที่จะได้รับ ถือเป็น การแลกเปลี่ยนประโยชน์ที่เป็น “รูปธรรม” ที่จับต้องได้ หรือสามารถพิสูจน์จนกระทั่งได้รับการยอมรับถึงผลงานการทำงาน ของ ส.ส. หรือนักรการเมืองที่ประชาชนเป็นผู้เลือกเข้าสู่สภาฯ

การยอมรับต่อผลงานและความจริงใจในการพัฒนาท้องถิ่นอันเป็นพื้นที่หาเสียงเลือกตั้ง ภายใต้วัฒนธรรมเชิงอุปถัมภ์ ซึ่งเป็นความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของสังคมไทย ได้สร้างและช่วยให้พื้นฐานสำคัญต่อการตัดสินใจทางการเมืองผ่านการเลือกตั้ง ส.ส. หรือ ส.ว. โดยเป็นการยอมรับต่อบทบาทและหน้าที่ รวมถึงความรู้ความสามารถของนักรการเมือง โดยเฉพาะพื้นฐานและความเชื่อมั่นต่อการเป็นครอบครัวนักรการเมือง ทศคนคติต่อนักรการเมืองซึ่งเป็นผู้แทนของคนจังหวัดสุพรรณบุรีจึงผูกติดและเชื่อมโยงกับตระกูลนักรการเมือง

การสร้างฐานเสียงและการรักษาฐานเสียง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อการเลือกตั้ง และความเชื่อมั่นต่อพรรคชาติไทย โดยนักรการเมืองสุพรรณบุรีได้ดำเนินการผ่านนโยบายและมุ่งเน้นการพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรีในด้านต่างๆ ทำให้เกิดความ

เชื่อมั่นต่อประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรีถึงความเป็น “เมืองหลวง” ของพรรคชาติไทย ซึ่งได้ซึมซับไปสู่ประชาชนส่วนใหญ่ของจังหวัดสุพรรณบุรีในปัจจุบัน

การมุ่งเน้นแนวคิดของเมืองหลวง “พรรคชาติไทย” คือ สุพรรณบุรี ทำให้การนักการเมืองในสังกัดพรรคชาติไทยสร้างแนวคิดและทัศนคติให้เกิดการยอมรับในหมู่ประชาชนทั่วไปผ่านหัวคะแนนและสื่อแขนงต่างๆ ในระดับประเทศ โดยมี นายบรรหาร ศิลปอาชา เป็นตัวแบบหรืออาจเปรียบได้กับ ฟรีเซ็นเตอร์ที่ยืนหยัดในแนวคิดดังกล่าว ทั้งนี้ภาพลักษณ์และมุมมองในการพัฒนาสุพรรณบุรีของนายบรรหาร ศิลปอาชาถือเป็นตัวแบบสำคัญของการเป็นนักการเมืองที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาจังหวัด หรือนักการเมืองถิ่นที่ประสบความสำเร็จในการในการพัฒนาพื้นที่เลือกตั้งอย่างแท้จริง

การมุ่งเน้นพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรีดังกล่าว ได้มี นักวิชาการและนักการเมืองจำนวนไม่น้อยที่เป็นฝ่ายตรงกันข้ามพยายามโจมตีว่า นายบรรหาร ศิลปอาชา เป็นได้เพียงนักการเมืองในระดับจังหวัดที่ไม่สามารถก้าวข้ามไปสู่การเป็นการเมืองระดับชาติได้ นอกจากนี้การให้ความสำคัญกับการพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรีมากมายตามที่ปรากฏ ทำให้ถูกโจมตีว่าเป็นการนำทรัพยากรและงบประมาณของคนทั้งประเทศมาพัฒนาเพียงจังหวัดสุพรรณบุรี ถือเป็นการเอาเปรียบพื้นที่หรือจังหวัดอื่นๆ มากกว่า โดยมุมมองดังกล่าวถือเป็นข้อถกเถียงกันอย่างกว้างขวางในบทบาทและการทำหน้าที่ของนักการเมือง (ส.ส.) นับจากอดีตจนกระทั่งถึงปัจจุบัน

สำหรับมุมมองในหมู่ประชาชนชาวจังหวัดสุพรรณบุรีแล้ว ถือเป็นเป็นเรื่องที่ถูกต้องและมีความชอบธรรม รวมถึงมีความสำคัญต่อการยอมรับพรรคชาติไทยในฐานะที่เป็น “เมืองหลวงของพรรคชาติไทย” ดังนั้นประชาชนโดยส่วนใหญ่จึงให้การสนับสนุนพรรคชาติไทยผ่านการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง โดยผูกขาดการเป็นพรรคการเมืองพรรคเดียวที่ชนะการเลือกตั้งมายาวนาน ซึ่งพรรคอื่นๆ ที่แม้จะมีชื่อเสียงและได้รับการยอมรับจากประชาชนในพื้นที่จังหวัดอื่นๆ ก็ไม่อาจสามารถเข้ามาชิงพื้นที่หรือประสบความสำเร็จในการส่งผู้สมัครของพรรคลงเลือกตั้งได้

พรรคชาติไทย โดยท่านบรรหาร ทำให้กับชาวสุพรรณบุรี ทั้งการสร้างถนนเชื่อมต่อกับสายบางบัวทอง-สุพรรณบุรี ถือเป็นผลงานชิ้นแรกๆ ที่ปรากฏชัดเจน ทำให้ชาวสุพรรณบุรี หรือคนที่ต้องเดินทางมาสุพรรณฯ ไม่ต้องลำบาก จะมาทั้งที่ต้องไปนครปฐม ผ่านอุทงของสุพรรณฯ เสียเวลาเยอะ เดียวนี้ไม่ต้องลำบากวิ่งตรงสี่เลนไม่กี่อึดใจก็มาถึงตัวเมือง แถมไปชัชนาท อ่างทองได้อีก ไม่นับรวมถนนวงแหวนรอบนอกที่ว่างอนาคตของสุพรรณบุรีไว้บึงฉวาก จากไม่มีอะไรเลย กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวขึ้นชื่ออย่างนี้จะไม่ให้ชาวสุพรรณฯ เลือกได้อย่างไร คิดดูเอาเองก็แล้วกัน(อดีตกำนันแห่งหนึ่งของอำเภอเมือง, สัมภาษณ์, 2553)

เช่นเดียวกับนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่งในพื้นที่อำเภอเมืองสุพรรณบุรี อธิบายถึงรูปแบบการทำงานและการเข้าถึงประชาชน โดยเฉพาะผู้นำท้องถิ่นของนายบรรหาร ศิลปอาชา ซึ่งทำให้การตัดสินใจสนับสนุนพรรคชาติไทย โดยไม่มีวันเปลี่ยนแปลงทั้งในปัจจุบันและอนาคต ดังนี้

ท่านบรรหาร ไม่ได้ทำงานแบบลวกๆ ชนิดสุกเอาเผากิน แต่ท่านลงมาทำ ลงมาดูเองทุกอย่าง อันนี้ควรทำ ไม่ควรทำ ทำได้หรือไม่ได้ อย่างจะสร้างโรงเรียน ท่านก็บอกว่า ...กำนัน ช่วยกันหาเงินซื้อที่ให้โรงเรียนเพิ่มเติมหน่อย เดี่ยวผมจะหางบมาสนับสนุนให้ ลูกหลานจะได้มีที่มีอาคารดีๆ พร้อมสำหรับการเรียนการสอน ...ท่านว่ามาอย่างนี้ ผมก็คุยกับครูใหญ่ คุยกับชาวบ้านกัน เสร็จสรรพเราก็ร่วมกันบริจาค จัดผ้าป่าบ้าง ได้เงินก็ไปซื้อที่เพิ่มให้โรงเรียน แล้วก็ไปพบท่าน ท่านก็บอกรุ่นรอดีวณะใจเย็นๆ เดี่ยวผมจะจัดการให้...ไม่นานอีก 2-3 เดือน ก็มีเจ้าหน้าที่มาบอก ว่ามีงบมาให้แล้ว อย่างจีเป็นต้น (คเชนทร์ จาดทองสังข์, สัมภาษณ์ 2553)

กระบวนการทำงานของนายบรรหาร ศิลปอาชา ในมุมมองหรือทัศนคติของนักการเมืองท้องถิ่นและผู้นำท้องถิ่นในจังหวัดสุพรรณบุรีดังกล่าว ถือว่าเป็นจุดแข็งที่สำคัญที่สุดของนายบรรหาร ศิลปอาชา ที่ทำให้พรรคชาติไทยผูกขาดการเป็นพรรคการเมืองเพียงพรรคเดียวของจังหวัด โดยที่คู่แข่งชั้นทางการเมืองจากพรรคอื่นๆ ไม่อาจแทรกเข้ามาได้ การทำงาน

ของนายบรรหาร ศิลปอาชา ดังกล่าว ถือเป็นยุคแรกๆ ของการก่อร่างสร้างตัวของนายบรรหาร จนสามารถสร้างให้พรรคชาติไทยเป็นพรรคการเมืองแห่ง “สุพรรณบุรี” แต่ในปัจจุบันนายบรรหาร ก้าวไปไกลในอีกระดับหนึ่งในการทำงาน ซึ่งอยู่เหนือนักการเมืองทั่วไป กล่าวคือ การทำงานทางการเมืองของนายบรรหาร เป็นการทำงานเพื่อพัฒนาสุพรรณบุรีให้มีความเจริญก้าวหน้า เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจการเมือง (รำพันธ์ จันทรวงศ์, สัมภาษณ์ 2553)

เทคนิคและกลยุทธ์ในการสร้างความสัมพันธ์กับนักการเมืองท้องถิ่นและผู้นำชุมชนดังกล่าว ได้สร้างความสนิทสนมไว้วางใจ และความพร้อมในกำลังความสามารถของนายบรรหาร ศิลปอาชาเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ โดยที่ชาวสุพรรณบุรีไม่อาจปฏิเสธถึงความสามารถและความสัมพันธ์ในการขับเคลื่อนนโยบายและแนวทางการหางบมาสนับสนุน ซึ่งถือเป็นข้อดีจนอาจกล่าวได้ว่าเป็นสัญลักษณ์ทางการเมืองที่สำคัญของนายบรรหาร ศิลปอาชา ที่ยากจะหานักการเมืองคนใดมาเทียบเคียงได้

4.17 unasru

ความสัมพันธ์ของนักการเมืองถิ่นสุพรรณบุรี (ระดับชาติ) กับฐานคะแนนเสียง ประกอบด้วย ประชาชนทั่วไป แม่บ้าน หัวคะแนน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาท้องถิ่นพ่อค้า โรงเรียน และศาสนา รวมถึงนักการเมืองท้องถิ่นของจังหวัด มีผลอย่างยิ่งต่อพัฒนาการและการเติบโตของนักการเมือง

ในกลุ่มตระกูลต่างๆ กล่าวคือ ตระกูลศิลปอาษา ตระกูลเที่ยงธรรม ตระกูลโพธิ์สุธน และตระกูลประเสริฐสุวรรณ ซึ่งถือว่าเป็นการผูกขาดการเมืองในระดับชาติและยากที่จะมีกลุ่มการเมืองอื่นๆ เข้ามาแทรกหรือแย่งชิงพื้นที่ได้ โดยที่ความสำคัญของการเมืองสุพรรณบุรีมีจุดเด่นกว่าการเมืองในพื้นที่อื่น กล่าวคือ การพัฒนาท้องถิ่นที่มีความเป็นรูปธรรมมากที่สุด ผ่านการพัฒนาาระบบสาธารณูปโภค อาทิ ไฟฟ้า น้ำประปา สถานศึกษา อาทิ โรงเรียน และมหาวิทยาลัย โรงพยาบาล หอประชุมและศูนย์วัฒนธรรมระดับชาติ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างและพัฒนาเส้นทางคมนาคมที่มีความทันสมัยและสมบูรณ์แบบที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศ โดยที่การดำเนินการดังกล่าว อาศัยความสามารถและการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาหลายสิบปี จนเป็นที่กล่าวขานถึงการได้มาซึ่งงบประมาณสนับสนุนโครงการพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี

การพัฒนาของการเมืองสุพรรณบุรีในระดับชาติที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบัน อาจกล่าวได้ว่า ดำรงอยู่ในลักษณะการผูกขาดในกลุ่มตระกูลการเมืองแบบเบ็ดเสร็จ โดยที่มาจากปัจจัยด้านตัวบุคคลเป็นหลัก ทั้งนี้ นักการเมืองสุพรรณบุรีในกลุ่มดังกล่าว ได้พัฒนารูปแบบการเมืองเฉพาะตนในแต่ละพื้นที่ที่มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ ในแต่ละกลุ่มมีบุคลิกและสายสัมพันธ์กับกลุ่มผลประโยชน์อันเป็นฐานทางการเมืองที่แตกต่างกันและเป็นไปตามเฉพาะพื้นที่ โดยเป็นการประสานผลประโยชน์ที่เกิดจากพื้นฐานของความเป็นผู้นำท้องถิ่นก่อนการเข้าสู่การเมืองระดับชาติ นอกจากนี้ การจัดตั้งกลุ่มคะแนนและฐานเสียงได้มีการพัฒนาระบบราชการทางการเมืองระหว่างท้องถิ่นกับระดับ

ชาติอย่างชัดเจน โดยที่นักการเมืองระดับชาติเข้าไปสนับสนุนในกลุ่มการเมืองท้องถิ่นในทุกกลุ่ม โดยพยายามที่จะไม่เลือกข้างหรือเข้าไปอยู่ในคู่ขัดแย้งโดยตรง กล่าวคือ การเมืองในระดับท้องถิ่นถือเป็นเรื่องของการทำงานและการสนับสนุนของประชาชนที่จะเป็นฝ่ายเลือกผู้นำของตนเองในช่วงเวลาของการเลือกตั้ง ในขณะที่นักการเมืองท้องถิ่น อาทิ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) สมาชิกสภาเทศบาล (ส.ท.) สมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ส.อบจ.) รวมถึงข้าราชการท้องถิ่น และข้าราชการส่วนภูมิภาคสามารถเข้าถึงหรือพบปะกับนักการเมืองระดับชาติได้โดยตรง โดยที่หากนักการเมืองท้องถิ่นได้รับเลือกเข้าเป็นตัวแทนของท้องถิ่น นักการเมืองระดับชาติก็จะทำงานในการพัฒนาและดำเนินโครงการสนับสนุนให้กับท้องถิ่น

อย่างไรก็ตาม ด้วยพัฒนาการทางการเมืองในระบบอบประชาธิปไตยที่เปลี่ยนแปลงไป โดยที่ประชาชนในพื้นที่ต่างๆ มีความเข้าใจในความสำคัญของการเมืองต่อวิถีชีวิตของประชาชนมากขึ้นเป็นลำดับ บทบาทของนักการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีที่มีความสัมพันธ์กับประชาชนในท้องถิ่นหรือชุมชนบนพื้นฐานของระบบอุปถัมภ์ในลักษณะของการช่วยเหลือเกื้อกูล การร่วมงานบุญงานกุศลอย่างที่เป็นมานั้น ไม่อาจดำรงรักษาความไว้วางใจหรือการตัดสินใจในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งได้เหมือนในอดีตอีกต่อไป โดยเฉพาะผลจากการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองท้องถิ่น ซึ่งทำให้บทบาทการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะข้าราชการประจำในภูมิภาคและนักการเมืองเท่านั้น หากแต่ประสิทธิภาพในการทำงานและการแก้ไขปัญหาที่ใกล้ชิดกับ

ประชาชนในพื้นที่ที่เพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างนักการเมือง(จังหวัด) ระดับชาติ มีตัวกลางที่แทรกอยู่ และบทบาทขององค์กรปกครองท้องถิ่นที่มากขึ้นดังกล่าวทำให้นักการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีจำเป็นต้องปรับรูปแบบการทำงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์เพื่อให้ได้รับความไว้วางใจจากประชาชนเหมือนเช่นในอดีตและจึงจะทำให้การเมืองในจังหวัดสุพรรณบุรียังคงอยู่ในกลุ่มของตระกูลการเมืองหลักเช่นเดิม

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

การเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีถือเป็นต้นแบบการเมืองไทยที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความสำเร็จในการก้าวขึ้นเส้นทางการเมืองของนักการเมืองคนสำคัญและตระกูลการเมืองที่ผูกขาดอำนาจทางการเมืองของจังหวัดอย่างเบ็ดเสร็จ ในกลุ่ม 4 ตระกูลหลัก กล่าวคือ ประกอบด้วยตระกูล ศิลปอาชา โทษฐาน เทียงธรรม และประเสริฐสุวรรณ ในขณะที่การเมืองระดับท้องถิ่นเป็นฐานคะแนนเสียงสำคัญ มีหน้าที่ในการดูแลและพัฒนาท้องถิ่นภายใต้นโยบายและความคิดของ

ฝ่ายการเมืองระดับชาติ ตระกูลศิลปอาชา ถือเป็นตระกูลการเมืองที่ประสบความสำเร็จในการก้าวเข้าสู่อำนาจทางการเมืองมากที่สุด โดยที่นายบรรหาร ศิลปอาชา ดำรงตำแหน่งสูงสุดในอาชีพนักการเมืองของประเทศ คือ นายกรัฐมนตรี นอกจากนี้ คนรุ่นลูกอย่างนางสาวกัญญา ศิลปอาชา นายวรารุณ ศิลปอาชา ดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีในกระทรวงสำคัญ รวมถึง นายชุมพล ศิลปอาชา ซึ่งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวในปัจจุบัน (2552-ปัจจุบัน) นอกจากนี้แล้ว นักการเมืองในตระกูลอื่นๆ ของจังหวัดสุพรรณบุรี ได้รับตำแหน่งสำคัญทางการเมือง อาทิ นายประภัตร โพธสุธน ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รวมถึงตำแหน่งรัฐมนตรีอีกหลายกระทรวง ในขณะที่ นายจองชัย เทียมธรรม ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงแรงงาน และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม รวมถึงพลตรีบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นต้น

5.1.1 กลยุทธ์การหาเสียงการรักษาฐานเสียงของ นักการเมืองสุพรรณบุรี

ยุทธวิธีและยุทธศาสตร์ในการทำงานและดำเนินกิจกรรมทางการเมืองของกลุ่มการเมืองสุพรรณบุรี ในแต่ละพื้นที่เลือกตั้งไม่แตกต่างกันมากนัก โดยเฉพาะหากพิจารณาในรายละเอียดถึงแนวทางและรูปแบบที่นักการเมืองคนต่างๆ ดำเนินการ กล่าวคือ

การจัดตั้งกลุ่มหัวคะแนนและการมีฐานคะแนนเสียง

ในกลุ่มผู้นำประชาชน หรือชาวบ้าน อาทิ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้บริหารสถานศึกษาหรือโรงเรียน วัดหรือพระสงฆ์ รวมถึงนักการเมืองถิ่นในระดับต่างๆ ทำให้กลุ่มการเมืองดังกล่าวสามารถเข้าถึงประชาชนในพื้นที่ต่างๆ ของจังหวัดสุพรรณบุรีได้อย่างทั่วถึง โดยที่กิจกรรมหลักที่มีการดำเนินการ คือ การเข้าร่วมสนับสนุนการจัดโครงการและกิจกรรมต่างๆ ที่องค์กรปกครองท้องถิ่นหรือชาวบ้านเป็นผู้จัด อาทิ งานวัด งานบุญ เทศกาลต่างๆ วันสำคัญทางศาสนาและวันสำคัญของชาติ เป็นต้น

นักการเมืองของจังหวัดสุพรรณบุรีให้ความสำคัญกับการลงพื้นที่เพื่อพบปะชาวบ้านหรือประชาชนในพื้นที่ต่างๆ ในช่วงวันหยุด เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลและการเสนอความต้องการ โดยที่นักการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีสามารถที่นำไปเป็นปรับใช้และดำเนินโครงการเพื่อสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ต่างๆ ของจังหวัด

กลุ่มผลประโยชน์ของการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีโดยรวมแล้วแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มหลักๆ กล่าวคือ กลุ่มแรกเป็นกลุ่มพ่อค้า นักธุรกิจ กลุ่มที่สอง คือ ข้าราชการ และกลุ่มที่สาม คือ ประชาชนทั่วไป กลุ่มที่ 4 คือ นักการเมืองท้องถิ่น โดยที่การต่อรองผลประโยชน์เป็นไปในลักษณะอุปถัมภ์และการเอื้อเพื่อต่อกันผ่านการจัดหางบประมาณสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่น รวมถึงการจัดสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐานที่จำเป็นของประชาชนในจังหวัด อาทิ สถานศึกษา โรงเรียนและมหาวิทยาลัย สถานพยาบาล ศูนย์ราชการจังหวัด แหล่งท่องเที่ยว และ

ศูนย์ประชุมระดับภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลงานการพัฒนา ถนนหรือเส้นทางคมนาคม และระบบการชลประทาน ส่งผลต่อการประกอบอาชีพเกษตรกรรมซึ่งเป็นอาชีพหลักของประชาชน จังหวัดสุพรรณบุรี ความสำเร็จในการพัฒนาถนนสายสุพรรณบุรี-บางบัวทอง จ.นนทบุรี ถือเป็นผลงานที่สำคัญและโดดเด่นที่สุดที่ทำให้ตระกูลศิลปอาชามีบทบาทมากที่สุดในการเมืองสุพรรณบุรี การดำเนินโครงการดังกล่าว นายบรรหาร ศิลปอาชา ได้ใช้เวลาและความสามารถเฉพาะตนในการขออนุมัติโครงการ และหลายครั้งต่อเนื่องกัน นอกจากนี้ ผลงานการสร้างสถานศึกษา ทั้งโรงเรียนและวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยต่างๆ ในปัจจุบันก็เป็นผลงานการดำเนินงานของกลุ่มการเมืองสุพรรณบุรี ซึ่งต้องใช้กลยุทธ์และแนวทางต่างๆ ในการผลักดันโครงการ

ผลงานอันโดดเด่นดังกล่าวได้สร้างการยอมรับทางการเมืองของประชาชนต่อนายบรรหาร ศิลปอาชา ในเวลาต่อมาจนอยากที่การเมืองกลุ่มอื่นๆ จะเข้ามาแข่งขันได้ จนกระทั่งกลายเป็นสิ่งที่เรียกว่า “**บารมี**” ทางการเมือง และส่งผ่านบรรดาแกนนำการเมืองท้องถิ่น พ่อค้าประชาชนและข้าราชการ บทบาทของนายบรรหารในทางการเมือง ได้รับการยอมรับจากนักการเมืองท้องถิ่นรุ่นต่อมาว่า “**นักการเมืองชั้นเทพ**” กล่าวคือ เป็นผู้ที่ทำให้การเมืองท้องถิ่นและกลุ่มข้าราชการ พ่อค้าและประชาชนชาวสุพรรณบุรียินยอมพร้อมใจทำตามคำแนะนำและแนวคิดของนายบรรหารในการพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี พร้อมๆ กลับการยอมรับพรรคชาติไทยว่า “**สุพรรณบุรีคือเมืองหลวงของพรรคชาติไทย**”

อย่างไรก็ตาม ในการสร้างฐานคะแนนเสียงที่เป็นกลุ่มจัดตั้งที่สำคัญและส่งผลให้เกิดการผูกขาดทางการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีดังกล่าว นักการเมืองสุพรรณบุรีมักมีสายสัมพันธ์ที่ดีกับกลุ่มแม่บ้านซึ่งเป็นหัวใจหลักของการหาเสียงเลือกตั้งด้วยบทบาทของผู้หญิงที่เป็นแม่บ้านและมีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ รวมไปถึงกิจกรรมด้านสุขภาพหรือที่เรียกว่า อาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้าน หรือ อสม. ซึ่งกลุ่มคนเหล่านี้มีบทบาทและอิทธิพลอย่างยิ่งในการตัดสินใจลงคะแนนเสียงของคนในครอบครัว

5.1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างตระกูลการเมืองจังหวัดสุพรรณบุรี

การเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างตระกูลการเมืองถือเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ทำให้การเมืองสุพรรณบุรีผูกขาดอยู่กับพรรคชาติไทย โดยที่กลุ่มการเมืองใช้แนวทางการแบ่งพื้นที่รับผิดชอบ ซึ่งอาศัยพื้นฐานของความเจ้าของเป็นพื้นที่มาก่อน กล่าวคือ กลุ่มตระกูลศิลปอาชา มีฐานมวลชนหลักในเขตอำเภอเมือง สองพี่น้อง อู่ทอง ในขณะที่กลุ่มตระกูลประเสริฐสุวรรณ มีฐานมวลชนสนับสนุนในพื้นที่อำเภอบางปลาม้า และตระกูลโพธิ์สุชน ครอบครองกลุ่มมวลชนพื้นที่อำเภอศรีประจันต์ อำเภอสามชูก และอำเภอเดิมบางนางบวช เช่นเดียวกับตระกูลเที่ยงธรรม ครอบครองพื้นที่อำเภอด่านช้าง อำเภอดอนเจดีย์ เป็นต้น โดยที่แต่ละตระกูลการเมืองก็จะมี การจัดตั้งกลุ่มหัวคะแนนผ่านนักการเมืองและผู้นำท้องถิ่น อาทิ กำหนดผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกองค์กรปกครองท้องถิ่น กลุ่มแม่บ้านข้าราชการและกลุ่มพ่อค้า การสร้างความร่วมมือในลักษณะ

ดังกล่าวทำให้การเมืองในสุพรรณบุรีมีลักษณะผูกขาด โดยที่การเมืองกลุ่มอื่นๆ ไม่สามารถแย่งชิงพื้นที่ได้ แม้ว่าจะมีความสามารถทั้งส่วนตนและพรรคการเมืองที่ตนสังกัดสนับสนุนก็ตาม

ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกลุ่มหัวคะแนน และแกนนำประชาชน นักการเมืองท้องถิ่น พ่อค้าและกลุ่มข้าราชการ ทำให้การตีตัวออกห่างเพื่อสนับสนุนพรรคการเมืองพรรคอื่นๆ ทำได้ยาก เพราะปัจจัยทางการเมืองอื่นไม่เปิดกว้าง โดยเฉพาะการสนับสนุนจากประชาชน ซึ่งหากกลุ่มการเมืองอื่นไม่สามารถสร้างความวางใจต่อผลงานที่จะเกิดขึ้นอนาคตเมื่อเปรียบเทียบกับผลประโยชน์ของชาวสุพรรณบุรีที่ได้รับจากการทำงานของตัวเองแทน (ส.ส.) ที่สังกัดพรรคชาติไทยในปัจจุบันได้อย่างชัดเจน ก็ยากที่จะประสบความสำเร็จในการเมืองสุพรรณบุรีได้

ในประเด็นดังกล่าวนี้ การสร้างตัวแทนหรือหัวคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) จังหวัดสุพรรณบุรีตรงกับผลงานศึกษาของการหาเสียงของนักการเมืองไทยในอดีตของ วรวิทย์ เสงี่ยมศักดิ์ (2540) ซึ่งพบว่า นักการเมืองไทยในอดีตมีความสัมพันธ์กับภูมิหลังการทำงานหรืออาชีพ อาทิ ข้าราชการประจำ ฝ่ายปกครอง ทหาร ตำรวจ ครู กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน พ่อค้าและนักธุรกิจ เป็นผลให้การหาเสียงในอดีตไม่จำเป็นต้องมีการจัดการหาเสียงอย่างเป็นทางการหรือเป็นองค์กรที่มีลักษณะเป็นทางการ รวมถึงมิได้ขึ้นอยู่กับหลักการพื้นฐานทางวิชาการที่สามารถคาดการณ์ได้อย่างที่ควรจะเป็น ทั้งนี้ระบบการหาเสียงมักขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์

ระหว่างผู้สมัครรับเลือกตั้งกับหัวหน้าคณะ และประชาชนผู้ใช้สิทธิออกเสียง นอกจากนี้ยังสะท้อนให้เห็นถึงข้อบกพร่องหรือข้อดีของการเมืองในระบบประชาธิปไตยขาดแนวร่วมด้านอุดมการณ์ทางการเมือง รวมถึงการเข้าใจในบทบาทหน้าที่และนโยบายของพรรคการเมืองของประชาชนผู้ใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง

การเมืองสุพรรณบุรีจึงสะท้อนให้เห็นถึงบทบาทของหัวหน้าคณะในฐานะกลุ่มผลประโยชน์ที่เป็นตัวแทนของนักการเมืองในกลุ่มตระกูลการเมือง 4 ตระกูลหลักในการยึดพื้นที่ทางการเมืองโดยที่พรรคการเมืองไม่สามารถเข้าถึงพื้นที่ได้ โดยที่บรรดาหัวหน้าคณะมักเป็นกลุ่มคนที่ฐานะทางเศรษฐกิจในระดับที่สูงกว่าประชาชนทั่วไป และเป็นกลุ่มข้าราชการนักการเมืองท้องถิ่น พ่อค้า และกลุ่มประชาชนที่บทบาททางสังคมในแต่ละชุมชนในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี สอดคล้องกับงานศึกษาของ บุญอริ ทยิมะ (2549) เรื่อง “**นักการเมืองท้องถิ่นจังหวัดปัตตานี**” ซึ่งพบว่า การเมืองของจังหวัดปัตตานีผูกพันกับกลุ่มตระกูลอดีตเจ้าเมือง และตระกูลชนชั้นนำของจังหวัด แต่แตกต่างกับการเมืองในจังหวัดสุพรรณบุรี คือ เรื่องของชนชั้นนำทางศาสนาซึ่งเป็นการเชื่อมต่อทางวัฒนธรรม แต่ถึงที่สุดแล้วเมื่อพิจารณาในเชิงโครงสร้างพบว่า เป็นความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ที่ร้อยเรียงให้เกิดการไว้วางใจจนกระทั่งนำมาสู่การสนับสนุนทางการเมืองผ่านการลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ความชัดเจนต่อแนวคิดเชิงอุปถัมภ์ต่อการเมืองสุพรรณบุรียังสอดคล้องกับงานศึกษาของ รุจน์จาลักษณร์รายา คณาณูรักษ์ (2551) เรื่อง “**นักการเมืองถิ่น**

สุราษฎร์ธานี” ซึ่งชี้เห็นถึงภาพความสัมพันธ์ระหว่างนักการเมืองถิ่นสุราษฎร์ธานีที่ผูกขาดการเป็น ส.ส.ในสังกัดพรรคประชาธิปัตย์ ต่อแนวทางการหาเสียงและนำเสนอนโยบายและแผนการพัฒนาจังหวัดและในระดับภูมิภาค (ภาคใต้) อย่างชัดเจน ภายใต้บทสรุปของการศึกษา คือ **“พรรคเลือกคน คนเลือกพรรค”** โดยที่นักการเมืองถิ่นสุราษฎร์ธานีใช้แนวทางการลงพื้นที่ร่วมกิจกรรมทางสังคม งานบุญและงานประเพณีประจำปี เป็นหัวใจหลักในการหาเสียงและสร้างฐานเสียงสนับสนุน ซึ่งทำให้การเข้าชิงพื้นที่ทางการเมืองจากพรรคการเมืองอื่นๆ ทำได้ยากและแทบจะไม่เกิดขึ้นเลยในรอบหลายสิบปี

นอกจากนี้แล้ว ผลการศึกษานักการเมืองถิ่นสุพรรณบุรี ยังสอดคล้องในทิศทางเดียวกับ งานศึกษาเรื่อง **“นักการเมืองถิ่นจังหวัดฉะเชิงเทรา”** ของศรุดา สมพงษ์ (2551) และงานศึกษาเรื่อง **“นักการเมืองถิ่นจังหวัดยโสธร”** ของพิชฎ์ สมพงษ์ (2551) ซึ่งอธิบายถึงความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ระหว่างนักการเมืองถิ่น (ส.ส.) และกลุ่มข้าราชการ พ่อค้า ประชาชน ผู้นำชุมชน และนักการเมืองท้องถิ่น ซึ่งนักการเมืองถิ่นของทั้งสองจังหวัดสร้างขึ้นเพื่อเป็นตัวแทนของตนเองทั้งในการหาเสียงในช่วงเวลารับสมัครเลือกตั้ง และการทำกิจกรรมหรือปฏิบัติหน้าที่แทนตนเองภายหลังการได้รับเลือกตั้งเป็น ส.ส. แล้ว

5.1.3 บทบาทนักการเมืองรุ่นใหม่ของจังหวัดสุพรรณบุรี

แม้ว่าความสำเร็จของนักการเมืองรุ่นเก่าของจังหวัดสุพรรณบุรี จะเป็นสิ่งที่สามารถอธิบายได้ถึง การแลกเปลี่ยน

ผลประโยชน์ระหว่างนักการเมืองถิ่น (ส.ส.) กับประชาชนชาว จังหวัดสุพรรณบุรี ผ่านการพัฒนาจังหวัดในพื้นที่ต่างๆ ดังปรากฏให้เห็นถึงโครงสร้างพื้นฐานของจังหวัด อาทิ เส้นทางคมนาคม สถานศึกษา เช่น โรงเรียน มหาวิทยาลัย และโรงพยาบาล สถานที่ท่องเที่ยว ศูนย์ราชการจังหวัด โรงละครแห่งชาติ เป็นต้น จนกลายเป็นที่มาของการผูกขาดทางการเมืองในกลุ่มการเมืองเฉพาะพรรคชาติไทยเท่านั้น และนอกจากนี้ ความสำเร็จของนักการเมืองรุ่นเก่าของจังหวัดยังได้สร้างบารมีทางการเมืองที่ส่งต่อให้กับนักการเมืองรุ่นใหม่ หรือกลุ่มทายาททางการเมืองใหม่

ในกลุ่มนักการเมืองรุ่นใหม่ของจังหวัดสุพรรณบุรี ดังกล่าว เมื่อพิจารณาในพื้นฐานการศึกษา และฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมแล้ว นับได้ว่ามีความพร้อมและมีศักยภาพที่สูงกว่านักการเมืองรุ่นก่อนหน้านี้มาก กล่าวคือ โดยส่วนใหญ่ สำเร็จการศึกษาในระดับสูงจากต่างประเทศ อาทิ นายวรารุช ศิลปอาชา นางสาวกัญญา ศิลปอาชา นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ นายชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ นายเสมอกัน เทียงธรรม รวมถึงนายนิติวัฒน์ จันทร์สว่าง ซึ่งผลจากพื้นฐานทางการศึกษาดังกล่าว ทำให้กลุ่มการเมืองรุ่นใหม่ของจังหวัดสุพรรณบุรีมีสายสัมพันธ์ที่เปิดกว้างในกลุ่มคนรุ่นใหม่และเป็นชนชั้นนำทางสังคม แตกต่างจากนักการเมืองรุ่นพ่อที่มีสายสัมพันธ์กับกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมผ่านการเชื่อมโยงผลประโยชน์ระหว่างธุรกิจกับการเมือง

อย่างไรก็ตามแม้ว่านักการเมืองรุ่นใหม่ของจังหวัดสุพรรณบุรีจะเป็นกลุ่มคนที่ความสัมพันธ์กับกลุ่มคนรุ่นใหม่กลุ่มอื่นๆ ในสังคมในระดับสูง แต่เมื่อพิจารณาในความสามารถทางการเมืองและความสามารถทางการบริหารแล้วยังเป็นที่สงสัยหรือถูกตั้งคำถามทั้งจากประชาชนจังหวัดสุพรรณบุรีและทั่วไป ด้วยประสบการณ์การทำงานทางการเมืองรวมถึงความสำเร็จในอาชีพยังนับว่ามีอยู่น้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับนักการเมืองรุ่นใหม่ของประเทศ และเมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่งชั้นทางการเมืองกับนักการเมืองจากพรรคการเมืองอื่นๆ ที่พยายามส่งผู้สมัครลงเลือกตั้งในจังหวัดสุพรรณบุรี และปรากฏในสถานการณ์ช่วงการลงเลือกตั้งและผลคะแนนหาเสียง

นอกจากนี้แล้วความสัมพันธ์ระหว่างนักการเมืองถิ่นรุ่นใหม่สุพรรณบุรีกับกลุ่มผลประโยชน์ รวมถึงกลุ่มหัวคะแนนอันเป็นฐานการเมืองดั้งเดิมของตระกูลยังถือว่ามีแตกต่างจากนักการเมืองถิ่นรุ่นพ่ออยู่มาก กล่าวคือ ผลจากการเป็นคนรุ่นใหม่และได้รับการศึกษาจากต่างประเทศได้ชี้ให้เห็นถึงระยะห่างระหว่างความเป็นคนของประชาชนและความใกล้ชิดในกลุ่มข้าราชการ นักการเมืองท้องถิ่น พ่อค้า ประชาชนมีน้อยกว่านักการเมืองรุ่นพ่อ ซึ่งกิจกรรมทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับการลงพื้นที่ การพัฒนาท้องถิ่นชุมชนยังขาดความชัดเจนในระดับที่ประชาชนจังหวัดสุพรรณบุรียอมรับและกล่าวคือเทียบไม่ได้กับนักการเมืองรุ่นพ่อ

ด้วยเหตุผลดังกล่าว การสร้างการยอมรับในบทบาทและหน้าที่นักรการเมือง รวมถึงความสามารถในฐานะนักรการเมืองรุ่นใหม่ของจังหวัดสุพรรณบุรีต่อการเข้ามาเป็นตัวแทนของนักรการเมืองรุ่นใหม่พอดีเป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลาพิสูจน์ถึงความสามารถและความทุ่มเทการทำงานให้กับประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรี และเมื่อมันจึงจะกล่าวได้ว่าเป็นการยอมรับบทบาทและความสามารถอย่างแท้จริงจากประชาชนชาวจังหวัดสุพรรณบุรี และหากนักรการเมืองในกลุ่มทายาทตระกูลการเมืองของจังหวัดเหล่านี้ ไม่สามารถแสดงให้เห็นถึงบทบาทและหน้าที่ของตนเองต่อการพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรีได้ เมื่อนั้นโอกาสทางการเมืองของนักรการเมืองอื่นๆ ที่มีพื้นฐานของคนทำงานและคนของประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรีจึงจะเกิดขึ้นได้ ซึ่งเป็นเรื่องในอนาคตและเรื่องยากพอควรในการที่ชิงพื้นที่ทางการเมืองจากผู้สมัครรับเลือกตั้งที่เป็นทายาทการเมืองในกลุ่มการเมืองตระกูลหลักของจังหวัดสุพรรณบุรี

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 การศึกษาการเมืองถิ่นสุพรรณบุรีครั้งนี้ เป็นการศึกษาดูเฉพาะพื้นที่จังหวัดเดียว ซึ่งพื้นฐานและรูปแบบของความคิดเห็นทางการเมืองของประชาชนเป็นผลมาจากการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองของนักรการเมืองเพียง 4 ตระกูลใหญ่เท่านั้น ทำให้มีข้อจำกัดในการมองการเมืองในพื้นที่อื่นที่มีความแตกต่างออกไป กล่าวคือ การเมืองสุพรรณบุรี

มีลักษณะผูกขาดและเชื่อมประสานผลประโยชน์ทั้งระหว่างกลุ่มการเมือง และกลุ่มประชาชน ซึ่งหากมองในเชิงบวกอาจทำให้เห็นการต่อรองผลประโยชน์ระหว่างประชาชนกับนักการเมืองระดับชาติได้

- 5.2.3 การศึกษาครั้งนี้มีพื้นที่เฉพาะ โดยเป็นการศึกษาเพียงจังหวัดเดียว ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการเมืองถิ่นระหว่างจังหวัดต่างๆ อาทิ เปรียบเทียบในการเมืองจังหวัดที่ขนาดพื้นที่และจำนวน ส.ส.ใกล้เคียงใกล้เคียงเพื่อศึกษาความเหมือนและความแตกต่างของรูปแบบการหาเสียงและกระบวนการรักษาสถานเสียงที่อาจมีความแตกต่างกัน

ภาษาไทย

- กระทรวงมหาดไทย, กรมการปกครอง. (2526). รายงานการวิจัยการ
เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ.2526. กรุงเทพฯ:
 โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงมหาดไทย, กรมการปกครอง. (2538). **ข้อมูลสถิติและผลการ
 เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 2 กรกฎาคม พ.ศ.
 2538**, กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (ม.ป.ป.). **ผลกระทบของระบบการเลือกตั้ง
 แบบใหม่ตามรัฐธรรมนูญปี พ.ศ.2540 ที่มีต่อการพัฒนา
 ประชาธิปไตยในประเทศไทย**. เอกสารวิชาการส่วนบุคคล
 หลักสูตรการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย
 สำหรับนักบริหารระดับสูง รุ่นที่ 8. กรุงเทพฯ: สถาบัน
 พระปกเกล้า.
- คำสิงห์ ศรีนอก. (2538). “**นักกานเมือง**” ใน **ฟ้าบ่กั้น**. กรุงเทพฯ:
 สำนักพิมพ์คบไฟ.
- ชาญณรงค์ ไชยรักษา. (2549). **นักการเมืองถิ่นจังหวัดพิษณุโลก**.
 กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.
- ชัยอนันต์ สมุทวณิช. (2535). **ประชาธิปไตย สังคมนิยม คอมมิวนิสต์
 กับการเมืองไทย**. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ.
- รูปนรุต พรหมอินทร์. (2545). กระบวนการเลือกตั้งและปัจจัยในการ
 ตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสุพรรณบุรี” ใน
**รายงานวิจัยกระบวนการเลือกตั้งและปัจจัยในการ
 ตัดสินใจเลือกตั้ง ส.ส., ศดิธร ธนานิธิโชติ บรรณาธิการ**.
 กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.

- นิกร จำนง. (2543). **บริหารงานแบบบรรหารศิลปอาษา: ศึกษาแนวคิดและวิธีการตัดสินใจ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มิติใหม่.
- บรรหาร ศิลปอาษา. (2535). **สานฝัน 60 ปี บรรหาร ศิลปอาษา**. หนังสือที่ระลึกครบ 5 รอบ ฯพณฯ บรรหาร ศิลปะอาษา. ไม่ระบุสำนักพิมพ์.
- _____. (2538). **การพัฒนาพรรคการเมืองไทย: ศึกษาเฉพาะกรณีเงินอุดหนุนพรรคการเมือง**. วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บุษกร หัยมะ. (2549). **นักการเมืองถิ่นจังหวัดปัตตานี**. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.
- พฤทธิสาด ชูมพล. ม.ร.ว. (2544). **ระบบการเมือง ความรู้เบื้องต้น** (พิมพ์ครั้งที่ 5, ปรับปรุงใหม่). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิชญ์ สมพอง. (2551). **นักการเมืองถิ่นจังหวัดยโสธร**. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.
- พิเชียร คุระทอง และคณะบรรณาธิการ. (2522). **เขมรแตกแล้วแตกอีก**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น.
- รุจน์จาลักษณ์รายา คณานุรักษ์. (2551). **นักการเมืองถิ่นจังหวัดสุราษฎร์ธานี**. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า. เอกสารอัดสำเนา
- วรวุฒิ เสี่ยงมศักดิ์. (2540). **การบริหารแผนปฏิบัติการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งภายใต้แนวคิด 3 เขตยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติ: ศึกษาเฉพาะกรณีการเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขต 1 กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตร์มหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วีระชาติ ชุ่มสนิท. (2549). **24 นายกรัฐมนตรีไทย**. กรุงเทพฯ: ออลบุ๊คส์พับลิชชิง.

- สิทธิพันธ์ พุทธหนุน. (2544). **ทฤษฎีพัฒนาการเมือง PS 425.** (พิมพ์ครั้งที่ 8, ปรับปรุงใหม่). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุรพงษ์ ไสธนะเสถียร. (2545). **การสื่อสารทางการเมือง** (พิมพ์ครั้งที่ 6, ปรับปรุงใหม่). กรุงเทพฯ: ประสทธิภักดิ์ แอนด์พริ้นติ้ง.
- สีดา เจตীরและอุษณีย์ ฉัตรานนท์. (2518). **ฟิลิปปินส์: จากประชาธิปไตย ไปสู่เผด็จการ ใน การเปลี่ยนแปลงทางสังคมเศรษฐกิจ และการเมืองในเอเชียอาคเนย์.** โครงการศึกษาพิเศษทางด้านเอเชียอาคเนย์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: แพร่พิทยา.
- สมบัติ จันทรวงศ์ และชัยอนันต์ สมุทวณิช. (2523). **ความคิดทางการเมือง ไทย.** เอกสารวิจัยหมายเลข 6.กรุงเทพมหานคร: สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สัญญาลักษณ์ เทียมถนอม. (2547). **บรรหาร ศิลปอาชา: ชีวิตและการพัฒนาบ้านเกิด.** (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: บริษัทจูนพับลิชชิง จำกัด.
- _____. (2547). **บรรหาร ศิลปอาชา: บนเส้นทางการเมือง.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มิติใหม่.
- _____. (2547). **บรรหาร ศิลปอาชากับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มิติใหม่.
- _____. (2550). **บรรหาร ศิลปอาชา: ผู้นำระบอบประชาธิปไตย.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มิติใหม่.
- แสวง รัตนมงคลมาศ. (2536). **การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง: แนวคิด ทฤษฎีและปฏิบัติการ.** กรุงเทพมหานคร: คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- _____. (2535). **คู่มือการสอดส่องพฤติกรรมทุจริตเลือกตั้ง.** คณะกรรมการติดตามและสอดส่องดูแลการเลือกตั้ง องค์กรกลาง. กรุงเทพมหานคร: โอ เอส พริ้นติ้งเฮ้าส์.

- สามารถ ภาวิไล. (2532). แนวโน้มของระบบการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและระบบการเมืองไทย: ปัญหาความไม่สอดคล้อง. ใน เอกสารวิจัยส่วนบุคคลในลักษณะวิชาการเมือง. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.
- สุรชัย ศิริไกร. (2550). ทฤษฎีการพัฒนาระบบประชาธิปไตย. ใน รัฐศาสตร์สาร. ปีที่ 28 ฉบับพิเศษ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สุกิจ เจริญรัตน์กุล. (2530). วิเคราะห์การเมือง: สรุปแนวคิดของสิบนักวิชาการอเมริกัน. พิมพ์ครั้งที่ 1.กรุงเทพมหานคร: โอ เอส พรินติ้งเฮ้าส์.
- สุจิตต์ ศีลาเจริญ. (2546). หนังสืออนุสรณ์พระราชทานเพลิงศพสุจิตต์ ศีลาเจริญ. ม.ป.ท.: ม.ป.พ.
- สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) จังหวัดสุพรรณบุรี. (2548). ผลการใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี ในการเลือกตั้งวันอาทิตย์ที่ 11 มกราคม พ.ศ.2552. เอกสารอัดสำเนา.
- _____. (2552). ผลการใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี ในการเลือกตั้งวันอาทิตย์ที่ 11 มกราคม พ.ศ.2552. เอกสารอัดสำเนา.
- _____. (2550). ผลคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง จังหวัดสุพรรณบุรี เขตเลือกตั้งที่ 1 และ เขตที่ 2 ในการเลือกตั้งวันอาทิตย์ที่ 23 ธันวาคม พ.ศ.2550. เอกสารอัดสำเนา.
- _____. (2549). ข้อมูลผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง จังหวัดสุพรรณบุรี ในการเลือกตั้งวันอาทิตย์ที่ 2 เมษายน พ.ศ.2549. เอกสารอัดสำเนา.

- _____. (2548). ผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง จังหวัดสุพรรณบุรี ในการเลือกตั้งวันอาทิตย์ที่ 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2548. เอกสารจัดสำเนา.
- ศรุดา สมพอง. (2550). นักการเมืองถิ่นจังหวัดฉะเชิงเทรา. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.

วิทยานิพนธ์

- เฉลิมชัย โรจนันครินทร์. (2537). พัฒนาการเกี่ยวกับความนิยมในพรรคการเมืองของชาวกรุงเทพมหานคร: บทศึกษาจากปีพุทธศักราช 2519-2535. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม.
- พนมพร ไตรตันวงศ์. (2535). การวางแผนปฏิบัติการ การกำกับติดตาม และการประเมินผลการปฏิบัติงานของห้วคณะนระดับตำบล: กรณีการวิจัยเชิงปฏิบัติการในเขตเลือก ค. จังหวัดนครศรีธรรมราช. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม.

ภาษาอังกฤษ

- Dominic Strinati. (2004). *An Introduction to Theories of Popular Culture*. Rutledge: Second Edition.
- Jacobs, N. (1971) *Modernization without Development: Thailand as an Asian Case Study*, New York: Praeger Publishes.
- John Street. (2001). *Mass Media, politics and Democracy*. U.S.A : Palgrave.
- Huntington, S. (1968). *Political order in Changing Society*, New Haven: Yale University Press.

Pye, L. (1968). **Aspects of Political Development**, Boston: Little Brown.

Strauss Anselm and Corbin Juliet. (1990). **Basics of Qualitative Research**. California: SAGE Publications, Inc.

Frank Webster. Editor, (2001). **Culture and Politics in the Information Age: A new politics?**, (Steven Vertove; transnationalism, University of Oxford). Rutledge: First published.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

กรุงเทพธุรกิจออนไลน์. (8 ธันวาคม 2550). เจาะสนาม กทม.: เขต 7 ประชาธิปไตยชิงจังหวะแข่งชนะพลังประชาชน 2:1. สืบค้นเมื่อวันที่ 12 มกราคม 2553 จาก http://www.bangkokbiznews.com/2007/12/08/news_25256198.php?news_id=25256198

ช่อง 7 สีทีวีเพื่อคุณออนไลน์. ความรู้สึกรักนักแสดง สอบได้ สอบตกเลือกตั้ง. จาก <http://www.ch7.com/News/sbnews.aspx?NwType=02&SbType=01&SeqNo=11701>

เว็บไซต์พรรคชาติไทยออนไลน์. (1 เมษายน 2552). สืบค้นเมื่อวันที่ 12 มกราคม 2553 จาก http://www.chartthai.or.th/index.php?option=com_ctpmember&task=view&member_type=11&id=35

ไทยโพสต์ เอ็กซีไซท์ออนไลน์. (22 ตุลาคม 2550). สืบค้นเมื่อวันที่ 12 มกราคม 2553 จาก http://www.thaipost.net/index.asp?bk=xcite&post_date=22/Oct/2550&news_id=149925&cat_id=200200

ผู้จัดการออนไลน์. (8 สิงหาคม 2547). “ชวน”กรีดยับมนุชย์” บ้าอำนาจ” คิดเรื่องดูต.ส., สืบค้นเมื่อวันที่ 12 มกราคม 2553 จาก <http://www.manager.co.th/>

ผู้จัดการออนไลน์. (19 เมษายน 2548). สงกรานต์ททท.มดล่ำลักษ์ “พีชมน้อง-น้องยอพี”, สืบค้นเมื่อวันที่ 13 มกราคม 2553 จาก <http://>

/www.manager.co.th/Politics/ViewBrowse.aspx?Browse
NewsID=6023&Page=2

พิมพ์มติชนออนไลน์. จาก [http://www.matichon.co.th/flvmovie/
Document/06-PartyList.pdf](http://www.matichon.co.th/flvmovie/Document/06-PartyList.pdf) .

วิกิพีเดียสารานุกรม-สุพรรณบุรีออนไลน์. (1 เมษายน 2552). สืบค้นวันที่
14 มกราคม 2553 จาก <http://th.wikipedia.org/wiki>

เว็บไซต์จังหวัดสุพรรณบุรีออนไลน์. (1 พฤษภาคม 2552). สืบค้นในวันที่
14 มกราคม 2553 จาก [http://www.suphanburi.go.th/
parwad.php](http://www.suphanburi.go.th/parwad.php)

เว็บไซต์จังหวัดสุพรรณบุรีออนไลน์. ข้อมูลจังหวัด. สืบค้นวันที่ 15
มกราคม 2553 จาก [http://www.suphanburi.go.th/
suphanburi.doc](http://www.suphanburi.go.th/suphanburi.doc)

สมเกียรติ ตั้งมโน (แปล). การศึกษาเกี่ยวกับสื่อกับสังคม.บทความ
มหาวิทยาลัยเที่ยงคืนลำดับที่ 300. สืบค้นวันที่ 15 มกราคม
2553 จาก www.geocities.com/midnightuniv

k@pook! Hilight. (ออนไลน์). ดาราบนถนนการเมือง ใครตัวจริงไม่ประดับ.
สืบค้นวันที่ 15 มกราคม 2553 จาก [http://hilight.kapook.com/
view/18390](http://hilight.kapook.com/view/18390).

วิกิพีเดียสารานุกรมเสรี. สืบค้นวันที่ 1 เมษายน 2552 จาก [http://
th.wikipedia.org/wiki](http://th.wikipedia.org/wiki)

สยามเช้าออนไลน์. สืบค้นวันที่ 1 เมษายน 2553 จาก [http://
www.siamsouth.com](http://www.siamsouth.com)

RYT9 อาร์วายทีไนน์. รายชื่อคณะรัฐมนตรี คณะที่ 42. (30 ธันวาคม
2539). สืบค้นวันที่ 10 มกราคม 2553 จาก [http://
www.ryt9.com/s/refg/227921/](http://www.ryt9.com/s/refg/227921/)

ผู้ให้ข้อมูลหลัก

- คเชนทร์ จาคทองสัง. นายกองดีการบริหารส่วนตำบลรั้วใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี สัมภาษณ์, 25 มกราคม 2553.
- จองชัย เทียงธรรม, อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) จังหวัดสุพรรณบุรี และอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม, สัมภาษณ์, 23 พฤษภาคม 2554.
- จันทิมา จันผา, อดีตสมาชิกสภาเทศบาลตำบลบางปลาหมอ อำเภอ บางปลาหมอ จังหวัดสุพรรณบุรี, สัมภาษณ์, 27 ตุลาคม 2552.
- ชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) จังหวัดสุพรรณบุรี, สัมภาษณ์, 1 กันยายน 2554.
- ชัยวัฒน์ มาศศรี. สมาชิกสภาจังหวัดสุพรรณบุรี เขตอำเภออู่ทอง, สัมภาษณ์, 18 ตุลาคม 2552.
- เดชา จันแดง. (นามสมมติ). อดีตสมาชิกสภาเทศบาล (ส.ท.) ตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี, สัมภาษณ์, 25 มกราคม 2553.
- ดำรง สนิททอง. (นามสมมติ). อดีตกำนันอำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี, สัมภาษณ์, 21 ธันวาคม 2552
- นิติวัฒน์ จันท์สว่าง, สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) จังหวัดสุพรรณบุรี (ขณะให้สัมภาษณ์), สัมภาษณ์, 6 พฤษภาคม 2554.
- นิยม ภาณุมาศวิวัฒน์. นายกเทศมนตรีตำบลอู่ทอง อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี, สัมภาษณ์, 15 มีนาคม 2553.
- นิสา แสนรัก. (นามสมมติ). อดีตสมาชิกสภาเทศบาล (ส.ท.) ตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี, สัมภาษณ์, 20 ธันวาคม 2552.
- พัชรี โพธิ์สุน, สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) จังหวัดสุพรรณบุรี, สัมภาษณ์, 9 กันยายน 2554.

- วราวุธ ศิลปอาชา. อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) จังหวัดสุพรรณบุรี และอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐบาลนาย สมชาย วงษ์สวัสดิ์, สัมภาษณ์, 20 ตุลาคม พ.ศ.2552.
- รำพันธ์ จันทรส. กำนันตำบลสระแก้ว. อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี, สัมภาษณ์, 10 มีนาคม 2553.
- สนิท ถมทัฬหอง. (นามสมมติ). อดีตกำนันตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี, สัมภาษณ์, 20 ธันวาคม 2552.
- สัญญา เทพพานิชย์. (นามสมมติ). อดีตครูใหญ่โรงเรียนมัธยม อำเภอ ด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี, สัมภาษณ์, 20 ธันวาคม 2552.
- สมศักดิ์ ประยูรทอง. (นามสมมติ). อดีตกำนันอำเภอเมือง จังหวัด สุพรรณบุรี, สัมภาษณ์, 20 ธันวาคม 2552.
- สมยศ พานิชย์. (นามสมมติ). อดีตนายกองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอ เมือง จังหวัดสุพรรณบุรี, สัมภาษณ์, 20 ธันวาคม 2552.
- สุธีร์ ศรีสุกใส. พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลรั้วใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี, สัมภาษณ์ 25 มกราคม 2553.
- สมเกียรติ อ่วมน้อย (พ.จ.อ.). พนักงานองค์การบริหารตำบลท่าเสด็จ ตำบลสระแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี, สัมภาษณ์ 25 มกราคม 2553.
- สมศักดิ์ อำนาจมี. (นามสมมติ). อดีตสมาชิกสภาเทศบาล (ส.ท.) ตำบล สองพี่น้อง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี, สัมภาษณ์, 22 มกราคม 2553.
- เสมอกัน เทียงธรรม. อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) จังหวัด สุพรรณบุรี พ.ศ.2551. สัมภาษณ์, 28 มกราคม 2552.
- เสนาะ ตรีเดชา. อดีตกำนันตำบลรั้วใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี, สัมภาษณ์ 25 มกราคม 2553.
- อาคม นิยมทรัพย์. (นามสมมติ). อดีตสารวัตรกำนันตำบลด่านช้าง อำเภอ ด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี, สัมภาษณ์, 20 ธันวาคม 2552.

อุดม อินสว่าง. ข้าราชการประจำกรมชลประทาน อำเภออู่ทอง จังหวัด
สุพรรณบุรี, สัมภาษณ์ 5 พฤศจิกายน 2552.

ประวัตินักการเมืองถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี

นายบรรหาร ศิลปอาชา

ประวัติ

เกิดวันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2475 จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นบุตรคนที่ 4 ในจำนวน 6 คนของนายเซ่งกิม และนางสายเอ็ง แซ่เบ๊ เดิมมีชื่อว่า นายเติกเซียง แซ่เบ๊ สมรสกับคุณหญิงแจ่มใส ศิลปอาชา มีบุตร-ธิดารวม 3 คน เป็นชาย 1 คน คือ นายวราวุธ ศิลปอาชาและเป็นหญิง 2 คน คือ น.ส.กัญญา ศิลปอาชา และ น.ส.ปารีชาติ ศิลปอาชา

ประวัติการศึกษา

- ระดับชั้นประถมที่จังหวัดสุพรรณบุรี
- ระดับชั้นมัธยม โรงเรียนวัดมนสิลาภิวิทยาลัย
- ระดับปริญญาตรี สาขานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2529
- ระดับปริญญาโท สาขานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประวัติการทำงาน

- เลขานุการพรรคชาติไทย ใน พ.ศ. 2523
- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
รัฐบาล พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์
(5 ส.ค. 2529 - 3 ส.ค. 2531)
- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
รัฐบาล พล.อ.ชาติชาย ชุณหะวัณ
(4 ส.ค. 2531 - 9 ม.ค. 2533)
- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
รัฐบาล พล.อ.ชาติชาย ชุณหะวัณ
(ม.ค. 2533 - ธ.ค. 2533)
- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
รัฐบาล พล.อ.ชาติชาย ชุณหะวัณ
(14 ธ.ค. 2533 - 23 ก.พ. 2534)

- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
รัฐบาล พลเอกสุจินดา คราประยูร
(7 เม.ย. 2535 - 9 มิ.ย. 2535)
- พ.ศ. 2537 หัวหน้าพรรคชาติไทยและผู้นำฝ่ายค้าน
ในสภาผู้แทนราษฎร สมัยรัฐบาลนายชวน หลีกภัย
- นายกรัฐมนตรี (13 ก.ค. 2538 - 24 พ.ย. 2539)
ลงจากตำแหน่งโดยการยุบสภา

พลตรีบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ

ประวัติ

พลตรี บุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ (นามเดิม “กิมกุ่ม”) เป็นบุตรนายเอี้ยงและนางช่วง สุวรรณหงษ์ (ต่อมาเปลี่ยนเป็น “ประเสริฐสุวรรณ”) เกิดวันที่ 13 เมษายน 2462 ที่อำเภอบางปลาม้าจังหวัดสุพรรณบุรี

ประวัติการศึกษา

ศึกษาระดับประถมและมัธยมที่โรงเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรีมาโดยตลอด ได้แก่ โรงเรียนประชาบาลวัดประตูลำโรง โรงเรียนประชาบาลวัดศาลี และโรงเรียนประจำจังหวัดสุพรรณบุรี (กรรณสูตศึกษาลัย) ขณะเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นเองก็สอบไล่ได้ธรรมศึกษาตรี โท และประกาศนียบัตรวิชาครู (พม.) ไปด้วย เป็นครูโรงเรียนกรรณสูตศึกษาลัยก่อนจะขอลาออกเพื่อเข้าศึกษาต่อที่โรงเรียนทหารเสนารักษ์ หลักสูตร 3 ปี สอบไล่ได้ที่ 1 ทุกปีจนได้รับการจารึกไว้ที่โล่ของโรงเรียน ได้รับประกาศนียบัตรวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร(กิตติมศักดิ์) ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก ชั้นสายสะพาย สายที่ 4 ซึ่งเป็นชั้นสายสะพายสูงสุด

ประสบการณ์ทางการเมือง

พลตรีบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี 10 สมัย พ.ศ.2500-

2538 ผู้ช่วยเหลือขานุกการรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 อุตสาหกรรม พ.ศ. 2518 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร
 และสหกรณ์ พ.ศ. 2526 รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
 (4 สิงหาคม พ.ศ. 2531 - 9 ธันวาคม พ.ศ. 2533) รองนายก
 รัฐมนตรี พ.ศ. 2533 ประธานรัฐสภาและประธานสภาผู้แทน
 ราษฎร พ.ศ. 2538 และดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการ
 ประสานงานพรรคร่วมรัฐบาล พ.ศ. 2538 ได้รับพระราชทาน
 เครื่องราชอิสริยาภรณ์ ประกอบด้วย มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก
 (ม.ป.ช.) มหาวชิรมงกุฏ (ม.ว.ม.) ประถมาภรณ์ช้างเผือก (ป.ช.)
 ประถมาภรณ์มงกุฎไทย (ป.ม.)

นายประภัตร โพธสุธน

ประวัติ

เกิดวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2492
เป็นชาวอำเภอศรีประจันต์ จังหวัด
สุพรรณบุรี

ประวัติการศึกษา

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี
สาขาเศรษฐศาสตร์บัณฑิต ประเทศอินเดีย
และระดับปริญญาโท รัฐศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ประวัติการทำงาน

- สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2518, 2519, 2522, 2526, 2529, 2531, 2535/1, 2535/2, 2538, 2539, 2544, 2548
- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. 2543
- รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2540
- รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง พ.ศ. 2529 และ 2538
- รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2535
- ผู้ช่วยเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง พ.ศ. 2518 และ 2519

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

- มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก พ.ศ. 2536 (ม.ป.ช.)
- มหาวิริยมงกุฏ พ.ศ. 2530 (ม.ว.ม.)
- ประถมาภรณ์ช้างเผือก พ.ศ. 2529 (ป.ช.)
- ประถมาภรณ์มงกุฎไทย พ.ศ. 2528 (ป.ม.)
- ทวีติยาภรณ์ช้างเผือก พ.ศ. 2526 (ท.ช.)
- ทวีติยาภรณ์มงกุฎไทย พ.ศ. 2524 (ท.ม.)
- ตริตาภรณ์ช้างเผือก พ.ศ. 2522 (ต.ช.)
- ตริตาภรณ์มงกุฎไทย พ.ศ. 2518 (ต.ม.)

นายจองชัย เทียงธรรม

ประวัติ

เกิดวันที่ 23 ตุลาคม พ.ศ. 2486

เป็นบุตรของนายไพบูลย์ นางเง็กกุ่ม

เทียงธรรม เป็นชาวตำบลบ้านกล้วย

อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี

สมรสกับนางมุกดา เทียงธรรม

(ธรรม) มีบุตรชายนายเสมอกัน เทียงธรรม นายบารมี

เทียงธรรม และบุตรสาว นางสาวจันทรรจก เทียงธรรม

สถานที่ติดต่อ

333 ถนนสมเด็จพระปิ่นเกล้า แขวงบางยี่ขัน เขต
บางพลัด กรุงเทพมหานคร 10700 โทรศัพท์: 0-2435-0400-11
โทรสาร: 0-2433-2233

ประวัติการศึกษา

ระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนอำนวยการศิลป์ พระนคร

ปริญญาตรี นิติศาสตรบัณฑิต

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ประสบการณ์ทางการเมือง

- สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2526, 2529, 2531, 2535/1, 2535/2, 2538, 2539, 2544, 2548
- อดีตประธานที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

- ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
- ประธานกรรมการการคลัง การธนาคาร และ
สถาบันการเงินสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2535
- รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ฝ่ายการเมือง พ.ศ.
2538 - 2539
- รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการ
สังคม พ.ศ. 2540
- รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม พ.ศ. 2543

เครื่องราชย์อิสริยาภรณ์

มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก (ม.ป.ช.)

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ

ประวัติ

เกิดวันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2496
อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี

การศึกษา

- ปริญญาตรี การศึกษาศาสตรบัณฑิต (กศ.บ.)
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน
- ปริญญาโท M.P.A. Roosevelt University, U.S.A.

สถานที่ติดต่อ

4/62 หมู่บ้านสันติสุข ถ.อินทาบัจ แขวงหลักสอง เขต
บางแค กรุงเทพฯ 10160

ประวัติการทำงาน

- สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2539, 2544, 2548,
2550
- คณะกรรมาธิการพิจารณาปัญหาการค้าปศุสัตว์ พ.ศ. 2550
- คณะกรรมาธิการการพัฒนากองเมือง การสื่อสาร
มวลชนและการมีส่วนร่วมของประชาชน พ.ศ. 2550
- กรรมาธิการคุ้มครองผู้บริโภคสภาผู้แทนราษฎร
- รองโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

นางสาวกัญญา ศิลปอาชา

ประวัติ

เกิดวันที่ 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2503
เป็นบุตรของนายบรรหาร ศิลปอาชา
อดีตนายกรัฐมนตรี และคุณหญิง
แจ่มใส ศิลปอาชา

สถานที่ติดต่อ

297 ถ.จรัญสนิทวงศ์ แขวงบางบำหรุ เขตบางพลัด
กรุงเทพฯ 10700

ประวัติการศึกษา

- สถิติศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับหนึ่งเหรียญทอง)
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยวิสคอนซิล
สหรัฐอเมริกา

ประสบการณ์ทางการเมือง

- ดำรงตำแหน่งรองหัวหน้าพรรค พรรคชาติไทย
- สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2538, 2539, 2544 ,
2548
- ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม พ.ศ.
2546

- ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ พ.ศ. 2545
- ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2544
- ประธานคณะกรรมการการสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2544
- ประธานมูลนิธิพัฒนาคนพิการไทย พ.ศ. 2544
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต พ.ศ. 2544
- รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2542

เครื่องราชย์อิสริยาภรณ์

มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก

นายวราวุธ ศิลปอาชา

ประวัติ

เกิดวันที่ 11 กรกฎาคม พ.ศ. 2516
เป็นบุตรชายคนสุดท้ องของ
นายบรรหาร และคุณหญิงแจ่มใส
ศิลปอาชา อดีตนายกรัฐมนตรี
หัวหน้าพรรคชาติไทย สมรสกับ

นางสุวรรณา ศิลปอาชา (ไรวินท์) มีบุตร 3 คน คือ เด็กหญิงทิมริ
เด็กชายฤทธน และเด็กชายป้พิมพ์ร ศิลปอาชา

สถานที่ติดต่อ

293/299 ถ.เจริญสนิทวงศ์ แขวงบางบำหรุ เขตบางพลัด
กรุงเทพฯ 10700

ประวัติการศึกษา

- ปริญญาตรี : University College London, England,
วิศวกรรมกล
- ปริญญาโท : University of Wisconsin, Madison,
U.S.A., MBA - Finance

ประวัติการทำงาน

- ดำรงตำแหน่งรองหัวหน้าพรรคชาติไทย
- สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี สังกัด
พรรคชาติไทย พ.ศ. 2544, 2548, 2550

- เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2545
- เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2545
- กรรมการการวิสามัญพิจารณาร่าง พ.ร.บ.ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น
- กรรมการการวิสามัญพิจารณาร่าง พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน
- กรรมการการวิสามัญพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ราชบัณฑิตยสถาน
- กรรมการการวิสามัญพิจารณาร่าง พ.ร.บ.สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- กรรมการการวิสามัญพิจารณาร่าง พ.ร.บ.การค้าน้ำมันเชื้อเพลิง
- กรรมการการวิสามัญพิจารณาร่าง พ.ร.บ.องค์การจัดสรรคลื่นความถี่
- กรรมการการวิสามัญพิจารณาร่าง พ.ร.บ.ส่งผู้ร้ายข้ามแดน
- กรรมการการกิจการสื่อสารโทรคมนาคม สภาผู้แทนราษฎร
- ผู้จัดการโครงการเทคโนโลยีสารสนเทศ พรรคชาติไทย
- นายกสมาคมกีฬา จังหวัดสุพรรณบุรี

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

ประถมาภรณ์ช้างเผือก และตรีตาภรณ์มงกุฎไทย

นายเสมอกัน เทียงธรรม

ประวัติ

เกิดวันที่ 5 ตุลาคม พ.ศ. 2521 เป็นบุตรคนโตของนายจองชัย เทียงธรรม อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน และนางมุกดา เทียงธรรม เป็นบุตรคนโตมีน้องสองคน ประกอบด้วย นางสาวจันทรรจก เทียงธรรมและนายบารมี เทียงธรรม

ประวัติการศึกษา

สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมต้นและมัธยมปลายจากโรงเรียนเซนต์คาเบรียล ระดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ Richmond College, U.K. ระดับปริญญาโท International Marketing, University of Eastern London, U.K. และสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมือง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย Eastern London, U.K. และสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมือง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประสบการณ์ทางการเมือง

ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการติดตามการบริหารงบประมาณฯ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ, อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี พ.ศ. 2548, กรรมการการเงินการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน, กรรมการ ตรวจสอบรายงานการประชุม, เลขานุการประจำคณะกรรมการติดตามผลการปฏิบัติตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

นายชายชัย ประเสริฐสุวรรณ

ประวัติ

เกิดวันที่ 7 มิถุนายน 2513 เป็นบุตร
ของพลตรีบุญเหลือ ประเสริฐสุวรรณ
และเป็นน้องชายของนายณัฐวุฒิ
ประเสริฐสุวรรณ

ประวัติการศึกษา

สำเร็จการศึกษาบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชา
บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

ประสบการณ์ทางการเมือง

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี
พ.ศ. 2548 และ พ.ศ. 2551 และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.)
เขต 2 จังหวัดสุพรรณบุรีใน พ.ศ. 2550, และ พ.ศ. 2554

นายนิติวัฒน์ จันทรสว่าง

ประวัติ

เกิดวันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2521 เป็นชาวอำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี บิดาชื่ออนุวัฒน์ จันทรสว่าง รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี

ประวัติการศึกษา

สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนเซนต์คาเบรียล นิติศาสตร์บัณฑิตและนิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย (นบท.)

ประสบการณ์ทางการเมือง

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระบบแบ่งเขต จังหวัดสุพรรณบุรี พ.ศ. 2550 และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระบบบัญชีรายชื่อพรรคชาติไทยพัฒนา พ.ศ. 2554

นางสาวพัชรี โพรสุรน

ประวัติ

เกิดวันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2509

อาชีพก่อนได้รับเลือกตั้ง: นักธุรกิจ

ประวัติการศึกษา:

- ปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- Cert. of Advance Management Studies Babson College USA.
- M.B.A. University of Dallas ประเทศสหรัฐอเมริกา

สถานที่ติดต่อ

บ้านเลขที่ 222 หมู่ที่ 1 ถ.สุพรรณบุรี-ชัยนาท ตำบล/แขวง วังน้ำซับ อำเภอ/เขต ศรีประจันต์ จังหวัด สุพรรณบุรี รหัสไปรษณีย์ 72140 โทร. (035) 581668

ประสบการณ์ทางการเมือง

- สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อ วันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2554
- สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อ พ.ศ. 2554
- สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อ พ.ศ. 2552
- ดำรงตำแหน่งรองประธานคณะกรรมการ การพาณิชย์และทรัพย์สินทางปัญญา

ประวัตินักวิจัย

นายณัฐพงศ์ บุญเหลือ

วัน เดือน ปี เกิด 6 สิงหาคม พ.ศ. 2514

ตำแหน่งปัจจุบัน

อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2539 ศิลปศาสตรบัณฑิต (รัฐศาสตร์)

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

พ.ศ. 2542 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์)

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

พ.ศ. 2551 Doctor of Public Administration,

University of Northern Philippines, Vigan city,
Philippines

ตำแหน่งอื่นๆ

- บรรณาธิการรับเชิญจุลสารเอเชียตะวันออก
คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- คอลัมน์นิสต์ประจำนิตยสารวิญญะ “การศึกษาวันนี้”
คอลัมน์ “เปิดประเด็นเอนทรานซ์”
- อนุกรรมการร่างหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

- ประธานคณะกรรมการดำเนินโครงการเสริมสร้างเครือข่ายประชาชนในการพิทักษ์สาธารณสมบัติของแผ่นดินมหาวิทยาลัยศิลปากรร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) พ.ศ. 2552

ประสบการณ์

- คณบดีคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น
- กรรมการสมาคมรัฐศาสตร์แห่งประเทศไทย
- หัวหน้าภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น
- กรรมการวิชาการและกรรมการบริหาร มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น
- กรรมการและเลขานุการโครงการปรัชญาดุซมิ์บัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น
- กรรมการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร รัฐศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น
- กรรมการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น
- ที่ปรึกษาโครงการเรียนรู้ร่วมกันสรรค์สร้างชุมชน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เครือข่ายมหาวิทยาลัยภาคตะวันตก มหาวิทยาลัยนิวยอร์ก
- ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักวิจัย มหาวิทยาลัยนิวยอร์ก
- อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยนิวยอร์ก

งานสอนประจำและพิเศษ

ระดับปริญญาตรี

ความรู้เบื้องต้นทางรัฐศาสตร์ ทฤษฎีและจริยธรรมการเมือง 1, 2 ทฤษฎีเศรษฐกิจและการเมือง พรรคการเมืองและกลุ่มผลประโยชน์ การปกครองท้องถิ่นไทย ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ มติมหาชนและการสื่อสารทางการเมือง ชนชั้นนำทางการเมือง จิตวิทยาการเมือง รัฐประศาสนศาสตร์เบื้องต้น

ระดับปริญญาโท

การจัดการความขัดแย้ง การเงินและการคลังท้องถิ่น พรรคการเมืองและการเลือกตั้ง ทฤษฎีรัฐประศาสนศาสตร์ นโยบายสาธารณะและการวางแผน ระบบเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองไทย

งานวิจัยและอื่นๆ อาทิ

- หัวหน้าโครงการวิจัย “ผลกระทบของการพัฒนากับการรักษาอัตลักษณ์ของชุมชนมุสลิมในพื้นที่รอบนอกกรุงเทพมหานคร, คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2552
- นักวิจัยในโครงการ “การพัฒนาจิตวิทยวิจัยมิติการเข้าถึงระบบยุติธรรมเพื่อแก้ไขปัญหาในสามจังหวัดชายแดนใต้”, กระทรวงยุติธรรม, 2552
- บทความเรื่อง “การเคลื่อนย้ายพลเมืองโลกยุคโลกาภิวัตน์” มหาวิทยาลัยเที่ยงคืน บทความที่ 821, www.geocities.com/midnightuniv. 2549.

- บทความวิจัยเรื่อง “ผลกระทบของการพัฒนากับการรักษาอัตลักษณ์ของชุมชนมุสลิมในพื้นที่ปริมณฑล กรุงเทพมหานคร, ในงานประชุมวิชาการ “รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ” ครั้งที่ 10 (พ.ศ. 2552), ศูนย์ประชุมนานาชาติเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ สาขาวิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์. 2552.
- บทความวิจัยเรื่อง “นักการเมืองถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี, ในงานประชุมวิชาการ “รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ” ครั้งที่ 11 (พ.ศ. 2553), วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ สาขาวิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์. 2553.
- บทความวิชาการเรื่อง “นโยบายและมาตรการในการจัดการที่ดินสาธารณะประโยชน์”, บทความนำเสนอประกอบการประชุมสัมมนาประจำปี เรื่องการป้องกันและปราบปรามทุจริตด้านทรัพยากรที่ดินและป่าไม้ โดยกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ณ ห้องคอนเวนชันฮอลล์ โรงแรมมิราเคิลแกรนด์ กรุงเทพฯ (วันที่ 2 เมษายน 2553)
- บทความวิชาการเรื่อง “บทบาทรัฐและชุมชนในการจัดการทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืน”, บทความนำเสนอ

ประกอบการประชุมสัมมนาประจำปี เรื่องการป้องกันและปราบปรามทุจริตด้านทรัพยากรที่ดินและป่าไม้ โดยกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ณ ห้องคอนเวนชันฮอลล์ โรงแรมมิราเคิลแกรนด์ กรุงเทพฯ (วันที่ 2 เมษายน 2553)

- บทความวิชาการเรื่อง “นโยบายและมาตรการในการจัดการที่ดินโดยชุมชน”, บทความนำเสนอประกอบการประชุมสัมมนาประจำปี เรื่องการป้องกันและปราบปรามทุจริตด้านทรัพยากรที่ดินและป่าไม้ โดยกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ณ ห้องคอนเวนชันฮอลล์ โรงแรมมิราเคิลแกรนด์ กรุงเทพฯ (วันที่ 2 เมษายน 2553)
- คณะบรรณาธิการหนังสือ “พรมแดนบนแผ่นดินกระดาษ ปราสาทเขาพระวิหาร” สำนักพิมพ์เคล็ดไทย, 2551.
- หนังสือเรื่อง “รัฐศาสตร์เบื้องต้น: การเมือง ประชากร และประชาภิจ”, ร่วมกับสุวิชา วรวิเชียรพงษ์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2552.

รายชื่อหนังสือนักการเมืองกิน

- เล่มที่ 1 นักการเมืองถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ
- เล่มที่ 2 นักการเมืองถิ่นจังหวัดสงขลา
- เล่มที่ 3 นักการเมืองถิ่นจังหวัดอุบลราชธานี
- เล่มที่ 4 นักการเมืองถิ่นจังหวัดปทุมธานี
- เล่มที่ 5 นักการเมืองถิ่นจังหวัดบุรีรัมย์
- เล่มที่ 6 นักการเมืองถิ่นจังหวัดพิษณุโลก
- เล่มที่ 7 นักการเมืองถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราช
- เล่มที่ 8 นักการเมืองถิ่นจังหวัดปัตตานี
- เล่มที่ 9 นักการเมืองถิ่นจังหวัดเชียงราย
- เล่มที่ 10 นักการเมืองถิ่นจังหวัดฉะเชิงเทรา
- เล่มที่ 11 นักการเมืองถิ่นจังหวัดพัทลุง
- เล่มที่ 12 นักการเมืองถิ่นจังหวัดยโสธร
- เล่มที่ 13 นักการเมืองถิ่นจังหวัดเลย
- เล่มที่ 14 นักการเมืองถิ่นจังหวัดเชียงใหม่
- เล่มที่ 15 นักการเมืองถิ่นจังหวัดชลบุรี
- เล่มที่ 16 นักการเมืองถิ่นจังหวัดตาก
- เล่มที่ 17 นักการเมืองถิ่นจังหวัดสุรินทร์
- เล่มที่ 18 นักการเมืองถิ่นจังหวัดแม่ฮ่องสอน
- เล่มที่ 19 นักการเมืองถิ่นจังหวัดสุราษฎร์ธานี
- เล่มที่ 20 นักการเมืองถิ่นจังหวัดนนทบุรี
- เล่มที่ 21 นักการเมืองถิ่นจังหวัดตรัง
- เล่มที่ 22 นักการเมืองถิ่นจังหวัดเพชรบุรี
- เล่มที่ 23 นักการเมืองถิ่นจังหวัดสระแก้ว

รายชื่อหนังสือนักการเมืองกิน

- เล่มที่ 24 นักการเมืองถิ่นจังหวัดสมุทรสงคราม
- เล่มที่ 25 นักการเมืองถิ่นจังหวัดชัยภูมิ
- เล่มที่ 26 นักการเมืองถิ่นจังหวัดราชบุรี
- เล่มที่ 27 นักการเมืองถิ่นจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
- เล่มที่ 28 นักการเมืองถิ่นจังหวัดกระบี่
- เล่มที่ 29 นักการเมืองถิ่นจังหวัดแพร่
- เล่มที่ 30 นักการเมืองถิ่นจังหวัดยะลา
- เล่มที่ 31 นักการเมืองถิ่นจังหวัดศรีสะเกษ
- เล่มที่ 32 นักการเมืองถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี
- เล่มที่ 33 นักการเมืองถิ่นจังหวัดชุมพร